

ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ

ΦΤΩΧΕΙΑ

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ – ΒΙΒΛΙΟ

ΚΡΗΤΗ 2022

INTERNATIONAL ART ACADEMY

Για τη συμμετοχή της στα Διεθνή Βραβεία 2023, η

Μαρία Μαριδάκη

έλαβε Εξαιρετική Διάκριση και η Επιτροπή Αξιολόγησης ομόφωνα απονέμει

1ο Διεθνές Βραβείο

για το Έργο της

“Φτώχεια”

Σεπτέμβριος 2023

Yorgos Foudoulis

Chief Executive

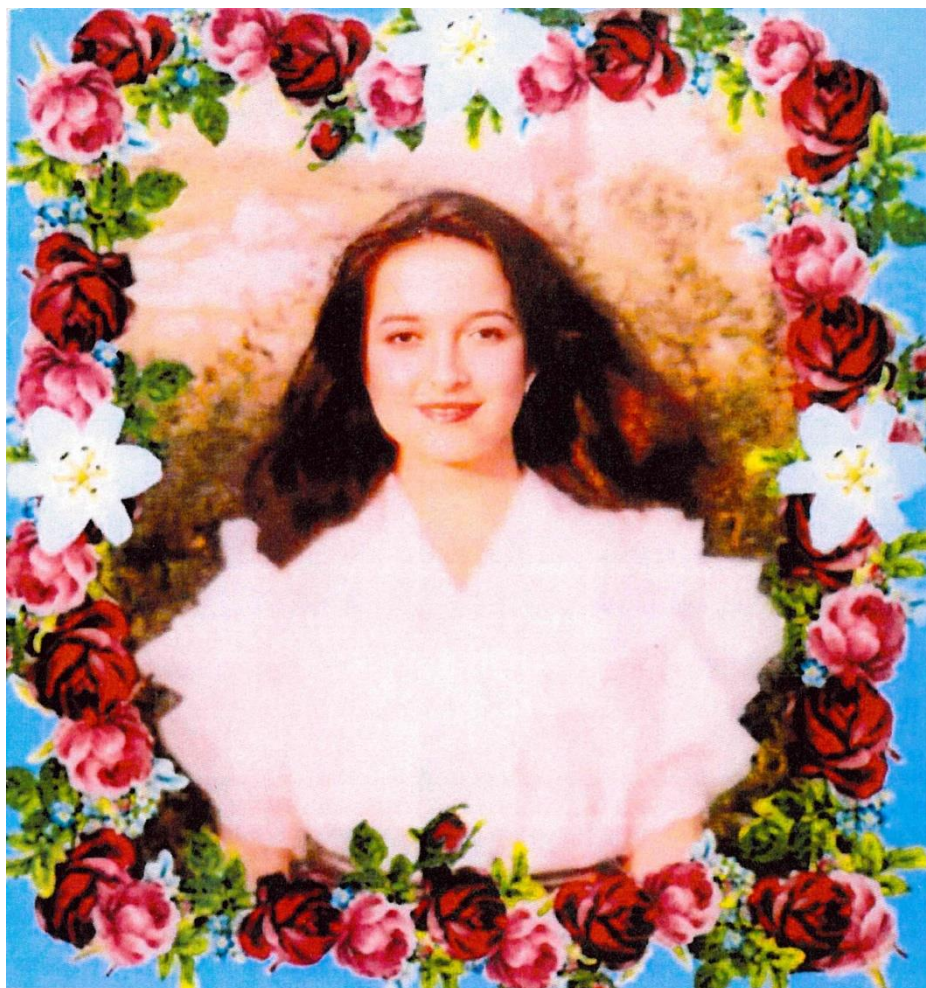

ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ

ΦΤΩΧΕΙΑ

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ – ΒΙΒΛΙΟ

ΚΡΗΤΗ 2022

ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ

© ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση μέρους ή ολόκληρου του κειμένου χωρίς την έγγραφη συναίνεση της συγγραφέως.

Ειδικότερα, προς αποτροπή κάθε διεκδίκησης: Δηλώνεται ρητά ότι απαγορεύεται να διαρρεύσουν εικόνες, μικρά ή μεγάλα αποσπάσματα εκ του κειμένου του παρόντος, όπως το εν γένει φωτογραφικό υλικό και κάθε είδους στοιχεία του συγκεκριμένου Έργου *ΦΤΩΧΕΙΑ* σε τρίτους. Τυχόν οικειοποίηση του Έργου από κάθε επίδοξο σφετεριστή της πνευματικής - καλλιτεχνικής δημιουργίας - ιδιοκτησίας ή ανατύπωση ή μετάδοση χωρίς την έγκριση της συγγραφέως επισύρει νομικές κυρώσεις, πλέον της υλικής και ηθικής αποζημίωσης που θα απαιτηθεί νόμιμα, ύψους κατ' ελάχιστον 25.000.000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους συνεργατών ή μη, με μοναδική εξαίρεση την περίπτωση σύναψης συμβάσεως (νομίμου Συμφωνητικού - Συμβολαίου) για την περαιτέρω προώθηση του Έργου, δεδομένης και της νομίμου κατοχυρώσεώς του με συμβολαιογραφική Πράξη.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Είμαι γεννημένη στον άγιο Νικόλαο Κρήτης, όπου και τελείωσα το Λύκειο. Συνέχισα τις σπουδές μου στη μουσική, (με κύριο όργανο εκμάθησης το πιάνο) και την Ψυχολογία στην Αθήνα.

Ασχολήθηκα επιπλέον των προαναφερομένων ακόμη και με επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, με κέρδισε ο Εικαστικός χώρος και στη συνέχεια η συγγραφή κειμένων, ποιημάτων και απεικονίσεων. Η παραπάνω δραστηριότητά μου μετεξελίχθη σε υπό έκδοση Εικαστικών βιβλίων, με το ανάλογο περιεχόμενο.

Πράγμα μοναδικό στο είδος του, θα λέγαμε σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το γεγονός αυτό εστέφθη από επιτυχία, εφόσον η προσπάθειά μου αυτή, αναγνωρίσθηκε, ευοδώθηκε και επιβραβεύτηκε με τιμητική διάκριση από την International Art Academy, με 1^ο Διεθνές Βραβείο τον Σεπτέμβριο του 2023, για το έργο μου **«ΦΤΩΧΕΙΑ»**.

Είμαι μέλος του λογοτεχνικού Συλλόγου «ΚΡΗΤΩΝ ΛΟΓΟΣ»

Μετά τιμής Η δημιουργός

Μαριδάκη Μαρία

με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο «ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ»

Η εικόνα προβάλετε αντιστραμένη στο πλάι για λόγους μεγένθησης και περισσότερης ευκρείνειας

Αφιέρωση

Αφιερωμένο με αγάπη στους φτωχούς, περιφρονημένους και λησμονημένους ανθρώπους όλου του κόσμου, δίνοντάς τους μια ευχή:

Να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες και τα οράματα της ζωής τους, βαδίζοντας απτόητοι από εμπόδια και δυσκολίες της μονότονης και πεζής καθημερινότητας. Διότι η Αρχή του Αγαθού επιβιώνει ενάντια σε κάθε αντιξοότητα, υπερνικώντας κάθε κώλυμα, για να φανερωθεί εν τέλει η πανίσχυρη δύναμή της στον κόσμο.

Με το βλέμμα στραμμένο προς τον Πανάγαθο Θεό, ας ελπίζουμε ότι Εκείνος, ο Αόρατος, που πραγματικά μας αγαπάει, θα μας βοηθήσει και δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ. Προχωράμε μπροστά, πεπεισμένοι ότι μια πόρτα μπορεί ν' ανοίξει για τον καθέναν μας, μια ευκαιρία μοναδική, που κάποτε θα παρουσιαστεί και θα του αλλάξει τη ζωή, για να κατορθώσει, κι αυτός με τη σειρά του, να καταστεί αρωγός για τους άλλους.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην τεχνοκρατική, παγκοσμιοποιημένη εποχή μας, κυριαρχεί πρωτίστως το υλιστικό φρόνημα, και οι αξίες της ζωής, δυστυχώς, έχουν ισοπεδωθεί. Όμως, το αληθινό νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης δεν είναι μονάχα η βιολογική – πρακτική υπόσταση του ανθρώπου, το *γίνεσθαι*, αλλά η μεταφυσική οντότητα του *Είναι* (Θεός), που πραγματικά την καθορίζει.

Γι' αυτό και η Τέχνη, ουσιαστικά, συνυφαίνεται με την γνώση και την αλήθεια, αποδίδοντας το πραγματικό της νόημα, καθώς το συλλαμβάνει από μια νέα οπτική ζωής.

Ο αισθητός κόσμος πρέπει να λειτουργεί μονάχα ως αντίβαρο του υπεραισθητού κόσμου, του κατ' εξοχήν αληθινού.

Η σπουδαιότητα μιας πράξης αξιολογείται ανάλογα με την ουσία του περιεχομένου της, γι' αυτό και εκλαμβάνεται ως ύψιστη δημιουργία, καθώς έχει ως αφετηρία το πνεύμα.

Ο άνθρωπος, με τη βούληση και τη γνώση, προσεγγίζει τον ύψιστο σκοπό του, που θεωρείται η ανάβαση προς την ηθική τελείωση, αφού άγεται το πνεύμα του προς τον ουρανό. Ο ίδιος, έτσι, αυτοπραγματώνεται μέσω της πίστης στο Αληθινό και Αιώνιο Ον, που εκδηλώνεται σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του, με κορυφαία την αρετή της αγάπης.

Ο αυτοσκοπός αυτός εκφράζεται, μέσω της Τέχνης, στην έννοια του Υψηλού και του Ωραίου, καθώς κατευθύνει τον καλλιτέχνη στην εξιδανικευμένη δημιουργία, εμπλουτίζοντας με ιδιαιτερότητα και πρωτοτυπία τον χώρο της Τέχνης.

17.10.2024

Διεθνής Ημέρα Εξάλειψη της Φτώχειας (Επέτειος)

Πανσέληνος

Όπως το ολόγιομο φεγγάρι έτσι ολοκληρωμένο είναι κι αυτό το έργο υπό τον τίτλο:

«Φτώχεια» που σας παρουσιάζω.

«Ο ΠΙΝΑΚΑΣ - ΒΙΒΛΙΟ»

Μέσα στη σκοτεινιά του κόσμου ήρθε η ώρα που θα λάμψει και πάλι η αλήθεια.

Τολμώ την παρουσίαση του έργου μου διότι η ελευθερία χρειάζεται τόλμη και αρετή.

Η Δημιουργός

Μαριδάκη Μαρία

Καλλιτεχνικό Ψευδώνυμο «ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μέσω της παραδοσιακής λαϊκής μας Τέχνης και, συγκεκριμένα, του ταπεινού και λησμονημένου κεντήματος, αναζητούσα μια προσωπική και ιδιαίτερα ικανοποιητική μορφή έκφρασης, με στόχο να την εξελίξω κατά το ανθρωπίνως δυνατόν σ' ένα νέο, αναβαθμισμένο επίπεδο, ως μια νέα λειτουργική προοπτική, απαραίτητο ζητούμενο άλλωστε για να αποσαφηνιστεί και να ολοκληρωθεί επιτυχώς κάθε υποκειμενικός αναστοχασμός.

Ενίοτε, η Τέχνη προσδίδει σε κάποια δημιουργήματα - εκθέματα διαχρονική αξία, καθ' όσον η Τέχνη εκπολιτίζει, δημιουργώντας συγχρόνως προβληματισμό και συναισθήματα.

Προσφέρει, λοιπόν, η Τέχνη λύσεις σε προβλήματα που άπτονται της καθημερινότητας, σηματοδοτώντας την αφετηρία για ένα καινούργιο ξεκίνημα ζωής ή, αν θέλετε, ενός νέου προσανατολισμού, δείχνοντας και στους υπόλοιπους τον δρόμο προς την αληθινή ελευθερία ή και καταξίωση. Άλλωστε, η Τέχνη είναι κατ' εξοχήν δημιουργία, μέσω της οποίας υφίσταται κάθε επιτρεπτή δυνατότητα έκφρασης.

Στην προκειμένη περίπτωση, δημιουργήθηκε ένα επιτοίχιο εικαστικό έργο, ένας Πίνακας λαϊκής Τέχνης, διαστάσεων ενός μέτρου και εξήντα εκατοστών επί ένα μέτρο και δεκαπέντε εκατοστά (1,60 X 1,15 μ., με την ξυλόγλυπτη κορνίζα που τον περιβάλλει), και φέρει τον τίτλο «ΦΤΩΧΕΙΑ». Πραγματοποιήθηκε με υλικά από φυσικό μαύρο μετάξι και έγχρωμα νήματα, ο οποίος εκτελέσθηκε ως χειροποίητο κέντημα επάνω στο μεταξωτό ύφασμα και έχει θέμα την ίδια τη ζωή στην ευρύτερη κοινωνική διάστασή της.

Το καλλιτεχνικό Έργο (ο επιτοίχιος Πίνακας που δημιουργήθηκε) διαπνέεται, συμπληρώνεται και διανθίζεται με το παρόν σύγγραμμα, που περιέχει στοχασμούς, σχόλια, ακόμη δε και ποίηση, ώστε να αναδειχθεί το Έργο ως ενιαία, διμερής συνολική «Σύνθεση», με τον ίδιο τίτλο, «ΦΤΩΧΕΙΑ», το οποίο, με τον τρόπο αυτόν, συνιστάται, επομένως, τόσο από τον περί ού ο λόγος καλλιτεχνικό Πίνακα όσο και από το παρόν σύγγραμμα, που αναλύει και καθοδηγεί στην “κατά σώμα ανάγνωση” του εν λόγω Πίνακα.

Στο έργο «ΦΤΩΧΕΙΑ» παρουσιάζονται αναφορές και αποσπάσματα διαφόρων κειμένων τα οποία προέρχονται από στοχαστές, των οποίων τις απόψεις δεν έχω την πρόθεση ή την επιθυμία να οικειοποιηθώ, καθώς αυτά προέρχονται από διάφορες πηγές.

Ανέτρεξα όμως σ' εκείνες τις πηγές με σκοπό να ολοκληρωθεί εμπειριστατωμένα μια κατά το δυνατόν πλήρης ή ιδανική εικόνα των Θεμάτων του Έργου.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα δημιουργήθηκε το πόνημα αυτό, για ν' ανοίξει νέους και ευρύτατους ορίζοντες, τόσο μέσα στον πνευματικό ζόφο της εποχής μας όσο και στο αισθητό και συγκινησιακό πεδίο που επικρατεί στον χώρο της Τέχνης.

Σηματοδοτείται, λοιπόν, ένα διαφορετικό ξεκίνημα στην Τέχνη, μια νέα προσέγγιση για έναν πνευματικό και συναρπαστικό τρόπο αναδημιουργίας – ανασύνθεσης του φαινομένου της πραγματικής ζωής, καθώς το έργο στοχεύει στην Αλήθεια, ως Ανώτατη Αρχή των όντων και το πλέον ουσιώδες στην ανθρώπινη αναζήτηση της Ύπαρξης κατά το “ταξίδι” μας για την «Ιθάκη».

Κατά τα ανωτέρω, το συνολικό αυτό, συνθετικό πλέον Έργο αναδεικνύει τη θεμελίωσή του τόσο στην ευαισθησία και γνώση της δημιουργού όσο και στην έμπνευση και εμπειρία της, συνιστώντας έτσι, με τον πλέον δόκιμο τρόπο, ένα αξιόλογο και καθ' όλα πρωτότυπο καλλιτεχνικό σύνολο - Έργο, το οποίο και πραγματεύεται το ζοφερό φαινόμενο της φτώχειας.

Δηλώνω δε ότι, ως δημιουργός, ότι θα διαθέσω μέρος των εσόδων για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Το συγκεκριμένο πόνημα «ΦΤΩΧΕΙΑ» προέκυψε από κάποια ανέλπιδα αρνητικά βιώματα, όμοια με πολλών συμπολιτών μου, κατά την εποχή της παρατεταμένης, δεκαετούς, οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα των τριών Μνημονίων.

Στράφηκα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην Τέχνη, βρίσκοντας εκεί διέξοδο, απαντώντας, μέσω αυτής και μ' αυτόν τον τρόπο, στα υφιστάμενα και μακρόχρονα κοινωνικά προβλήματα που ταλανίζουν το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, οικονομικά αδιέξοδα τα οποία, με τη σειρά τους, λαμβάνουν πλείστες ψυχολογικές και αρνητικές κοινωνικές προεκτάσεις.

Κίνητρο, αλλά ταυτοχρόνως, και επιδιωκόμενο σκοπό αποτελεί πάντοτε η πνευματική ωφέλεια του αναγνωστικού (για το παρόν σύγγραμμα) και θεώμενου (για το καλλιτεχνικό Έργο - εν λόγω επιτοίχιο Πίνακα) κοινού, αντίστοιχα, αφού το Έργο, γενικότερα, επιδιώκει να αφυπνίσει και να ευαισθητοποιήσει ανθρώπους που

νιώθουν, για διάφορους λόγους, μεγάλη απογοήτευση, μοναξιά ή απόγνωση, προτάσσοντας στον νου τους ελπίδα και αισιοδοξία για ένα νέο, δημιουργικό ξεκίνημα στη ζωή. Στόχος του Έργου είναι να αποβάλουν κάθε ενδεχόμενο αυτοκτονίας, εφ' όσον θα ανακαλύψουν μέσα σ' αυτό το έργο τις χαμένες αξίες τους και το αληθινό νόημα της ζωής.

Μάλιστα, για του λόγου το αληθές, κατά την πολυετή εκείνη περίοδο που δημιουργούσα το έργο αυτό, υπέφερα κι εγώ από μια δύσκολη και αθεράπευτη από την Επιστήμη ασθένεια, σύμφωνα πάντοτε με τους επαΐοντες ειδικούς. Όταν έρχεται κάποιος αντιμέτωπος με τον θάνατο, επαναπροσδιορίζει συνήθως, τότε πλέον, τη στάση και τον τρόπο ζωής του, καθώς και τις επιλογές του, σύμφωνα με την Θεία Βούληση και επιταγή.

Εύλογα, όπως κατανοείτε τώρα, αποδίδω την έμπνευσή μου στην Ανώτερη Θεία Δύναμη, καθ' ότι μου ενέπνευσε τις πολυάριθμες **θεματικές ενότητες, εκατόν έξι (106)** τον αριθμό, που σας παραθέτω, όπως και την ικανότητα υλοποίησης και ολοκλήρωσης του Έργου.

*Με λαβωμένες τις φτερούγες του,
πετάει, κι αγωνίζεται να κρατηθεί
ο αητός στα ύψη,
μονάχος μες στις θύελλες,
το σθένος του
σε όλους μας να δείξει.*

(Στίχοι της δημιουργού)

*Άνθρωπε, εκείνο που αγαπάς, αυτό κι εσύ θα γίνεις, Θεός, αν αγαπάς τον
Θεό, και γη, τη γη αν αγαπάς.*

(Γκαίτε)

Γι' αυτό κι εμείς οφείλουμε να μιλάμε αναλογιζόμενοι ότι:

*Σε δύο περιπτώσεις να μιλάς: ή για πράγματα που τα κατέχεις απολύτως, ή
αν η ανάγκη το επιβάλλει να μιλήσεις.*

(Ισοκράτης)

Χρησιμοποιώ ρήσεις και γνωμικά αποφθέγματα διανοητών και διακεκριμένων συμπολιτών μας, για να τονίσω, διατυπώνοντας μέσα απ' εκείνα αιώνιες αλήθειες, τις οποίες οφείλει να ενστερνίζεται ο σύγχρονος άνθρωπος.

Α! Να 'σαι ήλιος, να χαρίζεις φως! Αυτό 'ναι ο πόθος της ζωής μας... Γιατί υπάρχει πολύς ήλιος μέσα στον καθέναν μας. Και πρέπει να τον ξυπνήσουμε, για να λάμψει και να ζεσταθεί ο κόσμος.

(Γιάννης Ρίτσος)

Η δυνατότητα μετουσίωσης που έχει ο πνευματικός άνθρωπος να φωτίζει και να ζεσταίνει τον κόσμο αποτυπώνεται και στα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη:¹

Ο άνθρωπος έχει χρέος να μετατρέψει την ύλη σε πνεύμα.

Διότι,

όταν δεν δίνουμε στο πνεύμα πράγματα που αξίζουν, λειτουργεί (γιατί δεν μπορεί παρά να λειτουργεί) με πράγματα τυχαία και μηδαμινά, που μας ταπεινώνουν.

(Γιώργος Σεφέρης)

Για τον λόγο αυτόν, η φτώχεια δεν είναι μονάχα υλικής φύσεως, η γνωστή σε όλους ως υλική αποστέρηση, που οφείλεται στην κοινωνική ανισότητα και συνιστά μια μορφή αδικίας για τους ανθρώπους [*Δικαιοσύνη μάθετε οί ένοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς* (ο σαφής Λόγος του Ευαγγελίου)], αλλά και η ψυχική – πνευματική ένδεια και μικρότητα που, πραγματικά, ταπεινώνει κάθε ανθρώπινη υπόσταση.

Τροφή όμως του πνεύματος καθίσταται η γνώση των υψηλών ιδεών, καθώς, άλλωστε, η έμπνευση συνυπάρχει και με τη φαντασία.

Ἡ ἔλλειψις ἐμπνεύσεως καὶ φαντασίας θὰ εἶναι πάντα τὸ βασικὸ ἁμάρτημα τῶν κακῶν, ποὺ φτάνουν ἔτσι στὴ φτώχεια ἀπὸ ἔλλειψη ἀγάπης.

(Γιάννης Τσαρούχης)

Διαπιστώνεται, λοιπόν, ότι στα αξιολογότερα έργα, τουλάχιστον, από τα αριστουργήματα της Τέχνης κυριαρχεί η αποτύπωση της «ουσίας» των πραγμάτων, καθιστώντας τα, σαφώς, διαχρονικά, δικαίως εκτιμητέα και όμορφα. Άλλωστε, η Τέχνη δεν έχει σύνορα, καθώς ενώνει όλους τους λαούς.

Η πιθανή προέκταση του αξιώματος είναι να συνηθίσουμε τη φρίκη να μας τρομάζει η ομορφιά.

¹ Η φράση του Νίκου Καζαντζάκη αναφέρεται δύο φορές στο βιβλίο: μία τώρα, στην αρχή, και μία προς το τέλος του βιβλίου – η ίδια: *Ο άνθρωπος έχει χρέος να μετατρέψει την ύλη σε πνεύμα.* Και τούτο, για να επισημανθεί η αληθής «ουσία» των πραγμάτων.

(Μάνος Χατζηδάκης)

Αν τα μάτια έγιναν για να βλέπουν, τότε η ομορφιά έχει ιδιαίτερους λόγους ύπαρξης.

(Ραλφ Ουάλντο Έμερσον)

Κατά τα ανωτέρω, το έργο *ΦΤΩΧΕΙΑ* επιδιώκει την καινοτομία στον χώρο της Λαϊκής Τέχνης, καθ' όσον αναπτύσσεται σε εύρος και βάθος το περιεχόμενό του, αποτυπώνοντας, με τις απεικονίσεις επάνω στον Πίνακα, το σκεπτικό του καλλιτέχνη, που συμπληρώνεται με το παρόν σύγγραμμα, δημιουργώντας έτσι μια πρωτότυπη, μεγάλη συνολική Σύνθεση.

Το συγκεκριμένο συνολικό πόνημα αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα μέσα από απλές, αλλά πολλές ιδέες και βιώματα που την καθορίζουν.

Το κοινωνικό φαινόμενο της φτώχειας παραμένει πολυδιάστατο σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, οι δε διαστάσεις του αναδεικνύουν τα αίτια και τις αρνητικές συνέπειες του φαινομένου ανά τον πλανήτη.

Ο Πίνακας, επαναλαμβάνω, συμπεριλαμβάνει εκατόν έξι (106) θεματικές ενότητες, για να μας προβληματίσει, αφυπνίσει και, συνεπώς, να μας οδηγήσει στο να αναστοχασθούμε αξίες και ιδανικά που τείνουν να εκλείψουν στη σύγχρονη εποχή μας. Ο τίτλος του, *ΦΤΩΧΕΙΑ*, παραμένει ενδεικτικός και καθοριστικός, εφόσον χαρακτηρίζει τα έτη της οικονομικής κρίσης που διήλθε η Ελλάδα, αλλά και άλλες τότε χώρες της Νότιας Ευρώπης, κατά τη χρονική περίοδο της δύσκολης δεκαετίας (2008–2018, έως 2019).

Το παρουσιαζόμενο έργο είναι αληθώς προσωπικό, πρωτότυπο και, ως εκ τούτου, ανεπανάληπτο, ως ιστορικό ορόσημο το οποίο καταγράφει και διασώζει το οικονομικο-κοινωνικό, αλλά, εν μέρει, και πολιτικό γίνεσθαι της εποχής μας.

Φυσικά, εμπνεύστηκα από τη γενικότερη δυσαρέσκεια, λόγω λιτότητας που επικρατούσε για μεγάλο χρονικό διάστημα στη Χώρα μου, και ενώ η παρατεταμένη οικονομική δυσπραγία επέφερε αρκετά δεινά στο μεγαλύτερο μέρος του Ελληνικού πληθυσμού. Στο διάστημα εκείνο η δημόσια πληροφόρηση έδειξε ότι αυξήθηκαν οι απόπειρες, αλλά και οι τελεσθείσες αυτοκτονίες, οι αυτοχειρίες χιλιάδων συμπολιτών μας.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα², κατά την περίοδο 1-1-2009 έως 28-8-2012, οι τελεσθείσες αυτοκτονίες και οι απόπειρες ανήλθαν σε τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι τέσσερις (3.124) πανελλαδικά. Από το 2013 μέχρι και τον Ιούλιο του 2015 έφτασαν τις δεκαπέντε χιλιάδες (15.000)! Αλλά και τώρα, επίσης, τα έτη 2020–2021, η οικονομική στενότητα ασφαλώς και συνεχίζεται, λόγω της υφιστάμενης παγκόσμιας πανδημίας εκ του Covid-19 και, ασφαλώς, δεν μειώνονται και οι απόπειρες τερματισμού της ζωής απελπισμένων πολιτών.

Το μήνυμα του Έργου δεν είναι η επανάσταση ούτε ο μηρυκασμός και υπόμνηση γνωστών γεγονότων που σημάδεψαν και έπληξαν μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες, αλλά η **ελπίδα, η αισιοδοξία, η πίστη, ως φως** “στο βάθος ενός σκοτεινού τούνελ”, για ένα ασφαλέστερο από κάθε άποψη μέλλον, που γι’ αυτό αγωνίζονται, αλλά και το αξίζουν οι λαοί.

Αυτό, προφανώς, επιτυγχάνεται και με ατομική προσπάθεια και ευθύνη, ώστε να πραγματώνεται η αναγκαία, εσωτερη ουσιαστική αλλαγή. Εκφράζεται δε μέσω της Τέχνης ως δημιουργική Ανάταση.

Οκτώβριος 2021

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

με το ψευδώνυμο

«ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ»

² Βλ. σχετικά και το άρθρο της εφημερίδας Αθηνών *Ναυτεμπορική*, με τίτλο: «ΕΛΣΤΑΤ: Πάνω από 4.200 αυτοκτονίες από το 2008–2016, με ρεκόρ το 2014» (δημοσ.: 13-5-2019), στο (διαδίκτυο): <<https://www.naftemporiki.gr/story/1474790/elstat-pano-apo-4200-autoktonies-to-2008-2016-me-rekor-to-2014>>, αλλά και το άρθρο της *Capital.gr* με τίτλο «Η απάντηση της ΕΛΣΤΑΤ επί των στοιχείων για τις αυτοκτονίες» (δημοσ.: 1-3-2019), στο (διαδίκτυο): <<https://www.capital.gr/epikairoτητα/3346556/i-apantisi-tis-elstat-epi-ton-stoixeion-gia-tis-autoktonies>>.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ (ΠΙΝΑΚΑΣ)

«ΦΤΩΧΕΙΑ»

Λεπτομέρειες από την ξυλόγλυπτη κορνίζα του καλλιτεχνικού έργου «ΦΤΩΧΕΙΑ»

«ΦΤΩΧΕΙΑ»

ΠΙΝΑΚΑΣ διαστάσεων 1,60 X 1,15 μ.

(μαζί με την ξυλόγλυπτη κορνίζα)

*Όσο περισσότερο δίνουμε, τόσο περισσότερο έχουμε.
Όσο περισσότερο αγαπάμε, τόσο περισσότερο μας αγαπούν.*

J. A. Livraga

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΦΥΣΙΚΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΑΞΙ.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ – ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ,
ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ.

ΚΑΘΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΖΟΦΕΡΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ, ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ
ΕΣΟΔΩΝ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΕΙ ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ.

Ο σκοπός της ζωής επιτελείται όταν θυσιάζεις, γι' αυτόν τον σκοπό, μικρές και μεγάλες χαρές της καθημερινότητας, αφού, ολόψυχα, αφοσιώνεσαι σ' ένα καθήκον που θεωρεί η ανθρώπινη ύπαρξη ότι πρέπει να εκπληρωθεί όταν και τους άλλους ωφελεί. Η ατομικότητα τότε ανήκει σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ασφαλώς και αυτό συντείνει στο να εργαζόμαστε συστηματικά και μεθοδικά, ακόμη και μέσα από όποιες δυσκολίες και εμπόδια παρουσιαστούν, χωρίς να μεμψιμοιρούμε για ό,τι μας συμβαίνει, καθότι πάντοτε ελπίζουμε για το καλύτερο. Διότι, και το αποτέλεσμα της κάθε ενέργειας αποβαίνει θετικό όταν υπηρετούμε τον σκοπό μας όσο καλύτερα γίνεται, κι αυτό είναι που χαροποιεί, για να ζούμε ουσιαστικότερα. Ο δημιουργικός σκοπός, λοιπόν, καθίσταται η ψυχική δύναμη που αντανακλά το πνευματικό Φως, που ακτινοβολεί διαχρονικά, ανά τις ανθρώπινες γενιές, στην αιωνιότητα.

Ο Αχώρητος Θεός δεν χωράει μέσα σε ανθρώπινα πλαίσια και καλούπια, όπως είναι το έργο, που πλαισιώνεται από μια κορνίζα. Διότι:

*δεν μπορεί να προέρχεται κάτι από το μηδέν
ούτε κάτι το τελειότερο από το λιγότερο τέλειο,*

όπως υποστηρίζει και ο Descartes, με βάση την αρχή της αιτιότητας.

Ο Πλάτωνας διευκρινίζει τη σχέση ανάμεσα στην ιδέα και το πράγμα μέσα από την έννοια της μέθεξης, καθώς διαχωρίζει τους δύο κόσμους της «ουσίας» και της «γένεσης», θέτοντας έτσι τις αρχές του προβλήματος της σχέσης μεταξύ τους. Στο έργο του *Φαίδων*, επισημαίνει:

Αν ένα πράγμα είναι ωραίο, εκτός από ωραίο αυτό καθ' αυτό, είναι ωραίο όχι από καμιά άλλη αιτία παρά επειδή μετέχει εκείνου του Απόλυτα Ωραίου.

(Πλάτωνος *Φαίδων*, 100 c)

Το μαύρο χρώμα του Πίνακα είναι εμπνευσμένο από την αλληγορία του «σπηλαίου» του Πλάτωνα. Απ' εδώ απορρέει και τονίζεται η υποβάθμιση ή υποτίμηση του αισθητού κόσμου έναντι του νοητού ή υπεραισθητού. Ο αισθητός κόσμος, κατά τον Πλάτωνα, παρομοιάζεται με σπήλαιο, σε αντίθεση με τις ιδέες, που βρίσκονται στο Φως του Ήλιου. Το αγαθό, λοιπόν, αποτελεί την απόλυτη αιτία του Είναι, καθώς

το Είναι ανάγεται στην τελειότητα. «Είναι» σημαίνει να είναι κάτι τέλει. Όσο μεγαλύτερη είναι η τελειότητα, τόσο μεγαλύτερη είναι και η πραγματικότητα. Ο τελικός σκοπός, προς τον οποίον αποβλέπουν όλα τα πράγματα, είναι η τελειότητα, το βέλτιστον.

(Πλάτωνος *Φαίδων*, 97 c)

Σύμφωνα με τον Πλάτωνα, προσεγγίζουμε την τελειότητα μέσω των ιδεών, καθώς, έτσι, φτάνουμε στη γνώση του Αληθινού Όντος, στη γνώση, δηλαδή, του Απόλυτου Αγαθού, που γίνεται και αυτοσκοπός.

Γιατί ο Θεός, που είπε: «Μέσα από το σκοτάδι θα λάμψει το φως», Αυτός έλαμψε μέσα στις καρδιές μας και μας φώτισε, να γνωρίσουμε τη δόξα του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

(Αποστόλου Παύλου, *Προς Κορινθίους Β' Επιστολή*, κεφ. 4°, στ. 6)

Το γίνεσθαι, η μεταβολή, δεν είναι παρά η κίνηση όλων των πραγμάτων προς το αγαθό. Το αγαθό είναι η πηγή του όντος, το οποίο είναι η αιτία του Είναι και της ουσίας των πραγμάτων. Γι' αυτό οφείλουμε να αποδίδουμε ιδιαίτερη τιμή στο αγαθό.

Ως ύψιστη δημιουργική αρχή, το αγαθό ταυτίζεται με την έννοια του Θεού, ο οποίος είναι αιώνιος, υπερβατικός και ενεργεί αοράτως, αλλά ενδοκοσμικά. Ας οπλιστούμε, λοιπόν, με θάρρος, καθώς ο ίδιος ο Θεός ενεργεί για κάθε καλό έργο.

Τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστίν.

(Αριστοτέλους *Περὶ Ποιητικῆς*)

Ας επιδείξουμε υπομονή και δύναμη ψυχής στον μόχθο, για να κερδίσουμε την εύνοια του Υψίστου και να ευοδωθεί σ' εμάς κάθε δυνατή προσπάθεια.

*Υπομονή αρκετή στον μόχθο, ὥσπου κάτι καλό να πραγματοποιηθεί.
Φιλανθρωπία τόση, για να δεις κάποιο καλό στον γείτονά σου. Αγάπη τόση,
που να σε υποκινήσει να κάνεις πραγματικότητα τα πράγματα του ΘΕΟΥ,*

είναι κάποιες προτροπές του Γκαίτε.

Με τη μελέτη του μοναδικού αυτού έργου «**ΦΤΩΧΕΙΑ**», δημιουργούνται σκέψεις και συναισθήματα που απορρέουν από την πηγή της ζωής, τον Θεό, Το Απόλυτα Ωραίο.

Αξιολογώντας κανείς αντικειμενικά το συγκεκριμένο έργο, θα το κρίνει ως σπάνιο και εξαιρετικό, διότι από καταβολής κόσμου κανένας καλλιτέχνης δεν μίλησε μέσα από ένα έργο τόσο εκτενώς ώστε ο πίνακας αυτός να μετατραπεί σε βιβλίο, διαβαίνοντας, έτσι, από το κάλλος της Τέχνης, που δημιουργεί τα συναισθήματα, στον αναστοχασμό. Αυτό, βέβαια, αποτελεί καινοτομία. Θεωρείται υπέροχο, πολυσχιδές το εν λόγω έργο, παρουσιάζει, δηλαδή, πολυμορφία. Συγχρόνως, γίνεται επίκαιρο, διαχρονικό και πάντοτε αληθινό, μεγάλο, καθώς ένα έργο θεωρείται μεγάλοόσο περισσότερο άπτεται της πραγματικότητας – δημιουργώντας προβληματισμό, συναισθήματα και, φυσικά, μεταδίδοντας τα κατάλληλα μηνύματα (είναι εκείνο το οποίο καλούμαστε να υπηρετήσουμε, και ονομάζεται Τέχνη).

Όταν θαυμάζει κάποιος έναν πίνακα, παραμένει εκστατικός μπροστά σε μια πανέμορφη φυσική απεικόνιση, την οποία αποδίδει πιστά, ζωντανά, ο δεξιοτέχνης ζωγράφος. Παρ' όλη όμως τη μαγεία που προκαλεί η φυσική αυτή παράσταση, δεν έχει να μας μεταδώσει κάτι ουσιαστικότερο. Αυτό συμβαίνει επειδή η αισθητηριακή πλευρά του πίνακα υποβιβάζει, στο σύνολο του έργου, κάποιες άλλες, νοητικές αξίες. Από αυτό διαπιστώνουμε όμως ότι προκύπτει μια στασιμότητα, η οποία χαρακτηρίζει στερεότυπες μορφές Τέχνης, ενώ αναδεικνύει περίτρανα κάποιες άλλες, που

ακολουθούν τον δικό τους ατομικό δρόμο, δίχως να καθορίζονται ποτέ από κανέναν και χωρίς στεγανά, ξεπερνώντας κάποιες φορές κι αυτά ακόμη τα ανθρώπινα όρια.

Οι επιτυγχόντες στην Τέχνη είναι συνήθως οι οραματιστές και οι πρωτοπόροι, αυτοί, δηλαδή, που ανακαλύπτουν έναν δικό τους δρόμο και τρόπο για να βλέπουν και να στηλιτεύουν τα πράγματα, και δεν χρησιμοποιούν την απλή, κοινή και πεπατημένη οδό. Το σημαντικό είναι να μπορεί κάποιος ν' ανακαλύπτει προσφέροντας στους ανθρώπους δυνατότητες έκφρασης για καινούργιες δημιουργίες, οι οποίες, σε δύσκολους καιρούς, συμβάλλουν αποτελεσματικά στην αναπτέρωση του ηθικού. Οι δημιουργίες αυτές εκφράζονται μέσα από τα έργα ιδεών, όπου, σαφέστατα, εμφανίζεται η ατομικότητα και κυριαρχεί ο προβληματισμός.

Η ατομικότητα δεν πρέπει να καταστραφεί και να γίνει το άτομο ένα απλό όργανο της κοινωνίας, κάτι σαν μέλισσα ή σαν μυρμήγκι. Γιατί μια κοινωνία από τυποποιημένα άτομα, χωρίς προσωπική πρωτοτυπία και προσωπικές επιδιώξεις, θα ήτανε μια φτωχή κοινωνία, χωρίς δυνατότητα ανάπτυξης.

(Αϊνσταϊν)³

Όταν εμφανίζεται η ατομικότητα, αυτή είναι αρχή της Τέχνης.

(Πάμπλο Πικάσο)

Στο εν λόγω έργο τίγονται **κοινωνικά ζητήματα** - ερεθίσματα ζωής και αναπτύσσονται με στόχο την επικράτηση των αξιών, οι οποίες, δυστυχώς, φθίνουν στην εποχή μας.

Ο γνήσιος εραστής της Τέχνης οφείλει κατ' αρχήν να είναι ένας αθλητής του πνεύματος.

(Μίκης Θεοδωράκης)

Ένας αθλητής, δηλαδή, που το προσωπικό του όραμα προέρχεται από αγαθά ελατήρια σε συνάφεια με την Αλήθεια του Θεού, επιλέγοντας γεγονότα τα οποία αναφέρονται στην ουσία της ανθρωπότητας, καθώς, αξιολογικά, σηματοδοτούν μία νέα πορεία στην Τέχνη.

³ Einstein, Albert 1951(επανεκδ. 1975). *Ο σημερινός κόσμος*. Αθήναι: εκδ. Μαρή, σελ. 34.

Εδραιώνεται, λοιπόν, της Τέχνης η υπεροχή, η οποία, πρωτίστως, θεωρείται οικουμενική. Άλλωστε,

Η αληθινή μας εθνότητα είναι η ανθρωπότητα.

(Όρσον Γουέλς)

Οι φιλόσοφοι, απλά, ερμήνευσαν τον κόσμο με διάφορους τρόπους το ζήτημα είναι να τον αλλάξουμε.

(Καρλ Μαρξ)

Κι ο κόσμος αλλάζει όταν προχωρεί ο καθένας μας από τη θεωρία και διατύπωση προς την έμπρακτη αγάπη για τους άλλους, αισθανόμενος ο ίδιος, διαρκώς, βαθιά ευγνωμοσύνη για τις αμέτρητες δωρεές του Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο, ο συνετός, άσημος και ταπεινός καλλιτέχνης αναγνωρίζει και ευχαριστεί την Πρώτη Δημιουργική Αρχή, η οποία συντελεί, αοράτως αλλά και αποφασιστικά, στο τελικό θετικό αποτέλεσμα του έργου, του οποίου τονίζεται το πνευματικό υπόβαθρο, που αναγκαστικά θα πρέπει να έχει ένα μεγάλο έργο Τέχνης. Συλλογιζόμενος, δηλαδή, ο καλλιτέχνης το γεγονός ότι από μια άμορφη ύλη που αρχικά κατείχε, σταδιακά, υλοποιήθηκε το θαύμα της σύνθεσης πολυάριθμων πολύχρωμων εικονιδίων, ώστε να μεταδοθεί έτσι ευρέως το σκεπτικό του και να προβληθεί η δημιουργία του με τρόπο που θα εμπνεύσει κι άλλους, να τον μιμηθούν και να τον ακολουθήσουν...

Πράγμα απαραίτητο, ιδιαίτερα για τους φτωχούς, συνιστά η έμπνευση. Οι φτωχοί δεν θα είχαν τόσο πολύ ανάγκη από ελεημοσύνη - φιλανθρωπία, η οποία τους παρέχει μηδαμινά οφέλη για τόσο λίγο, δίχως να εξαλείφει το υφιστάμενο πρόβλημα της ανέχειας, αν διέθεταν έμπνευση και δημιουργικότητα. Τότε μονάχα θα είχαν την ευκαιρία ν' αλλάξει η ζωή τους, αφού θα τους εξασφάλιζε τη δυνατότητα να ανταποκριθούν επαρκώς στις καθημερινές βιοτικές τους ανάγκες...

Προφανώς, η Τέχνη που έχει ηθική βάση ομορφαίνει και πλουτίζει τη ζωή, και είναι αυτή που, τελικά, προσδίδει ουσιαστικό νόημα στα πράγματα, καθ' ότι εξοβελίζει κάθε έννοια επίφασης.

*Το πιο όμορφο που μπορούμε να βιώσουμε είναι αυτό που έχει μυστήριο.
Είναι το βασικό συναίσθημα που κινείται ανάμεσα στην τέχνη και την επιστήμη.*

(Άλμπερτ Αϊνσταϊν)

Θεολογία, Φιλοσοφία και Τέχνη αλληλοσυμπληρώνονται. Η μεν Θεολογία εκφράζοντας την ιδέα της αλήθειας, που απορρέει από την ύπαρξη του Θεού και οδηγεί στην πραγμάτωση του αγαθού, η δε Φιλοσοφία συλλαμβάνοντας εκείνο που, από κάθε άποψη, παραμένει πάντα απαράλλακτο και αμετάβλητο (αιώνιες ιδέες), και η Τέχνη, με τη μορφή της Ιδέας του κάλλους, δημιουργούν μεταξύ τους έναν αδιάρρηκτο δεσμό, μέσω του οποίου **επιχειρεί ν' αποτυπώσει ο καλλιτέχνης την πραγματικότητα, μεταμορφώνοντας την ασχήμια σε ομορφιά, το σκοτάδι σε Φως.**

Ο άνθρωπος πάντοτε ελπίζει να πραγματοποιεί τα όνειρά του, ακόμη κι αν εκείνα φαντάζουν ουτοπικά.

Αζίζει, φίλε μου, να υπάρχουν για ένα όνειρο, κι ας είναι η φωτιά του να σε κάψει. Και αν μας πουν ότι είμαστε σχεδόν ρομαντικοί, ότι είμαστε αδιόρθωτοι, ιδεαλιστές, ότι σκεφτόμαστε το αδύνατο, εμείς πρέπει χίλιες φορές να απαντήσουμε: Ναι, είμαστε!

(Τσε Γκεβάρα)

Αυτοί που αρνούνται τη μάχη είναι πιο σοβαρά πληγωμένοι από εκείνους που παίρνουν μέρος σ' αυτήν.

(Όσκαρ Ουάιλντ)

Κάθε έργο που δημιουργούμε, από το πιο απλό έως το περισσότερο περίπλοκο και δύσκολο, δεν παύει να έχει τη σημασία του και να αναπαριστά τα γεγονότα της εποχής.

Ως σπουδαία έργα κρίνονται εκείνα που διαφωτίζουν, καθώς περνούν στο αναγνωστικό κοινό μηνύματα αλήθειας και, τελικά, κατορθώνουν ν' αλλάξουν τη ρότα της δημιουργικής έκφρασης ως προς ένα κατ' εξοχήν ευρύτερο και βαθύτερο πεδίο θεμάτων. Τα καλλιτεχνικά αυτά δημιουργήματα παραμένουν ακέραια και αιώνια, αφού τα κοινωνικά δρώμενα χαρακτηρίζονται από μια πολιτική, ιστορική και θεολογική χροιά. Κατ' αυτόν τον τρόπο, συντελείται η εσωτερική πληρότητα, ως αυτοκαθορισμός και αυτοπραγμάτωση του καλλιτέχνη, που αποδίδεται, με την εξωτερική έκφραση του λόγου, στους αναγνώστες του. Ταυτόχρονα, επέρχεται η κάθαρση του δημιουργού, με την καινοφανή αυτή, ιδιαίτερη και όμορφη δημιουργία.

Το πόνημα αυτό, το οποίο προέκυψε μέσω της Τέχνης, αποτελεί μια θετική διάσταση μέσα στο αρνητικό κλίμα της οικονομικής, αλλά και υγειονομικής τώρα

κρίσης (εκ του covid-19), καθώς μεταδίδει ελπίδα, αισιοδοξία και πίστη για να οικοδομηθεί κάτι μεγάλο, αληθινό και όμορφο, υποστηρίζοντας την αλήθεια και πηγαίνοντας σχετικά αντίθετα στο κατεστημένο.

Όπως αναφέρει κι ο Οδυσσέας Ελύτης:

*Η Τέχνη είναι η μόνη εναπομένουσα πολέμιος της ισχύος πουκατήντησε
να έχει στους καιρούς μας η ποσοτική αποτίμηση των αξιών.*

Les anges sont blancs

(Οι άγγελοι είναι λευκοί)

*... Οι άγγελοι είναι λευκοί πυρωμένοι λευκοί και το μάτι μαραίνεται που
θα τους αντικρίσει
και δεν υπάρχει άλλος τρόπος πρέπει να γίνεις σαν την πέτρα όταν
γυρεύεις τη συναναστροφή τους
κι όταν γυρεύεις το θαύμα πρέπει να σπείρεις το αίμα σου στις οχτώ
γωνιές των ανέμων
γιατί το θαύμα δεν είναι πουθενά παρά κυκλοφορεί μέσα στις φλέβες
του ανθρώπου.*

(Γιώργος Σεφέρης)⁴

⁴ Γιώργος Σεφέρης, ^{1η έκδ.}1965. «Les anges sont blancs», *Ημερολόγιο Καταστρώματος Α'.* Στο: *Γιώργος Σεφέρης, Ποιήματα*, Αθήνα: εκδ. Ίκαρος (έγκριση από την κ. Όλγα Δάφνη Κρίνου).

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ – ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«ΦΤΩΧΕΙΑ»

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ «ΦΤΩΧΕΙΑ» περιλαμβάνει, αναλυτικά, **εκατόν έξι (106)** τον αριθμό **θεματικές ενότητες**, έτσι όπως αυτές, ενδεικτικά, παρουσιάζονται ως απεικονίσεις (εικονίδια).

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ

ΑΡΧΙΚΑ, ΣΤΗΝ **ΕΙΣΑΓΩΓΗ** ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ, ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΡΙΑ (3) ΕΙΚΟΝΙΔΙΑ:

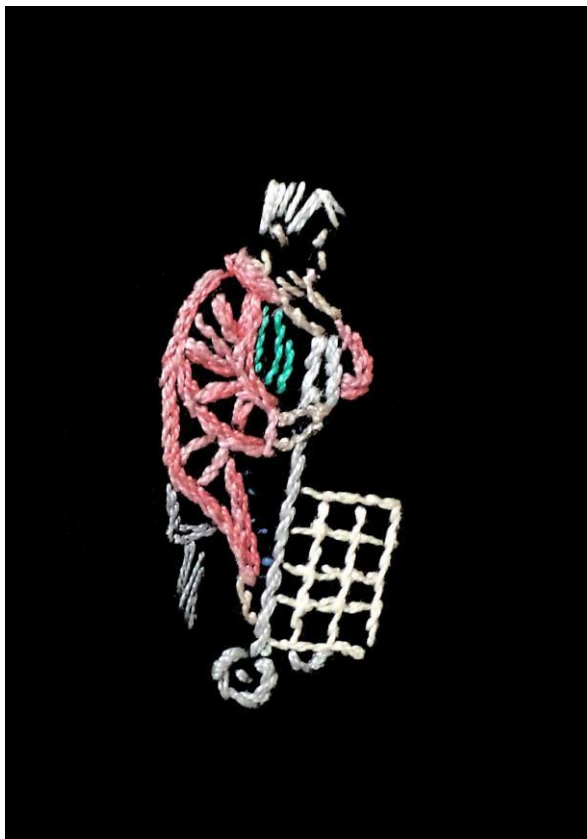
Α) ΤΟ ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Β) ΕΝΑ ΑΛΛΟ, ΑΠΟΣΤΕΩΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΕΙ ΑΔΕΙΟ ΠΙΑΤΟ

Γ) Η ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ ΧΑΜΗΛΟΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΕΙΟ ΚΑΡΟΤΣΙ ΤΗΣ

1η Θεματική Ενότητα

ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ – ΕΚΤΟΞΕΥΣΗ ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Η ΕΚΤΟΞΕΥΣΗ ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΑ, ΜΕ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΟ ΠΥΡΑΥΛΟ *DELTA*.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η NASA, κατέχοντας την πρωτιά, δαπανά δισεκατομμύρια δολάρια για μελέτες και έρευνες στο διάστημα, εφ' όσον προτείνεται και ευρύτατα εξετάζεται η συνεχής αύξηση των δαπανών της γι' αυτόν τον σκοπό.

Η NASA δαπανά εκατομμύρια δολάρια σε μελέτες, για ν' αντέξει το ανθρώπινο σώμα στον Άρη, και το ταξίδι αυτό προγραμματίζει να πραγματοποιηθεί στη δεκαετία του 2030.

Όμως, το ανθρώπινο σώμα δεν είναι φτιαγμένο για το διάστημα. Σε συνθήκες έλλειψης βαρύτητας, καθώς αποτελείται από νερό κατά 60%, τα υγρά ανεβαίνουν στον θώρακα και στο κεφάλι, με αποτέλεσμα να ατροφούν τα πόδια, να πρήζεται το πρόσωπο και να αυξάνεται η ενδοκρανιακή πίεση.⁵

Αλλά και όχι μόνο αυτά, καθώς επηρεάζονται τα κόκαλα και οι μύες, η λειτουργία της καρδιάς, του ύπνου, όπως υφίσταται και το πρόβλημα της ακτινοβολίας, καθ' όσον δεν υπάρχει οξυγόνο στην εξωγήινη ζωή.

⁵ Πηγή: Διαδικτυακός ιστότοπος <www.enoidaotioudenoida.blogspot.gr> (23-2-2014).

2η Θεματική Ενότητα

ΣΥΣΤΗΜΑ AEGIS – ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΟ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΠΛΟΙΟ ΕΚΤΟΞΕΥΕΙ ΤΟΝ ΠΥΡΑΥΛΟ.

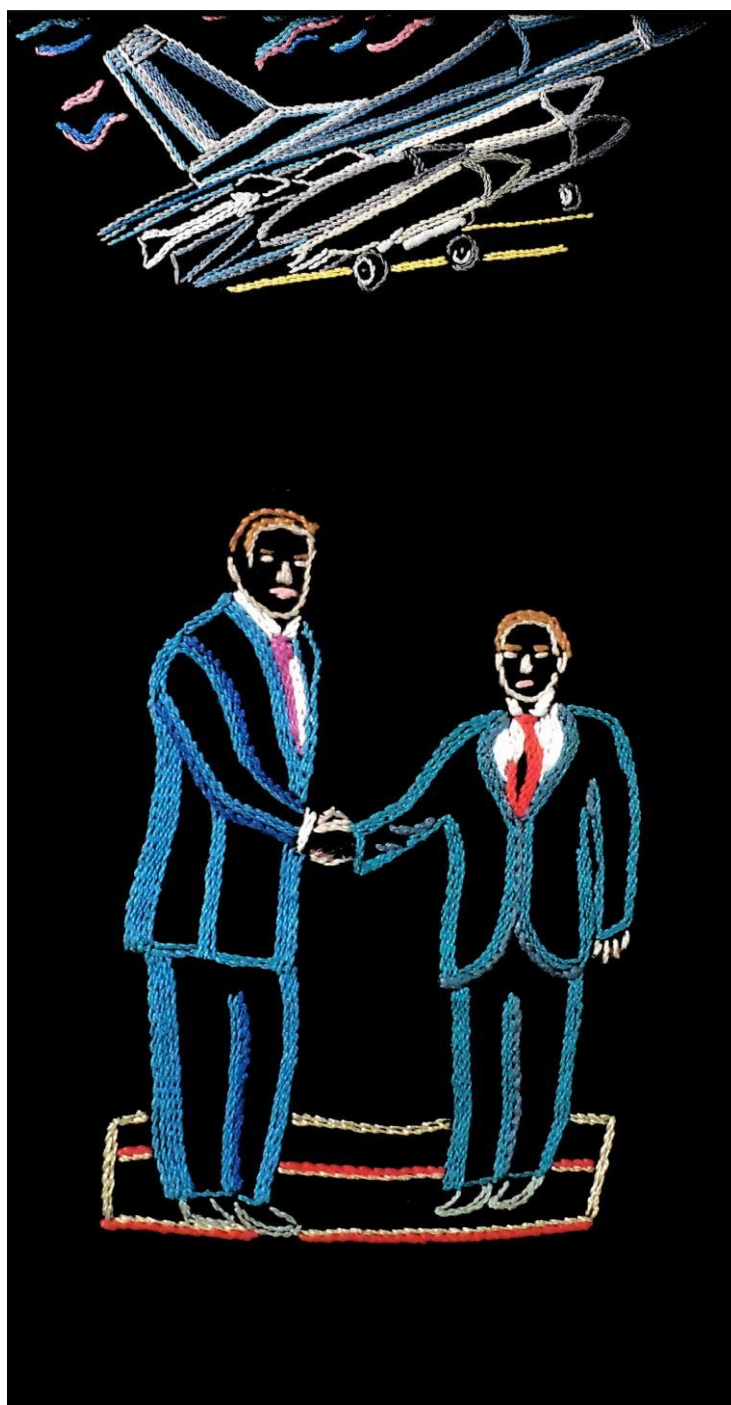
Το προηγμένο σύστημα *AEGIS* προορίζεται για την θωράκιση πλοίων από εναέριες απειλές και επιθέσεις, εφόσον θεωρείται ένα πανίσχυρο διαστημικό όπλο.

Κυκλοφορούσε στους διαδρόμους της Euronaval ότι οι Σαουδάραβες ενδιαφέρονται για τρία αντιτορπιλικά με σύστημα AEGIS (με άλλα τρία σε προαίρεση), αποκλειστικά για τις αντιβαλλιστικές δυνατότητες του συστήματος.⁶

⁶ Πηγή: Διαδικτυακό blog του περιοδικού *Πτήση & Διάστημα*.

ΣΥΝΑΨΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΣΥΝΑΨΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ, ΚΑΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ΕΠΑΝΩ, ΤΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ.

Κατασκευάστηκε πρόσφατα ένα υπερ-όπλο, κατάλληλο και αποτελεσματικό, για την απενεργοποίηση δορυφόρων.

Αρκετά δισεκατομμύρια δαπανώνται για την αγορά δεκαοκτώ (18) υπερσύγχρονων μαχητικών αεροσκαφών τύπου *Ραφάλ* τώρα και στην Ελλάδα. Ο εκπρόσωπος της γαλλικής εταιρείας ανακοίνωσε στον διεθνή Τύπο ότι τα πάνοπλα *Ραφάλ* θα συμβάλλουν αποτελεσματικά «στη διασφάλιση της ηγετικής θέσης της Ελλάδας, ως μεγάλης περιφερειακής δύναμης».

Σύμφωνα με τις τελευταίες, νέες εξελίξεις, η Ελλάδα, εκτός από τα μαχητικά αεροπλάνα *Ραφάλ*, συμφώνησε και για

προμήθεια και παράδοση από τη Γαλλία υπερσύγχρονων φρεγατών τύπου *Belharra*, όπως ανακοινώθηκε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Με δυνατότητες

αεράμυνας, ανθυποβρυχιακού πολέμου, στοχεύουν και στην κατάρριψη εναέριων στόχων μεγάλων αποστάσεων, καθώς οι νέες super φρεγάτες νέας γενιάς είναι εξοπλισμένες με ραντάρ *Seafire*. Η αγορά τους κρίνεται απαραίτητη από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, διότι μονάχα έτσι θα ενισχυθεί αποτελεσματικά το Πολεμικό Ναυτικό, καθώς εκτιμάται ότι θα μειωθεί, θα αποσοβηθεί κάπως, ο κίνδυνος γειτονικής εισβολής (από την Τουρκία) σε εναέριο, χερσαίο και θαλάσσιο χώρο.

Βάσει της ιστορικής συμφωνίας Ελλάδας – Γαλλίας και έχοντας την Γαλλία τώρα, ουσιαστικά, στο πλευρό μας, υπεγράφη στο Παρίσι Αμυντικό Σύμφωνο για στρατιωτική αρωγή της Γαλλίας προς την Ελλάδα και αντιστρόφως, όταν διαπιστώνεται απειλή προερχόμενη από τρίτη ξένη χώρα, σε περίπτωση, βέβαια, που ενδέχεται να υπάρξει πολεμικό επεισόδιο.

Στον Τύπο, επίσης, διέρρευσε η πληροφορία ότι, αναλόγως τον τύπο του αεροσκάφους, το λειτουργικό κόστος κυμαίνεται από δέκα χιλιάδες ευρώ (10.000 €) έως είκοσι χιλιάδες (20.000 €) ευρώ (!) ανά ώρα πτήσης για την Πολεμική Αεροπορία. Υπολογίζεται δε ότι σε πενήντα πέντε χιλιάδες ευρώ (55.000 €) ανέρχονται και οι ημερήσιες δαπάνες μιας φρεγάτας.

Το κόστος της Πολεμικής Αεροπορίας (1990-2009) ανήλθε στα 416.362.500 ευρώ για 362.000 αναχαιτίσεις αεροσκαφών της τουρκικής Αεροπορίας εντός FIR Αθηνών.

(Ανεξάρτητο Ινστιτούτο Ερευνών Στοκχόλμης – SIPRI)

Η Ρωσία, από το 2016 και μετά, εντείνει τις προσπάθειές της για την προμήθεια υπερσύγχρονων μαχητικών αεροσκαφών 5ης γενιάς, κόστους τριάντα έως σαράντα δισεκατομμυρίων δολαρίων (30 - 40.000.000.000 \$)!

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία,

από το 1999 έως το 2008, οι παγκόσμιες στρατιωτικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά 45% (από 847 δις δολάρια / 592 δις ευρώ, έφτασαν στα 1,226 τρις δολάρια / 857 δις ευρώ)!

Εν κατακλείδι, οι Κυβερνήσεις των ασθενέστερων οικονομικά Χωρών που δαπανούν για την εθνική τους ακεραιότητα και ασφάλεια τεράστια ποσά στα εξοπλιστικά τους προγράμματα, αναγκαστικά, δημιουργούν συνθήκες φτωχοποίησης των λαών τους...

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΥΡΗΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΗ.

Χιλιάδες αριθμούνται τα πυρηνικά όπλα, με συνεχή αυξητική τάση, όπως και οι υφιστάμενοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, σε χώρες όπως οι ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Ιράν, Ρωσία, Γερμανία, Κίνα και Βόρεια Κορέα.

Μετά το τελευταίο πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να υποβάλει τους εκατόν σαράντα τρεις (143) πυρηνικούς αντιδραστήρες σε ειδικά τεστ (stress tests), με στόχο να κατευνάσει τις ανησυχίες του κόσμου. Τα

«κενά ασφαλείας» στους εκατόν σαράντα τρεις πυρηνικούς αντιδραστήρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έρχεται να αποκαλύψει η *Greenpeace*, η οποία προχώρησε σε προκαταρκτική εξέταση των αποτελεσμάτων που προέκυψαν από τα επίσημα τεστ.

Από τα έγγραφα συνάγεται ότι παρουσιάζεται μια σειρά τεχνικών προβλημάτων και παραλείψεων σε ό,τι αφορά τη θωράκιση των αντιδραστήρων απέναντι σε φυσικές καταστροφές ή επιθέσεις.⁷

⁷ Εφημερίδα Αθηνών *Ελευθεροτυπία*, φύλλο Σαββάτου 5-11-2011.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ, ΜΕ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΔΕΙΚΤΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΝΑ “ΧΤΥΠΙΑΕΙ ΚΟΚΚΙΝΟ”.

Η εικόνα του Πίνακα αναφέρεται στο γνωστό σε όλους μας “χρηματιστηριακό κραχ” εν έτει 1999, τότε που πολλά δισεκατομμύρια άλλαξαν κατόχους και, δυστυχώς, με εξανεμισμένες τις περιουσίες τους, αρκετοί συμπολίτες μας αυτοκτόνησαν.

Πολλά δισεκατομμύρια τότε άλλαξαν χέρια, καθότι το οικονομικό σκάνδαλο απέβλεπε στην αναδιανομή πλούτου και, έτσι, ο πακτωλός του χρήματος πέρασε στα ακάθαρτα χέρια των διαπλεκομένων του Ελληνικού Χρηματιστηρίου.

Αλλά και πολύ αργότερα, τον Ιούνιο του 2015, με την εφαρμογή των «Capital controls», είχαμε, ως αρνητική συνέπεια, την εκ νέου “βουτιά” του χρηματιστηριακού δείκτη, που ώθησε τους Έλληνες να ξεπουλήσουν σε ξένα επενδυτικά *Funds* τις μετοχές τους.

6η Θεματική Ενότητα
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ (ΣΤΑΔΙΩΝ), ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΝΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ...ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΟΥΣ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΕΣ.

Ποτέ δεν πληροφορηθήκαμε το πραγματικό κόστος των είκοσι τριών (23) εγκαταστάσεων που κατασκευάστηκαν για την διοργάνωση των Αγώνων, όπως και τα πανάκριβα συστήματα ασφαλείας, από τα οποία κάποια δεν λειτούργησαν, ενώ εκτιμάται ότι το δημόσιο χρέος και έλλειμμα εξ αιτίας τους εκτοξεύθηκε στα ύψη.

Υπολογίζεται ότι η ετήσια απόδοση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Δημόσιο δεν υπερβαίνει τα τριάντα εκατομμύρια ευρώ (30.000.000 €) τον χρόνο, παρά το ότι τα Ολυμπιακά έργα επιβάρυναν τους Έλληνες φορολογούμενους. Γι' αυτό και ορθώς γίνεται λόγος για περαιτέρω αξιοποίησή τους.

7η Θεματική Ενότητα

IMF (INTERNATIONAL MONETARY FUND)

– ΔΝΤ (ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ, ΓΝΩΣΤΟ ΩΣ «ΘΕΣΜΟΙ»)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΕΜΦΑΝΕΣΤΑΤΑ ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ IMF, ΟΠΟΥ ΣΥΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ... ΑΚΟΜΑ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ “ΣΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΔΝΤ”, ΠΟΥ ΚΑΤΑΦΘΑΝΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΕΓΞΟΥΝ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

«Το Μνημόνιο είναι μονόδρομος για την Ελλάδα, και για να το ξεπεράσουμε πρέπει να το εφαρμόσουμε αυστηρά», ισχυρίστηκε το 2010 η τότε Κυβέρνηση Παπανδρέου. Το διάστημα εκείνο ελέγχθη ως σαφή απάντηση της Κυβέρνησης Παπανδρέου, σε ερώτημα της αξιωματικής Αντιπολίτευσης γιατί δεν βγήκαμε τον Ιανουάριο στις αγορές όταν τα επιτόκια ήταν χαμηλά;

«Βγήκαμε στις αγορές ζητώντας 5 δις ευρώ. Μας προσφέρθηκαν 23 δις και τελικώς πήραμε τα 8 δις. Αν τα παίρναμε όλα, θα στέλναμε στις αγορές το μήνυμα ότι βρισκόμαστε σε δεινή θέση. Η συνέπεια θα ήταν ν' απογειωθούν την επόμενη μέρα τα επιτόκια και η οικονομία θα έμενε απροστάτευτη, αφού δεν είχε ακόμα συγκροτηθεί ο Μηχανισμός Στήριξης».

Ήταν τότε που, το 2010, αναγκαστικά, η Ελλάδα κατέφυγε στον *Μηχανισμό Στήριξης*, και η Χώρα, οικονομικά, ασφυκτιούσε, με αποτέλεσμα να επιβληθούν

ρυθμίσεις από το *Μνημόνιο*, που αφορούσαν αλλαγές σε θέματα όπως ασφαλιστικό, υγεία, φορολογικό σύστημα, ελέγχους, περικοπές μισθών και συντάξεων, απολύσεις εργαζομένων κ.λπ., εφαρμόζοντας απαρέγκλιτα τα σκληρά μέτρα επιτήρησης του *Μνημονίου*.

Στο Ηράκλειο Κρήτης, χίλιοι τριακόσιοι ογδόντα (1.380) πολίτες υπέγραψαν, τον Ιούνιο του 2011, Εξώδικη δήλωση – διαμαρτυρία, και ζητούσαν από τους Βουλευτές μας να μην ψηφίσουν το νέο *Μνημόνιο*, με αφορμή κυρίως τα σκληρά μέτρα που επιβλήθηκαν στον λαό.

8η Θεματική Ενότητα

HUNGARY

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΜΑΖΙ ΤΟ «NO IMF», ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ / ΘΕΣΜΟΥΣ.

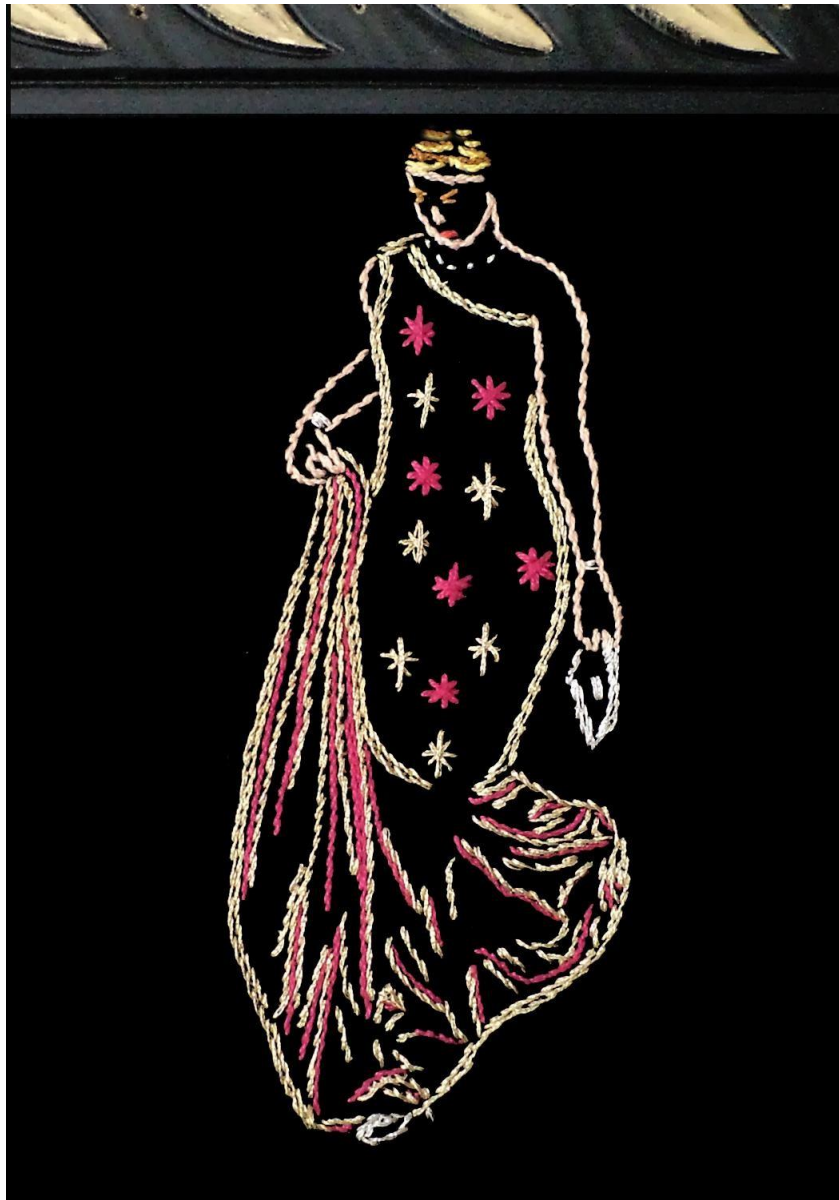

Η χώρα της Ουγγαρίας φορολόγησε ασφαλιστικές – χρηματιστηριακές εταιρείες, ακόμη και Τράπεζες, με ένα μικρό ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων, για να μην επιβαρύνει οικονομικά τον λαό της, και έτσι αντιστάθηκε, ανυπότακτη και υπερήφανη, αρνούμενη, απαντώντας ένα ηχηρό «ΟΧΙ» («NO») στον δανεισμό που της πρότεινε το IMF (Θεσμοί).

9η Θεματική Ενότητα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ – ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΒΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Η ΚΥΡΙΑ, ΜΕ ΤΟ ΑΚΡΙΒΟ ΤΗΣ ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΠΡΙΓΙΑΝ, ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ (ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ *JET SET*), ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ “ΕΛΙΤ”.

Όμως, madame:

Η ευτυχία είναι φευγάlea. Δεν μένει ποτέ πολύ. Οι θεοί δέρνουν τα πανιά της.

(Ευριπίδης)

Άραγε, αναλογίστηκε ποτέ ότι τα δικά της παιδιά δεν στερούνται τίποτα, σ' αντίθεση με κάποια άλλα, δυστυχημένα, που πεθαίνουν από την πείνα κάθε δευτερόλεπτο; Πόσο κοστίζει αυτό το πορφυρόχρυσο επώνυμο φόρεμα μαζί με τα διαμάντια πολλών καρατίων που κουβαλάει επάνω της; Πιθανότατα να ζούσε η μισή Αφρική για ολόκληρο χρόνο αν εκείνη τα εξαργύρωνε!

Ενδεικτικό της ανωτέρω ρήσης του Ευριπίδη, περί της «φευγαλέας» κοσμικής ευτυχίας, αποτελεί και το ακόλουθο ποίημα.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Η ευτυχία ομοιάζει με άπιαστο πουλί
που αποφεύγει του κόσμου τη σύγχυση και ταραχή
καθώς, από τη φύση, του αρέσει η φυγή
όσο με πείσμα κι αν το κυνηγάς εσύ.

Κι αν κατορθώσεις όμως να πιαστεί,
μην είσαι σίγουρος, γιατί
γρήγορα πάλι θα πετάξει, θα βιαστεί,
αφού η χαρά δεν διαρκεί πολύ.

Ανοίγει σύντομα ξανά φτερά
και χτίζει αλλού περίτεχνη φωλιά,
κι από αλαζονεία, πλεονεξία, παλιανθρωπιά
εκείνο στέκεται μακριά.

Αρέσκεται όμως να κελαηδεί
με μια γλυκύτατη φωνή
σ' εκείνους που 'ναι συνετοί
και, στη ζωή τους, έχει αυτό αποδειχτεί.

Κουρνιάζει σε σπίτια ειρηνικά
που 'ναι συνήθως φτωχικά
και ξεμακραίνει για τα καλά
κι από παλάτια ακόμη, αστραφτερά.

(Ποίημα της δημιουργού)

10η Θεματική Ενότητα

**ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ – ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ, ΣΕΙΣΜΟΙ, ΤΣΟΥΝΑΜΙ,
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ, ΚΥΚΛΩΝΕΣ, ΤΥΦΩΝΕΣ**

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΟ ΒΡΕΓΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, ΣΤΑ ΛΑΣΠΟΝΕΡΑ, ΑΝΗΚΕΙ, ΩΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ, ΚΑΙ
ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ (3) ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ, ΔΗΛΑΔΗ, ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ, ΚΥΚΛΩΝΕΣ, ΤΣΟΥΝΑΜΙ.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΣΜΕΝΟ ΚΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ

Ο άνθρωπος, μπροστά στη λαίλαπα των καταστροφικών φυσικών στοιχείων, τις περισσότερες φορές αδυνατεί, νοιώθοντας τόσο μικρός και ανεπαρκής, να τα αντιμετωπίσει με ασφάλεια, διακινδυνεύοντας κάθε φορά απ' αυτά την ίδια του τη ζωή.

Στο διάβα των αιώνων, εκατοντάδες χιλιάδες υπολογίζονται τα θύματα που επλήγησαν από θεομηνίες. Μάλιστα, η ανθρώπινη αδυναμία να τις υπερνικήσει φαίνεται ξεκάθαρα στην επέλαση του καταστροφικού τυφώνα «Χαϊγιάν» το 2013 στις κεντρικές Φιλιππίνες, με χιλιάδες νεκρούς.

«Πώς μπορείς να νικήσεις τον τυφώνα;» δήλωσε ο Υπουργός Άμυνας Βολτέρ Γκαζμίν στην ερώτηση για το αν η Κυβέρνηση είχε λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να τον αντιμετωπίσει.

«Είναι ο σφοδρότερος στον πλανήτη. Κάναμε ό,τι μπορούσαμε, είχαμε κάνει πολλές προετοιμασίες. Αυτό είναι ένα μάθημα για 'μάς» τόνισε.

11η Θεματική Ενότητα
ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΓΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΑΓΑΘΩΝ, ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΣΑΚΟΥΣ.

Οι κυβερνήσεις των χωρών που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές απευθύνουν απεγνωσμένα εκκλήσεις βοήθειας.

Η ανθρωπιστική βοήθεια και τα σωστικά συνεργεία τίθενται πάντοτε σε διαθεσιμότητα, προκειμένου να παρασχεθούν στους πληγέντες νερό, τρόφιμα, φάρμακα, ιατρισμός κ.λπ.

12η Θεματική Ενότητα

ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Η ΠΕΣΜΕΝΗ ΣΤΑΜΝΑ, ΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΠΟΞΗΡΑΜΕΝΟ ΕΔΑΦΟΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΙΘΑΓΕΝΗΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΣΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ ΤΟΥ ΔΥΟ ΚΟΥΒΑΔΕΣ ΝΕΡΟ.

Η ανεπάρκεια διαθέσιμου πόσιμου νερού σε αρκετές περιοχές του κόσμου, κάτω των χιλίων κυβικών μέτρων (1.000 m^3) ανά άτομο κάθε έτος, ακόμα δε και χαμηλότερα των πεντακοσίων κυβικών μέτρων (500 m^3), επιφέρει μεγάλη υδατική αποστέρηση του οργανισμού, η οποία αποτελεί και την σε μόνιμη βάση λειψυδρία.

Οι προβλέψεις παραμένουν άκρως ανησυχητικές όταν πληροφορούμαστε ότι «1,8 δισεκατομμύρια άνθρωποι μέχρι το 2025 θα ζήσουν σε περιοχές ή χώρες πλήρους λειψυδρίας», όταν, μάλιστα, το διαθέσιμο νερό, αν και θολό και ακατάλληλο, αντλείται συνεχώς από ποτάμια, λίμνες, κυρίως για χρήση γεωργικών εκτάσεων.

Δυστυχώς, το ακατάλληλο πόσιμο νερό παραμένει χημικώς ανεπεξέργαστο, προκαλώντας θανατηφόρες ασθένειες, με αποτέλεσμα να υποφέρουν εκατομμύρια άνθρωποι όλα τα δεινά της φτώχειας.

13η Θεματική Ενότητα
ΝΕΡΟ – ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ ΑΦΡΙΚΑΝΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΑΠ’ ΟΠΟΥ ΑΝΑΒΛΥΖΕΙ ΑΦΘΟΝΟ ΝΕΡΟ.

Ιδιαίτερα οξυμμένο καθίσταται το πρόβλημα ανεπάρκειας νερού στην Νότια Αφρική, καθ’ όσον τα αποθέματα υδάτινων πόρων συνεχώς μειώνονται, ενώ οι προβλέψεις κάνουν λόγο για σημαντικότερη έλλειψη από το 2030 και εξής...

Ενώ, από την άλλη πλευρά, εγκρίνονται άδειες για μεγάλα εργοστάσια και ανθρακωρυχεία, αντλώντας για τις ανάγκες λειτουργίας τους το μεγαλύτερο μέρος των υδάτινων πόρων.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ – ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΗΣ ΝΕΡΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ Ο ΨΑΡΑΣ ΤΗΣ ΣΧΕΔΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΕΙΛΟΥ, ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΔΕΞΙ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ.

Πρόκειται για την εκμετάλλευση του μεγαλύτερου αποθέματος νερού από την Αίγυπτο, τη στιγμή που και άλλες χώρες επιδιώκουν να αποκτήσουν υδάτινα δικαιώματα στον ποταμό, όπως η Κένυα, Κογκό, Μπουρούντι, Αιθιοπία, Τανζανία, Ρουάντα, Ερυθραία. Όλες αυτές οι χώρες επιδιώκουν να έχουν μερίδιο στον ποταμό, γεγονός που ενδέχεται να συντελεστεί εάν παύσει το μονοπώλιο της Αιγύπτου και του Σουδάν.

15η Θεματική Ενότητα

WATER BARREL / ΒΑΡΕΛΙΣΙΟ ΝΕΡΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΑΡΕΛΙΣΙΟ ΝΕΡΟ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΡΟΥΛΑΔΕΣ.

Οι νερουλάδες είναι επιφορτισμένοι με το έργο της μεταφοράς νερού στα χωριά της Αφρικής, μέσα σε βαρέλια τοποθετημένα επάνω σε τροχούς, κάτω από τις εκάστοτε αντίξοες καιρικές συνθήκες, διανύοντας πάντοτε μεγάλες αποστάσεις.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΔΙΠΛΑ ΣΤΑ ΝΟΥΦΑΡΑ.

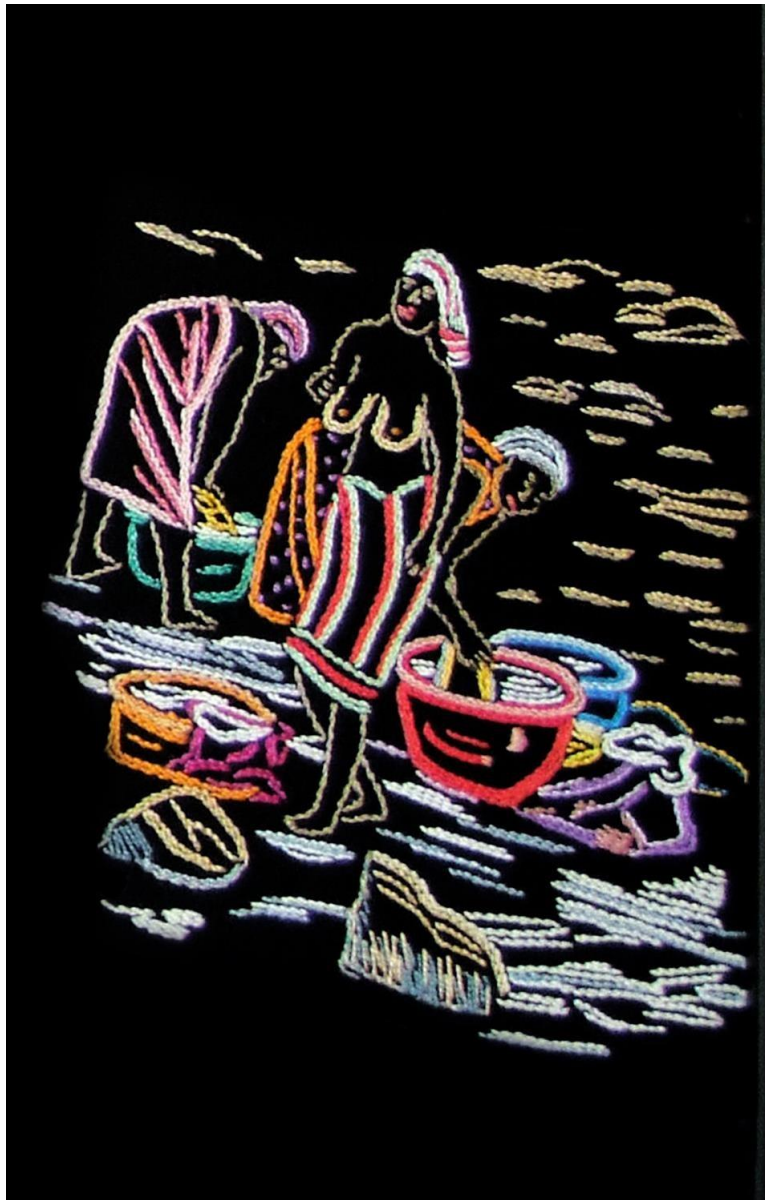
Το κοριτσάκι πλένει τις κατσαρόλες του στα νερά της λίμνης με τα νούφαρα, χωρίς υγρό πιάτων. Με ευχαρίστηση επιδίδεται στον καθαρισμό τους, χωρίς γογγυσμό και αγανάκτηση, καθισμένο επάνω σε φαρδύ λάστιχο που είναι τυλιγμένο σε κουλούρα.

Έτσι, αντιμετωπίζει με ψυχικό σθένος και αξιοπρέπεια τις καθημερινές δυσχέρειες που του επιβάλλει η φτώχεια.

17η Θεματική Ενότητα

ΠΑΥΣΤΡΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΚΑΝΕΣ, ΠΟΥ ΠΛΕΝΟΥΝ ΤΑ ΡΟΥΧΑ.

Ευπόλυτες αλλά χαρούμενες, οι άπορες γυναίκες της Αφρικής, με τα πόδια μέσα στα σαπουνόνερα και δίπλα στο ποτάμι, ενασχολούνται με την καθαριότητα του ιματισμού.

18η Θεματική Ενότητα
ΜΟΛΥΣΜΕΝΟ “ΠΟΣΙΜΟ” ΝΕΡΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Η ΙΘΑΓΕΝΗΣ ΓΕΜΙΖΕΙ ΤΑ ΜΠΙΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕ ΜΟΛΥΣΜΕΝΟ ΝΕΡΟ.

Σε χώρα της Αφρικής, τις τελευταίες δεκαετίες πολυεθνική εταιρεία μόλυνε τον υδροφόρο ορίζοντα, αφού χρησιμοποίησε δισεκατομμύρια λίτρα νερού για την εξόρυξη ουρανίου, επάνω, φυσικά, από τα επιτρεπτά όρια. Οι ιθαγενείς της περιοχής, μη έχοντας εναλλακτική λύση, γεμίζουν τα μπιτόνια τους με μολυσμένο νερό!!!

19η Θεματική Ενότητα

ΤΑ «ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ» ΤΟΥ ΓΙΑΜΟΥΝΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ, ΑΠΛΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΕΛΑΦΟΣ, Ο ΙΜΑΤΙΣΜΟΣ (ΣΕΝΤΟΝΙΑ, ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ), ΤΑ ΑΝΑΜΜΕΝΑ ΒΑΡΕΛΙΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΔΕΥΤΗΣ ΤΟΥΣ.

Στην Ινδία, στις όχθες του ποταμού Γιαμούνα, στην Άγκρα, οι εργάτες επιδίδονται στην καθαριότητα, επιλέγοντας την οικονομικότερη και πρακτικότερη λύση.

Είναι ο παραδοσιακός τρόπος, που εξασφαλίζεται από μεγάλα βαρέλια που το νερό τους θερμαίνεται από ξύλα τα οποία καίγονται από κάτω τους.

Ο αναδευτής, με μακρύ ραβδί, αναλαμβάνει την ανάδευσή τους, με αποτέλεσμα να προτιμώνται κατά κόρον τα φτηνά και φτωχά εργατικά χέρια αντί πλυντηρίων.

ΞΕΝΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΕΠΕΝΔΥΟΥΝ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΗ ΦΥΤΕΙΑ ΜΕ ΤΑ ΖΑΧΑΡΟΚΑΛΑΜΑ.

Εκατοντάδες, χιλιάδες, ή και εκατομμύρια ακόμα εκτάσεις της Αφρικανικής Ηπείρου εκτιμάται ότι κάθε χρόνο εξακολουθούν να μεταβιβάζονται στα χέρια Ευρωπαίων επενδυτών προς εκμετάλλευση. Τότε η γη τίθεται πάντοτε υπό σκληρή διαπραγμάτευση, κλείνονται δε συμφωνίες σε πολύ χαμηλές τιμές στις περισσότερες χώρες, για αγορά ή μακροχρόνια εκμίσθωση.

Σύμφωνα με αδιάψευστα στοιχεία, ο ερευνητικός Οργανισμός Food Policy ανακοίνωσε ότι εκατόν πενήντα έως διακόσια εκατομμύρια στρέμματα (150 - 200.000.000 στρ.) άλλαξαν κατόχους γης σύντομα από το έτος 2006, καθ' όσον αυτά περιήλθαν σε πλούσια ξένα αφεντικά, προς κερδοφόρα εκμετάλλευση.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΑ ΟΡΥΧΕΙΑ – «ΜΑΤΩΜΕΝΑ» ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΟΥ ΟΡΥΧΕΙΟΥ.

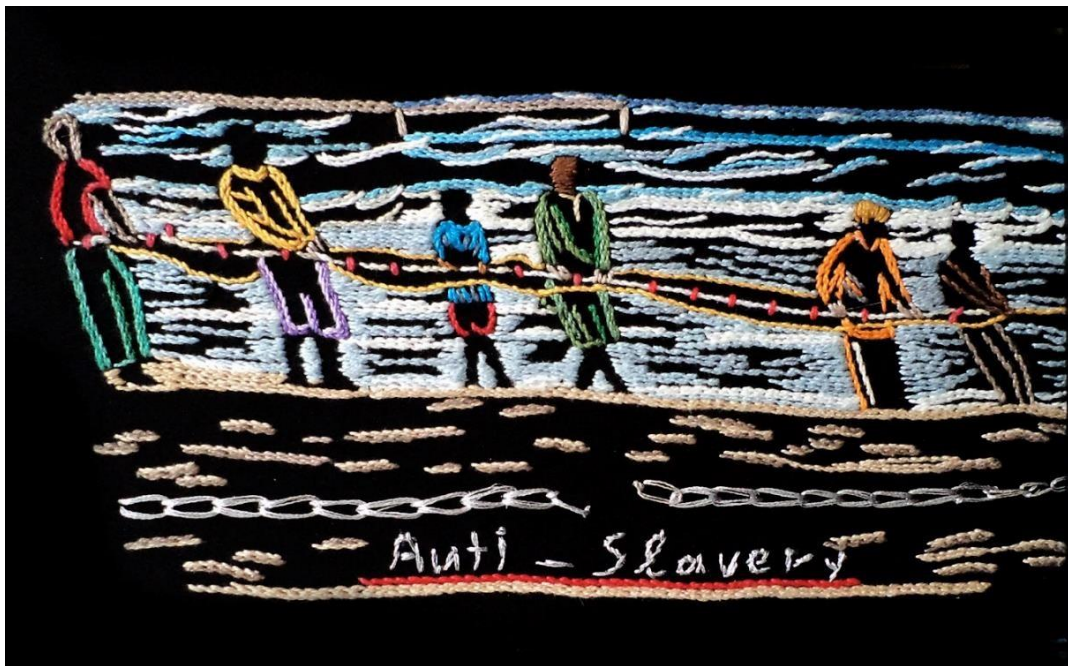
Με το “μεροκάματο του τρόμου” και του αιφνιδίου θανάτου, καθημερινά, έρχονται αντιμέτωποι εργάτες και ανήλικα παιδιά στις στοές των ορυχείων. Κι’ αυτό διότι τα ατυχήματα συντελούνται κατά κόρον κάτω από άθλιες συνθήκες εξόρυξης διαμαντιών, όπως εκείνο το ατύχημα που συνέβη στη Σιέρα Λεόνε.

22η Θεματική Ενότητα

ANTI - SLAVERY

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ, ΠΟΥ ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΤΟΥΣ.

[ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΧΩΡΙΣΤΑ (ANTI-SLAVERY), ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟΝ ΟΡΟ
(«ANTISLAVERY»: ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ).]

Παγκοσμίως, έχει καθιερωθεί η 2η Δεκεμβρίου ως «Ημέρα Εξάλειψης της Δουλείας», ενώ, δυστυχώς, ακόμη και σήμερα υφίσταται το απαράδεκτο αυτό κοινωνικό φαινόμενο στον πλανήτη υπό ποικίλες μορφές.

Η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο συνιστά πάντοτε μια μορφή δουλείας, είτε αυτή ονομάζεται ψυχολογική βία είτε σωματική (εμπόριο λευκής σαρκός, με τον εξαναγκασμό γυναικών, του Ανατολικού κυρίως “μπλοκ”, να εκδίδονται).

Αλλά και στον εργατικό τομέα, υφίσταται εκμετάλλευση του φτωχού εργαζόμενου από τον ευκατάστατο εργοδότη, με το πενιχρό και χωρίς ασφαλιστική κάλυψη μεροκάματο που του εξασφαλίζει.

Σύμφωνα πάντοτε με τα στοιχεία της UNESCO, «περισσότεροι από δώδεκα εκατομμύρια (12.000.000) άνθρωποι στον πλανήτη ζουν υπό συνθήκες σκλαβιάς».

23η Θεματική Ενότητα

ΥΠΟ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΩΔΗ ΒΡΟΧΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΒΑΙΝΟΝΤΕΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΟΜΠΡΕΛΕΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΩΣΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ.

Οι άνθρωποι στο Μπαγκλαντές συνωστίζονται μέσα σε βάρκες κατά την περίοδο των βροχοπτώσεων, προκειμένου να μεταβούν εγκαίρως στην εργασία τους.

24η Θεματική Ενότητα

ΠΟΛΕΜΟΙ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΝΕΚΡΟΣΕΝΤΟΝΟ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΔΟΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ.

Από αρχαιοτάτων χρόνων, πόλεμοι πάντοτε διεξάγονταν σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, αφήνοντας πίσω τους εκατομμύρια νεκρούς (Α΄ – Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος – Ατομική βόμβα κ.λπ.).

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Ναζίμ Χικμέτ

Εγώ είμαι που χτυπώ την πόρτα σας.
Εδώ ή αλλού, χτυπάω όλες τις πόρτες.
Ω! Μην τρομάζετε καθόλου που 'μαι αθώρητη.
Κανένας μια μικρή νεκρή δε μπορεί να δει.
Εδώ και δέκα χρόνια, εδώ καθόμουν.
Στη Χιροσίμα ο Θάνατος με βρήκε. Κι είμαι παιδί.

Τα εφτά δεν τα καλόκλεισα, μα τα νεκρά παιδιά δε μεγαλώνουν.
Πήραν πρώτα φωτιά οι μακριές πλεξούδες μου.
Μου κάηκαν τα χέρια και τα μάτια.
Όλη όλη, μια χουφτίτσα στάχτη απόμεινα.
Την πήρε ο άνεμος κι αυτή, σ' έναν ουρανό συννεφιασμένο.
Ω, μη θαρρείτε πως ζητάω για 'μένα τίποτα.
Κανείς εμένα δε μπορεί να με γλυκάνει,
γιατί το παιδί που σαν εφημερίδα κάηκε
δεν μπορεί πια τις καραμέλες σας να φάει.

Εγώ είμαι που χτυπώ την πόρτα σας, ακούστε με,
φιλέψτε με μονάχα την υπογραφή σας.
Έτσι που τα παιδάκια πια να μη σκοτώνονται
και να μπορούν να τρων τις καραμέλες.

(Απόδοση Γιάννη Ρίτσου)

25η Θεματική Ενότητα
ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ Η ΙΔΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

Ανέκαθεν, οι Εμφύλιοι πόλεμοι συνιστούσαν την κατάρα των λαών. Σπείρεται η διχόνοια στον πληθυσμό, εκεί όπου διόλου δεν θα έπρεπε. Αδελφός καταδίδει αδελφό για τα πολιτικά του φρονήματα και, ως εκ τούτου, επέρχεται η αλληλοεξόντωση, η αλληλοφαγωμάρα.

Οι εχθροπραξίες γενικεύονται με τη χρήση βίας και, με τη δύναμη του πυρός, απαριθμούνται πλέον εκατέρωθεν νεκροί και τραυματίες. Βάλλουν οι μεν εναντίον των δε, διεκδικώντας με συνθήματα ελευθερία, δικαιοσύνη και προβάλλοντας, ως αρχή τους, την εγκαθίδρυση και σωστή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος απέναντι στην απολυταρχία – δικτατορία.

Δεν λησμονούμε τον “Συμμοριτοπόλεμο”, που άφησε πίσω του χιλιάδες νεκρούς, καθιστώντας έτσι πάμφτωχους τους Έλληνες, αλλά και τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, που συνέβαλαν καθοριστικά ώστε να απαλλαγεί η Ελλάδα από τη Χούντα των Συνταγματαρχών.

Όμως: Όταν παραμένει ένας λαός ενωμένος, δεν είναι ποτέ πια ηττημένος.

Ἦρθαν
ντυμένοι “φίλοι”
αμέτρητες φορές οι εχθροί μου
το παμπάλαιο χόμα πατώντας
και το χόμα δεν έδεσε ποτέ με τη φτέρνα τους.
Ἐφεραν το Σοφό, τον Οικιστή, και το Γεωμέτρη,
βίβλους γραμμάτων και αριθμών,
την πάσα υποταγή και δύναμη,
το παμπάλαιο φως εξουσιάζοντας.
Και το φως δεν έδεσε ποτέ με τη σκέπη τους.
Ούτε μέλισσα καν δεν γελάστηκε
το χρυσό ν’ αρχίσει παιχνίδι
ούτε ζέφυρος καν, τις λεύκες να φουσκώσει ποδιές.
Ἐστησαν και θεμελίωσαν
στις κορφές, στις κοιλάδες, στα πόρτα
πύργους κραταιούς και επαύλεις
ξύλα και άλλα πλεούμενα,
τους νόμους τους θεσπίζοντας
τα καλά και συμφέροντα,
στο παμπάλαιο μέτρο εφαρμόζοντας.
Και το μέτρο δεν έδεσε ποτέ με την σκέψη τους.
Ούτε καν ένα χνάρι Θεού στην ψυχή τους σημάδι δεν άφησε.
ούτε καν ένα βλέμμα ζωθιάς τη μιλιά τους δεν είπε να πάρει.
Ἐφτασαν
ντυμένοι «φίλοι»
αμέτρητες φορές οι εχθροί μου
τα παμπάλαια δώρα προσφέροντας.
Και τα δώρα τους άλλα δεν ήτανε
παρά μόνο σίδερο και φωτιά.
Στ’ ανοιχτά που καρτέραγαν δάχτυλα
μόνο όπλα και σίδερο και φωτιά.
Μόνο όπλα και σίδερο και φωτιά.

⁸ Ελύτης, Οδυσσέας ^{19η έκδ.} 2001. *Τὸ Ἄξιον Ἐστί*, «Ψαλμὸς Ζ». Αθήνα: εκδ. Ἴκαρος.

ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ – ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ ΣΕ ΦΤΩΧΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

– MALARIA ή ΕΛΟΝΟΣΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΛΕΞΗ «MALARIA», ΕΝΩ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦΟΒΙΣΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ.

Όπως έχει διαπιστωθεί, η ασθένεια της ελονοσίας πλήττει κυρίως τους πτωχούς πληθυσμούς περιοχών που διαβιώνουν σε περιοχές δίπλα σε έλη, με το τσίμπημα των επικίνδυνων για την υγεία θηλυκών κουνουπιών του γένους *Anopheles*.

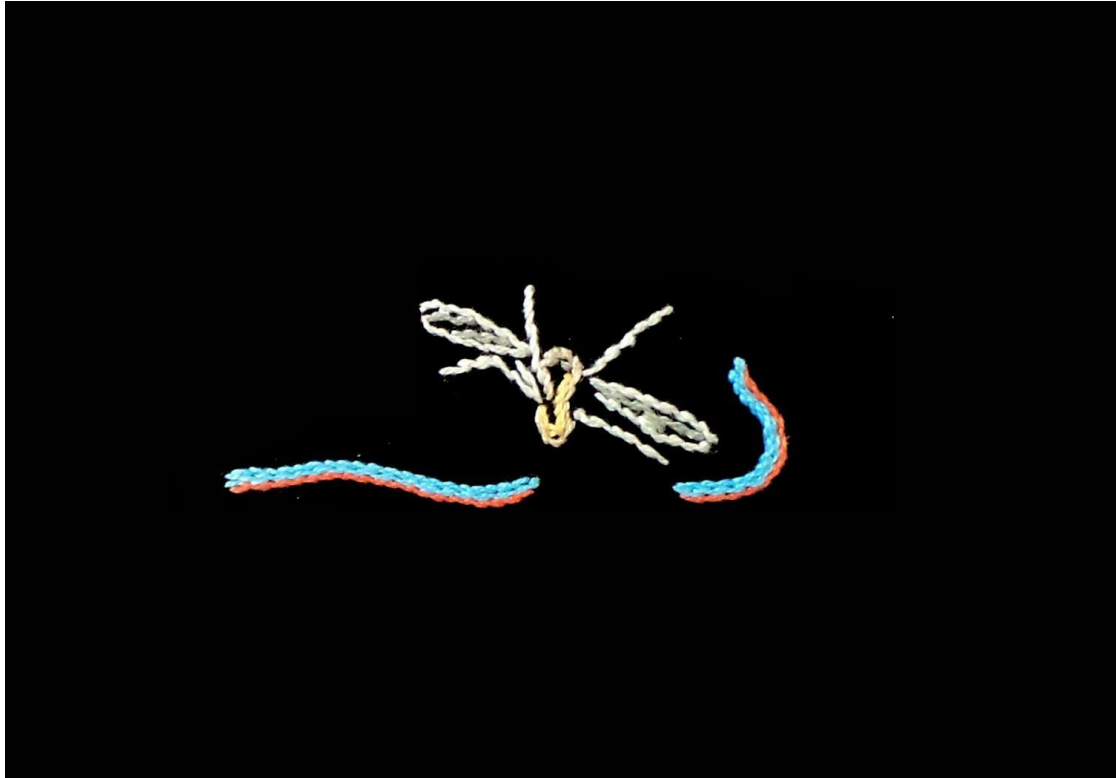
Σύμφωνα με στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, «η λοιμώδης αυτή ασθένεια μαστίζει τους πληθυσμούς στις τροπικές και υποτροπικές ζώνες,

αποδεκατίζοντας ένα έως δύο εκατομμύρια (1 - 2.000.000) ανθρώπους, ενώ εκατόν είκοσι εκατομμύρια (120.000.000) νοσούν απ' αυτήν».

Όμως, υπάρχει λύση, όταν, με έναν ορό, που κοστίζει περίπου δέκα ευρώ (10 €), μπορούμε αποτελεσματικά να τους ανακουφίσουμε.

27η Θεματική Ενότητα
ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ.

Κάτι παρόμοιο με το ανωτέρω συμβαίνει κι εδώ, με τη μετάδοση αυτού του λοιμώδους νοσήματος, για το οποίο ευθύνεται το τσίμπημα του μολυσμένου κουνουπιού *Aedes aegypti*. Αμέτρητα υπολογίζονται τα θύματα παγκοσμίως, γι' αυτό και συνιστάται ο εμβολιασμός των κατοίκων όπου ενδημεί η νόσος.

Εκτός όμως από τους θανάτους που προξενεί ένα ορατό κατά τα άλλα κουνούπι, τώρα, τα τελευταία χρόνια 2020–2021, κινδυνεύει η ζωή κι από τους αόρατους εχθρούς που ονομάζονται κορονοϊοί (Covid-19).

28η Θεματική Ενότητα

AIDS

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Η ΛΕΞΗ *AIDS* (ACQUIRED IMMUNODEFICIENCY SYNDROME / ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑΣ)

Ο HIV ιός εξασθενεί επικίνδυνα το ανθρώπινο ανοσοποιητικό σύστημα, εφόσον προκαλεί σωρεία συμπτωμάτων.

Στην Αφρική της φτώχειας, ο ιός έχει τόσο πολύ εξαπλωθεί, ώστε οι νεκροί ανέρχονται σε πολλά εκατομμύρια, ενώ οι φορείς του έχουν τη δυνατότητα να επιζήσουν της ασθένειας με δύο (2) χάπια ημερησίως, που κοστίζουν σαράντα (40) σεντς.

29η Θεματική Ενότητα
ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΟ ΑΡΡΩΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΕΤΣΙ ΟΠΩΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΠΑΝΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΛΥΠΤΗΣ ΚΟΡΝΙΖΑΣ.

Με επιτυχημένο έργο κοινωνικής προσφοράς σε πενήντα (50) Χώρες, οι εθελοντές γιατροί παράσχουν τις πολύτιμες υπηρεσίες υγείας σε αναρίθμητους άπορους, όπως επίσης, καταφθάνουν και σε ανθρωπιστική βοήθεια σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών (σεισμών κ.λπ.).

Αδιαμφισβήτητα, οι ευσυνείδητοι και ευαισθητοποιημένοι ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ σπεύδουν, κάτω από αντίξοες συνθήκες, για τη διάσωση κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, όπως το κατόρθωσαν και στην σεισμόπληκτη Αϊτή.

30ή Θεματική Ενότητα

ACTIONAID

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ACTIONAID ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΙΑ ΑΝΑΔΟΧΟΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΙΣΜΕΝΗ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΑΧΥΡΑ, ΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Οι συνεργάτες της ActionAid καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να μειωθεί η ανθρώπινη αποστέρηση σε ό,τι αφορά τα αναγκαία αγαθά (τροφή, νερό), αλλά και συμβάλλουν ώστε τα άπορα παιδιά να έχουν πρόσβαση στην Εκπαίδευση στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Γι' αυτόν τον λόγο, η φιλανθρωπική Οργάνωση γνωστοποιεί και συνιστά:

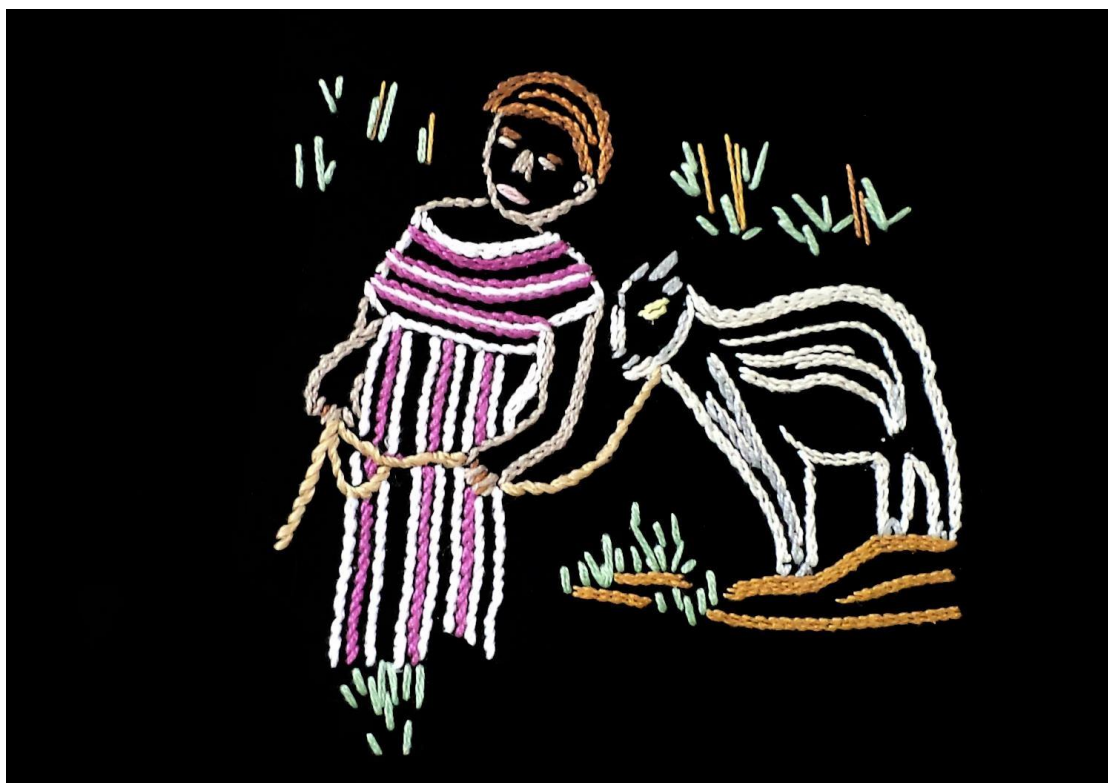
Γίνετε ανάδοχος παιδιού και αλλάξτε τη ζωή του για πάντα.

Αναδοχή παιδιού δεν σημαίνει υιοθεσία. Σημαίνει υποστήριξη ενός παιδιού και της οικογένειάς του, ώστε να επιτευχθούν μόνιμες βελτιώσεις στην ποιότητα της ζωής τους.

31η Θεματική Ενότητα

**ΓΙΑ ΤΑ ΦΤΩΧΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΜΙΑ ΚΑΤΣΙΚΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ
...ΠΛΟΥΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ!**

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΕΙ, ΜΕ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ, ΤΗΝ ΚΑΤΣΙΚΑ ΤΟΥ.

Στην Αφρική της φτώχειας, τα παιδιά, όταν κατορθώσουν να αποκτήσουν μία κατσικά, αισθάνονται πλούσια και ευτυχισμένα.

Πρόκειται για τα ορφανά παιδιά της Κένυας, τα οποία τρέφονται με το πρωτεϊνούχο γάλα του οικόσιτου ζώου για να μην πεθάνουν από ασιτία, ενώ ταυτόχρονα, με την ενδυνάμωση του οργανισμού τους, γίνονται ικανά σχολικής μαθήσεως και μάλιστα με άριστες επιδόσεις.

Επί πλέον, εξοικονομούν και ένα πενιχρό εισόδημα, που τους επιτρέπει να πάνουν να εκδίδονται από ασιτία και, έτσι, να περιοριστεί το AIDS.

32η Θεματική Ενότητα
ΠΩΛΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΗΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΦΤΩΧΟΣ, ΠΟΥ ΠΩΛΗΣΕ ΤΟ ΝΕΦΡΟ ΤΟΥ.

Όταν η ζήτηση υπερβαίνει την προσφορά, τότε, δυστυχώς και εδώ, ισχύει ο νόμος του Εμπορίου. Τα νεφρικά μοσχεύματα διατίθενται, κυριολεκτικά, στη “μαύρη αγορά”, κυρίως όταν οι εμπλεκόμενοι, που διακαώς επιζητούν ένα μόσχευμα, είναι πλούσιοι. Εκείνοι, μέσω κάποιων άλλων, συναλλάσσονται οικονομικά με φτωχούς απελπισμένους, αλλά και αποφασισμένους λόγω της ανέχειας να πουλήσουν το νεφρό τους.

Σύνηθες το φαινόμενο, αν αναλογιστούμε ότι ασθενείς παραμένουν σε αναμονή έως και πέντε (5) έτη για να εξεύρουν έναν συμβατό δότη, προκειμένου να εξασφαλιστεί από ζωντανό δότη το σωτήριο για τη ζωή τους μόσχευμα, άλλοτε δε, σε αναμονή που ενδέχεται να υπερβεί ακόμα και τα είκοσι (20) έτη.

33η Θεματική Ενότητα
ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΦΑΝΑΡΙΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΡΜΠΡΙΖ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥΛΑΕΙ ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΗΛΑ ΓΙΑ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΚΕΡΜΑΤΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΣΑΚΙ.

Παλαιότερα, τα “παιδιά των φαναριών” ήταν αμέτρητα, ενασχολούμενα με τον καθαρισμό των παρμπρίζ των αυτοκινήτων, προσφέροντας στους οδηγούς από ένα πακετάκι χαρτομάντηλα. Έτσι, μ’ αυτόν τον τρόπο, εξοικονομούσαν ελάχιστα κέρματα. Κατά τα τελευταία όμως χρόνια έχουν εκλείψει απ’ τα φανάρια, εξαιτίας του αυστηρού νομικού πλαισίου, καθ’ όσον απαγορεύεται αυστηρά η παιδική επαιτεία. Εκείνη την περίοδο που αυτά επιδίδονταν στον καθαρισμό των αυτοκινήτων, πολλά από εκείνα εξαφανίστηκαν...

34η Θεματική Ενότητα

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ ΜΕ ΤΗ ΡΟΖ ΚΟΥΡΤΙΝΑ, ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΚΕΡΜΑΤΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΓΟΡΙ ΜΕ ΤΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ.

Τα αθώα παιδιά, στην πιο τρυφερή ηλικία τους, αντικρίζουν το σκληρό πρόσωπο της ζωής, ωθούμενα από ακραία φτώχεια, πολλές φορές κι από τους ίδιους τους γονείς, για να επιβιώσουν όλα τα υπόλοιπα μέλη της ίδιας οικογένειας. Κυρίως σε χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας, ακόμη και τα μικρότερα παιδιά εξωθούνται στην πορνεία, για να καλυφθούν βασικές ανάγκες επιβίωσης.

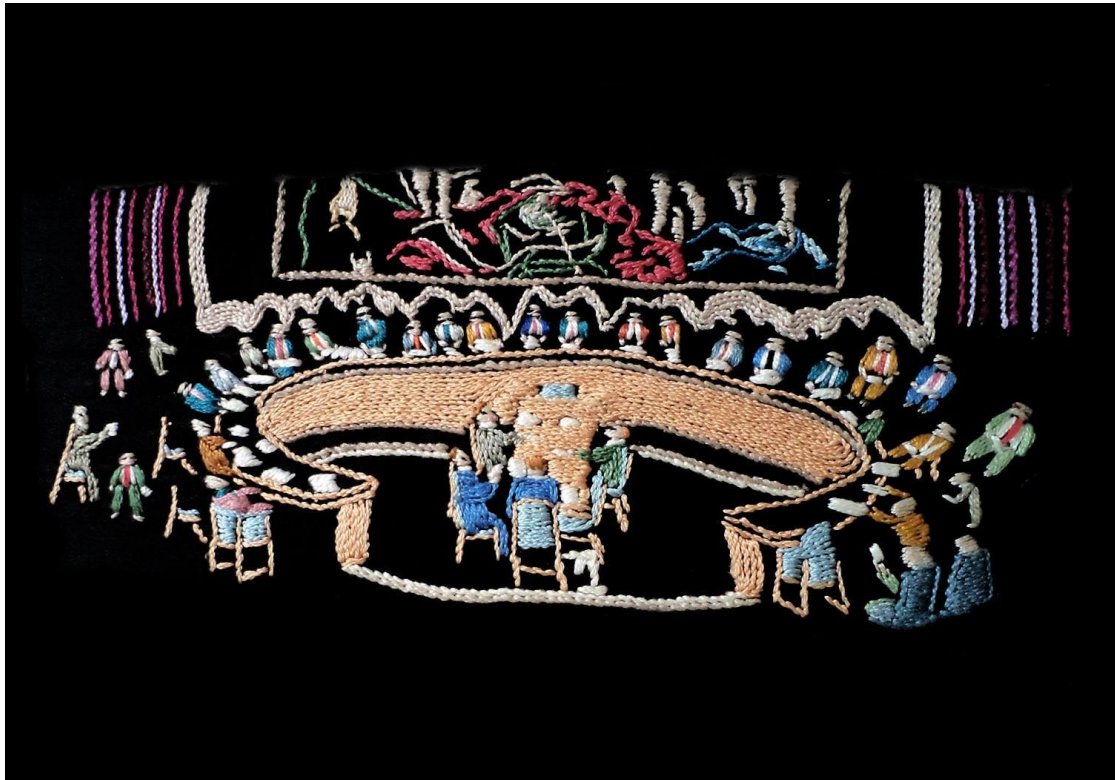
Η θέα του ευάλωτου και ανυπεράσπιστου κοριτσιού των δέκα ετών στο παράθυρο της παράγκας με τη ροζ κουρτίνα είναι αυτή που αποτυπώνεται μπροστά μας στον Πίνακα. Το κοριτσάκι ανησυχεί, απορεί, φοβάται και μελαγχολεί, αφού πολλοί το βλέπουν μονάχα ως αντικείμενο εκμετάλλευσης και ικανοποίησης των κτηνωδών επιθυμιών τους.

Αλλοίμονο για όλα αυτά τα φτωχά παιδάκια όταν πέσουν πολύ χαμηλά! Το τίμημα είναι μεγάλο!!! Κανένα, όμως, κίνητρο δεν δικαιολογεί την ανθρώπινη εκμετάλλευση που προωθείται με την παιδική πορνεία.

35η Θεματική Ενότητα

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΟΗΕ.

Ο Διεθνής Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) τονίζει: « **Ο αριθμός των φτωχών χωρών θα διπλασιαστεί στα επόμενα σαράντα (40) χρόνια.** Τα άτομα σε συνθήκες εξαιρετικής φτώχειας αυξήθηκαν σε πάνω από τετρακόσια είκοσι ένα εκατομμύρια (421.000.000). Δυστυχώς, τα παραδοσιακά μοντέλα που εφαρμόστηκαν δεν λειτούργησαν» είχε δηλώσει σε συνέντευξη τύπου ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ.

Οι αποδεκτές λύσεις, λοιπόν, απέβησαν αναποτελεσματικές, ενώ συνεχώς αναζητούνται νέες λύσεις, προκειμένου να λειτουργήσει σωστά, με επιτυχία, ένα σύγχρονο μοντέλο κοινωνικής ευημερίας, για να μειωθεί η φτώχεια.

Η Σύνοδος του ΟΗΕ συνήλθε στην πρωτεύουσα της Λιβερίας Μονρόβια, για την ενίσχυση των φτωχών αναπτυσσόμενων χωρών, θέτοντας ως στόχο την

καταπολέμηση της φτώχειας, όπως και τη μέριμνα για την εξάλειψη των επαχθέστερων κοινωνικών ανισοτήτων. Οι οκτώ (8) «δείκτες» φτώχειας και πείνας, που καθορίστηκαν από τον αείμνηστο οικονομολόγο - κοινωνιολόγο Ντέιβιντ Γκόρντον, έγιναν διεθνώς αποδεκτοί, αποτελούν πλέον τον επίσημο Οδηγό των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τον ορισμό της απόλυτης φτώχειας:

Από τη στιγμή που ο οιοσδήποτε άνθρωπος δεν πληροί **δύο (2) τουλάχιστον από τις οκτώ (8) προϋποθέσεις** και, ειδικότερα:

1. **Διατροφή:** Ο Δείκτης Σωματικής Μάζας να είναι πάνω από 16.
2. **Ασφαλές πόσιμο νερό,** προσβάσιμο σε λιγότερα από δεκαπέντε λεπτά της ώρας (15') με τα πόδια.
3. **Εγκαταστάσεις υγιεινής:** τουαλέτες, ιδιωτικές και δημόσιες, είτε βρίσκονται μέσα στο σπίτι είτε κοντά σε αυτό.
4. **Υγεία:** η παροχή άμεσης ιατρικής φροντίδας στον καθέναν θεωρείται επιβεβλημένη.
5. **Στέγη:** Οι άνθρωποι που διαμένουν σε ένα (1) δωμάτιο ενδείκνυται να είναι λιγότεροι από τέσσερεις (4). Τα δάπεδα δεν πρέπει να φτιάχνονται πρόχειρα, από λάσπη ή πηλό, ούτε και να είναι ακάθαρτα.
6. **Εκπαίδευση:** Οι πολίτες οφείλουν να φοιτούν όλοι στο Σχολείο ή, τουλάχιστον, να μην είναι αναλφάβητοι.
7. **Πληροφόρηση:** Όλοι χρειάζεται να έχουν πρόσβαση σε τηλέφωνο, ραδιόφωνο, εφημερίδα, τηλεόραση και ηλεκτρονικό υπολογιστή εντός της οικίας τους.
8. **Πρόσβαση σε Υπηρεσίες:** Σε Νηπιαγωγεία, Σχολεία, Παιδικούς Σταθμούς, Δημόσιες Υπηρεσίες, Κολλέγια, Πανεπιστήμια και οικονομικές εταιρείες (Τράπεζες, Ασφαλιστικές εταιρείες κ.λπ.).

Όταν δεν πληρούνται οι δύο (2) τουλάχιστον από τις οκτώ (8) προϋποθέσεις, τότε ο άνθρωπος βρίσκεται κάτω από το όριο της απόλυτης φτώχειας.

Μετά τη σύντομη αυτήν παρέκβαση, ας συνεχίσουμε την ανάλυση του έργου.

AFRICAN ACADEMY (ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ AFRICAN LEADERSHIP ACADEMY.

Στο Γιοχάνεσμπουργκ, οι άριστοι μαθητές από σαράντα (40) Αφρικανικές χώρες φοιτούν στην Ακαδημία-πρότυπο, απ' όπου προέρχονται οι αυριανοί ηγέτες της Αφρικής. Είναι, ως επί το πλείστον, φτωχά παιδιά, που διέμεναν σε παράγκες και καταυλισμούς.

Οι απαιτήσεις της African Leadership Academy από τους σπουδαστές της είναι αρκετά υψηλές, καθώς οφείλουν να επιδείξουν νέες ιδέες για τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα των αναπτυσσόμενων Αφρικανικών Χωρών, με

βασικότερο την καταπολέμηση της φτώχειας.

Ας γνωρίσουμε, στη συνέχεια, μερικούς ηγέτες παγκόσμιας εμβέλειας.

37η Θεματική Ενότητα

NELSON MANDELA

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΗΓΕΤΗΣ - ΣΥΜΒΟΛΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ NELSON MANDELA.

Ο Ηγέτης - σύμβολο για την κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού (Απαρτχάιντ) ήταν ο Πρόεδρος που, αποφασιστικά, συνέβαλε και συνέπραξε στη μείωση της φτώχειας. Λόγια δικά του παραμένουν στο μυαλό μας πάντοτε, ως φωτεινοί οδοδείκτες ζωής:

Αν υπάρχουν όνειρα για μία όμορφη Νότιο Αφρική, τότε υπάρχουν και οι δρόμοι που οδηγούν στον στόχο τους.

Οι δύο από αυτούς τους δρόμους θα μπορούσαν να ονομάζονται “καλοσύνη” και “συγχώρεση”.

Η φτώχεια, όπως και η δουλεία, όπως και το Απαρτχάιντ δεν οφείλονται στη φύση, αλλά στον άνθρωπο.

Το να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια δεν είναι πράξη φιλανθρωπίας, είναι πράξη δικαιοσύνης.

Ακέραιος πολιτικός και δεινός

υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μας δίδαξε

να μην αποδεχόμαστε τον κόσμο ως έχει,

ότι

μπορούμε να διαδραματίσουμε τον δικό μας ρόλο στη δημιουργία του κόσμου, όπως θα έπρεπε να είναι.

ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ.

Η Μητέρα Τερέζα αναδείχθηκε σε σύμβολο έμπρακτης αγάπης, καθώς προσέφερε για περισσότερο από σαράντα πέντε (45) χρόνια τόσα πολλά και ωφέλημα έργα στο κοινωνικό σύνολο. Ίδρυσε σχολεία, ορφανοτροφεία, ενώ ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη φροντίδα και μέριμνα των φτωχών.

Όπως ανέφερε η ίδια,

*το κάλεσμά μου από τον Θεό
ήταν προς τους φτωχότερους
των φτωχών.*

Δεν έχει σημασία αν η

*προσφορά μας στους φτωχούς είναι μικρή ή μεγάλη, αλλά πόση
αγάπη περιέχει μέσα της αυτή η προσφορά.*

39η Θεματική Ενότητα

GANDHI

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Η ΗΓΕΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ GANDHI.

Ως εξέχουσα ηγετική μορφή, ο Gandhi συνέβαλε αρκετά σημαντικά ώστε να μειωθεί η ανέχεια των συμπολιτών του. Καταδίκασε τη χρήση βίας, επηρεαζόμενος από την «Επί του Όρους Ομιλία» του Χριστού.

*Η πιο θανατηφόρα μορφή βίας
είναι η φτώχεια,*

λέει η Μεγάλη Ψυχή του Γκάντι.

Η μη χρήση βίας, όπως και η αλήθεια, κατά τον Γκάντι, βρίσκονται στενά συνδεδεμένες, ώστε,

η μη βία είναι το μέσο, η Αλήθεια είναι ο σκοπός.

*Υπακούω στην Αλήθεια. Είναι η μόνη αρχή στην οποία είμαι
αφοσιωμένος.*

Κι όλα αυτά έρχονται σε αντιδιαστολή με κάποια συνηθισμένα, αλλά ωστόσο καταστροφικά αμαρτήματα.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

- Πλουτισμός χωρίς εργασία
- Ψυχαγωγία χωρίς ευσυνειδησία και μέτρο
- Γνώση χωρίς χαρακτήρα
- Επιχειρηματική συνδιαλλαγή χωρίς ηθική
- Επιστήμη χωρίς ανθρωπιά
- Πίστη χωρίς θυσία και
- Πολιτική χωρίς αρχές.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΈΛΛΗΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ.

Παραμένει ο μοναδικός Έλληνας πολιτικός που αρνήθηκε τον μισθό του (1829), καθ' ότι ο Καποδίστριας ήθελε να απέχει από τα δημόσια χρήματα, μέχρι και οβολού, προς δική του χρήση, κι αυτό για προσφορά και ωφέλεια του κοινωνικού συνόλου.

Την εποχή εκείνη, ο Καποδίστριας ίδρυσε Ορφανοτροφείο στην Αίγινα, και η Πανωραία Χατζηκώστα, με το παρατσούκλι «Ψωροκώσταινα», έπλενε αφιλοκερδώς τα ρούχα των ορφανών παιδιών.

Αν και η ίδια υπήρξε μεγάλη αρχόντισσα, εντούτοις, όλη η οικογένεια και τα παιδιά της σφαγιάστηκαν στην Μικρά Ασία από τους Τούρκους. Εκείνη επέζησε, από τότε μόνη, φτώχη και άρρωστη. Κατόπιν της φρικιαστικής σφαγής της οικογένειάς της, πρωτοστάτησε και στον αγώνα για το μαχόμενο Μεσολόγγι, προσφέροντας ό,τι της είχε απομείνει: το ασημένιο δαχτυλίδι της κι ένα (1) γρόσι, για την οικονομική ενίσχυση του Αγώνα, δίδοντας το παράδειγμα και στους υπόλοιπους συμπολίτες της.

Από τότε και στο εξής, ο συγκεκριμένος χαρακτηρισμός «Ψωροκώσταινα», που ελέγχθη από Βουλευτή, ταυτίζεται με τη φτώχεια και αποδίδεται στην Ελλάδα.

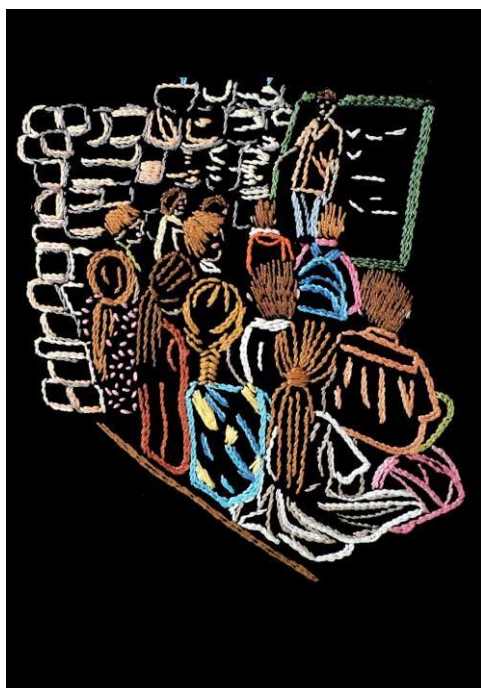
41η Θεματική Ενότητα

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΩ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ, ΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΚΑΘΙΣΜΕΝΑ ΣΤΟ ΔΑΠΕΔΟ, ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ.

Εκεί που χτίζεται ένα σχολείο, κλείνει μια φυλακή.

Βίκτωρ Ουγκώ

Η Παιδεία είναι ο δεύτερος ήλιος για τους ανθρώπους.

Πλάτων

Επάνω στην υπερφορτωμένη μηχανή, πολύτεκνος πατέρας διασχίζει δρόμο με λακκούβες, κατευθυνόμενος προς το Σχολείο των παιδιών του.

Εκτός όμως από τους μη ασφαλισμένους δρόμους, τα παιδιά, στις φτωχές και αναπτυσσόμενες χώρες, πηγαίνουν σε Σχολείο χωρίς θρανία, παρακολουθώντας τα μαθήματα καθισμένα κατά γης.

Τα ποσοστά του αναλφαριθτισμού που επικρατούν στις χώρες της Αφρικής παραμένουν αρκετά υψηλά, καταδεικνύοντας και το μέγεθος του προβλήματος.

Όμως, το σχολείο είναι η πρόοδος των παιδιών στη ζωή – το μέλλον τους, που το οικοδομούν τα ίδια, για την πνευματική ανέλιξη, αλλά και τη μετέπειτα οικονομική αυτονομία και κοινωνική τους καταξίωση.

Η μόρφωση αποτελεί κινητήριο δύναμη της οξύτητας του νου, να σκέπτεται, να κρίνει, να επιλέγει, να δρα, ή και να αντιδρά, συνεπώς, πολλές φορές έχει και τη δυνατότητα να ...αντιστέκεται!

Άλλωστε, η μάθηση είναι όπως ένας ορίζοντας δίχως όρια, και όταν περιφρονούμε την απόκτηση γνώσεων, κάνουμε πολλούς ανθρώπους να ζουν με την άγνοια, η οποία προξενεί και αρκετά λάθη, που τους κάνουν να υποφέρουν.

Γι' αυτό:

Οι γνώσεις είναι για το πνεύμα ό,τι τα μάτια για το σώμα, δηλαδή το φως της διάνοιας.

Αντίθετα, η άγνοια και η αμάθεια, το σκοτάδι.

(Πλούταρχος)

Χωρίς μάθηση, ούτε τέχνη ούτε επιστήμη μπορείς ν' αποκτήσεις.

(Δημόκριτος)

Ιδιαίτερα στην απαιτητική εποχή μας, στις αναπτυγμένες τουλάχιστον χώρες όπου υπάρχει πρόσβαση των νέων σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, το ταλέντο δύναται να συνυπάρχει και να αλληλοσυμπληρώνεται με τις υπάρχουσες γνώσεις, οι οποίες πιστοποιούνται από την Παιδεία.

Ούτε το ταλέντο χωρίς την εκπαίδευση ούτε η εκπαίδευση χωρίς το ταλέντο μπορεί να φτιάξει τέλειο καλλιτέχνη.

(Βιτρούβιος)

Κατέχοντας τη γνώση, μπορείς και πρέπει να καταπολεμήσεις την άγνοια και την αμάθεια.

Κατέχοντας την αλήθεια, μπορείς και πρέπει να εξοβελίσεις το ψέμα και την απάτη.

Κατέχοντας την ομορφιά, μπορείς και πρέπει να εξαφανίσεις την ασχήμια.

Κατέχοντας την Αρετή, μπορείς και πρέπει να αντισταθείς στη βία, στο μίσος και τη χυδαιότητα.

(Μάριος Πλωρίτης.)

Μάθηση χωρίς σκέψη είναι χαμένη ενέργεια. Σκέψη χωρίς μάθηση είναι κάτι το επικίνδυνο.

(Κομφούκιος)

Συχνά οι πολυάσχολοι άνθρωποι αρνούνται να αναγνωρίσουν ιδέες και να εντρυφήσουν σε αιώνιες αλήθειες οι οποίες άπτονται του υπεραισθητού νοητού κόσμου. Γι' αυτό τονίζει ο Εκκλησιαστικός μας Πατέρας **Άγιος Γρηγόριος**:

Το να μη γνωρίζεις είναι αμάθεια. Το να μη θέλεις όμως να μάθεις είναι αλαζονεία.

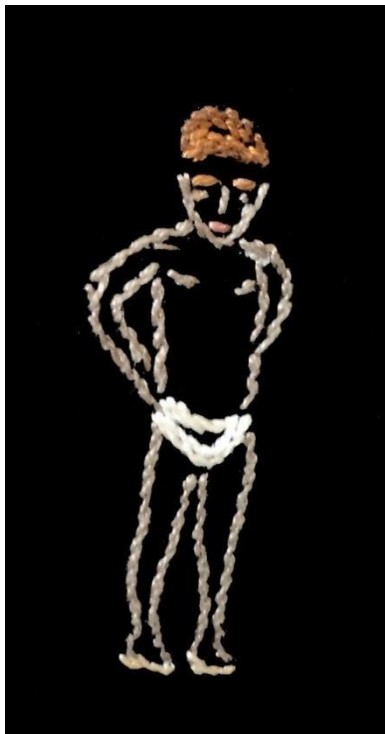
Απαιδευσία πάντων παθῶν μήτηρ.

(*Η αγραμματοσύνη είναι μητέρα όλων των παθῶν: Πυθαγόρας*)

42η Θεματική Ενότητα

UNICEF

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ UNICEF, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΡΩΓΗ ΤΟΥΣ.

Όλοι γνωρίζουμε τη σημασία και την αποστολή που έχει ο διακυβερνητικός Οργανισμός της UNICEF για να καλύψει βραχυπρόθεσμα, αλλά και μακροπρόθεσμα, τις ανάγκες φτωχών παιδιών του λεγόμενου “Τρίτου Κόσμου”.

Χίλια οκτακόσια (1.800) παιδιά πεθαίνουν καθημερινά εξαιτίας του ακάθαρτου νερού και των κακών συνθηκών υγιεινής και αποχέτευσης,

τονίζει η UNICEF.

Μερικές φορές επικεντρωνόμαστε στους αριθμούς και αδυνατούμε να δούμε τις ανθρώπινες τραγωδίες που κρύβονται πίσω από κάθε στατιστικό στοιχείο, '

υποστηρίζει σε συνέντευξή του ο επικεφαλής του Τομέα Νερού και Υγιεινής της UNICEF Sanjay Wijesekera.

Σοκαριστικά παραμένουν τα στατιστικά στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν και έγιναν διεθνώς αποδεκτά, αφού εκτιμάται ότι

115.000.000 παιδιά δεν πηγαίνουν στο σχολείο, 510.000 παιδιά πέθαναν από AIDS το 2004 και 1.200.000 παιδιά γίνονται θύματα εμπορίας οργάνων.

Σε 5.700.000 υπολογίζεται ότι ανέρχονται τα άτομα τα οποία εργάζονται υπό καθεστώς δουλείας και 2.000.000 παιδιά πεθαίνουν ετησίως λόγω ελλείψεως καθαρού νερού και εγκαταστάσεως υγιεινής.

Επιπρόσθετα άλλα 2.000.000 παιδιά κατά τη δεκαετία του '90 σκοτώθηκαν σε εμφύλιες συρράξεις, 6.000.000 ζουν με μόνιμη αναπηρία και 12.000.000 παιδιά παραμένουν άστεγα.

Σε 1.800.000 ανέρχονται επίσης τα θύματα πορνείας και πορνογραφίας, 146.000.000 παιδιά υποσιτίζονται, και εκατομμύρια ακόμη υπολογίζονται τα παιδιά που έμειναν ορφανά.

Ας συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, ότι εκατομμύρια ανυπεράσπιστα φτωχά παιδιά πεθαίνουν αβοήθητα, και ας γίνουμε αρωγοί σε έργα αγάπης, παρέχοντας σ' αυτά από το περίσσειμα ή και από το υστέρημά μας.

Ακόμα, προκειμένου να τους εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους, οφείλουμε να προσπαθήσουμε με σθένος προς αυτήν την κατεύθυνση, κι αυτό, σίγουρα, θα αποτελέσει για εμάς το μεγαλύτερο ψυχικό κέρδος.

Αν κάποιον στην υφήλιο κάποιος συνάνθρωπός μας υποφέρει και αδικείται, τότε πρέπει να συμπάσχουμε και να πολεμούμε γι' αυτό.

(Τσε Γκεβάρα)

43η Θεματική Ενότητα

FAO

(FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ *FAO*.

Ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας FAO αναπτύσσει πλέον δράση και σε διεθνές επίπεδο, ενώ αποβλέπει στη βελτίωση της ποιότητας γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων, για τη διατροφή του πληθυσμού των ασθενέστερων οικονομικά κρατών.

Ο Οργανισμός εκτιμά ότι «η αυξημένη ζήτηση για τρόφιμα θα συνεχίσει ν' ασκεί πιέσεις στις αγορές εμπορευμάτων και θ' αποτελέσει τάση που θα χαρακτηριστεί από έντονες διακυμάνσεις, πλήττοντας καταναλωτές και παραγωγούς».

44η Θεματική Ενότητα

WFP

(WORLD FOOD PROGRAMME)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ *WFP*.

Το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα αποσκοπεί στη μείωση και καταπολέμηση του υποσιτισμού και της πείνας. Τα μέλη του είναι αλτρουιστές, καθ' όσον πασχίζουν να καλύψουν όχι μονάχα υλικές ανάγκες άπορων πολιτών, αλλά και να διασώζουν ανθρώπινες ζωές από φυσικές καταστροφές και πολέμους.

45η Θεματική Ενότητα

UNESCO

(UNITED NATIONS EDUCATION SCIENTIFIC AND CULTURAL
ORGANIZATION)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ *UNESCO*.

Ο Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και Πολιτιστικός Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών αναπτύσσει δράσεις σε τομείς που σχετίζονται με την επιστημονική πρόοδο, την εκπαίδευση και τον πολιτισμό των κρατών-μελών του. Προσανατολίζεται και ενεργεί προς θετικές κατευθύνσεις, συμβάλλοντας στην επικράτηση των ανθρωπίνων αξιών και της παγκόσμιας Ειρήνης, ενώ προωθεί προγράμματα και για την καταπολέμηση της φτώχειας.

46η Θεματική Ενότητα

UNHCR

(UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ
ΥΠΑΤΗΣ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ.

ΑΚΟΜΑ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ ΚΟΝΓΚΟ, ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΑΦΡΙΚΑΝΗ
ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ, ΦΟΡΤΩΜΕΝΑ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΦΟΔΙΑ
ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ.]

Η Ύπατη Αρμοστεία Προσφύγων υποστηρίζει ανά την υφήλιο εκατομμύρια πρόσφυγες, οι οποίοι, αναγκαστικά, ξενιτεύονται, αφού στη χώρα τους διώκονται για κάποιους πολιτικούς ή θρησκευτικούς λόγους ή, ακόμα, απειλείται η ζωή τους από τις πολεμικές συρράξεις ή τις φυλετικές συγκρούσεις.

Η Ύπατη Αρμοστεία Προσφύγων παρέχει άσυλο - περίθαλψη στους πρόσφυγες όλου του κόσμου, εφόσον, στη νέα πλέον πατρίδα τους, τους βοηθεί να ενταχθούν και να ενσωματωθούν στην κοινωνία που οι ίδιοι επέλεξαν ως προορισμό τους. Ενώ δεν παραλείπει, ασφαλώς, να μεθοδεύει προγραμματίζοντας τον επαναπατρισμό τους όταν χρειαστεί.

Δυστυχώς, υπάρχουν και οι ασυνείδητοι παράνομοι διακινητές που, για να πλουτίσουν, εκμεταλλεύονται τα όνειρα και την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή χιλιάδων προσφύγων και τους μεταφέρουν, με οποιοδήποτε μέσον μπορούν, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που οι πρόσφυγες, διακυβεύοντας την ίδια τους τη ζωή, πέφτουν θύματα ναυαγίων.

Με την Μικρασιατική καταστροφή, στην Ελλάδα κατέφθασαν από τα παράλια της Μικράς Ασίας ενάμισι εκατομμύριο (1.500.000) εξαθλιωμένοι πρόσφυγες.

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ *IFPRI* (ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΈΡΕΥΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ).

Παγκοσμίως, φαινόμενα ακραία αλλά και ανησυχητικά αποτελούν, στην πλειονότητά τους, οι φυσικές καταστροφές. Εκείνες, με τη σειρά τους, προξενούν ελλείψεις στα βασικά γεωργικά προϊόντα, επιφέροντας τελικά αστάθεια στις τιμές αγοράς των τροφίμων.

Πλημμυρικά φαινόμενα, πυρκαγιές, χαλαζόπτωση και ξηρασία συνθέτουν το καταστροφικό πάζλ, πλήττοντας κάθε μικρή ή μεγάλη αγροτική παραγωγή, με αναμενόμενη πλέον τάση την

αύξηση των τιμών.

Συνεπώς, ο πληθωρισμός έχει ως επακόλουθο την άνθιση του μονοπωλίου των κερδοσκόπων, που εμπορεύονται, διαθέτουν και διακινούν, με τη συναίνεση του κράτους, μεγάλες ποσότητες αγροτικών προϊόντων, πλην όμως με απαγορευτικές τιμές, αφού, με τις υψηλές τιμές αγοράς τους, πλήττονται εισοδήματα χαμηλόμισθων και φτωχών καταναλωτών.

48η Θεματική Ενότητα

Μ.Κ.Ο.

(ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ *Μ.Κ.Ο.*

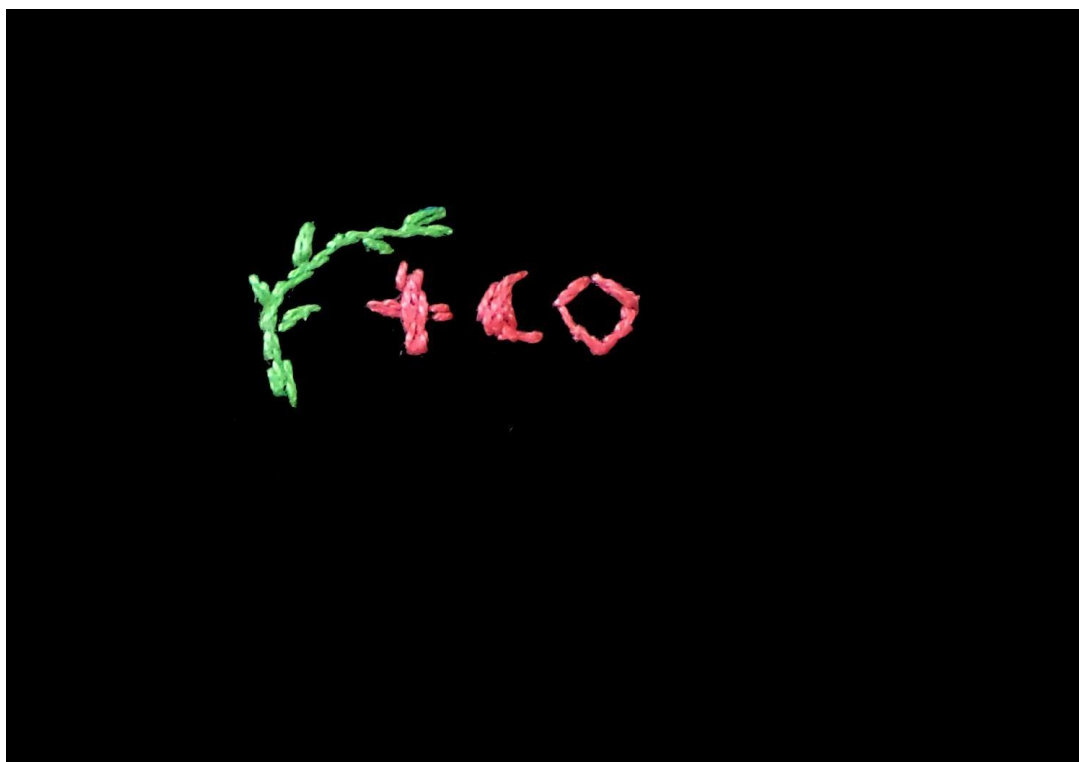

Η Μη Κυβερνητική Οργάνωση συνιστά έναν Οργανισμό αυτόνομο και ιδιωτικό, που δεν ελέγχεται από τις κυβερνήσεις. Αποσκοπεί στην παροχή κάθε είδους βοήθειας, υλικής, αλλά και υποστηρικτικής, προκειμένου να ανακουφίσει τον ανθρώπινο πόνο και, μάλιστα, πολύ περισσότερο των φτωχών.

Έγινε διεθνώς αποδεκτό ότι από την Παγκόσμια Τράπεζα αποδίδεται πλέον ο ορισμός των Μ.Κ.Ο. ως «ιδιωτικών Οργανισμών που ασκούν δραστηριότητα για ν' απαλύνουν τον πόνο, να προωθήσουν τα συμφέροντα των φτωχών, για την προστασία του περιβάλλοντος και την παροχή βασικών κοινωνικών υπηρεσιών».

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ και ΕΡΥΘΡΑ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΣ (+C)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΥ.

Μεγάλο και σημαντικό, παγκοσμίως, το ανθρωπιστικό κίνημα, πρωτοστατεί, βοηθεί και περιθάλπει τραυματίες πολέμων και φυσικών καταστροφών.

Το Διεθνές κίνημα Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου είναι το σύμβολο της αλτρουιστικής προσφοράς χωρίς σύνορα, για τη βελτίωση της ζωής των ευάλωτων πληθυσμιακών ομάδων, είναι η έμπρακτη προσπάθεια για την υλοποίηση του οράματος ενός κόσμου που πορεύεται με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και προοδεύει συνολικά μέσω του ανθρωπισμού.⁹

⁹ Πηγή: Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, στο (διαδίκτυο): <www.redcross.gr>.

50ή Θεματική Ενότητα

SOLIDAR

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΛΕΞΗ SOLIDAR (με το πρώτο γράμμα της λέξης κεφαλαίο).

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Οργανώσεων αγωνίζεται για την κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα, αποσκοπώντας έτσι στον περιορισμό και την καταπολέμηση της φτώχειας.

Πρόκληση θεωρείται σήμερα το πώς να συμβιβαστούν οικονομικά ανταγωνιστικές κοινωνίες σ' έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, με την κατάλληλη κοινωνική προστασία που χρειάζονται οι πολίτες.

Η σημερινή Ευρώπη, στην οποία μια ισορροπημένη προσέγγιση για την οικονομία, την απασχόληση και την κοινωνική πολιτική είναι επιβεβλημένη, τίθεται πλέον υπό αμφισβήτηση.

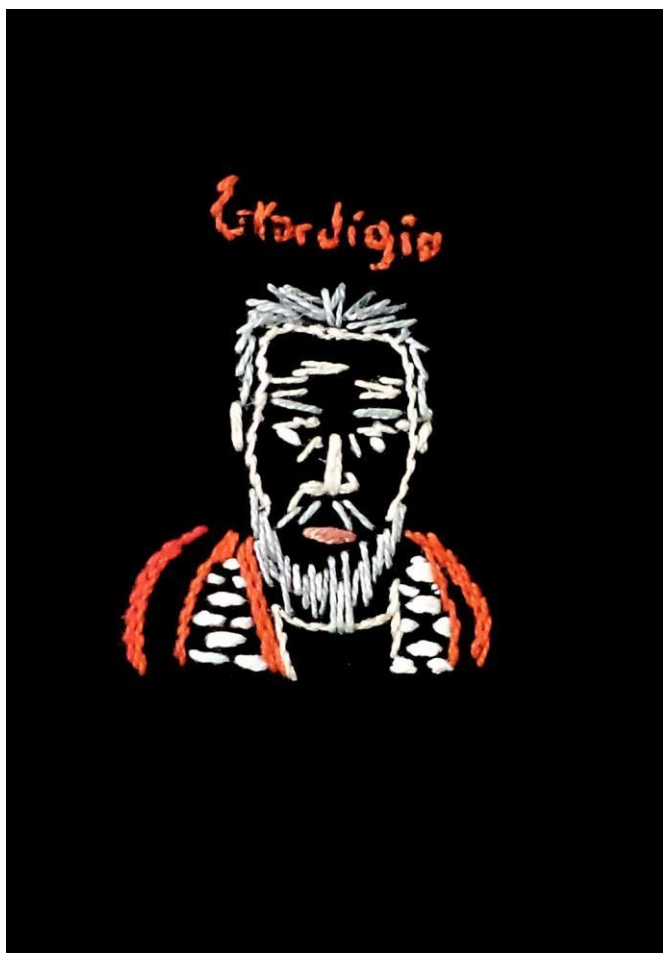
Οι συνέπειες από αποτυχημένες πολιτικές είναι οδυνηρές και μακροχρόνιες. Ορίζονται από την αύξηση της κοινωνικής ανισότητας, την περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού και την επικράτηση μιας φιλοσοφίας ζωής που αφαιρεί από τους φτωχούς τις όποιες δυνατότητες για βελτίωση της κοινωνικής τους θέσης και του βιοτικού τους επιπέδου,

τονίζει η ανθρωπιστική οργάνωση SOLIDAR.

51η Θεματική Ενότητα

ΓΚΟΡΔΙΓΙΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΓΚΟΡΔΙΓΙΟ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ.

Ο Δήμαρχος της Μαριναλέντα (χωριό με 2.645 κατοίκους) στην Ανδαλουσία της Ισπανίας προχώρησε αποφασιστικά στη δημιουργία ενός αγροτικού συνεταιρισμού, για να ευημερούν οι κάτοικοι της περιοχής.

Στους εργάτες του χωριού παραχωρήθηκαν στρέμματα γης προς καλλιέργεια έναντι καθημερινής αμοιβής σαράντα επτά ευρώ (47 €), με διάρκεια ωραρίου έξι και μισή ώρες (6,5 h).

Τα κέρδη από την παραγωγή επενδύονται στην αγορά γης,

προκειμένου, έτσι, να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά και να μην υφίσταται πλέον το πρόβλημα της ανεργίας.

Ο ίδιος τονίζει:

*Ξέρουμε πως οι άνθρωποι μπορούμε να δουλεύουμε και για άλλες αξίες,
όχι αποκλειστικά για το χρήμα.*

52η Θεματική Ενότητα

ΑΟΕΙ

(ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΟΕΙ.

Ἐπέινασα καὶ μοῦ ἔδωσατε φαγητό,

εἶναι τα λόγια του Ἰησοῦ Χριστοῦ που ἔχουν χαραγμένα στην καρδιά και στον νου οι ιεραπόστολοι που κηρύττουν στα πέρατα της γης τον Θεῖο Λόγο.

Ἡ Αδελφότητα, με πολλή αγάπη και υπομονή, διακονεῖ τον κόσμο, αφού εκτός από τον πνευματικό Λόγο, που αγκαλιάζει και ηρεμεῖ, μεριμνά και παρέχει κάθε εἶδους υλική στήριξη και βοήθεια (σίτιση, φάρμακα, ἐνδυση, βιβλία κ.λπ.).

Ὅλα ἐκεῖνα διανέμονται δίχως διακρίσεις (φύλλου, θρησκευματος, φυλῆς, ηλικίας) στους φτωχοὺς, ὅσο μακριά κι αν αὐτοὶ βρίσκονται.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΧΑΡΕΓΚΑΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ TANZANIA.

Ας αποτελέσει,
ανάμεσα στους ανθρώπους,
παράδειγμα προς μίμηση ο
Επίσκοπος.

Ο Μητροπολίτης
Ειρηνουπόλεως, εδώ και
κάποια χρόνια, είναι
εγκατεστημένος στην
Τανζανία. Τη χώρα εκείνη
όπου πεθαίνουν καθημερινά
τρεις χιλιάδες(3.000) παιδιά
από πείνα, έλλειψη πόσιμου
νερού, αλλά και από πλήθος
ασθενειών και επιδημιών.

Τα παιδιά, στην
προσπάθειά τους να μη
χάσουν το συσσίτιο,
διανύουν πολλά χιλιόμετρα
με τα πόδια, διαφορετικά,

και αναγκαστικώς γι' αυτά, θα αρκεστούν σ' ό,τι βρουν μπροστά τους – συνηθέστερα, βέβαια, θα στραφούν στη θαμνώδη βλάστηση, για να κορεσθεί η πείνα τους.

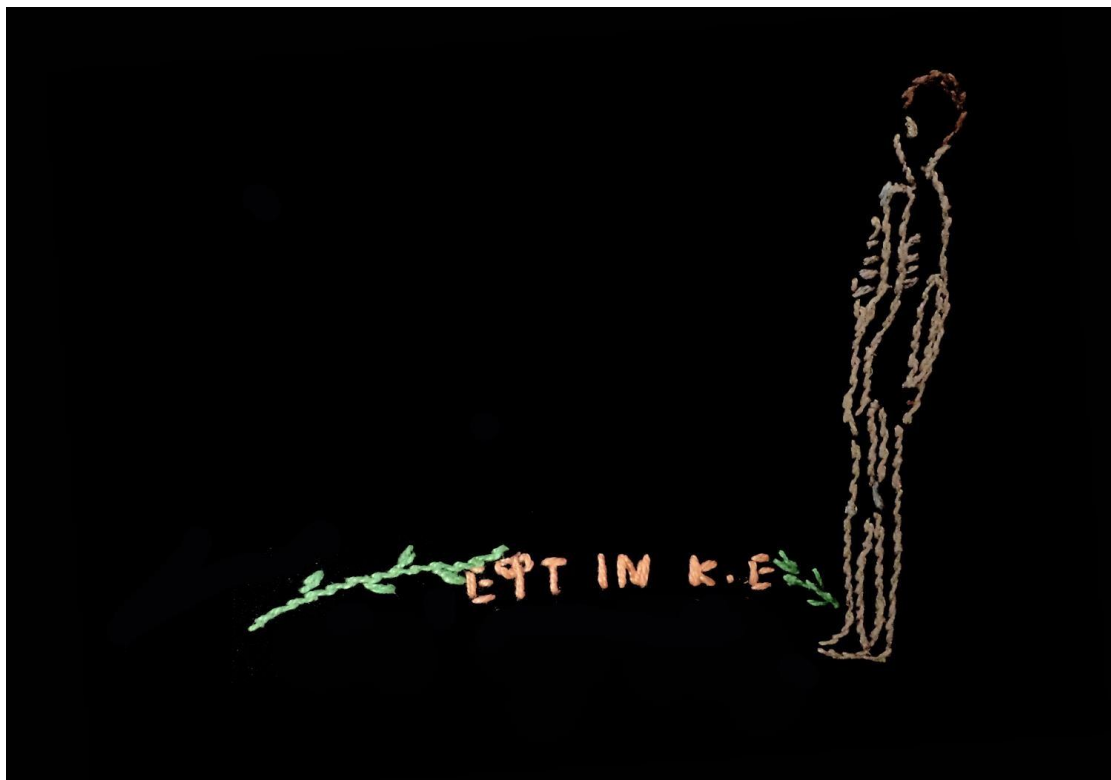
Ο οραματιστής άγιος Μητροπολίτης βοηθεί και διοργανώνει συσσίτια, όπως αυτό της Ινδίας το 1992 για τους λεπρούς, ενώ, από το 2004 και μετά, βρίσκεται στο πλευρό των παιδιών της Τανζανίας, σιτίζοντας, με τους εθελοντές, χίλια (1.000) παιδιά.

54η Θεματική Ενότητα

ΕΦΤ ΙΝ ΚΕ

(ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ &
ΕΛΕΝΗΣ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

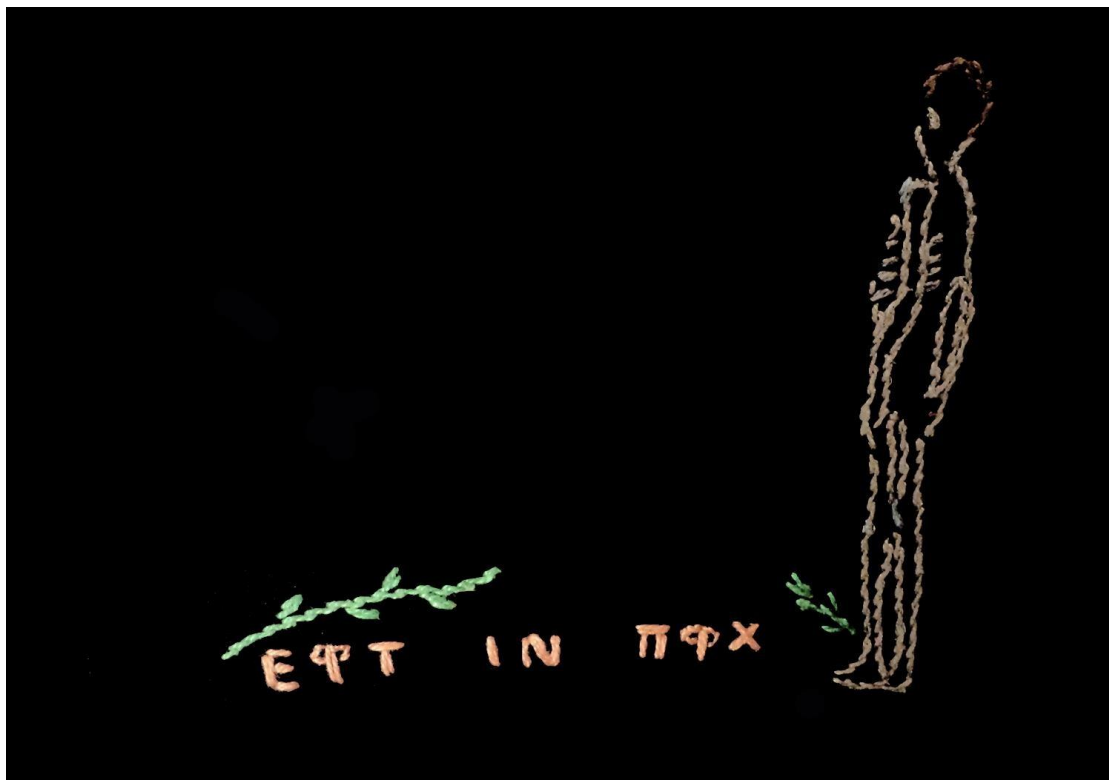
Ο Εφημέριος του Ιερού Ναού που βρίσκεται δίπλα στις Εργατικές Κατοικίες Γαζίου του Δήμου Μαλεβιζίου Περιφέρειας Κρήτης συνδράμει μη ευκατάστατες οικογένειες, εξετάζοντας την κάθε περίπτωση που παρουσιάζεται, και επεμβαίνει κατά το δυνατόν, για την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου.

55η Θεματική Ενότητα

ΕΦΤ ΙΝ ΠΦΧ

(ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΧΟΛΑΡΓΟΥ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Το Φιλόπτωχο Ταμείο του Ιερού Ναού Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού Αττικής πρωτοστατεί σε έργα προσφοράς και αγάπης, αφού διέθεσε χιλιάδες ευρώ (63.850 €), όπως πληροφορηθήκαμε, σε απόρους.

56η Θεματική Ενότητα
SKS MICROFINANCE

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ,
ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΤΟΥΣ.

Η SKS Microfinance είναι εταιρεία η οποία δανειοδοτεί τα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα, όπως άλλωστε και τις φτωχές γυναίκες της Ινδίας, οι οποίες καταφεύγουν στον δανεισμό, ως τη μοναδική λύση που τους απέμενε.

Η εταιρεία SKS Microfinance, με γνώμονα την τοπική παραγωγή και ανάπτυξη, εκπονεί προγράμματα που αφορούν τη δανειοδότηση νέων επιχειρήσεων. Με το σκεπτικό να βοηθήσει τους οικονομικά ασθενέστερους για μια νέα αρχή με το κεφάλαιο που τους χορηγεί, αφού προσβλέπουν αμφότεροι σε μελλοντικές οικονομικές αποδόσεις. Αυτό, λοιπόν, το μοντέλο θεωρείται ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να μειωθεί η μάστιγα της φτώχειας.

57η Θεματική Ενότητα
ΚΙΝΗΤΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ, ΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΛΩ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΥΣ ΤΡΟΧΟΥΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΙΠΛΑ Σ' ΑΥΤΟ.

Η τηλεφωνική επικοινωνία στα χωριά της Αφρικής καθίσταται προβληματική και αρκετές φορές σχεδόν αδύνατη. Οι ιθαγενείς, αναγκαστικά, χρειάζεται να μετακινηθούν, διανύοντας μεγάλες αποστάσεις, για να φτάσουν σε μέρος όπου υπάρχουν τηλέφωνα, εγκατεστημένα επάνω σε μεταφερόμενες σιδερένιες κατασκευές μεγάλων διαστάσεων με τροχούς, κι όλη αυτή η ταλαιπωρία τους έρχεται σε αντίθεση με τη δική μας ευκολία και άνεση, αυτήν του κινητού τηλεφώνου στην παλάμη μας, με ενσωματωμένο το Internet.

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΆΡΑΒΑΣ ΠΟΙΜΑΙΝΕΙ ΤΑ ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΑ.

Από αρχαιοτάτων χρόνων, οι άνθρωποι είχαν ως κύρια ενασχόλησή τους την εκτροφή των ζώων, από τα οποία και διατρέφονταν. Ασφαλώς, οι συναλλαγές παλαιότερα δεν πραγματοποιούνταν με χρήματα, όπως τώρα, αλλά με την απλούστερη μέθοδο της ανταλλακτικής οικονομίας.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με την ισχύουσα εφαρμογή του Νόμου υπ' αριθμ. 4056/2012 (ΦΕΚ Α-52/12-3-2012), καθορίζονται οι σχετικές ρυθμίσεις που αφορούν τη βελτίωση της κτηνοτροφίας γενικότερα, δίδοντας έμφαση στις υποδομές των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, αλλά και της δυναμικότητας της μονάδας σε σχέση πάντοτε με το ζωικό κεφάλαιο. Επιπροσθέτως, χορηγούνται και οικονομικές ενισχύσεις, ως κίνητρα για επενδύσεις στην κτηνοτροφία, μέσω του Αναπτυξιακού νόμου.

59η Θεματική Ενότητα
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ – ΟΡΓΩΜΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΖΕΥΓΟΛΑΤΗΣ, ΜΕ ΤΑ ΖΩΑ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΟΡΓΩΜΑ.

Ο φτωχός παραδοσιακός γεωργός βρίσκεται από τα ξημερώματα στο χωράφι του, για να ξεκινήσει το όργωμα με τα ζεμένα ζώα, ανοίγοντας στο χώμα, με το αλέτρι, αυλακιές. Δεν παραλείπει, ασφαλώς, να ρίχνει τους σπόρους, ελπίζοντας να απολαύσει λίγο αργότερα την καινούρια προσοδοφόρα σοδειά.

Για το αλέτρι στο όργωμα γίνεται μνεία και στον *Έρωτόκριτο* του Βιτσέντζου Κορνάρου (αρχές 17^{ου} αι.).

*Ὡσάν άνθος καὶ λούλουδον, πόχει ὁμορφιά καὶ κάλλη
κι' εἶναι στὸν κάμπο δροσερὸ μὲ μυρωδιὰ μεγάλη,
κι' ἔρθει τ' αἰέτρι ἀλύπητα, βαθιὰ τὸ ξερριζώσει,
ψυγεῖ ζιμιό καὶ μαραθεῖ, κι' ἡ ὁμορφιά του λιώσει...*

60ή Θεματική Ενότητα
ΣΙΤΟΒΟΛΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΛΙΧΝΙΖΟΥΝ ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ.

Οι γυναίκες είναι χαρούμενες, γιατί άρχισε ο καιρός του θερισμού των σιτηρών.
Ακολουθείται η γνωστή διαδικασία: αλώνισμα πρώτα, και έπεται το λίχνισμα.
Δίπλα τους, υψώνονται οι κίτρινοι λόφοι, ενώ εκείνες, με τραγούδια, κρατώντας
τσουγκράνες, συνεχίζουν όλες μαζί το λίχνισμα του σιταριού.

ΣΙΤΑΡΙ ΔΩΣ' ΜΟΥ ΝΑ ΓΕΥΤΩ

Σιτάρι δώσ' μου να κρατώ,
δεμάτια να το κάνω,
μ' αυτά, τ' αδέλφια μου στο φως να χαιρετώ,
να φαίνεται χρυσά φλουριά σαν να 'χω.

Σιτάρι δώσ' μου να γευτώ,
καρβέλι καμωμένο.

Ευχαριστώντας τον Θεό, που προνοεί,
όπως το μάννα κάποτε, εξ ουρανού σταλμένο.

Σιτάρι, επίσης, δώσε στο φτωχό,
κουλούρι, ψωμί φρεσκοψημένο.
Ο πεινασμένος να αισθανθεί τον κορεσμό,
να νιώσει τ' ορφανό ευτυχισμένο.

Σιτάρι δώσ' μου να γευτώ
στην Εκκλησιά όταν πάω,
να τρώγω άρτο, που είναι σώμα του Χριστού,
κι απ' αυτό, ζωή αιώνια να 'χω.

(Ποίημα της δημιουργού)

61η Θεματική Ενότητα

ΑΛΙΕΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΛΙΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΦΑΣΙΑ ΤΟΥ ΨΑΡΕΜΑΤΟΣ.

ΕΠΙΣΗΣ, Ο ΕΝΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΣ ΨΑΡΑΣ ΜΕ ΤΟ ΔΙΧΤΥ ΤΟΥ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΤΑΠΟΔΙ.]

Πλανεύτρα θάλασσα, είσαι για τους ανθρώπους η αέναη και προσοδοφόρα πηγή πλούτου.

Πόσοι και πόσοι αλιείς ρίχνουν τα δίχτυα καθημερινά στα βαθειά νερά, σε πελάγη και ωκεανούς, προσμένοντας να 'χουν μια καλή ψαριά...

Όλων των ειδών τα αλιεύματα, ψάρια, θαλασσινά και οστρακόδερμα, έχουν την τιμητική τους στα καφάσια των αλιευτικών καϊκιών, έτσι ώστε να εξασφαλίσουν στους επαγγελματίες ψαράδες το μεροκάματο.

Αλμύρα και ιώδιο είναι το άρωμα των αλιευμάτων.

ΜΑΛΑΟΥΙ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΛΑΟΥΙ ΜΟΥΤΑΡΙΚΑ ΚΑΙ, ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ, ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΣΣΕΣ.

Μία από τις φτωχότερες χώρες της Αφρικανικής Ηπείρου υπήρξε το Μαλάουι. Ωστόσο, αργότερα, το Μαλάουι αναδείχθηκε πρωτοπόρο, αφού κατόρθωσε να μειώσει ή και να εξαλείψει την πείνα του λαού, μέσα, μόλις, σε πέντε (5) χρόνια (2010–2015).

Αποτελεί, λοιπόν, μοντέλο οικονομικής ανάκαμψης / ανάπτυξης και το οφείλει στον αείμνηστο Πρόεδρό του Μουταρίκα.

Ο εκλιπών Πρόεδρος δεν τόλμησε να διακυβεύσει το μέλλον της φτωχής Χώρας του σύμφωνα με τους όρους και τις επιταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Απλούστατα, άλλαξε ρότα, εφαρμόζοντας δικό του αναπτυξιακό πρόγραμμα, δίδοντας έμφαση στις αρκετά μειωμένες τιμές των καλλιεργητικών προϊόντων, που αφορούσαν σπόρους και λιπάσματα. Τόσο πολύ ο Πρόεδρος χαμήλωσε τις τιμές ώστε έφτασαν να πωλούνται στο 1/6 των αρχικών υψηλότερων τιμών. Αυτό είχε ως θετικό αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής και των εξαγωγών, τη μείωση του πληθωρισμού, την κίνηση και ενίσχυση της αγοράς. Συνεπώς, επήλθε η οικονομική ανακούφιση στον λαό, και μειώθηκαν οι θάνατοι από λιμό.

63η Θεματική Ενότητα

ΣΤΕΓΑΣΗ

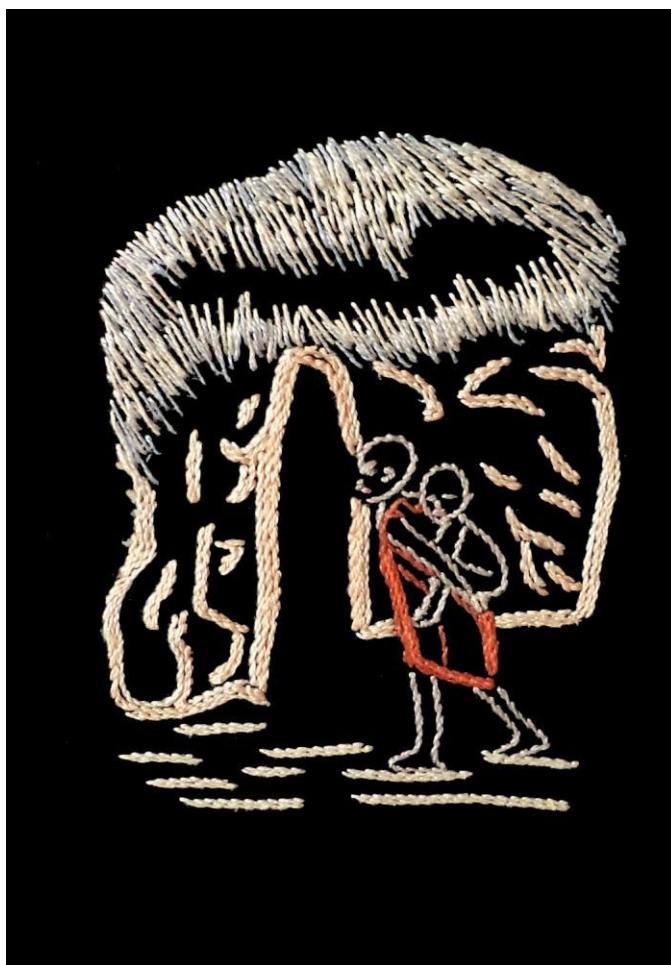
ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΥΒΑΔΑΚΙ, ΕΞΩ ΑΠΟ “ΣΠΙΤΙ”
ΦΤΙΑΓΜΕΝΟ ΜΕ ΛΑΣΠΗ,

ΚΑΛΥΒΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΤΟ ΤΟΤΟΡΑ,

ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΥΒΑ,

ΤΑ ΠΑΛΑΦΙΤΟΣ ΤΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ,

ΤΟΝ ΞΕΒΑΜΜΕΝΟ ΤΟΙΧΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΩΛΗΝΕΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ,

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ ΤΗΣ.

Το φτωχό παιδί με το κουβαδάκι μεγαλώνει σε σπίτι που είναι φτιαγμένο από αποξηραμένη λάσπη, δίχως παράθυρα, χώρο υγιεινής, δάπεδα και πόρτα για εκείνους

που διαμένουν. Ένα μεγάλο άνοιγμα, μπροστά, αντικαθιστά την πόρτα. Η φτώχεια, σ' εκείνο το μέρος, γίνεται σοκαριστική, και η βελτίωση των συνθηκών ζωής αδύνατη.

- Ο παραδοσιακός τρόπος ζωής της φυλής των Αϊμάρα προστάζει οι καλύβες τους να είναι κίτρινου χρώματος, κατασκευασμένες από το φυτό τοτόρα, το ίδιο και οι βάρκες τους. (Ένα φυτό υδροχαρές, που φύεται στα νερά της λίμνης Τιτικάκα.)
- Άλλες καλύβες, μέσα στη θάλασσα, κατασκευασμένες από πασσάλους, τα παλαφίτος, χρησιμοποιούνται για να διαμένουν οι ψαράδες με τις οικογένειές τους στα νησιά Los Roques (Βενεζουέλα).
- Τενεκεδόσπιτα και πλίνθινες καλύβες αντικρύζει κανένας σε χωριά- παραγκουπόλεις και, γενικότερα, σ' όλες τις υποβαθμισμένες περιοχές, όταν διασχίζει χωμάτινους δρόμους που οδηγούν σ' αυτές.

Στο Ναϊρόμπι, οι φτωχοί δεν καταγράφονται, ούτε όταν ζουν ούτε και στον θάνατό τους...

- Στις παραγκουπόλεις, οι άποροι επιβιώνουν σε σπίτια κατασκευασμένα από λαμαρίνες, σε καλύβες από πλίνθους, σε τενεκεδόσπιτα από μουςαμάδες και χαρτιά. Χωρίς να έχουν τις στοιχειώδεις υποδομές για την εξυπηρέτησή τους, όπως αποχετευτικό δίκτυο, ηλεκτροδότηση, ιατρική περίθαλψη, μεταφορές.

Με ελλιπή δε ή ανύπαρκτη εκπαίδευση, ο λαός εξακολουθεί να υποφέρει και να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

- Στην καλύτερη περίπτωση, μακρύτερα από τις παραγκουπόλεις και σε αναβαθμισμένες περιοχές, αντικρίζει κανείς “γεωμετρικά σχήματα” από σωλήνες αποχέτευσης και υδροδότησης τόσο κοντά μεταξύ τους, έτσι όπως διαγράφονται στον ξεβαμμένο τοίχο.

Παρά τον μεγάλο ορυκτό πλούτο της Αφρικής σε διαμάντια, πετρέλαιο, χρυσό, ουράνιο, βωξίτη, σίδηρο, μόλυβδο, χαλκό, αλλά και καλλιέργειες, οι περισσότερες χώρες της δεν κατόρθωσαν να καταπολεμήσουν τη φτώχεια. Αυτό συμβαίνει διότι το παγκόσμιο πολιτικό σύστημα συνεργάζεται και εξυπηρετεί μεγάλα ξένα συμφέροντα ή απεμπολεί προδίδοντας τα οράματα των λαών τους, αφού, καταφανώς, απαξιώνεται κάθε έννοια δικαίου.

64η Θεματική Ενότητα
ΝΟΜΑΔΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΙΘΑΓΕΝΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΗ ΤΩΝ ΜΑΣΑΪ.

ΕΠΙΣΗΣ, ΟΙ ΒΕΔΟΥΙΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΑ ΤΟΥΣ.

- Φυλές της Αραβίας και της Αφρικής οι Βεδουίνοι, τα τελευταία χρόνια εγκατέλειψαν τις αχανείς εκτάσεις της ερήμου και εγκαταστάθηκαν στις πετρελαϊκές χώρες (Λιβύη, Αραβικά Εμιράτα, Σαουδική Αραβία), προτιμώντας τις αστικές ανέσεις.
- Η παραδοσιακή φυλή των Μασάι εξακολουθεί να ποιμαίνει βοοειδή, ενώ οι καλύβες τους είναι φτιαγμένες από ξύλα, κλαδιά, φύλλα, καλάμια, στάχυα, λάσπη – απ’ όλα τα φυσικά υλικά.

Η φυλή των ψηλών και αεικίνητων Μασάι ανακάλυψε το “μυστικό της ευτυχίας” με το ν’ απεχθάνεται και ν’ απαρνείται κάθε μικρή ή μεγάλη ιδιοκτησία.

65η Θεματική Ενότητα
ΝΟΜΑΔΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ:

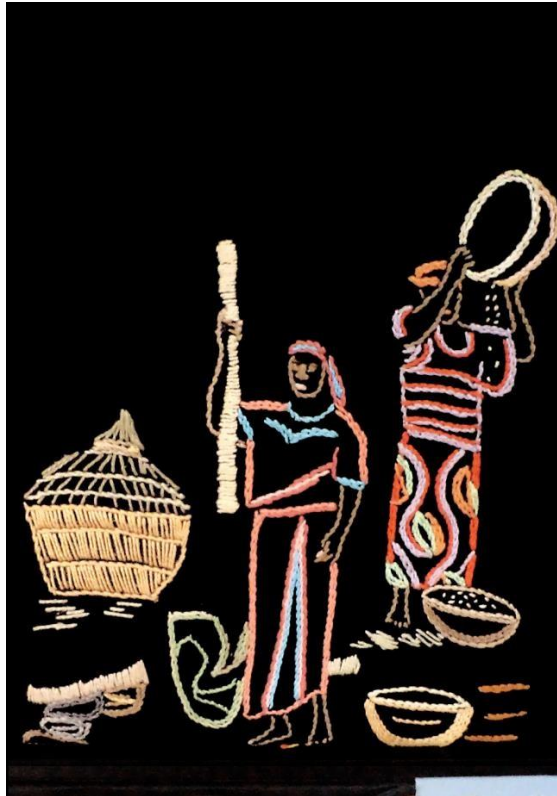
Ο ΡΑΚΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ, ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΣ, ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΚΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ,

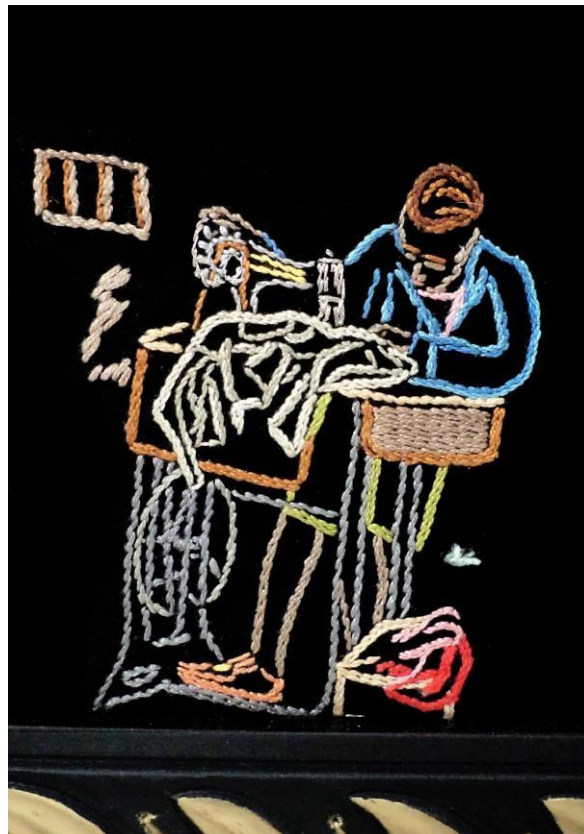
Ο ΝΕΑΡΟΣ, ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΙ ΗΜΠΛΗΡΕΣ ΑΠΟ ΛΑΧΑΝΙΚΑ, Ο ΜΑΝΑΒΗΣ ΜΕ ΤΗ ΖΥΓΑΡΙΑ, Η
ΑΦΡΙΚΑΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΜΠΑΝΑΝΕΣ,

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΞΥΛΟ, ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΟΥΣ ΣΠΟΡΟΥΣ ΣΤΗ ΓΑΒΑΘΑ,
Η ΙΘΑΓΕΝΗΣ ΠΟΥ ΡΙΧΝΕΙ ΣΠΟΡΟΥΣ ΣΕ ΔΟΧΕΙΟ,

Ο ΑΙΘΙΟΠΑΣ ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ,

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑ ΠΟΥ ΣΠΑΕΙ ΞΥΛΑ,

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΟ ΝΗΜΑ ΣΕ ΑΣΠΡΟ ΚΟΥΒΑΡΙ.

ΕΠΙΣΗΣ, Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΠΟΥ ΑΛΕΘΕΙ ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ ΣΤΟΝ ΧΕΙΡΟΜΥΛΟ

ΚΑΙ Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ, ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΜΕΣΑ ΣΕ
ΒΟΥΛΩΜΕΝΟ ΦΡΕΑΤΙΟ. (!)

- Ρακοσυλλέκτης, φορτωμένος στην πλάτη του τον σάκο, επιστρέφει στην παράγκα του με συνονθύλευμα αντικειμένων ευτελούς αξίας, χωρίς καμιά ντροπή, δείχνοντας σχετικά ικανοποιημένος.

Το καρότσι, στις αναπτυσσόμενες χώρες, αποτελεί το μέσο μεταφοράς όλων των προϊόντων. Ο νεαρός, με το καρότσι ημιπλήρες από λαχανικά, κατευθύνεται στον πατέρα του, για να του παραδώσει τα εναπομείναντα αγροτικά προϊόντα.

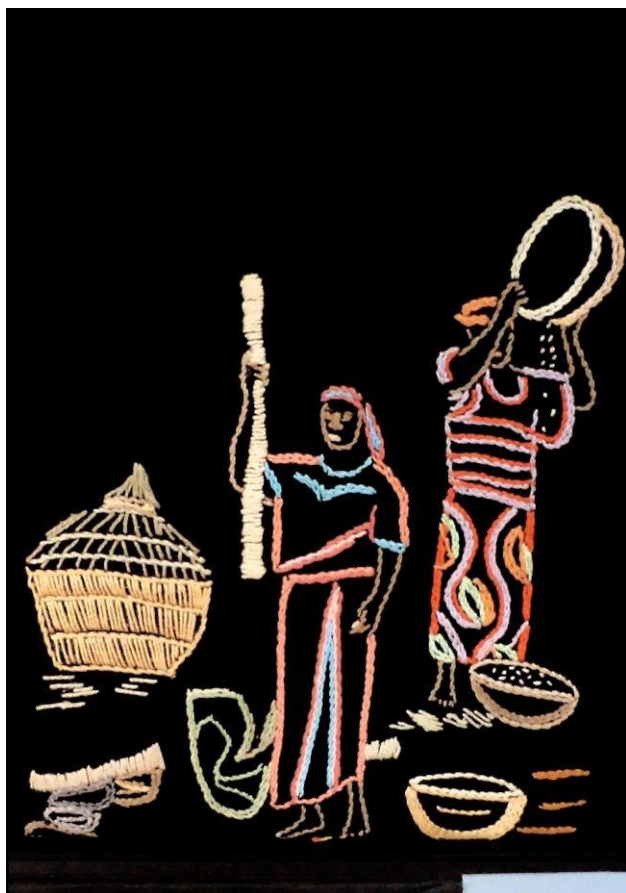

Όλη την ημέρα στον δρόμο, ο μανάβης, με τον πάγκο στημένο, την παραδοσιακή ζυγαριά και την πραμάτεια του, προσπαθεί να προσελκύσει τους περαστικούς ν' αγοράσουν κάτι από τα προϊόντα του.

Η μητέρα του νεαρού με το καρότσι πουλάει μπανάνες στον δρόμο.

Στην Ουγκάντα, τις μπανάνες τις βράζουν και παρασκευάζουν απ' αυτές το περίφημο φαγητό τους «matooke».

Οι γυναίκες της Αφρικής χτυπούν, αδιάκοπα και συχνά, σπόρους από καλάμια σε μεγάλες ξύλινες γαβάθες, που τους αναμειγνύουν με νερό.

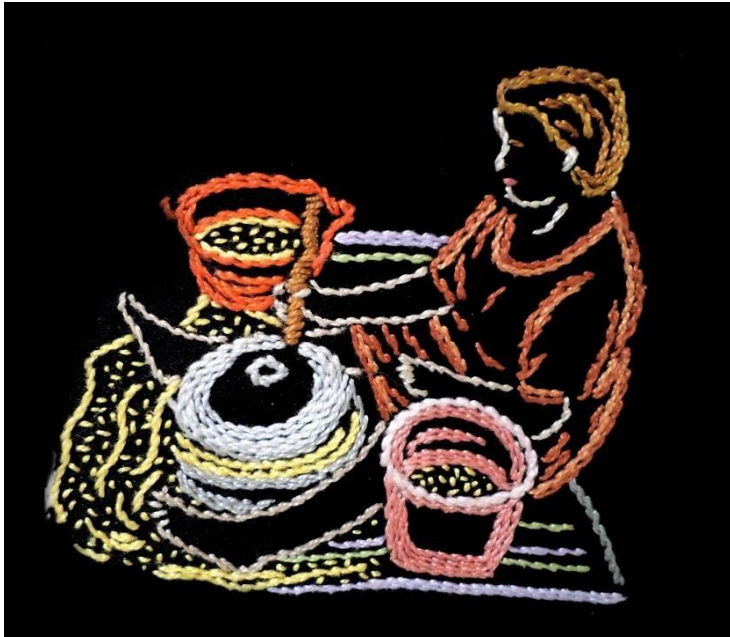
Ραφτάδικο δρόμου: Ο νεαρός Αιθίοπας δουλεύει με τις ώρες, σκυμμένος επάνω στη ραπτομηχανή, για να εξασφαλίσει το μεροκάματο.

Μετανάστρια, στον δρόμο, σπάει
καυσόξυλα, για δική της χρήση,
αλλά και για πώληση.

Η νιόπαντρη γυναίκα, με ροζ
φόρεμα, περνάει την κλωστή, με το χέρι
της, από τον βραχίονα στη διχάλατου
αντίχειρα με τ' άλλα δάχτυλα, για να
τυλίξει το νήμα σε μεγάλο άσπρο
κουβάρι.

Η νοικοκυρά, με τον χειρόμυλο, σκεφτική και καθισμένη κατάχαμα επάνω σε χαλί, αλέθει το σιτάρι για να το κάνει αλεύρι.

Επιθεωρητής τεχνικών εγκαταστάσεων: Ο Έλληνας πτυχιούχος δεν έβρισκε για αρκετούς μήνες πουθενά δουλειά. Αναγκάστηκε να καταφύγει στον Δήμο, αναλαμβάνοντας οποιοδήποτε έργο. Η δημόσια Υπηρεσία τού

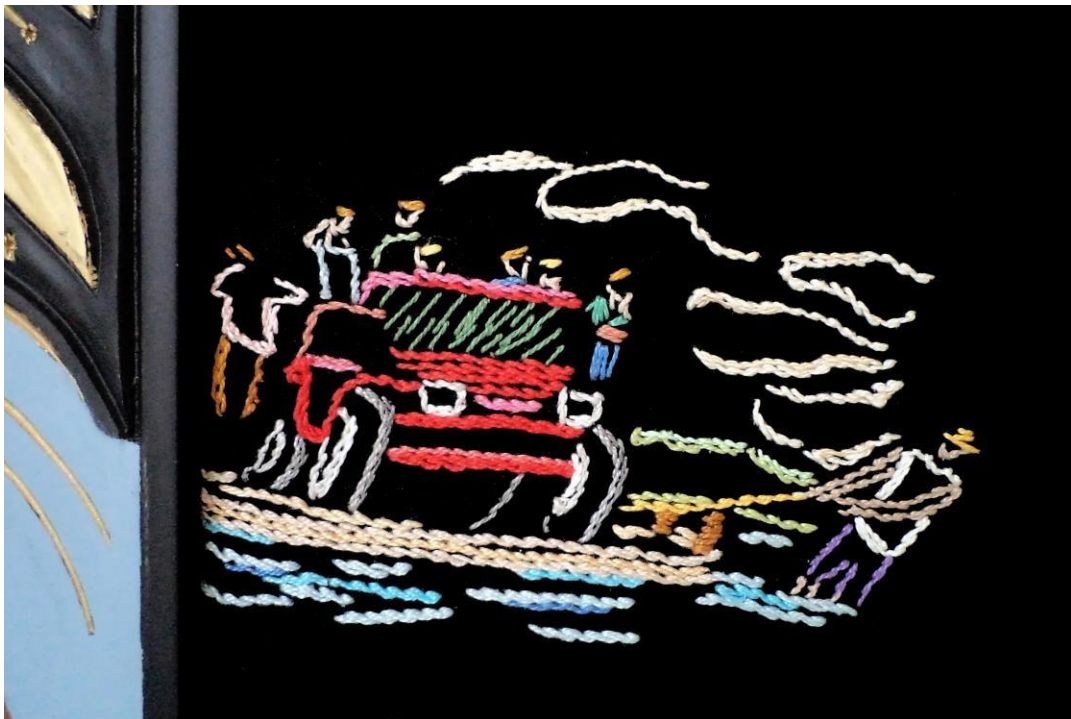
ανέθεσε τον έλεγχο - επιθεώρηση όλων των αστικών σωληνώσεων του Δήμου, ακόμη κι αν πρόκειται για σωληνώσεις σαπισμένες, σπασμένες, βουλωμένες ή υπερχειλισμένες, ώστε κάνει μέσα στο βουλωμένο και υπερχειλισμένο φρεάτιο, με το κεφάλι του, βουτιά!

66η Θεματική Ενότητα
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ – ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΚΑΘΙΖΗΣΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΣΕ ΛΑΣΠΩΜΕΝΟ ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟ,

Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ, ΜΕ ΤΖΙΠ, ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΣΧΕΔΙΑ
(ΣΤΟ ΠΛΩΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΙΜΝΗ),

ΠΟΥΛΜΑΝ ΠΟΛΛΩΝ ΔΕΚΑΕΤΙΩΝ, ΥΠΕΡΦΟΡΤΩΜΕΝΟ ΜΕ ΕΠΙΒΑΤΕΣ, ΡΟΥΧΑ, ΣΑΚΙΑ, ΤΡΟΦΙΜΑ, ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ, ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΖΩΑ!

- Στον αναπτυσσόμενο κόσμο, συχνότατο φαινόμενο αποτελεί η καθίζηση των αυτοκινήτων σε λασπωμένους χωματόδρομους, καθώς η ανύπαρκτη υποδομή δυσχεραίνει τη διακίνηση και μεταφορά των κατοίκων.
- Ο Αφρικανός επιφορτίζεται τη μεταφορά τουριστών, με τζίπ, επάνω στην πλωτή σχεδία.
- Μεταφορές υπεράριθμων επιβατών, ηλικίας άνω των σαράντα (40) ετών, πραγματοποιούνται με πούλμαν, όπου στοιβάζονται, μαζί με αποσκευές, σακιά, ρούχα, τρόφιμα, ενδεχομένως και ζώα...

67η Θεματική Ενότητα
ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΟ ΝΕΑΡΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ).

Στη Χώρα μας, η αναζήτηση εργασίας, ειδικά στην εποχή της οικονομικής κρίσης, αλλά και πρόσφατα λόγω Covid-19, που η ανεργία καλπάζει, θεωρείται δύσκολη υπόθεση με τα σημερινά δεδομένα. Η μεγάλη προσφορά εργατικού δυναμικού, σε συνάρτηση με την ειδικότητα, το επίπεδο εκπαίδευσης των ενδιαφερομένων, αλλά και με τις επιχειρήσεις που υπολειτουργούν ή και οριστικά κλείνουν, καταδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος.

Οι λίστες του ΟΑΕΔ βρίσκονται αναρτημένες τώρα και ηλεκτρονικά, στο διαδίκτυο, για χιλιάδες ενδιαφερόμενους.

Σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία που διανύουμε, κάθε προσπάθεια αναζήτησης επαγγελματικής ενασχόλησης αποβαίνει δυσχερής ή, ακόμη χειρότερα, τείνει να εκλείψει, μιας και οι νέοι μας ωστόσο συντηρούνται με τα χαμηλά επιδόματα του Κράτους.

Παρά ταύτα, τα νέα παιδιά που επιθυμούν να σταδιοδρομήσουν επαγγελματικά πρέπει να ελπίζουν για “μια θέση στον ήλιο”. Εφόσον προβούν σε έρευνα αγοράς και κινηθούν συγχρόνως σταθερά και μεθοδικά, πιθανότατα να βρουν εργασία ανάλογη των προσόντων τους.

68η Θεματική Ενότητα

ΑΝΕΡΓΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΑΝΕΡΓΟΣ ΝΕΑΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ ΑΠΟ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΣΕΠΕΣ, ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ, ΑΡΓΟΣΧΟΛΟΣ, ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ.

Στην Ελλάδα, ιδιαίτερα από το 2009 και μετά, αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη, η ανεργία “χτυπάει κόκκινο”, όπως άλλωστε, δυστυχώς, και σε μέλη της ίδιας οικογένειας. Από την ανεργία πλήττεται μεγάλο μέρος του πληθυσμού και, ιδιαίτερα, οι νέοι και οι γυναίκες.

Τα στοιχεία ομιλούν από μόνα τους, κάνοντας λόγο, παγκοσμίως, για εκατοντάδες εκατομμύρια ανέργους, με τα ποσοστά ανεργίας να σταθεροποιούνται και, άλλοτε πάλι, να κυμαίνονται ή να παρουσιάζουν, ανάλογα με τις διεθνείς συγκυρίες, αυξητικές τάσεις, όπως υποστηρίζει η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO).

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ

(Διάλογος γιου – μητέρας)

Γιος: Μάνα, άπρακτος πάλι ήρθα από δουλειά...

Φαίνεται, για πολλοστή φορά, ότι έχω μεγάλη γκαντεμιά
ούτε κι ως σκουπιδιάρη να με προσλάβουν πια,
ενόσω με ταλαιπωρούν τόσο συχνά τα άτιμα τα αναπνευστικά...

Μάνα: Παιδί μου, τρέξε και ψάξε να βρεις αλλού δουλειά...

Έχε όμως την ελπίδα σου στην Παναγιά,
αφού έχεις επωμιστεί να θρέψεις εννιά μικρά αδέρφια ορφανά.

Γιος: Μάνα, άπρακτος πάλι ήρθα από δουλειά...

Τη θέση που σκόπευα να κλείσω, του σεκιουριτά,
δε θα τη δω ποτέ, ο άτυχος, ξανά,
καθώς χιλιάδες ήσαν πριν από μένα στη σειρά...

Μάνα: Παιδί μου, τρέξε και ψάξε πάλι να βρεις κάποια ασήμαντη δουλειά,

κι ας είναι ψίχουλα, σου λέω, τα λεφτά,
αφού έχεις λογοδοθεί ετούτη τη φορά
με άνεργη τώρα αρραβωνιαστικιά...

Γιος: Μάνα, άπρακτος πάλι ήρθα από δουλειά...

Στου φίλου μου, που πήγα, του τζαμά,
μ' έδωξε χωρίς να πει κι αυτός μιλιά,
αφού γέμισε, ως το λαιμό επάνω, ο Παρασκευάς
με δάνεια, ο απερίσκεπτος, πολλά
και ξέμεινε τελείως από λεφτά, ο φουκαράς!

Μάνα: Παιδί μου, τρέξε και ψάξε στα καράβια για δουλειά,

όπως και ο συγχωρεμένος ο μπαμπάς
που 'μεινε ρέστος από λεφτά,
γιατί βουνό πάλι μάς πλάκωσαν τα χρεωστικά...
Αδυνατώ να μαγειρέψω δίχως ηλεκτρική πυρά...
Τίποτε απ' τα εναπομείναντά μας φτωχοζυμαρικά...

Γιος: Μάνα, άπρακτος πάλι ήρθα κι από την ελπιδοφόρα θαλασσοδουλειά...

Βέβαια, πήγα και ρώτησα στα ναυτιλιακά γραφεία του Πειραιά.

Βλέπεις, απευθύνθηκα τώρα σ' αυτά

που 'χε κάποτε πάει κι ο μπαμπάς, παλιά.

Όμως, και τα καράβια φούλαραν ασφυκτικά,

αφού μπαρκάρουν για τα καλά

τα Βραζιλιανά ξενόφερτα παιδιά.

Μάνα: Παιδί μου, τρέξε τότε να βρεις μια θεοσεβή δουλειά...

Πήγαινε, και δίδω την ευχή να ξετελέψεις ένας καλός παπάς,

αφού πρώτα στεφανωθείς την αρραβωνιαστικιά,

γιατί και τα λεφτά εκεί τα βρίσκω ικανοποιητικά.

Πάντοτε έχει κόσμο στην εκκλησιά

– δε θα ξεμείνεις ποτέ, σου λέω, από δουλειά...

Γιος: Μάνα, καλά μου ήρθαν εν μέρει τα πράγματα ετούτη τη φορά.

Μου έδωσε η Εκκλησιά τα ευλογημένα Της ψωμιά.

Αναλαμβάνει να σιτίσει και τα αδέλφια τα ορφανά...

Όμως, δίχως πτυχία θεολογικά,

γιοκ! δε θα πάρουμε ποτέ λεφτά,

καθώς, στην εποχή μας, χρειάζονται διαπιστευτήρια πολλά.

Μάνα: Παιδί μου, σπείσε και μπες στο Περιβόλι της Παναγιάς.

Εκεί, δεν θα χρειαστούν τίποτε από τα κοσμικά πιστοποιητικά

και θα καλοπερνάς...

Τον Θεό αρκεί μονάχα ν' αγαπάς...

Αλλά την όμορφή σου αρραβωνιαστικιά

πρέπει ολότελα στο μέρος εκείνο να ξεχνάς.

Το Άγιον Όρος αναμένει στους κόλπους του ξανά

όλα τ' απελπισμένα, παραστρατημένα

και άνεργα αρσενικά παιδιά...

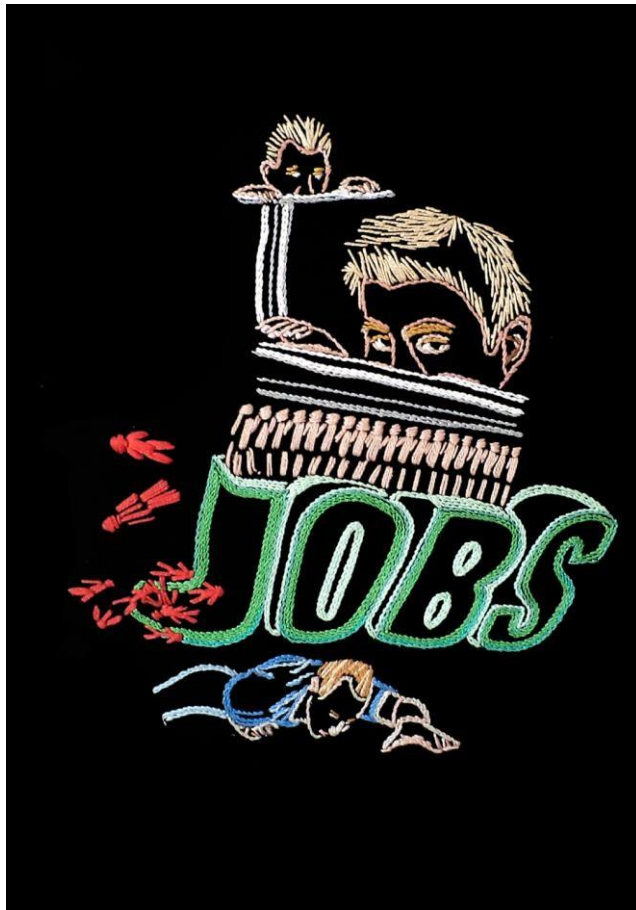
(Ποίημα της δημιουργού)

69η Θεματική Ενότητα
ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ – JOBS

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΟΝΤΑΙ, ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, Η ΛΕΞΗ *JOBS*, ΚΙ ΟΙ ΜΙΣΘΩΤΟΙ, ΕΠΑΝΩ ΤΗΣ, ΣΥΝΕΧΩΣ ΝΑ ΠΕΦΤΟΥΝ (ΟΠΩΣ ΣΤΟ ΝΤΟΜΙΝΟ) ΚΑΙ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΙ ΟΤΑΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥΣ.

ΕΠΙΣΗΣ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ, ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΣ ΚΑΙ ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΙ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥΣ.

ΈΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΑΝΤΡΑΣ ΕΠΕΣΕ ΛΙΠΟΘΥΜΟΣ ΟΤΑΝ ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗΚΕ Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΣΥΛΛΟΓΙΣΤΗΚΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΑΠ’ ΑΥΤΟΝ ΝΑ ΖΗΣΕΙ. (!)

Οι ανατροπές που εφαρμόζονται στον εργασιακό τομέα θεωρούνται επιβεβλημένες και καταιγιστικές και, ενώ καταργούν εργασιακά κεκτημένα, αποτελούν πλέον κανόνα, μονόδρομο, κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης.

Με τις νέες πολιτικές ρυθμίσεις λιτότητας, θεσπίζονται, καθορίζονται και εφαρμόζονται μισθοί και συντάξεις μειωμένοι σε μεγάλο ποσοστό, όπως “βροχή” πέφτουν και οι απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα λόγω της μείωσης του τζίρου των επιχειρήσεων.

Όλη αυτή η κατάσταση που προέκυψε σηματοδοτεί μεγάλες ανατροπές, πλήττοντας, ως “τσουνάμι”, τις εργασιακές σχέσεις στα μεσαία και χαμηλά κοινωνικά στρώματα. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα χιλιάδες εργαζόμενοι να σταματήσουν οριστικά την επαγγελματική τους ενασχόληση, παραμένοντας στο εξής στο περιθώριο, ενώ άλλοι, περισσότερο τυχεροί, άλλαξαν αντικείμενο εργασίας ελπίζοντας σε κάτι καλύτερο.

Ο Νομπελίστας οικονομολόγος Τζότζεφ Στίγκλιτς, σε συνέντευξή του στη γαλλική εφημερίδα *Le Mond*, μεταξύ άλλων, τονίζει:

Η Ευρώπη δεν έχει ανάγκη από μια λιτότητα που θα οδηγήσει σε άλμα την ανεργία και θα φέρει την ύφεση...

Για εμάς, δεν υπάρχει άλλος ορισμός του σοσιαλισμού, εκτός από την κατάργηση της εκμετάλλευσης του ενός ανθρώπου από τον άλλον.

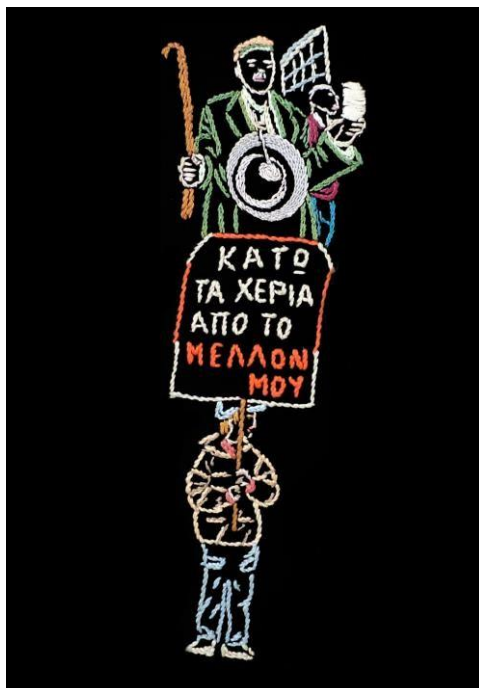
70ή Θεματική Ενότητα

ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ.

ΕΠΙΣΗΣ, ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟ ΠΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΜΕ ΤΟ ΠΛΑΚΑΤ.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ, είναι γραμμένο στο πανό διαμαρτυρίας των δύο συνδικαλιστικών οργανώσεων, που πραγματοποίησαν τις προγραμματισμένες κινητοποιήσεις τους.

Οι αγωνιστές των συνδικαλιστικών οργανώσεων και, συγκεκριμένα, της ΑΔΕΔΥ, εκφράζουν την ανησυχία τους για το κύμα απολύσεων που επίκειται να συντελεστεί κατόπιν κυβερνητικής απόφασης να καταργήσει τη μονιμότητα των δημοσίων

υπαλλήλων. Το μέτρο αυτό, από τους συνδικαλιστές, κρίθηκε αντισυνταγματικό.

ΓΣΕΕ: «Χάθηκαν 500.000 θέσεις πλήρους απασχόλησης στα πέντε (5) χρόνια κρίσης».

Όλοι στον αγώνα, μικροί – μεγάλοι, δίνουν το «παρών» στα συλλαλητήρια των ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΟΥ, διαδηλώνει ο πιτσιρικάς με το πλακάτ, όπως και οι συνταξιούχοι για τις δυσβάστακτες περικοπές τόσο των κύριων όσο και των επικουρικών συντάξεων, καθώς προκύπτει από τα Μνημόνια ένα μεγάλο οικονομικο-κοινωνικό αδιέξοδο.

71η Θεματική Ενότητα
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

Με αφορμή τις παρακρατήσεις των συντάξεων του Δημοσίου, αρκετοί αδικημένοι συνταξιούχοι, για να δικαιωθούν, προσέφυγαν, για απονομή της Δικαιοσύνης, στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Οι συνταξιούχοι αντιδρούν σθεναρά στα μέτρα παρακράτησης των συντάξεων του Δημοσίου και αγωνίζονται για την άρση της αντισυνταγματικότητας των επίμαχων διατάξεων, αφού, με τον ασφαλιστικό νόμο 3.865/2010 (άρθρο 11), θεσπίστηκε παρακράτηση, «ως εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων» (ΕΑΣ), που αποσκοπούσε στην κάλυψη ελλειμμάτων του νέου Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΑΦΚΑ).

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, στην Προσφυγή των συνταξιούχων το 2012, γνωμοδότησε:

Εν όψει της οικονομικής κατάστασης της Χώρας, η επιβολή της παρακράτησης παρίσταται συνταγματικά ανεκτή, υπό τον όρο ότι η διάρκειά της θα έχει προσωρινό χαρακτήρα (5 χρόνια) και όχι διαρκή, όπως ορίζει η σχετική διάταξη.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ – ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

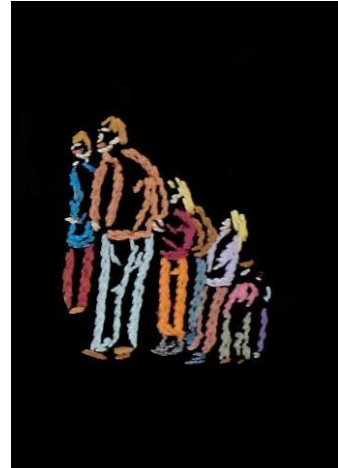
ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΟ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ.

Με το σύνθημα επάνω στο πανό *ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΕΡΓΙΑ*, διαμαρτυρήθηκαν το 2012 οι διαδηλωτές της Ένωσης Κλωστοϋφαντουργίας Θεσσαλονίκης. Οι εργοδότες τους προχώρησαν σε απολύσεις μισθωτών αναίτια, με το πρόσχημα της πτώσης του τζίρου, των μειωμένων παραγγελιών και εξαγωγών της επιχείρησης.

Οι εργαζόμενοι στον χώρο των εργοστασίων, για δεκαετίες ολόκληρες (20 και πλέον έτη), ξαφνικά, βρέθηκαν χωρίς δουλειά, στον δρόμο, αδυνατώντας στο εξής να θρέψουν τις οικογένειές τους. Η απροειδοποίητη απόλυση από τους βιομήχανους επέφερε αρνητικά συναισθήματα στους απολυμένους εργάτες, αφού οι άνθρωποι της βιοπάλης διακατέχονται πλέον από αρκετή ανασφάλεια για το μέλλον τους, νοιώθοντας απογοητευμένοι, απαξιωμένοι και ανυπεράσπιστοι.

Οι εργασιακές σχέσεις και οι κοινωνικοί δεσμοί, που στην αρχή της συνεργασίας δημιουργούνται ευχάριστα και από τις δύο πλευρές (εργαζόμενου – εργοδότη), τα τελευταία χρόνια, ανηλεώς, πλήττονται, καθώς κυριαρχεί το ιδιοτελές πνεύμα σε όλες τις εκφάνσεις του καθημερινού μας βίου.

73η Θεματική Ενότητα

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΙΑΝΟ, ΕΝ ΟΨΕΙ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ.

Έντονη κινητικότητα παρατηρήθηκε λόγω συνεχών επαφών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ πολιτικών και υψηλόβαθμων στελεχών των τεσσάρων μας Τραπεζών (*Alpha Bank, Εθνική Τράπεζα, Όμιλος Τράπεζας Πειραιώς, Eurobank*) και αφορούσαν την ιδιωτικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Αυτονόητο είναι ότι οι εργαζόμενοι του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου ανησύχησαν για την απόφαση του Ελληνικού Δημοσίου να περάσει σύντομα στη διαδικασία ιδιωτικοποίησής του.

Πράγματι, η εξαγορά του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου συντελέστηκε, περνώντας, με κυβερνητική απόφαση, στη δικαιοδοσία της *Eurobank*.

TOUS ENSEMBLE POUR L'EMPLOI, LES SALAIRES, LES RETRAITES

– ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΟ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

Με σύνθημα *ΌΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΘΕΣΗ, ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ, ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ*, διαδηλώνουν οι Γάλλοι. Διαδηλώσεις κατά των μέτρων λιτότητας λαμβάνουν χώρα σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Κινητοποιήσεις κλιμακώνονται στην Ελλάδα, με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που προηγουμένως αναφέρθηκαν. Άλλωστε, το ίδιο κλίμα κινητοποιήσεων επικρατεί σε Γαλλία, Βρετανία, Γερμανία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία, Ιταλία, Τσεχία, Σλοβενία, Πορτογαλία και Ισπανία.

Στη Γαλλία, ασφαλώς, κυριαρχούν οι απεργίες των συνδικάτων, με διαδηλώσεις κατά της αύξησης του ορίου συνταξιοδότησης, όπως και κατά του μεταρρυθμιστικού πλαισίου που αφορά, γενικά, το συνταξιοδοτικό.

Στην Πορτογαλία, οι πολίτες διαμαρτυρήθηκαν με αφορμή τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, αλλά και εξαιτίας της υψηλής φορολόγησης που πλήττει τα

εισοδήματά τους. Κι όλα αυτά εφαρμόζονται λόγω της επιβολής των μέτρων λιτότητας του Μνημονίου.

Στη Γερμανία, ο κόσμος διαμαρτύρεται για τις φορολογικές αυξήσεις.

Στη γειτονική μας Ιταλία ισχύει το “πάγωμα μισθών”, οι περικοπές δαπανών. Όπως και στις υπόλοιπες χώρες, το οικονομικό μενού συμπεριλαμβάνει τις γνωστές μεταρρυθμίσεις της πολιτικής λιτότητας.

ΑΣΤΕΓΟΙ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΑΣΤΕΓΟΣ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΓΚΑΚΙ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ, ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ.

Παγκοσμίως, το κοινωνικό αυτό φαινόμενο των αστέγων βιώνεται στις τραγικές του διαστάσεις, όπως και από τους ταλαίπωρους συμπολίτες μας που απομένουν κάποτε χωρίς δουλειά, λεφτά και στέγη. Τότε, οι ίδιοι οδηγούνται, αναγκαστικά, να επιβιώσουν διαμένοντας στον δρόμο, κάτω από αντίξοες συνθήκες, και κατασκευάζοντας πρόχειρα καταλύματα από χαρτόκουτα, νάilon και μουσαμάδες, βρίσκοντας εκεί μέσα καταφύγιο.

Η Εκκλησία της Ελλάδος έχει παραχωρήσει, για τους αστέγους, ξενώνες, όπως άλλωστε και οι Δήμοι φιλοξενούν αρκετούς αστέγους στις κοινωνικές δομές τους ανά την ελληνική Επικράτεια.

Ο ΑΣΤΕΓΟΣ

Ολημερίς, ολονυχτίς και κάθε μέρα
σκεφτικοί,

μήπως και βρουν κι αυτοί ποτέ ένα μικρό σπιτάκι.

Αλήθεια, τι ντροπή!

Γιατί, ποιος απ' όλους αυτούς,

πραγματικά, θα τους νοιαστεί;

Ένα και το αυτό σημαίνει για τους άστεγους

– πεζοδρόμιο ή παγκάκι;

Ολημερίς, ολονυχτίς και κάθε μέρα

στο ψύχος, στο λιοπύρι, στη βροχή

να φεύγει η ψυχή,

αφού, συνήθως, απουσιάζει η σκεπή.

Αλήθεια, τι ντροπή!

Γιατί οι Φαρισαίοι κι οι ευκατάστατοί μας Χριστιανοί

έμαθαν να το παίζουν δήθεν ευσπλαχνικοί...

Ένα και το αυτό σημαίνει για τους άστεγους

– πεζοδρόμιο ή παγκάκι;

Ολημερίς, ολονυχτίς και κάθε μέρα,

μες στις χαρτόκουτες οι πιο πολλοί,

να φαίνονται, οι δυστυχείς, από υπάρχοντα γυμνοί,

κι έτσι ο κόσμος πάντοτε να τους περιφρονεί...

Τόσοι και τόσοι περαστικοί...

Αλήθεια, τι ντροπή!

Γιατί οι άνθρωποι είναι σκληροί...

Όμως, αν κάνουν οι άστεγοι λιγάκι υπομονή,

συγχρόνως με ένθερμη προσευχή,

ένα μικρό δωματιάκι κάποτε και σ' εκείνους θα βρεθεί.

Κι έτσι, ο Θεός θα δοξασθεί!

Από τους άστεγους,

που θα 'χει η ζωή τους, κάπως, τακτοποιηθεί.

(Ποίημα της δημιουργού)

76η Θεματική Ενότητα
«ΓΚΟΛ ΣΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ»
– **ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ**
(με αρχικά γράμματα **Κ.Α.**)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΟΣ ΑΣΤΕΓΟΣ ΠΑΙΖΕΙ ΜΠΑΛΑ, ΣΚΟΡΑΡΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ.

Άτομα που, συστηματικά και για χρόνια, απαξιώνονται από την κοινότητα στην οποία είχαν ενταχθεί, τελικά αποστασιοποιούνται απ' αυτήν, βιώνοντας πλέον μια περιθωριοποιημένη και μοναχική ζωή. Το κοινωνικό αυτό φαινόμενο ορίζεται ως «κοινωνικός αποκλεισμός».

Η ομάδα των αστέγων, αποφασιστικά, έδωσε το «παρών» παίζοντας ποδόσφαιρο στην πλατεία Συντάγματος, και επεδίωξε να περάσει σε όλους το μήνυμα ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό, βάζοντας «γκολ στη φτώχεια»!

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗ ΘΛΙΜΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΜΕ ΤΟ ΣΚΥΜΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΤΑ ΓΟΝΑΤΑ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΛΙΓΟΣΤΕΣ, ΔΙΠΛΑ ΤΗΣ, ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ.

Τα άτομα που πλήττονται από τη φτώχεια αδυνατούν, τις περισσότερες φορές, να ανταποκριθούν στο καθυστερούμενο, οφειλόμενο συμφωνηθέν μίσθωμα, για να ικανοποιηθούν οι οικονομικές απαιτήσεις των ιδιοκτητών ακινήτων (εκμισθωτών).

Αυτό όμως, δυστυχώς, βάσει του νόμου 4055/2012, σημαίνει την αποβολή του ενοικιαστή (μισθωτή) από το ακίνητο, ωθώντας τον, κυριολεκτικά, στον δρόμο.

Αρκετοί συνάνθρωποί μας, λόγω εξώσεων, από απόγνωση, αυτοκτόνησαν!

Εδώ, ταιριάζει απόλυτα το γνωστό τραγούδι «Άπονη ζωή».

ΑΠΟΝΗ ΖΩΗ,

μας πέταξες στον δρόμου την άκρη

μας αδίκησες.

Ούτε μια στιγμή

δεν ήρθες να μας διώξεις το δάκρυ,

μας κονήγησες.

Το κρίμα μας βαρύ,
μας γέννησες φτωχούς,
με την καρδιά πικρή,
γεμάτη στεναγμούς.

Άπονη ζωή,
δε θέλαμε παλάτια κι αστέρια
να μας χάριζες.
Μια μπουκιά ψωμί
για 'μάς, τα ορφανά περιστέρια,
ας χαλάλιζες.

Μας έδειρ' ο Βοριάς
Μας πήρε η βροχή
το αίμα της καρδιάς
γιατί 'μαστε φτωχοί.

[Σύνθεση: Σταύρος Ξαρχάκος
Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος
Τραγούδι: Γρηγόρης Μπιθικώτσης & Ρία Κούρτη
(α' εκτέλεση: 1963)
Δίσκος: Γρηγόρης Μπιθικώτσης, 1963–1971 (1981)]

ΕΠΑΙΤΕΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΠΟΥ ΕΠΑΙΤΕΙ,

ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ.

«Καλή υγεία να 'χετε!», «Να συγχωρεθούν τα πεθαμένα σας!», «Λίγο γάλα για το μωρό;», «Δώστε ό,τι μπορείτε!», «Λίγο κοτόπουλο...» ακούγονται παντού στην επικράτεια τα στερεότυπα λόγια των ζητιάνων.

Οι περισσότεροι επαίτες εξασκούν την “τέχνη” της επαιτείας ως “προσοδοφόρο επάγγελμα”, αφού τους βλέπεις, ανελλιπώς, έξω από ναούς, αλλά και σε πολυσύχναστα στέκια και κεντρικούς δρόμους, να επιδιώκουν να αποσπάσουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα, αλλά και τη συμπόνια μας.

Σύμφωνα με το άρθρο 407 του Ποινικού Κώδικα, όπως ίσχυε πριν από την πρόσφατη κατάργησή του με τον Ν.4619/2019 (– ΦΕΚ Α΄ 95), όποιος επαιτούσε από φυγοπονία ή φιλοχρηματία ετιμωρείτο με ποινή φυλάκισης μέχρι τριών (3) μηνών.

Όμως, οι επαίτες, για να επιβιώσουν, εκτός από τα ψέματά τους, διαπιστώνουμε ότι είναι και οικονομικά απαιτητικοί, παραμένοντας αργόσχολοι και άπρακτοι.

Η ΖΗΤΙΑΝΟΠΟΥΛΑ

Κυρία, θα μου δώσετε κάτι;

Επτά παιδιά είμαστε...

Τόσο σπουδαία, όπως είναι τα επτά θαύματα του κόσμου.

Τι λέτε τώρα, θα μου δώσετε κι εμένα κάτι;

Κυρία, μονάχα αυτό;

Επτά παιδιά είμαστε...

Τόσο ευλογημένα, όπως είναι τα Επτά Μυστήρια της Εκκλησίας.

Τι λέτε,, θα μου αφήσετε κάτι παραπάνω;

Κυρία, πάλι λίγα δεν είναι;

Επτά παιδιά είμαστε...

Τόσο όμορφα και εντυπωσιακά, όπως τα χρώματα του ουράνιου τόξου...

Τι λέτε κι εσείς, θα μου προσφέρετε ό,τι πρέπει;

Κυρία, μας κάνετε τώρα κι εσείς εκπτώσεις;

Επτά παιδιά είμαστε...

Τόσο πειθαρχημένα, σε τάξη, όπως οι μέρες της εβδομάδας.

Τι λέτε, θα μας πάρετε ό,τι χρειαζόμαστε;

Κυρία, βλέπω ότι είστε φειδωλή μαζί μου.

Δεν σας ζητώ άλλα χρήματα, αφού βλέπω πόσο φτωχικά είστε ντυμένη.

Κι αυτά που πήρα δεν επαρκούν για τις ανάγκες μας.

Μονάχα κάτι πολύ λίγο ακόμη ζητάμε:

κοτόπουλο, γραβιέρα, μπαρμπούνια και ό,τι άλλο προαιρείσθε...

(Διάλογος ζητιανοπούλας με την δημιουργό)

79η Θεματική Ενότητα

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΝΕΑΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ, ΝΑ ΠΟΥΛΑΕΙ ΜΕΓΑΛΟ ΨΑΡΙ ΤΟΝΟΥ.

Η 19η Δεκεμβρίου είναι η ημέρα που καθιερώθηκε παγκοσμίως ως Διεθνής Ημέρα Μεταναστών. Από τον ΟΗΕ θεσπίστηκε η «Διεθνής Συνθήκη για την Προστασία των Δικαιωμάτων όλων των Μεταναστών Εργατών».

Τραγική, όμως, χαρακτηρίζεται η κατάσταση στα νησιά της Ελλάδας (Λέσβο, Κω, Λέρο), καθώς ασφυκτιούν κυριολεκτικά από τους μετανάστες, που συρρέουν κατά χιλιάδες (ιδιαίτερα, προ Covid εποχής) αναζητώντας μια καλύτερη τύχη.

Είναι άνθρωποι πολύ φτωχοί, και δεν κρατούν σχεδόν τίποτα μαζί τους, παρά μονάχα ελάχιστα ρούχα ή κανένα παλιό ποδήλατο, για τις μετακινήσεις τους.

Δυστυχώς, υπάρχουν και αρκετές περιπτώσεις που οι διακινητές των μεταναστών τούς εγκαταλείπουν στους δρόμους των μεγάλων αστικών κέντρων και, μάλιστα, ανάμεσά τους βρίσκονται ανήλικα παιδιά...

Δύο υπέροχα ποιήματα που έγιναν τραγούδια παραθέτω στη συνέχεια, διότι και τα δύο αφορούν τη φτώχεια, που επιφέρει, ως αρνητική συνέπεια, και την μετανάστευση.

ΘΑ ΚΛΕΙΣΩ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Τον έρωτα φαρμάκωσε η μιζέρια

Κομμάτιασε η φτώχεια την καρδιά.

Δεν ήρθανε για 'μάς τα καλοκαίρια

και έγινε η ζωή τόσο βαριά.

Θα κλείσω τα μάτια, θ' απλώσω τα χέρια

μακριά από τη φτώχεια, μακριά απ' τη μιζέρια.

Θα πάρω τη στράτα κι εγώ τη μεγάλη,

θα κλείσω τα μάτια και όπου με βγάλει.

Πού να βρεθεί ντροπή να με κρατήσει

στη λάσπη και στην ξύλινη σκεπή...

Τη φτώχεια, που μας έχει γονατίσει,

τη νιώθω μεγαλύτερη ντροπή.

Θα κλείσω τα μάτια, θ' απλώσω τα χέρια

μακριά από τη φτώχεια, μακριά απ' τη μιζέρια.

Θα πάρω τη στράτα κι εγώ τη μεγάλη,

θα κλείσω τα μάτια και όπου με βγάλει.

(Πρώτη εκτέλεση – Στίχοι: Άκης Πάνου

Μουσική: Άκης Πάνου

Ερμηνεία: Γρηγόρης Μπιθικώτσης)

ΣΑΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

Σαν τον μετανάστη στη δική σου γη,
μέρα νύχτα λύνεις – δένεις την πληγή.
**Κι όλα γύρω ξένα, κι όλα πετρωμένα,
και δεν ξημερώνει, να 'ρθει η χαραυγή.**

Στράγγισε η ζωή σου, που αιμορραγεί...
Κάθε ώρα τρόμος, πόνος και κραυγή.
Και σ' ακούν οι ξένοι, κι ο αδερφός σωπαίνει...
Αχ, δεν είναι άλλη πιο βαθιά πληγή.

Σύρμα, κι άλλο σύρμα, και χοντρό γυαλί.
Μάτωσε ο ήλιος την Ανατολή.
**Κλεις κι αναστενάζεις, αχ, ξενιτιά, φωνάζεις,
μα η ελπίδα μαύρο κι άπιαστο πουλί.**

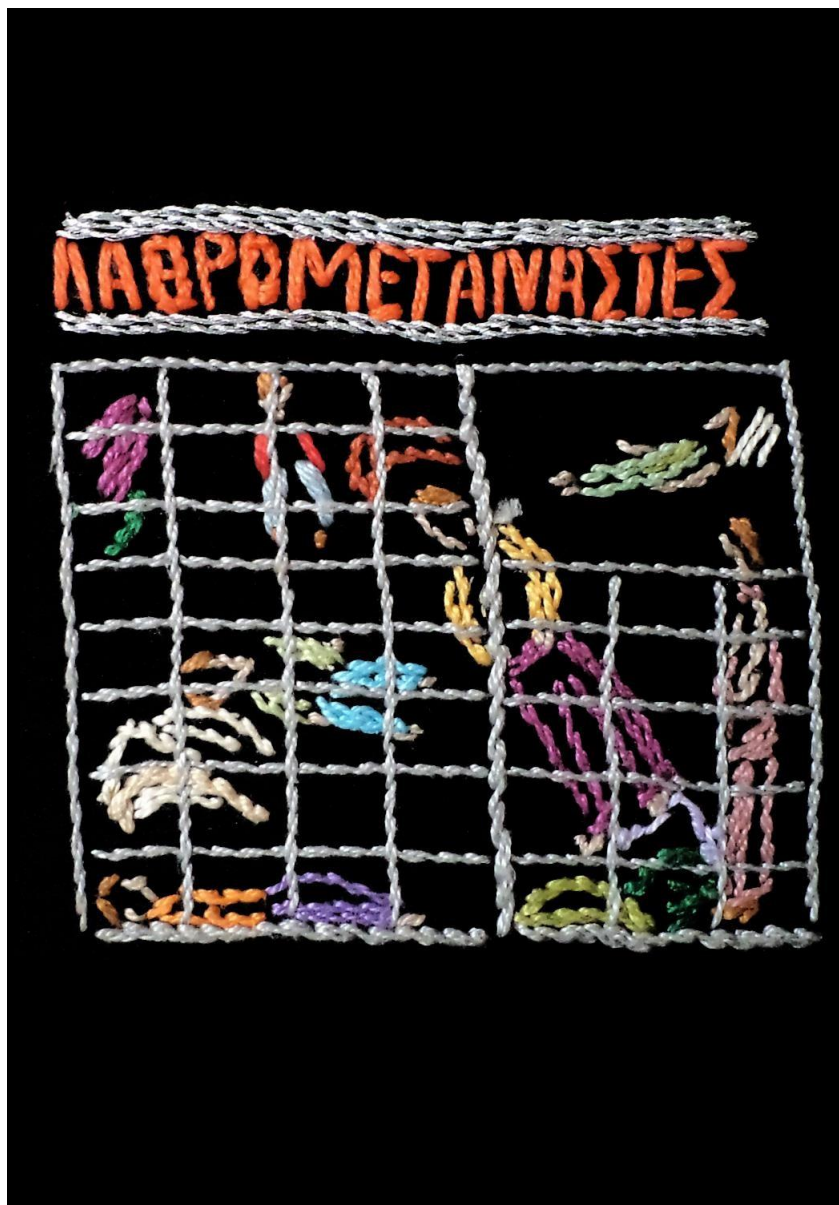
(Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος

Μουσική: Zülfü Livaneli

Εκτέλεση: Μαρία Φαραντούρη)

80ή Θεματική Ενότητα
ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΛΑΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ, ΓΙ' ΑΥΤΟ, ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΘΑΛΑΜΟ (ΚΛΟΥΒΑ) ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Χιλιάδες αριθμώνται τα άτομα που εισέρχονται παράνομα στη Χώρα μας, κυρίως από τα σύνορα του Έβρου, τα οποία όμως, από το 2020 και μετά, φυλάσσονται από στρατιωτικές δυνάμεις απόκρουσής τους. Οι λαθρομετανάστες άλλαξαν ρότα και δεν διαπλέουν με ευκολία πλέον το Αιγαίο Πέλαγος, μιας και ο Οργανισμός Ευρωπαϊκής

Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (FRONTEX) κάνει ισχυρή και αποτελεσματική την παρουσία του στη θαλάσσια αυτή περιοχή.

Οι ταλαιπωρημένοι λαθρομετανάστες, συνηθέστερα, έχουν εξασθενημένο οργανισμό, αφού για κάποιο χρονικό διάστημα ενδέχεται να παραμένουν, εξαιτίας της απόδρασής τους, νηστικοί. Δεν έχουν μαζί τους χρήματα για να σιτιστούν επαρκώς, αλλά και για να γίνουν οι απαραίτητες ιατρικές τους εξετάσεις. Φοβούνται δε πάντοτε τον κίνδυνο της απέλασης.

Μερικοί από αυτούς ασθενούν και δεν λαμβάνουν φάρμακα, ενώ δεν αποκλείεται κάποιοι απ' αυτούς να αποτελούν φορείς μετάδοσης επιδημιών.

Πληρώνοντας το τίμημα της φτώχειας τους, αν μάλιστα βρεθούν με πλαστά έγγραφα, στοιβάζονται σε σιδερόφρακτους, μικρούς κλειστούς χώρους μέσα στα Κρατητήρια της Αστυνομίας, κυριολεκτικά, ο ένας πάνω στον άλλον, ενώ ακούγονται οι άναρθρες κραυγές της αγωνίας τους.

81η Θεματική Ενότητα
ΥΓΕΙΑ – ΕΠΙΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ, ΠΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥΣ.

ΕΠΙΣΗΣ, ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΥΛΙΚΑ: ΓΑΖΕΣ, ΨΑΛΙΔΙ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΝΤΖΟ, ΟΠΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΕΤΑΙ Ο ΑΣΘΕΝΗΣ, ΣΕ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ.

Οι γιατροί των δημόσιων Νοσοκομείων διαμαρτύρονται με το σύνθημα: *Η ΥΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ.*

Πράγματι, κάποιος σπουδαίος άνθρωπος και ιατρός, ο Μοχάμεντ Μασάλι, ο κατ' εξοχήν σύγχρονος ιατρός των πτωχών, δεν αμειβόταν από τους συμπολίτες του, Αιγύπτιους απόρους. Ο αείμνηστος Μασάλι κάποτε διетύπωσε:

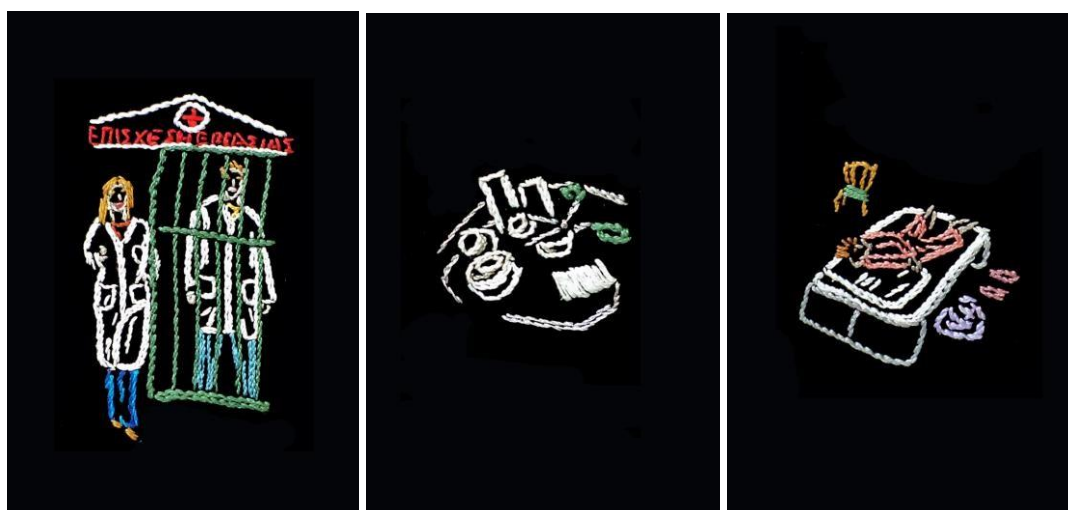
Υποσχέθηκα στον Θεό ότι δεν θα έπαιρνα ούτε σεντς από έναν φτωχό ασθενή και ότι θα έμενα στην κλινική μου για να βοηθήσω τους ενδεείς.

Η Ιατρική είναι ανθρωπιστικό επάγγελμα και όχι εμπορικό.¹⁰

Στην Ελλάδα, κατά το διάστημα της δεκαετούς οικονομικής κρίσης, με τις επιταγές των Θεσμών (ΔΝΤ), εφαρμόστηκαν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας περικοπές στις φαρμακευτικές δαπάνες, και συντελέστηκε, περαιτέρω, η μεταρρύθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, με το ουσιαστικότερο “νοικοκύρεμά” του από την Τρόικα.

Οι συμβεβλημένοι γιατροί με τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) αντιδρούν για τις απλήρωτες εφημερίες, τις περικοπές των απολαβών τους, με επίσχεση εργασίας, έχοντας ως αποτέλεσμα την ακύρωση των τακτικών ραντεβού των ασθενών.

Άνθρωποι φτωχοί αδυνατούν να πληρώσουν επείγουσες ιατρικές εξετάσεις στον ιδιωτικό τομέα, όπως φάρμακα υψηλού κόστους, γι' αυτό απευθύνονται τακτικά σε συγγενείς, για να τους βοηθήσουν οικονομικά. Στο δημόσιο Νοσοκομείο, η αναμονή για εξετάσεις ή χειρουργική επέμβαση διαρκεί έως και μερικούς μήνες...

¹⁰ Περιοδικό Σύμβουλος Υγείας, τχ. 102 / Σεπτ. - Οκτ. 2020, σελ. 69-70.

ΘΕΕ ΜΟΥ, ΔΩΣΕ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΓΙΑΤΡΕΙΑ

Θεέ μου, δώσε τού κόσμου γιατρεία
με τη λυτρωτική Σου Χάρη,
Εσύ, που είσαι ο Αληθινός Γιατρός,
κι Έχεις δύναμη μεγάλη.

*

Θεέ μου, δώσε του κόσμου γιατρεία,
να γίνει ευτυχισμένος,
να μη χρειάζεται γιατρούς συχνά
κι είναι δυστυχισμένος.

*

Θεέ μου, δώσε του κόσμου γιατρεία
και τον φτωχό λυπήσου,
αφού δεν έχει ο ενδεής λεφτά
για να τον ωφελήσουν...

*

Θεέ μου, δώσε του κόσμου γιατρεία,
τον πόνο του γοργά να πάρεις,
να νιώσει την παρηγοριά
ως υπομένει της ασθένειάς του τα δεσμά
τόσο πολύ καρτερικά
όσο κι Εσύ στον Γολγοθά,
με δύναμη ψυχής μεγάλη.

*

Θεέ μου, δώσε του κόσμου γιατρεία,
κι απάλλαξέ τον από τις παθήσεις,
μην υποφέρουν πια οι δυστυχείς,
μικροί-μεγάλοι ασθενείς,
και με το χέρι Σου το ευσπλαχνικό
να τους Ευεργετήσεις.

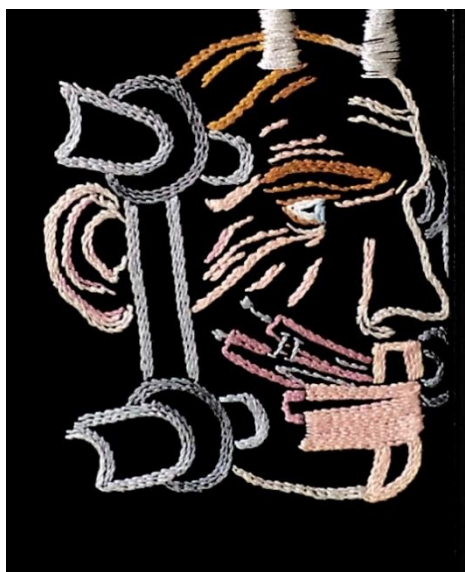
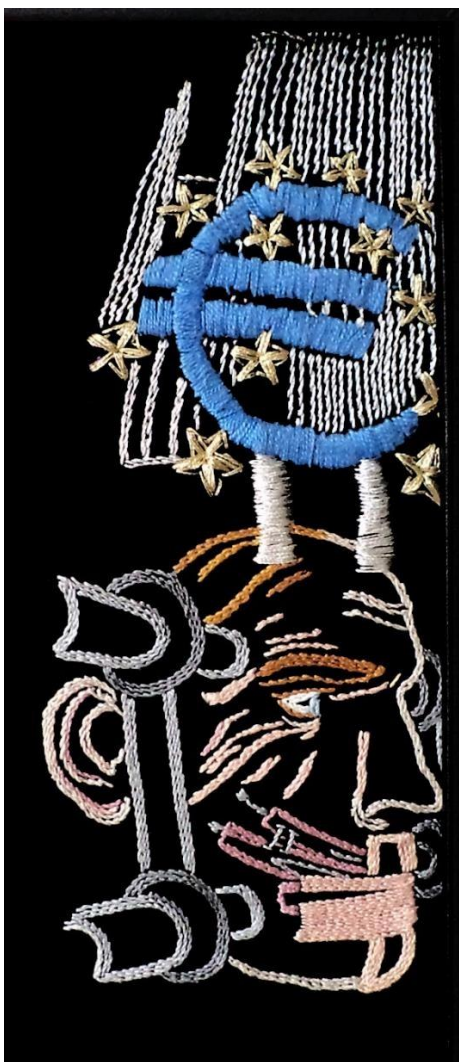
*

Θεέ μου, δώσε του κόσμου γιατρεία
και σ' όλους δείξε τα Θαύματά Σου τα Μεγάλα,
για να στραφούν στη Χάρη Σου ξανά,
όπως παλιά,
με πίστη, ελπίδα και ετούτη τη φορά,
καθώς θα πάρεις οριστικά
κάθε αρρώστιας που ταλανίζει τα κακά...

(Ποίημα της δημιουργού)

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΥΠΟ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ

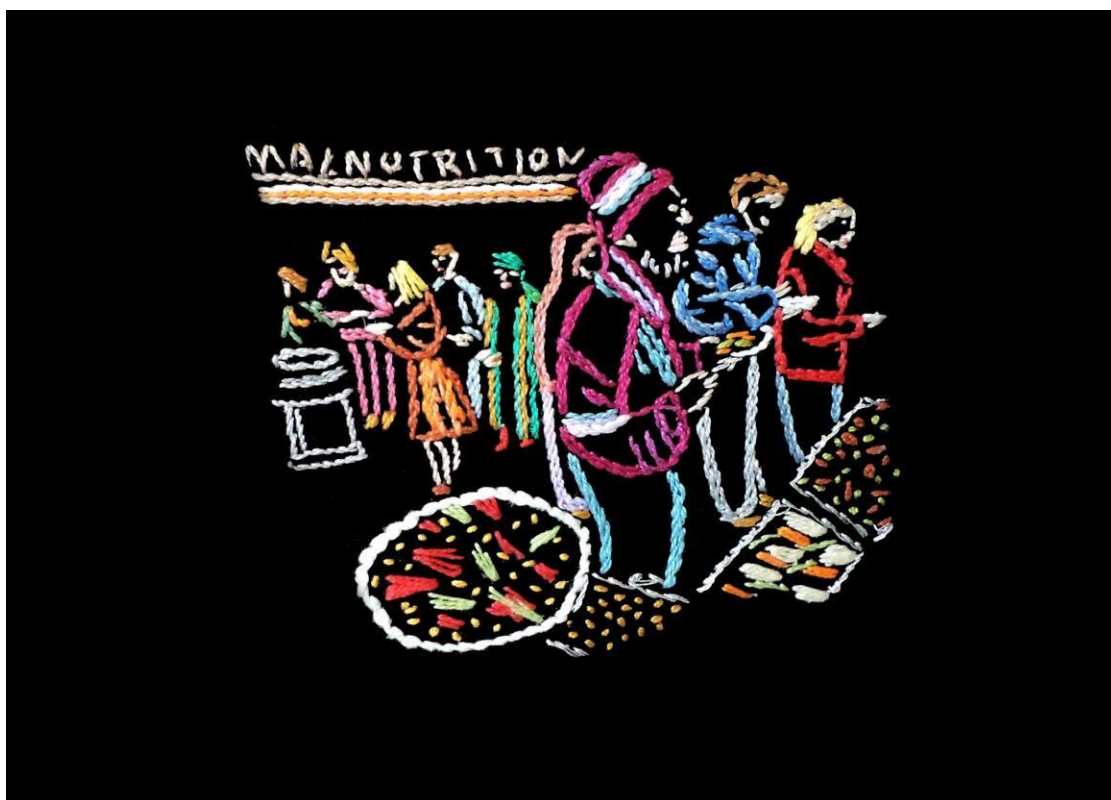
ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΤΣΙΡΟΤΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩ, ΠΟΥ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Ως είθισται, οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες πλήττονται ιδιαίτερα από τις δραστικές περικοπές των δαπανών που αφορούν τις παροχές πρόνοιας, που αποδίδονται μειωμένες κατά μεγάλο ποσοστό για τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Τα μέτρα λιτότητας μειώνουν και περικόπτουν τα κοινωνικά επιδόματα σε χιλιάδες πολίτες, όπως παιδιά με ειδικές ανάγκες, καρκινοπαθείς, ψυχασθενείς και, γενικότερα, άτομα που χρήζουν αμέριστης υποστήριξης και κοινωνικής προστασίας.

83η Θεματική Ενότητα
MALNUTRITION – ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΟΙ ΕΞΑΘΛΙΩΜΕΝΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΣΙΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.

Η 17η Οκτωβρίου έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Εξάλειψης της Φτώχειας. Παρά ταύτα, βρίσκει εκατομμύρια εξαθλιωμένους πολίτες του δυτικού κόσμου ν' αδημονούν μαζί με τους υπόλοιπους των αναπτυσσόμενων χωρών για λίγο φαγητό.

Η οικονομική κρίση μεγέθυνε τις κοινωνικές ανισότητες, αφού προκάλεσε παγκοσμίως μαζικές απολύσεις εκατομμυρίων ανθρώπων. Συνεπώς, λόγω απώλειας των εισοδημάτων τους, βιώνουν την οικονομική εξαθλίωση και ανέχεια, καταφεύγοντας στα συσσίτια των φιλανθρωπικών Οργανώσεων, ή μαζεύουν τα περισσεύματα των λαϊκών αγορών.

Η Κομισιόν αναφέρει:

Σε περισσότερους από 13.000.000 πολίτες διανέμεται φαγητό από φιλανθρωπικές Οργανώσεις και τοπικές κοινωνικές Υπηρεσίες.

Υπολογίζεται ότι 47-48.000.000 άνθρωποι παρέμειναν ή οδηγήθηκαν στη φτώχεια εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, σύμφωνα με τον Τομέα Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης την Ηνωμένων Εθνών (UN – DE – SA).

Για τον λόγο αυτόν, η εξάλειψη της πείνας πρέπει να καταστεί προτεραιότητα των Κυβερνήσεων, σύμφωνα πάντα και με την καμπάνια του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας FAO:

Ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από χρόνια πείνα και αυτό με κάνει έξω φρενών.

84η Θεματική Ενότητα

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΡΟΦΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

[FOOD INSIDE RUBBISH]

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ Ν' ΑΝΑΖΗΤΑΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΑΤΑ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ.

Στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, οι εξαθλιωμένοι συμπολίτες μας αναζητούν την καθημερινή τροφή τους μέσα σε κάδους απορριμμάτων. Ιδιαίτερα στις μεγαλουπόλεις, όπου το οικονομικό πρόβλημα παραμένει οξυμμένο, συνάνθρωποί μας δεν ρίχνουν στους κάδους σκουπίδια. Αντιθέτως, ψάχνουν να βρουν να φάνε κάτιμέσα απ' αυτούς.

Αλλά και για να βγάλουν κάτι φαγώσιμο απ' αυτούς, θα πρέπει να σταθούν πολύ τυχεροί, γιατί εφορμούν, όταν αυτοί ανοιχτούν, πρώτα οι γάτες...

Απελπισμένοι καθώς είναι, δεν σκέφτονται ούτε τις ασθένειες που μεταδίδονται σκαλίζοντας και καταναλώνοντας ανθυγιεινή τροφή μέσα από τα σκουπίδια.

Αλήθεια, τότε, για ποιον πολιτισμό μιλάμε;

Ο ΣΚΟΥΠΙΔΟΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ

Βρέχει, κι όμως, αυτός πάλι σκυμμένος,

αναζητεί από του κάδου μέσα τη βρωμερή οσμή
να εξασφαλίσει την καθημερινή ανθυγιεινή τροφή.

Αρρωσταίνει, μόνος και εξουθενωμένος, ανακατεύει για να βρει
κάτι φαγώσιμο που να τον ικανοποιεί
κι όπως όπως να βολευτεί, για να συντηρηθεί...

Περιμένει, μες στο κατακαλόκαιρο, κάτι δροσιστικό μήπως βρει
από τη γειτονιά, απ' τα παιδιά που έχει πεταχτεί,
αφού εκείνος, με προθυμία, βάλθηκε καλά να το περιποιηθεί...

Γιορτάζει, κι όμως αυτός, μονάχος του ακόμη, καλά κρατεί,
αν και δεν ξέρει τι πάει να πει γιορτή,
χωρίς να 'χει κρασί,
αλλά ούτε και σπιτικό ζεστό φαΐ.

Φεύγει όταν ατυχήσει και δεν βρει
καν λίγη ποσότητα τροφής,
σε σύγκριση μ' εκείνον τον άλλον, ευτραφή,
τον σύγχρονό μας, αδηφάγο καταναλωτή...

Σκαλίζει, ο δύστυχος, στους κάδους με απaráμιλλη προσοχή,
μήπως και πάλι κάτι μέσα στα σκουπίδια βρει,
αφού ο κόσμος, όταν τον δει,
ξέρει μονάχα ν' απορεί...

Θυμώνει κι επαναστατεί
στις μέρες μας ο σκουπιδοκαταναλωτής
όταν βλέπει τους σκύλους να απολαμβάνουν την ακριβή
και γευστική τους την τροφή
– κι όλα αυτά στην ηλεκτρονική μας εποχή...

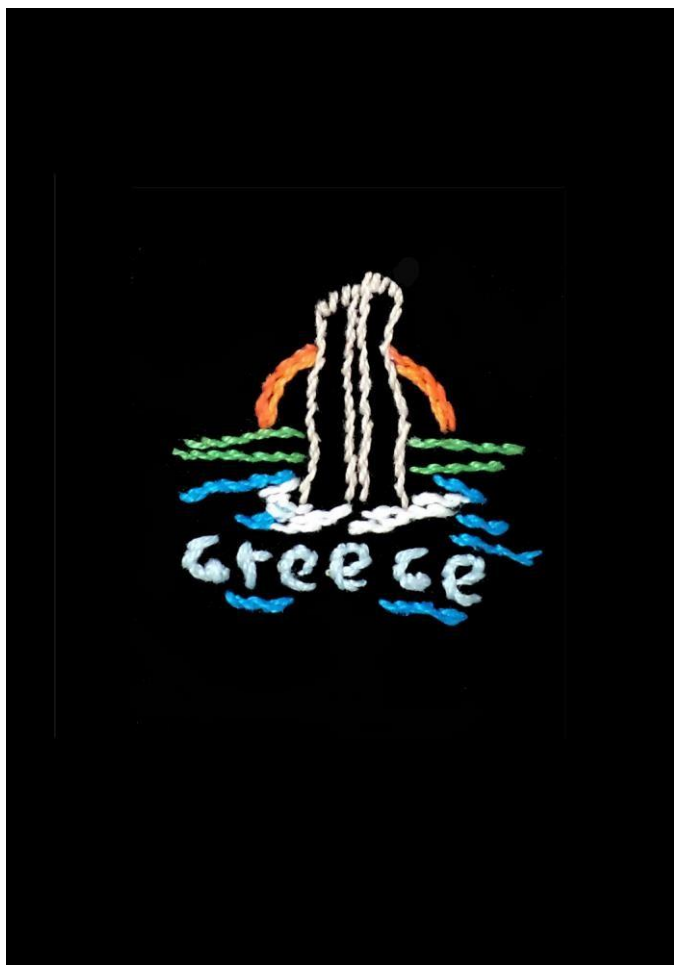
Ελπίζει όμως κι αυτός να βρει κάτι καλό μέσα εκεί
για να αποφύγει στο μέλλον τη ντροπή.

Και θα 'ναι αυτό το κατιτίς
που, πιθανότατα, να του αλλάξει κάπως
τη ρημαγμένη του ζωή...

(Ποίημα της δημιουργού)

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ: ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ!

Οι ξένοι, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, δεν ταξίδεψαν ή επέλεξαν στις προτιμήσεις φθηνότερους προορισμούς στις γειτονικές μας χώρες. Συνεπώς, το αποτέλεσμα υπήρξε εμφανές, με μεγάλη την κάμψη του τουριστικού ρεύματος στην Ελλάδα.

Ο τουρισμός, ως ευαίσθητο προϊόν, εξαρτάται από τις διεθνείς πολιτικο-οικονομικές συγκυρίες. Κάποια χρόνια μετά, ο τουρισμός ανέκαμψε, όπως το 2014:

Με βάση τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος για το 2014, ο αριθμός των αφίξεων ξένων τουριστών αυξήθηκε κατά 23%, ξεπερνώντας τα 22.000.000, έναντι 17.900.000 κατά το 2013.

Να σημειωθεί ότι το 2013 οι συνολικές αφίξεις τουριστών από το εξωτερικό είχαν φθάσει σε 20.100.000.

Αλλά και πάλι, επλήγη η βαριά βιομηχανία του ελληνικού τουρισμού και έκαμε, κυριολεκτικά, την “κατάδυσή” της το 2020, με την υγειονομική κρίση της πανδημίας εκ του Covid-19, αφού έκλεισαν όλα σχεδόν τα τουριστικά καταλύματα της Χώρας.

86η Θεματική Ενότητα
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ, ΑΔΕΙΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΥΛΙΚΟ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ, ΑΦΗΜΕΝΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.

Εν μέσω παρατεινόμενης οικονομικής κρίσης, ο κατασκευαστικός κλάδος στην Ελλάδα βρίσκεται στο “ναδίρ”. Η οικοδομή περνά τη μεγαλύτερη κρίση, καθώς οι ενδιαφερόμενοι αγοραστές αδιαφορούν για την προσφορά ακριβών νεόδμητων διαμερισμάτων, ενώ στρέφονται όλο και περισσότερο στην αγορά των παλαιότερων και οικονομικότερων γι’ αυτούς ακινήτων.

Η καθοδική πτώση του κλάδου διατηρείται έως

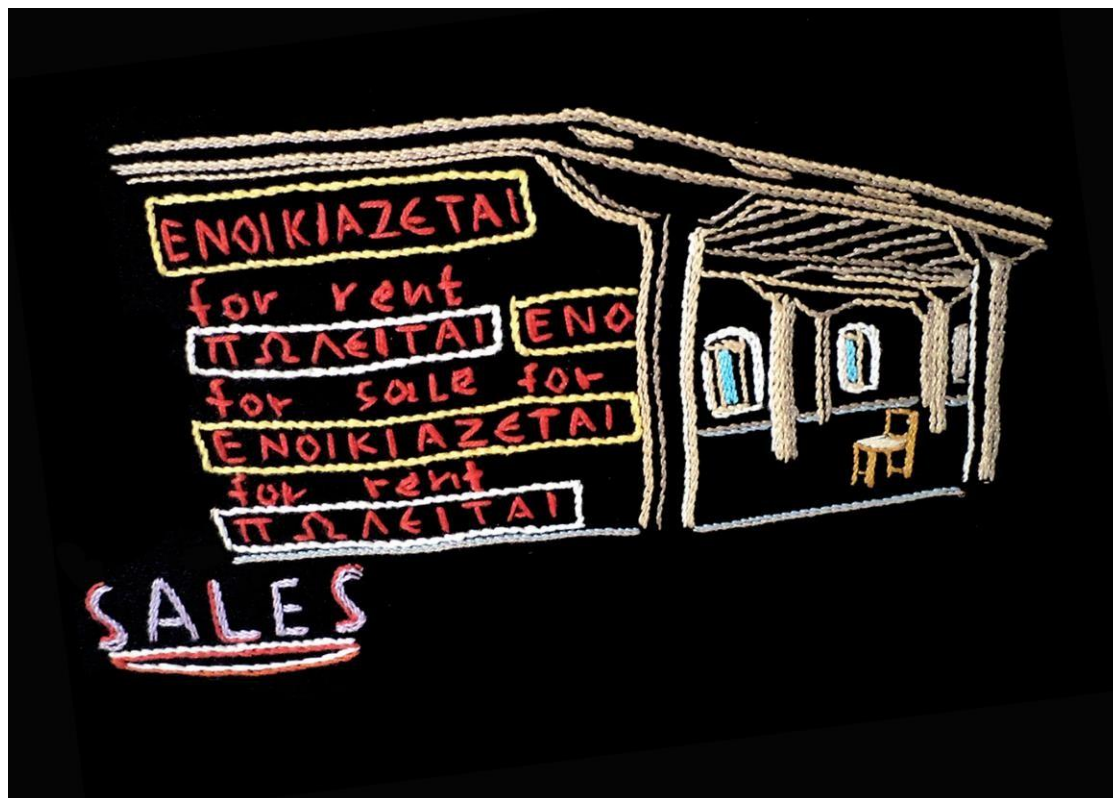
σήμερα, αφού, σύμφωνα με τα στοιχεία της Πολεοδομίας, οι εκδοθείσες οικοδομικές άδειες καταγράφουν πανελλαδική ύφεση της συνολικής δραστηριότητας του κατασκευαστικού κλάδου.

Συγκεκριμένα, παρατηρείται αυξημένη μείωση στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, αλλά και στην επιφάνεια και τον όγκο των κατασκευών, καθώς ο κόσμος στρέφεται πλέον στην επισκευή – αποκατάσταση των ιδιοκτησιών του.

87η Θεματική Ενότητα
ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑ
[ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ – ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ – ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
FOR RENT – FOR SALE
SALES]

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ, ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ – ΠΩΛΗΤΗΡΙΑ.

ΕΠΙΣΗΣ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΑΔΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ (ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΕΚΛΑ).

Έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) και πλέον υπολογίζονται τα ακίνητα στην Χώρα μας που αναζητούν, αλλά δεν βρίσκουν καθόλου εύκολα και σύντομα, ενδιαφερόμενους αγοραστές. Αρκετά απ' αυτά είναι υπερτιμημένα, με αποτέλεσμα να καθυστερεί δεκαετίες ολόκληρες η πώλησή τους. Άλλα, πάλι, μειονεκτούν λόγω παλαιότητας και έλλειψης συντήρησης, με αποτέλεσμα να πωλούνται αντί πινακίου φακής...

Οι τιμές αγοράς τους πέφτουν κατά πολύ, ακόμη και κάτω από τις αντικειμενικές αξίες τους, καθώς παρατηρούμε ότι παραθαλάσσια ακίνητα εντός πόλεων “ξεπουλιούνται όσο όσο”, για να καλυφθούν τα χρέη των ιδιοκτητών τους απέναντι στις φορολογικές απαιτήσεις του Δημοσίου.

Ο Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων [ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Ν. 4223/2013)] έδωσε τη χαριστική βολή στο ξεπούλημα των ακινήτων, γεγονός που το εκμεταλλεύτηκαν ξένοι επενδυτές.

Ενοικιάζεται – Πωλείται

Πωλείται – Ενοικιάζεται...

Τα χιλιάδες αγγελτήρια που είναι κολλημένα σε στύλους και εισόδους πολυκατοικιών αμέτρητα...

Ανάλογη πτώση των τιμών παρατηρείται και στις εκμισθώσεις, αφού οι μισθοί συμπίεστηκαν και η ανεργία ανήλθε σε υψηλά επίπεδα. Αρκετοί, επίσης, ιδιοκτήτες μειώνουν τις τιμές ενοικίασης των ακινήτων τους, προκειμένου να προσελκύσουν τους ενδιαφερόμενους μισθωτές, λόγω της μεγάλης προσφοράς των ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων. Άλλοι, πάλι, ιδιοκτήτες, με μεγαλύτερη οικονομική ανάγκη, φτάνουν στο σημείο να τα παραχωρούν χωρίς μίσθωμα προκειμένου να επισκευαστούν και να εξασφαλιστεί η συντήρηση των ακινήτων τους, με την υποχρέωση του διαμένοντος εξόφλησης νερού και ρεύματος.

88η Θεματική Ενότητα
ΑΡΑΒΕΣ – ΠΕΤΡΟΔΟΛΑΡΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Ο ΆΡΑΒΑΣ ΜΕΓΑΛΟΕΠΕΝΔΥΤΗΣ.

[ΓΙΑ ΕΜΦΑΣΗ, ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΜΕ ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ: *PETRO* (ΕΠΑΝΩ),
DOLLARS (ΚΑΤΩ).]

Για την οικονομική στήριξη της Ελλάδος, πριν από μία περίπου δεκαετία και επί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου, υπεγράφη επειγόντως συμφωνία ανάμεσα στην Χώρα μας και το Κατάρ. Η συμφωνία που προέκυψε, ύψους πέντε δισεκατομμυρίων ευρώ (5.000.000.000 €), είχε ως στόχο την προσέλκυση των ξένων μεγαλοεπενδυτών και αφορούσε επενδύσεις σε τουρισμό, μαρίνες, καζίνο, ενέργεια, κατασκευές, υγεία, φαρμακοβιομηχανία.

Για παράδειγμα, η «Abu Dhabi Mar», Όμιλος-κολοσσός, επενδύει σε ναυπηγεία, καθ' όσον κατέχει τέσσερα (4) ναυπηγεία, αλλά διατηρεί και το μεγαλύτερο ποσοστό ιδιοκτησίας στα Ναυπηγεία του Σκαραμαγκά. (Τελευταία πληροφορηθήκαμε ότι τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά αγοράστηκαν από Έλληνα εφοπλιστή.) Άλλωστε, αμείωτο παραμένει το ενδιαφέρον των Αράβων “πετροδολαριιάδων” για επένδυση που αφορά την Ενέργεια στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας, λόγος για τον οποίον ανέλαβαν δράση οι εταιρείες «Qatar Petroleum International» και «Qatar Electricity & Water Company».

ΕΜΠΟΡΙΟ – ΛΟΥΚΕΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ: *SHOP*

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΜΕ ΚΑΤΕΒΑΣΜΕΝΑ ΤΑ ΡΟΛΑ, ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (*SHOP*) ΜΕ ΛΟΥΚΕΤΟ.

Απλήρωτες συναλλαγματικές, ακάλυπτες επιταγές κυριαρχούν στον χώρο του Εμπορίου, σύμφωνα και με την ICAP Group.

Τα εμπορικά καταστήματα της Ελλάδας έχουν την τιμητική τους στα “λουκέτα”, από τα οποία βρίθουν οι εμπορικοί δρόμοι των πόλεων. Εμπορικές επιχειρήσεις κλείνουν, χάνονται χιλιάδες θέσεις εργασίας, αυξάνονται οι πτωχεύσεις και απορρίπτονται σε μεγάλο βαθμό τα εμπορικά δάνεια.

Στο Ηράκλειο της Κρήτης, τα μισά καταστήματα στην

κεντρική Λεωφόρο Καλοκαιρινού, στο ύψος προς Χανιόπορτα, παραμένουν, για μια δεκαετία και περισσότερο, στα “αζήτητα”, με το λουκέτο στην πόρτα, αφού πλέον έχουν καταστεί, εμπορικά, εμφανώς απαξιωμένα και ...ρημαγμένα, διότι αποδυναμώθηκε η εν γένει αγοραστική δύναμη του Έλληνα καταναλωτή.

Στο εμπόριο επικρατεί αβεβαιότητα, με τις υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, εν απουσία οικονομικών κινήτρων, να δηλώνουν πτώχευση...

90ή Θεματική Ενότητα
ΠΟΛΕΜΟΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΔΟΛΑΡΙΟΥ – ΓΟΥΑΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Ανταγωνιστής του δολαρίου τείνει να καταστεί το κινεζικό νόμισμα γουάν. Γεγονός αποτελεί ότι η Κίνα επιδιώκει να συμβαδίζει το νόμισμά της με το δολάριο χωρίς να δέχεται να ασκούν περαιτέρω πιέσεις οι ΗΠΑ για ανατίμηση του νομίσματός της.

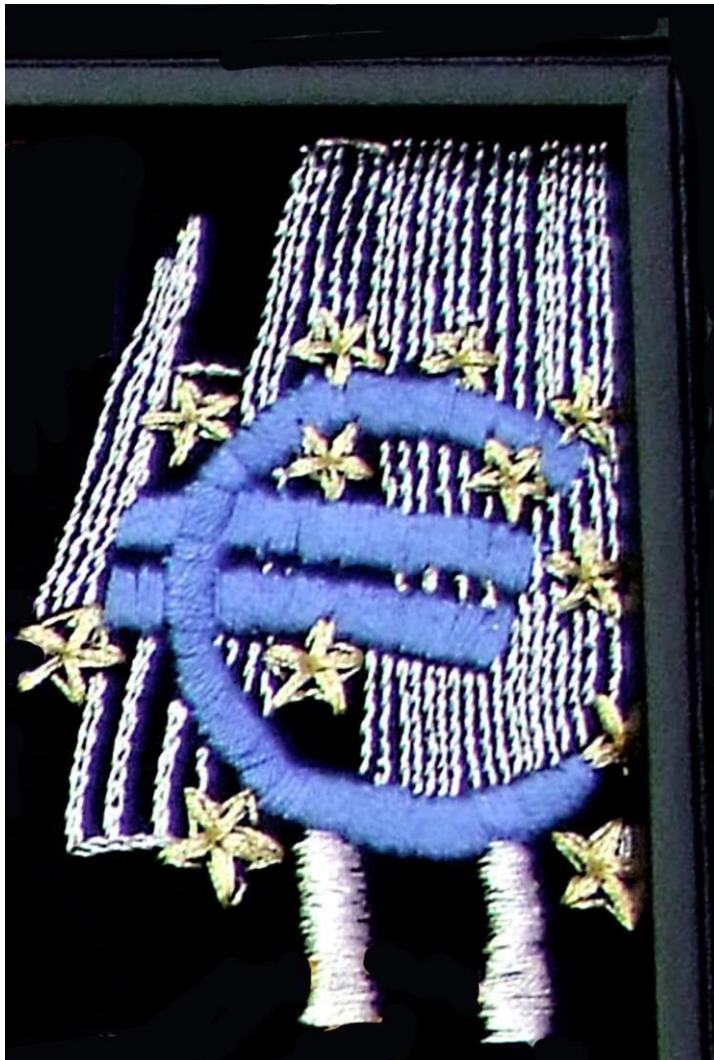
Ας μην λησμονούμε ότι η Κίνα παραμένει ο μεγαλύτερος πιστωτής των Ηνωμένων Πολιτειών, με τα μεγαλύτερα συναλλαγματικά αποθέματα, που υπολογίζονται σε τρισεκατομμύρια δολάρια. Έγινε παγκοσμίως αποδεκτό το ρεκόρ της εικοσαετίας, που σημειώθηκε τον Οκτώβριο του 2013, του κινεζικού νομίσματος γουάν, έναντι του δολαρίου, μετά από τρεις (3) συνεχόμενες ημέρες ανατίμησης, φτάνοντας στα 6,10 γουάν ανά δολάριο.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των οικονομολόγων, «η Κίνα διατήρησε το νόμισμά της σταθερό στην ισοτιμία των 6,83 ανά δολάριο τα τελευταία χρόνια για την προώθηση των εξαγωγών, και το νόμισμά της ήταν υποτιμημένο έως και 40%. Η ανάκαμψη της κινεζικής οικονομίας, σε συνδυασμό με το αδύναμο δολάριο, είναι πιθανόν να οδηγήσει σε νέες ανατιμήσεις του γουάν, καθώς οι κινεζικές Αρχές εντείνουν τις προσπάθειές τους για την προώθηση του γουάν, ως νομίσματος διεθνών συναλλαγών».

91η Θεματική Ενότητα

ΕΥΡΩ (EURO)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΕΣΤΑΤΟ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΜΑΣ, ΤΟ *ΕΥΡΩ* (€).

Το Ευρώ (€), ως επίσημο νόμισμα της Ευρωζώνης, αποτέλεσε αιτία προβληματισμού και αντιπαράθεσης οικονομολόγων και πολιτικών, διακυβεύοντας το εάν η Ελλάδα, ως χώρα με δημοσιονομικό έλλειμμα, θα έπρεπε να παραμείνει στην Ευρωζώνη.

Επισημαίνεται ότι ενδεχόμενη έξοδος της Χώρας μας από την Ευρωζώνη θα σηματοδοτούσε και μια σειρά προβλημάτων στην παγκόσμια οικονομία.

Ημερομηνία - σταθμό αποτέλεσε η 5η Ιουλίου του 2015, με το ηχηρό «ΟΧΙ» των Ελλήνων στο δημοψήφισμα που διενεργήθηκε, σε ποσοστό (61,3%), το οποίο όμως δίχασε τον Ελληνικό λαό, προλειαίνοντας το έδαφος για την ψήφιση και επιβολή του 3ου Μνημονίου λιτότητας.

92η Θεματική Ενότητα

G20

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΚΑΤΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ G20, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ “ΨΑΛΙΔΑΣ”.

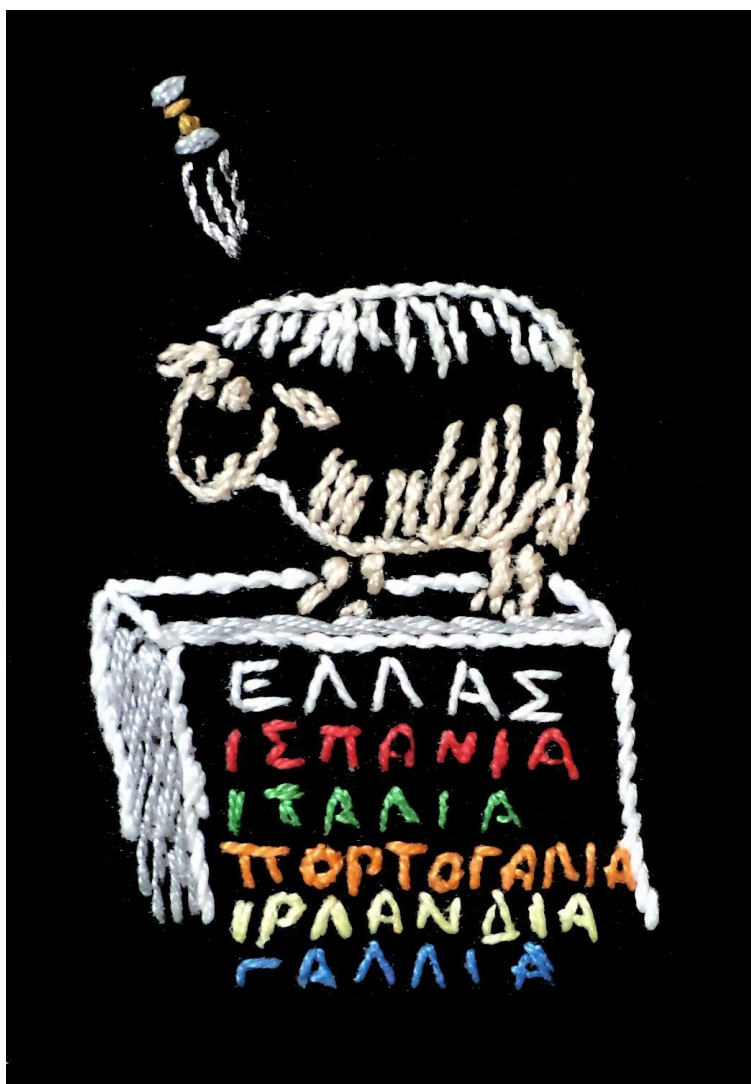
Στη Σύνοδο των είκοσι (20) μεγαλύτερων Οικονομιών παγκοσμίως, της *Ομάδας G20*, συζητούνται κατά κόρον οι συναλλαγματικές ισοτιμίες, με στόχο την ενίσχυση των εξαγωγών. «Όταν πρόκειται για τις ισοτιμίες, η γενική συζήτηση θα λάβει χώρα στην G20» δήλωσε ο Πιέρ Μοσκοβισί. Αλλά και για ό,τι αφορά την αύξηση του παγκοσμίου Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος (GDP) πάνω από 2% του προβλεπομένου, θα εξεταστεί κι αυτό από την Ομάδα των είκοσι μεγαλύτερων και πλουσιότερων Οικονομιών (G20).

93η Θεματική Ενότητα

ΥΦΕΣΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

– “ΠΡΟΒΑΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΣΦΑΓΗ”

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ “ΠΡΟΒΑΤΟ” (ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ ΣΕ ΥΦΕΣΗ), ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΣΦΑΓΗ, ΣΤΟΝ “ΒΩΜΟ” ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ...

Εν όψει γενικευμένης οικονομικής κρίσης, τα ποσοστά ύφεσης στην Ευρωζώνη καταδεικνύουν το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζουν οι χώρες.

Η Ιρλανδία, το 2012, κατείχε την πρωτιά σε δημόσιο και ιδιωτικό εξωτερικό χρέος, [ποσοστό 0,9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ), σύμφωνα με τις διεθνείς ανακοινώσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης].

Ακολούθησε η Πορτογαλία το ίδιο έτος με ύφεση 3,8%, η Ισπανία με 1,8% και να μετράει πάνω από έξι εκατομμύρια (6.000.000) ανέργους, η Ιταλία με 2,7%, και η Γαλλία με ύφεση 0,3%.

Η Ελλάδα παρέμεινε με το μεγαλύτερο δημόσιο χρέος, σε σχέση με το ποσοστό του ΑΕΠ, εφόσον, όπως ανακοίνωσε η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ), «το ενοποιημένο χρέος της Γενικής Κυβέρνησης της Ελλάδας σε ονομαστικές τιμές στο τέλος του 2013 ανήλθε στα 318,7 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 175,1% του ΑΕΠ».

Σε συνέντευξη που έδωσε στην Αυστριακή εφημερίδα *Kleine Zeitung*, ο Μάρτιν Σουλτς διερωτάται:

Γιατί θα πρέπει, άραγε, σε χώρες που βρίσκονται σε κρίση, οι απλοί πολίτες να πληρώνουν με συνέπεια τους φόρους τους, και πολλοί πλούσιοι να εξάγουν αφορολόγητα τα χρήματά τους στο εξωτερικό ή σε φορολογικούς παραδείσους;

ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΑ ΜΕ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ ΑΜΜΟΥΔΙΑ.

«Ενοικιάζονται σαράντα (40) πανέμορφες βραχονησίδες υψηλών προδιαγραφών, κατόπιν παραχωρήσεως του Ελληνικού Δημοσίου και των Τροϊκανών [ή Θεσμών], με πεντακάθαρα νερά, παρθένα φύση, αιγοπρόβατα (κρι-κρι), αμμουδιές, λιμανάκια, σε ξένους με απαιτήσεις!»

Μια ωραία αγγελία θα ήταν αυτή για να ενοικιάσουμε όλα τα βραχονησάκια μας χωρίς καμιά αναμονή και καθυστέρηση.

Αρκετά νησιά, μεγάλα και μικρά, ξερονήσια ή και με πυκνή βλάστηση, όπως και αρχαιολογικοί χώροι βραχονησίδων (Νησί Γκράντες) προσφέρονται από το Κράτος σε ιδιώτες, για προσοδοφόρες “μπίζνες”.

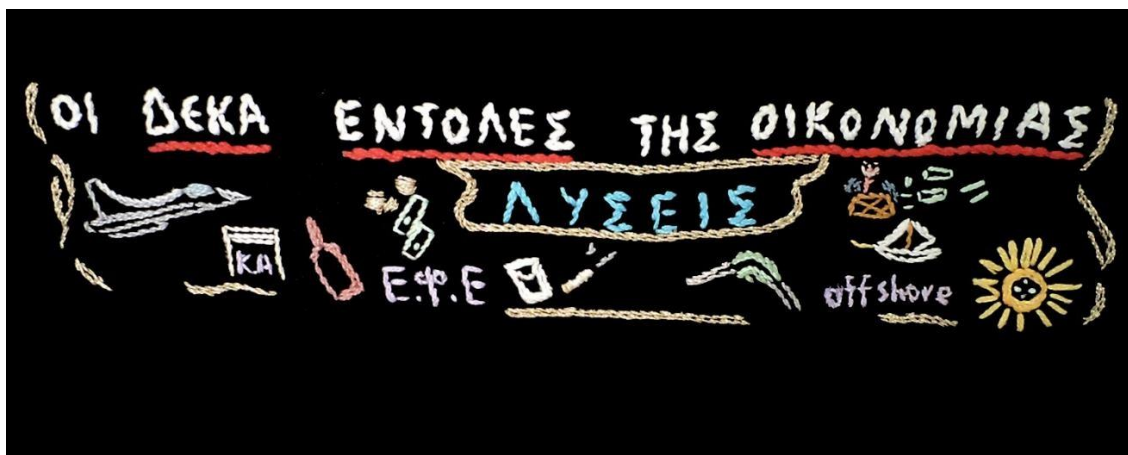
Οι αρχαιολογικοί, όμως, χώροι παραμένουν αδιαπραγμάτευτοι, ως θησαυροί της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αποτελούν αντικείμενο συναλλαγής.

95η Θεματική Ενότητα

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

– ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΤΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΕΝΤΟΛΗ, Η ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ, ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ, ΜΙΚΡΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ.

1^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΟΤΑΝ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ.

Η Ελλάδα καταβάλλει δισεκατομμύρια ευρώ σε ξένες εταιρείες για τις αμυντικές της δαπάνες. Με την ένταση στο Αιγαίο, τα περισσότερα δισεκατομμύρια ξοδεύονται για την αγορά υπερσύγχρονων μαχητικών αεροσκαφών τύπου *RAFAL*, αλλά και φρεγατών *BELHARRA*, προκειμένου να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά η Ελλάδα κάθε απειλή με την γείτονά μας Τουρκία.

2^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΣΙΓΑΡΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΚΕΤΟ ΜΕ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ.

Με τις αυξανόμενες πωλήσεις των παράνομων πακέτων τσιγάρων, το κράτος ζημιώνεται αρκετά εκατομμύρια ευρώ από διαφυγόντα φορολογικά έσοδα.

Πρέπει να τηρούνται, επομένως, οι φορολογικές διατάξεις του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, που είναι εναρμονισμένος με το Κοινοτικό δίκαιο και διέπει τα θέματα των βιομηχανοποιημένων καπνών στη Χώρα μας, καθώς και οι διατάξεις του Νόμου 4410/2016 [ΦΕΚ Α΄, 141/03.08.2016], που όρισε εθνικό σύστημα αδειοδότησης για τη διακίνηση, εισαγωγή και εξαγωγή καπνού και εξοπλισμού παραγωγής βιομηχανοποιημένων καπνών, ώστε να καταπολεμηθεί το λαθρεμπόριο του καπνού και των προϊόντων του.

3^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ Η “ΜΑΝΙΚΑ” ΤΗΣ BENZINΗΣ.

Σε τρία (3) δισεκατομμύρια ευρώ αποτιμάται το λαθρεμπόριο καυσίμων. Τα νοθευμένα καύσιμα (ένα ποσοστό του πετρελαίου κίνησης είναι νοθευμένο μ' εκείνου της θέρμανσης) ελέγχονται με φορητούς αναλυτές ανίχνευσης

για την αποτροπή νοθείας, αποσκοπώντας στην εξάλειψη του φαινομένου.

Το Συντονιστικό Κέντρο Αντιμετώπισης Παρεμπορίου (ΣΥΚΕΑΑΠ) και η Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου της Αγοράς (ΔΙ.Μ.Ε.Α.) της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων βεβαιώνουν καθημερινά πλείστες παραβάσεις λόγω του εν γένει παράνομου εμπορίου.

4^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΠΑΡΑΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΠΟΤΟΥ.

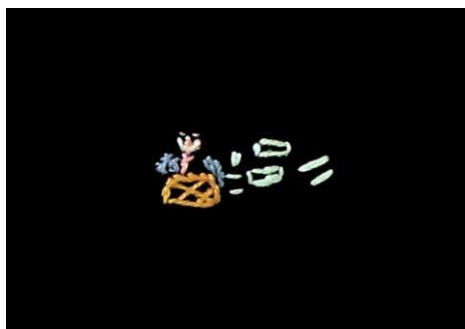

Το παρεμπόριο ανθεί, καθώς αποτελεί συναλλαγή που στοχεύει στο παράνομο κέρδος, αφού δεν αποδίδονται φόροι στο κράτος. Απ' την άλλη, το λαθρεμπόριο αλκοολούχων ποτών συμβάλλει κι αυτό, με τη

σειρά του, στη μείωση των κρατικών εσόδων, με αποτέλεσμα την αντίστοιχη φορολογική επιβάρυνση των πολιτών.

5^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΤΖΟΓΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΑΣΙΝΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩ, ΤΩΝ ΤΥΧΕΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ, ΕΠΑΝΩ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΝΑΠΟΘΕΤΟΥΝ ΟΙ ΠΑΙΚΤΕΣ ΤΙΣ ΧΡΥΣΕΣ ΤΟΥΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΓΙΑ ΚΕΡΔΗ.

Στα τυχερά παιγνίδια (νόμιμος και παράνομος τζόγος), ο πραγματικά τυχερός, που κερδίζει, είναι εκείνος που δεν παίζει.

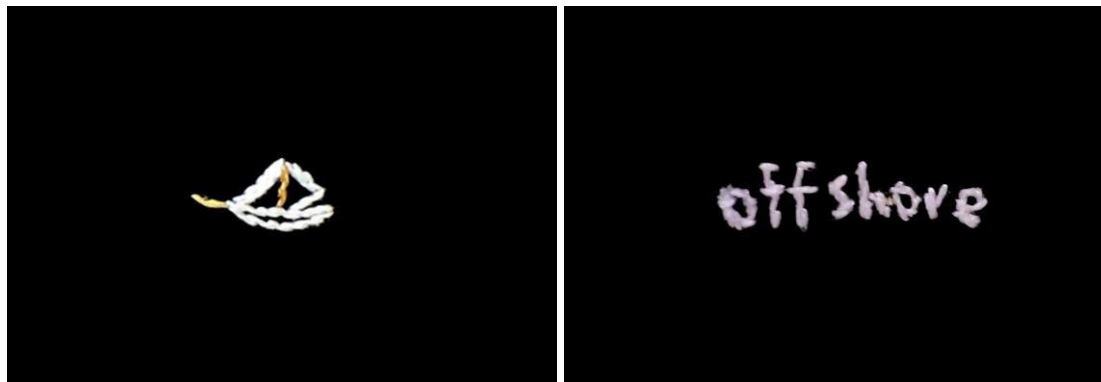
Η ελπίδα κυριαρχεί πάντοτε στους παίκτες. Το μέλλον τούς ανήκει, το όνειρο όμως κάποτε

σβήνει, όταν αρκετούς τους έχει ήδη καταστρέψει...

Ο ΟΠΑΠ, απ' αυτά τα δήθεν τυχερά παίγνια, έχει καθαρό κέρδος εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

6^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΣΚΑΦΗ ΑΝΑΨΥΧΗΣ – OFFSHORE ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΚΟ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΟΣ *OFFSHORE*.

Ο Έλληνας, πολυμήχανος σαν τον Οδυσσέα, συνεχώς επινοεί “κομπίνες”, για να απαλλαγεί από τους φόρους και να μην εισπραχθούν από τον κρατικό μηχανισμό τα προβλεπόμενα έσοδα. Όμως, το Υπουργείο Οικονομικών δέσμευσε δύομισι χιλιάδες (2.500) σκάφη αναψυχής όταν διαπίστωσε ότι οι ιδιοκτήτες τους προέβησαν σε σύσταση εικονικών ναυτιλιακών εταιρειών. Επιπροσθέτως, επανήλθε, για τα ιδιωτικά σκάφη αναψυχής, ο φόρος πολυτελούς διαβίωσης.

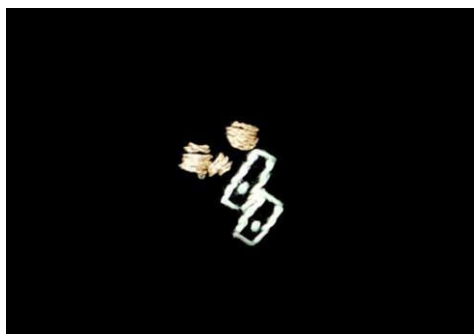
Offshore εταιρείες: Η υπεράκτια εταιρεία μπορεί να εγκατασταθεί και να λειτουργήσει στην Ελλάδα με βάση τον Νόμο 89/1976, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τους Νόμους 814/1978 και 2234/1994, καθώς και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις μέχρι και τον Ν. 4712/2020 (ΦΕΚ 146/Α/29-7-2020).

Ασφαλώς και μπορεί να λειτουργήσει χωρίς κωλυσιεργία, εφόσον, με τη μειωμένη φορολογία ως ισχυρό κίνητρο, φοροδιαφεύγει ο μεγάλος πλούτος.

Οι *offshore*, υπεράκτιες ή εξωχώριες εταιρείες (ενδιάμεσες) επενδύουν στην αγορά ακινήτων, μετοχών, θαλαμηγών κ.λπ.

7^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

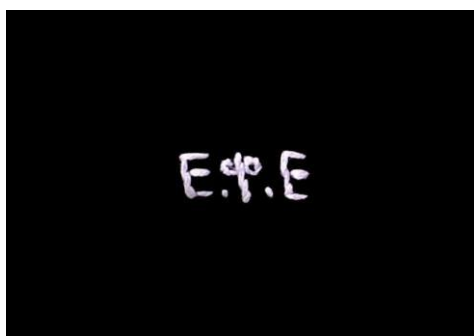
ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΑΠ' ΟΠΟΥ ΕΚΤΑΜΙΕΥΤΗΚΑΝ ΚΑΙ “ΠΕΤΑΞΑΝ” ΑΡΚΕΤΑ ΔΙΣ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

Η μεταφορά δισεκατομμυρίων ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες στο εξωτερικό, όπου δεν φορολογούνται, συντελέστηκε επιτυχώς στην περίοδο της δεκαετούς λιτότητας. Τα χρηματικά αυτά ποσά εικάζεται ότι υπερέβησαν τα είκοσι δισεκατομμύρια ευρώ (20.000.000.000 €), κάνοντας, κυριολεκτικά, “φτερά” από τα πιστωτικά μας ιδρύματα.

8^Η ΕΝΤΟΛΗ: Ε.Φ.Ε. (ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΩΝΥΜΩΝ)

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ Ε.Φ.Ε.

Γιούγκερ προς Τσίπρα:
«Σου είπα, φορολόγησε τους
εφοπλιστές».

Οι Έλληνες εφοπλιστές πιστώνονται από τις εγχώριες τράπεζες για τη ναυπήγηση πλοίων, με αποτέλεσμα να οφείλουν δισεκατομμύρια ευρώ στα τραπεζικά ιδρύματα, ενώ τα συνολικά χρέη τους περνούν τελικά στον κρατικό προϋπολογισμό.

ΘΑΛΑΣΟΔΑΝΕΙΑ: Ιδού η απόδειξη:

Σταθερά, δίπλα στην πρώτη ναυτική δύναμη στον κόσμο. Η Εθνική Τράπεζα παραμένει σταθερά δίπλα στην Ελληνική Ναυτιλία, έναν από τους πλέον νευραλγικούς τομείς της Οικονομίας μας, με κορυφαία θέση στην παγκόσμια κατάταξη.

Με σημαντικού ύψους χρηματοδοτήσεις, που ξεπερνούν τα δύο (2) δισεκατομμύρια δολάρια (\$), έχει αναδειχθεί σε κύριο χρηματοοικονομικό

συνεργάτη του κλάδου, συμβάλλοντας έτσι στην επέκταση και στον εκσυγχρονισμό του Ελληνικού στόλου, αλλά και στην ανάπτυξη της Εθνικής μας Οικονομίας.¹¹

Ασφαλώς, οι γενναιόδωροι μεγαλοκαπετάνιοι μας γίνονται και δωρητές πλοίων υποστήριξης του Λιμενικού Σώματος (Λ.Σ.), με αναγνωριζόμενη, βεβαίως, την προσφορά τους αυτή. Άλλωστε, με τις δωρεές τους αυτές, χαίρουν από το Κράτος και ειδικών προνομίων, τίτλων και φοροαπαλλαγών.

[«ΠΓΥ ΑΤΛΑΣ Ι» και «ΗΡΑΚΛΗΣ»: τα δύο νεότευκτα πλοία που εντάσσονται πλέον στον στόλο για την ενίσχυση του Πολεμικού Ναυτικού.]

Κυριάκος Μητσοτάκης: *«Η Ελλάδα σας χρειάζεται».*

Στη φορολόγηση των επωνύμων ακολουθούν οι Τραπεζίτες, οι οποίοι κοινοποιούν την κερδοφορία τους στο διαδίκτυο, τα οικονομικά μεγέθη των οποίων θεωρούνται προκλητικά σε εποχή λιτότητας και φτώχειας.

Μεγάλοι ξενοδοχειακοί όμιλοι, εταιρείες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, φαρμακοβιομήχανοι, ασφαλιστικές εταιρείες, δημοσιογράφοι-παρουσιαστές τηλεόρασης, ποδοσφαιριστές με συμβόλαια εκατομμυρίων ευρώ, διάσημοι καλλιτέχνες, ιατροί μεγαλοχειρουργοί, ενώ απ' τον κατάλογο δεν εξαιρούνται οι πολιτικοί...

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ¹²

*Γνωστό 'ναι οι πολιτικοί πόσο επιθυμούνε
να πάρουνε πολλούς σταυρούς, εις τη Βουλή να μούνε.
Και δεν το κάνουν, ασφαλώς, γιατί μας αγαπούνε,
αλλά γιατί σκοπό 'χουνε αυτοί να βουλευτούνε.
Έχουν ψηλές αποδοχές, κι ακόμη πολλά άλλα
που 'ναι, αναμφισβήτητα, προνόμια μεγάλα.
Όμως αυτά δεν τους αρκούν, κι αποκαλούν αστεία
τα χρήματα που παίρνουνε, γιατί 'χουν απληστία.
Κι όλο και περισσότερα να βγάζουνε φροντίζουν
με νόμους που, ως ξέρουμε, ομόφωνα ψηφίζουν.
Κι ενώ οι περισσότεροι Έλληνες υποφέρουν,*

¹¹ Κείμενο διαφήμισης της Εθνικής Τράπεζας στο περιοδικό *Εφοπλιστής*, τχ. 326 / Ιούλ.-Αύγ. 2020.

¹² Χουρδάκης, Ιωάννης, 2016. *Γεροντικά πρωτόλεια – Έν' από 'δώ, κι έν' από 'κεί*. Άγιος Νικόλαος Κρήτης, σελ. 158-159.

αυτοί πολλά εισπράττουνε, κι ελάχιστα προσφέρουν.
Τριάντα χρόνια πέρασαν π' άρχισαν να σκορπούνε
χρήματα, με το πρόσχημα όλοι καλά να ζούνε.
Εδώ κι εκεί εμοίραζαν λεφτά με το τσουβάλι
και τα ταμεία άδειασαν απ' την πολλή σπατάλη.
Και όταν περισσότερα απ' όσα 'χεις ξοδεύεις,
τότε, βεβαίως, δανεικά θα πρέπει να γυρεύεις.
Μία φορά να δανεισθείς είναι, ίσως, μια λύση.
Αν συνεχώς δανείζεσαι, πώς θα τα εξοφλήσεις;
Οι κυβερνήσεις, δυστυχώς, το βρήκαν εξυπνάδα
κι αποφασίζουν δανεικά να παίρνουνε αράδα.
Και έτσι μας αφήσανε χρέος αυτά τα χρόνια,
που δε θα εξοφλήσουνε ούτε και τα εγγόνια.
Μίζες, κακοδιαχείριση, κομπίνες και σπατάλη
φέρανε την Πατρίδα μας στο μαύρο της το χάλι
και σε απογοήτευση τους Έλληνες μεγάλη.
Μεγάλη κρίση έχομε και την-ε ζούμε όλοι
και όλο και λιγότερα έχει το πορτοφόλι.
Και το ταμείο άδειασε, κι είναι, ως λένε, μείον
Κι εμείς ζητιάνοι γίναμε στο Διεθνές Ταμείον.
Κι οι Κυβερνώντες, δυστυχώς, που τρέχουν και δε φτάνουν,
πολλούς φόρους δυσβάσταχτους αρχίσανε να βάνουν
στους Έλληνες και, βέβαια, τους αδικομοιράζουν.
Οι πλούσιοι διαφεύγουνε, και οι φτωχοί στενάζουν.

(Ιωάννης Χουρδάκης)

Σε μια χώρα που κυβερνάται καλά, η φτώχεια είναι ντροπή.
Σε μια χώρα που κυβερνάται άσχημα, ο πλούτος είναι ντροπή.

(Κομφούκιος)

9^Η ΕΝΤΟΛΗ: ΚΡΑΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ (Κ.Α.)

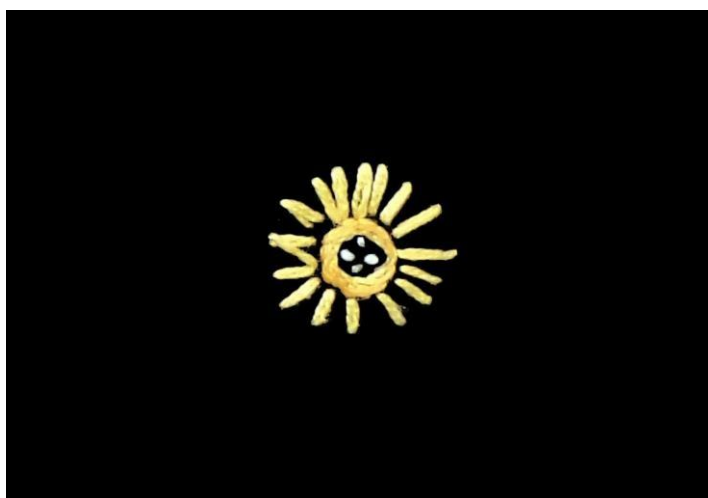
ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ Κ.Α.

Τα κρατικά ακίνητα περιλαμβάνουν κτήρια, μαρίνες, καζίνο, παραθαλάσσιες εκτάσεις, γκολφ, ξενοδοχεία όπως τα πρώην «Ξενία» κ.λπ., αφού η ακίνητη κρατική περιουσία προσεγγίζει τα τριακόσια δισεκατομμύρια ευρώ (300.000.000.000 €). Καταβάλλεται προσπάθεια για την αξιοποίησή τους, με την προοπτική ότι θα αποδώσουν έσοδα εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, ενώ, σύμφωνα με το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, αεροδρόμια και λιμάνια παραχωρούνται στους ξένους...

10^Η ΕΝΤΟΛΗ: PROJECT «ΗΛΙΟΣ» - ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΉΛΙΟΣ – ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΔΟΤΗΣ (ΠΡΙΖΑ) ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ.

Ήλιος σημαίνει φως, ενέργεια, θερμότητα. Πράγματι, ο ήλιος στην Ελλάδα και κυρίως στην ότια, Νησιωτική μας Χώρα προσφέρει τις αποδοτικότερες ενεργειακές λύσεις (παραγωγή

ηλεκτρικής ενέργειας μέσω των φωτοβολταϊκών πάρκων) για να εξέλθουν οι Έλληνες από τη μακροχρόνια λιτότητα και να μειωθεί το δημόσιο χρέος.

Φυσικό αέριο: Η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από το φυσικό αέριο αποτελεί ιδανική λύση για αρκετές καθημερινές χρήσεις, ενώ, παράλληλα, η εκμετάλλευσή του θεωρείται από τους ειδικούς ότι θα αποφέρει στην Ελλάδα κέρδη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα του πρακτορείου ειδήσεων «Reuters»,

η μελέτη τριών (3) Ελλήνων επιστημόνων εκτιμά στα 3,5 τρις κυβικά μέτρα τα αποθέματα φυσικού αερίου στην περιοχή νότια της Κρήτης, ικανά να αποφέρουν στην Ελλάδα κρατικά έσοδα πεντακόσια ενενήντα εννέα (599) δις δολάρια σε εικοσιπέντε (25) χρόνια.

[Δεν θα επιλύσω το οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδος, οφείλω όμως, ως ελεύθερος και υπεύθυνος άνθρωπος, να εκφέρω απόψεις, δημιουργώντας Τέχνη, που είναι το βαθύτερο άνθισμα της ψυχής και η αθάνατη φωνή του λαού ανά τους αιώνες...]

ΔΑΝΕΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ – ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΦΟΡΤΩΜΕΝΗ, ΜΕ ΤΟ ΤΣΟΥΒΑΛΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΓΕΜΑΤΟ ...ΔΑΝΕΙΑ!

Στην χρεοκοπημένη Νεότερη Ελλάδα, του 2010 έως σήμερα, διαπιστώνουμε ομοιότητες που συσχετίζονται με το παρελθόν και, ειδικότερα, του έτους 1897.

Ήταν πάλι τότε, με τη σύναψη δανείων, που ενισχύθηκε οικονομικά η Ελλάδα από τον ξένο διεθνή παράγοντα με δάνεια πολλά (στην πλάτη της), τα οποία ανέρχονταν στο ποσό των οκτακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (85.000.000) δραχμών. Επιβλήθηκε αυστηρός οικονομικός έλεγχος για την αποπληρωμή των ελληνικών

χρεών, καθώς ίσχυσε και εφαρμόστηκε ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος του 1898 από τις Μεγάλες Δυνάμεις, με την εξαμελή Οικονομική Επιτροπή Ελέγχου (Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία, Γερμανία, Ιταλία, Αυστροουγγαρία), διάρκειας ογδόντα (80) ετών (1898–1978).

Κυριάρχησαν τα αιώνια μονοπώλια αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, ελαίου, σταφίδας, οίνου, κρέατος, καπνού, άλατος, φωτιστικού πετρελαίου, κι όλα αυτά πάντοτε υπό τον διεθνή έλεγχο.

Το γεγονός αυτό φαίνεται αντίστοιχο και όμοιο, αφού προσιδιάζει στον δανεισμό μας μετά από προσφυγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΕΜΑΧΙΣΜΕΝΟ, ΚΑΤΑΜΑΤΩΜΕΝΟ ΕΜΒΡΥΟ ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΠΟΘΟΥΣΕ ΝΑ ΖΗΣΕΙ!

Η Ελλάδα κατέχει το θλιβερό ρεκόρ εκτρώσεων στην Ευρώπη, κατά τις επίσημες στατιστικές. Σύμφωνα με τον ελληνικό Νόμο 1609/1986, επιτρέπονται νόμιμα οι αμβλώσεις εφόσον προέχει η υγεία της γυναίκας.

Αλλά ό,τι είναι νόμιμο δεν είναι πάντοτε και ηθικό. Το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του γυναικείου σώματος, όπως και το δικαίωμα στην απόφαση της διακοπής της κύησης επικαλούνται οι συνεργοί και υποστηρικτές των εκτρώσεων.

Από τη στιγμή της σύλληψης, το έμβρυο αποτελεί αυθύπαρκτη οντότητα. Όμως, η διαδικασία της αμβλώσης πραγματοποιείται αφύσικα και τεχνητά βίαια, καθώς το έμβρυο, απ' ενωρίς ακόμα, έχει ανεπτυγμένη την αίσθηση του πόνου, όπως υποστηρίζουν οι επιστήμονες. Το έμβρυο, συνεπώς, αισθάνεται και αντιλαμβάνεται, έστω και σε ασυνείδητο επίπεδο, ως έμψυχο όν που είναι, διότι από τους πρώτους

μήνες ακόμη της εμβρυικής ζωής διαμορφώνονται τα ανθρώπινα όργανα και τα χαρακτηριστικά του.

Η αφίσα που αφαιρέθηκε από το Μετρό της Αθήνας, με ημερομηνία 13-1-2020, μέσα σε μια μόλις ημέρα, αφορούσε **το δικαίωμα του εμβρύου στη ζωή** και προέτρεπε τις μητέρες να κυοφορήσουν το έμβρυο, επισημαίνοντάς τους, με κεφαλαία γράμματα, «ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΗ ΖΩΗ». Πιθανότατα, η φράση αυτή αναστάτωσε κάποιες ένοχες από τις εκτρώσεις συνειδήσεις, εφ' όσον δόθηκε αμέσως από το Υπουργείο εντολή να εξαφανιστεί...

Συγκεκριμένα, έγραφε:

ΣΤΟ ΑΝΕΝΝΗΤΟ ΠΑΙΔΙ..

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ: από την 18η ημέρα ΚΤΥΠΑ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ;

Από τη 10η εβδομάδα ΝΟΙΩΘΕΙ ΠΟΝΟ;

Επικαλέστηκαν, λοιπόν, οι ιθύνοντες για την αφαίρεση της αφίσας ότι, με το έμβρυο στο κέντρο της, αποτελούσε λόγω διχασμού της σύγχρονης μας κοινωνίας!

Πέραν των οικονομικοκοινωνικών λόγων για τους οποίους διακόπτεται μια κύηση και του φόβου ανάληψης ευθυνών (υποχρεώσεων) και από τα δύο φύλα, πιστεύω ότι το παιδί που έρχεται στον κόσμο είναι δώρο της φύσης, ο καρπός συναισθήματος και αγάπης δύο ανθρώπων, και όχι, απλώς, το αποτέλεσμα της γενετήσιας πράξης, που για άλλους σημαίνει μονάχα προσωπική απόλαυση. Ακόμα, διαπιστώνουμε ότι και στο ζωικό βασίλειο δεν παρουσιάζονται ποτέ τέτοια φαινόμενα απόρριψης / περιστατικά—“κομματιάσματος” του κυήματος. Αντιθέτως, επικρατεί σε μέγιστο βαθμό το μητρικό ένστικτο, που προστατεύει, περιθάλπει, τρέφει και φροντίζει τα νεογνά του...

98η Θεματική Ενότητα
ΕΞΑΡΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΠΟΥ ΕΚΛΕΨΕ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΝΕΑΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ, ΜΕ ΤΙΣ ΣΦΑΙΡΕΣ, ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ.

Δυστυχώς, παρά τα μέτρα αστυνόμευσης και προστασίας του πολίτη, η εγκληματικότητα στη χώρα μας παρουσιάζει αυξητικές τάσεις, δημιουργώντας ανησυχητικά συναισθήματα και μεγάλη ανασφάλεια στους πολίτες, που αδυνατούν πλέον να προστατεύσουν ακόμα και την ίδια τους τη ζωή.

Καθημερινά αντιμετωπίζουμε εγκληματικά περιστατικά διαρρήξεων, εξαπατήσεων, κλοπών, υπεξαίρέσεων, διακίνησης ναρκωτικών, απαγωγών και φόνων από αλλοδαπούς, αλλά και ομοεθνείς, ενώ κάποια εγκλήματα παραμένουν για χρόνια ολόκληρα ανεξιχνίαστα, με αποτέλεσμα να απειλείται από τους ασύλληπτους δράστες το κοινωνικό σύνολο.

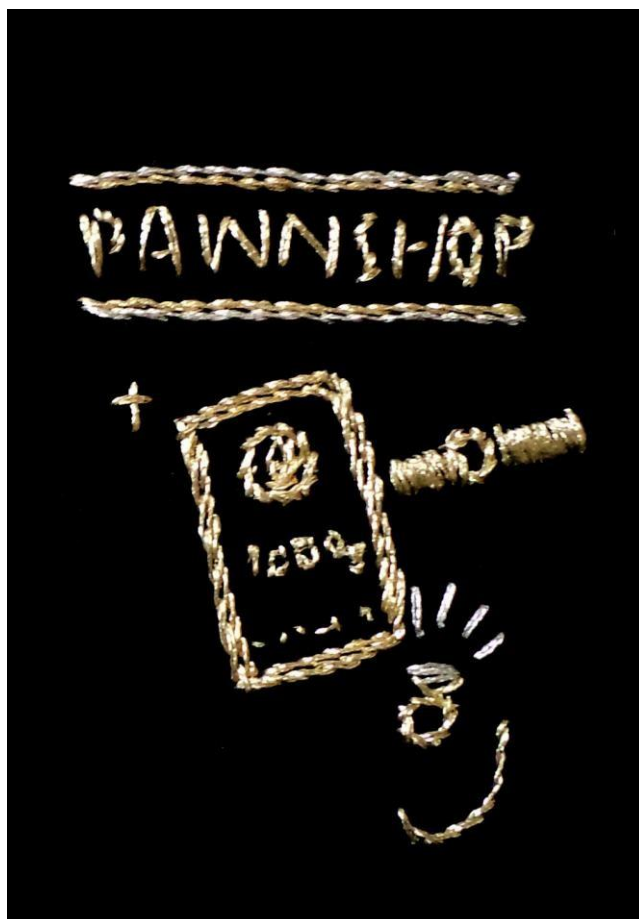
Για την πρόληψη και πάταξη κάθε παραβατικής συμπεριφοράς, προτείνουμε περισσότερη και αποτελεσματική αστυνόμευση, έλεγχο των ξένων (τόπο κατοικίας – ασχολία ή επάγγελμα – οικογενειακή κατάσταση), αλλά και κάμερες καταγραφής

παντού, σε δρόμους, πάρκα, στενά, πλατείες, όπως επίσης, συνιστούμε να εφαρμοστούν επιπρόσθετα μέτρα φύλαξης σε τοποθεσίες με εξοχικές κατοικίες, για την καταστολή κάθε μορφής παραβατικότητας.

Για να αποσοβηθεί ο κίνδυνος του κοινωνικού φαινομένου της εγκληματικότητας, ενδείκνυται περαιτέρω βελτίωση των συνθηκών ζωής, ιδιαίτερα για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, που υποφέρουν, με σχετική άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου. Παράλληλα, να υποστηρίζεται η οικογένεια από τις κοινωνικές δομές, όπως να καταβάλλεται και κάθε δυνατή προσπάθεια για συνεπακόλουθη βελτίωση του μορφωτικού τους επιπέδου, εφόσον το κράτος, φυσικά, παρέχει ίσες ευκαιρίες και κίνητρα σε όλους. Κι αυτά τα μέτρα συντείνουν ώστε να καταστεί εφικτή η μείωση του “ανοίγματος της ψαλίδας” μεταξύ πλουσίων και φτωχών, αφού θα μειωθούν, έτσι μονάχα, τα περισσότερα αδικήματα.

99η Θεματική Ενότητα
ΧΡΥΣΟΣ – PAWNSHOP

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΟ PAWNSHOP, ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟ, ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

Όλα τα είδη χρυσού, όπως ράβδοι χρυσού, χρυσές λίρες, κοσμήματα, ρολόγια (χρυσά, «Rolex»), μετοχές εταιρειών που διαχειρίζονται ορυχεία, έχουν την τιμητική τους. Η ανασφάλεια του ανθρώπου σε περιόδους κρίσης τον ωθεί στην αγορά χρυσού, κρίνοντάς την ως μια ασφαλή και απαραίτητη επένδυση.

Συνηθισμένο φαινόμενο ήταν, παλαιότερα, οι πλούσιοι να επιδεικνύουν την αφθονία των χρημάτων τους βάζοντας χρυσά δόντια. Αντίστοιχο ακραίο παράδειγμα αποτελεί η πράξη γόνου πλούσιας αριστοκρατικής οικογένειας του Ηρακλείου, ο οποίος, με μια γενναία αμοιβή, έπεισε τον οδοντίατρό του να βάλει ένα χρυσό δόντι στο σκυλάκι του, για να το παρουσιάζει με υπερηφάνεια στα Ηρακλειώτικα σαλόνια,

όπου σύχναζε. Με την ενέργειά του όμως αυτή, υπέστη στη συνέχεια τη μομφή, όπως και πολλά άλλα αρνητικά σχόλια όλων των φτωχών συμπολιτών του.

Πρόκειται για ένα ανθρώπινο πάθος επίδειξης πλούτου, αναγνώρισης και δύναμης, το οποίο προσανατολίζει αρνητικά και υποδουλώνει του ανθρώπους.

Σύμφωνα και με τους *Financial Times*,

το «SPDR Gold Trust», το δεύτερο μεγαλύτερο fund χρυσού στον κόσμο, έφτασε να κατέχει σαράντα δύο (42) εκατομμύρια ουγκιές χρυσού, αξίας άνω των πενήντα ενός και μισού (51,5) δισεκατομμυρίων δολαρίων. Συνολικά, τα επενδυτικά funds, παγκοσμίως, κατέχουν πάνω από χίλιους διακόσιους (1.200) τόνους χρυσού.

Στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης (της τελευταίας 10ετίας), αλλά και στην περίοδο του Covid-19, αμέτρητα υπολογίζονται τα ενεχυροδανειστήρια που άνοιξαν τις πόρτες τους σε ανθρώπους απελπισμένους και οικονομικά κατεστραμμένους, οι οποίοι ξεπουλούν ό,τι τους απέμεινε σε χρυσό, αντί ελαχίστων χρημάτων. Τα ενεχυροδανειστήρια κάνουν “χρυσές δουλειές”, καθώς το ποσοστό κέρδους τους είναι το εκατονταπλάσιο από τις πωλήσεις χρυσού ή από τις ενεχυριάσεις.

[Ποίημα για τον χρυσό και το μάρμαρο:]

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΟ

[Ιωάννης Πολέμης (1862–1924)]

Είπε ο χρυσός στο μάρμαρο:

– Στα πέρατα του κόσμου,

ποιος ήλιος λάμπει ωσάν εμέ, ποιο φως έχει το φως μου;

Εγώ τον κόσμο κυβερνώ, την ευτυχία υφαίνω,

ποδοπατώ την εμορφιά, την ασχημιά ομορφαίνω.

Εγώ οδηγώ στα σκοτεινά του κλέφτη μου το χέρι,

Εγώ ακονίζω του φονιά το δίκοπο μαχαίρι.

Εγώ αγοράζω την τιμή και την πουλώ στο δρόμο,

εγώ νικώ την αρετή, καταπατώ το νόμο.

Περίσσιες είν’ οι χάρες μου, κι η δύναμή μου, μόνη,

γκρεμνίζει θρόνους απ’ εδώ, θρόνους εκεί στηλώνει...

Εσύ τί κάνεις, μάρμαρο;

Και τ’ απαντάει εκείνο:

– Εγώ σε τάφου σκοτεινιά τη δύναμή σου κλείνω...

100ή Θεματική Ενότητα
ΜΙΖΑΔΟΡΟΙ – ΦΟΡΟΦΥΓΑΔΕΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΜΙΖΑΔΟΡΟΣ - ΜΕΓΑΛΟΦΟΡΟΦΥΓΑΣ, ΜΕ ΤΟ ΠΟΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΑ ΓΕΜΑΤΟ ΜΕ ΛΕΦΤΑ.]

Η 9η Δεκεμβρίου καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα κατά της διαφθοράς.

Μίζες (παράνομα κέρδη από παροχές υπηρεσιών ή προμήθειες), δωροδοκία, κερδοσκοπία, φοροδιαφυγή (“μαύρο χρήμα”) είναι μονάχα μερικές λέξεις χαρακτηριστικές του ορισμού της διαφθοράς.

Από την αρχαιότητα ακόμη, το κοινωνικό αυτό φαινόμενο προβλημάτιζε αρκετά τους προγόνους μας, οι οποίοι αδυνατούσαν όχι μονάχα να το εξαλείψουν, αλλά και να το περιορίσουν [Αριστοτέλης, *Πολιτικά*, Β', 1270 b'].

Στις οικονομικές συναλλαγές, κατά κόρον, επικρατεί η ανεντιμότητα, με τον παράνομο χρηματισμό, που αποφέρει πολλά και αφορολόγητα έσοδα.

Κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Οικονομικών, ελέγχονται οι τραπεζικές καταθέσεις των υπόπτων φοροφυγάδων. Εκείνων που παρουσιάζουν στοχρεοκοπημένο κράτος μας εικονικά φορολογικά στοιχεία ή δεν πληρώνουν φόρους που τούς αναλογούν ή αποκρύπτουν μέρος του πραγματικού εισοδήματός τους.

Βάσει της Κοινοτικής Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ελέγχονται τα οικονομικά στοιχεία των φορολογουμένων και ανταλλάσσονται πληροφορίες που αφορούν καταθέσεις, τόκους, μετοχές, εμπόριο, αγορές και, φυσικά, αγοραπωλησίες ακινήτων, από το Τμήμα της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικών Ελέγχων.

Τι συμβαίνει όμως με τα “Golden Boys”; Υπόκεινται κι αυτά στο στόχαστρο των οικονομικών ελέγχων; ή μήπως εξαιρούνται;

Οι εικοσιπέντε (25) διαχειριστές των μεγαλύτερων επενδυτικών ταμείων εισέπραξαν δισεκατομμύρια δολάρια, δεκατέσσερα (14) δις από αμοιβές και κέρδη δικών τους επενδύσεων,

σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας *Financial Times*.

Τα συμπεράσματα δικά σας...

101η Θεματική Ενότητα
ΚΙΝΑ – Η ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ «ΔΡΑΚΟΥ»

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΡΑΚΟΣ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.

Τα τελευταία χρόνια, η Κίνα εξελίσσεται σε παγκόσμια οικονομική δύναμη, εφόσον συνοδοιπορεί πάντοτε και με την Τεχνολογία, γεγονός που ανησυχεί την Υπερδύναμη. ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκουν να επικρατήσουν της ανταγωνίστριάς τους Κίνας, ενώ η τελευταία οραματίζεται έναν σύγχρονο κόσμο αναδεικνύοντας την Ασιατική χώρα ως τον δυνατότερο παίκτη στη διεθνή οικονομική σκακιέρα. Το μέλλον θα δείξει...

Έγινε αποδεκτό και γνωστοποιήθηκε ότι κινεζικές Τράπεζες πρωτοστατούν στη χορήγηση δανείων αρκετών δισεκατομμυρίων δολαρίων, χρηματοδοτώντας μεγάλα έργα υποδομής άλλων χωρών. Η χρηματοδότηση αυτή αφορά ακόμη και τμήμα πετρελαιοαγωγού στη Ρωσία, για να καλυφθούν πλήρως οι ενεργειακές της ανάγκες. Άλλωστε, η οικονομική στρατηγική της Κίνας υπήρξε, πρωτίστως, η προσέλκυση ξένων μεγαλοεπενδυτών στη Χώρα, έχοντας ως ισχυρό κίνητρο την προσφορά του χαμηλού εργατικού κόστους.

Η Κίνα τάσσεται πάντοτε υπέρ των επενδύσεων-“μαϊμού”. Κλείνει συμφωνίες δισεκατομμυρίων ευρώ, ενόσω η «Cosco» υλοποιεί τα εμπορικά της σχέδια για το μεγαλύτερο λιμάνι της Χώρας μας, τον Πειραιά, για τη διακίνηση των containers. Επιπροσθέτως, η Κίνα εξέφρασε ζωνρό ενδιαφέρον απόκτησης του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών. Επίσης, προσανατολίζεται για το νέο αεροδρόμιο στο Καστέλλι της Κρήτης, όπως και για την πραγματοποίηση εξόρυξης υδρογονανθράκων στη χώρα μας.

Κατόπιν συμφωνίας, ανακοινώθηκε ότι η «Exim Bank», αλλά και «CDB» είναι οι Τράπεζες που εγκρίνουν τη χορήγηση δανείων δισεκατομμυρίων δολαρίων για μεγαλόπνοα έργα, κάνοντας σαφή αναφορά και στη γενναία δανειοδότηση εφοπλιστών. Πέραν τούτου, δεν παραλείπουν οι Κινέζοι να υλοποιούν συνεχώς μεγάλα έργα υποδομών στη χώρα τους, αφού το Πεκίνο προσβλέπει και σχεδιάζει να εκλείψει από παντού, στην κινεζική επικράτεια, η φτώχεια.

VICTORY: ΤΟ ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΑ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ, ΕΡΜΗΝΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ «COSCO», ΚΑΠΤΕΝ ΓΟΥΕΙ ΤΖΙΑΦΟΥ.

Η επιχειρηματική φιλοσοφία του πρώην Προέδρου του Ομίλου-κολοσσού «Cosco», της δεύτερης μεγαλύτερης εταιρείας θαλάσσιων μεταφορών παγκοσμίως, έχει κοινοποιηθεί, κερδίζοντας τις εντυπώσεις όλου του επιχειρηματικού κόσμου...

Σύμφωνα πάντοτε με τον Κάπτεν Γουέι Τζιαφού,

αποτελείται από πέντε (5) επιμέρους χαρακτήρες, που, όλοι μαζί, συνθέτουν έναν λογικό επιχειρηματικό τρόπο σκέψης, και είναι οι εξής:

- **Ο Θάνατος:** Για να κερδίσεις, πρέπει να είσαι προετοιμασμένος για τους κινδύνους που μπορούν να “σκοτώσουν” την επιχείρησή σου. Αν δεν προετοιμαστείς κατάλληλα, δεν μπορείς να κερδίσεις την τελική μάχη.
- **Το στόμα:** Ως επικεφαλής μιας επιχείρησης, πρέπει διαρκώς να επικοινωνείς, να υπερασπίζεσαι τη στρατηγική σου και να εξηγείς στους ανθρώπους γύρω σου τη φιλοσοφία σου.
- **Ο μήνας, δηλαδή, ο χρόνος:** Ο χρόνος είναι πολύτιμος – είναι χρήμα. Σε οτιδήποτε κάνεις, πρέπει να ακολουθείς ένα αυστηρό χρονοδιάγραμμα. Ποτέ μην αναβάλλεις για αύριο ό,τι πρέπει να γίνει σήμερα.
- **Ο πλούτος:** Στις επιχειρήσεις, επιτυχία σημαίνει να βγάζεις χρήματα για τους επενδυτές, για τους μετόχους. Χωρίς χρήματα, η Κίνα δεν θα μπορούσε να βοηθήσει την Ελλάδα κατά την ώρα της κρίσης. Χωρίς χρήματα, δεν θα μπορούσε να επαναπατρίσει τους τριάντα έξι χιλιάδες (36.000) πολίτες της που παγιδεύτηκαν στις ταραχές της Λιβύης.
- **Το κέρδος:** Παραπέμπει στην κανονικότητα, εννοώντας ότι στις επιτυχίες δεν πρέπει να ενθουσιάζεσαι υπερβολικά, όπως και στις αποτυχίες δεν πρέπει να απογοητεύεσαι υπέρμετρα. Αν το πετύχεις αυτό, δεν σημαίνει ότι αύριο δεν θα απειληθείς. Αν αποτύχεις, δεν σημαίνει ότι αύριο δεν θα παρουσιαστεί μια νέα ευκαιρία. Προκειμένου, λοιπόν, η επιτυχία σου να έχει συνέχεια και συνέπεια, και ν’ αποδειχθείς ώριμος και ικανός επιχειρηματίας, πρέπει να διατηρήσεις μια κρίσιμη ψυχολογική ισορροπία: να αναπτύξεις τη νοοτροπία πως ό,τι και αν συμβεί, προχωράς κανονικά και εργάζεσαι κανονικά.

Ήταν τα σοφά λόγια του Κάπτεν Τζιαφού από παλαιότερή του συνέντευξη.

103η Θεματική Ενότητα
ΤΡΑΠΕΖΕΣ – ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΤΟ “ΜΕΓΑΛΟ ΧΕΡΙ” ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ...ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ.

Τα κράτη στηρίζουν και διασώζουν τις Τράπεζες, ενισχύοντάς τις με αρκετά δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς κάποια ουσιαστικά ανταλλάγματα, τη στιγμή μάλιστα κατά την οποία οι Τράπεζες, πανίσχυρες πλέον από τις κρατικές επιχορηγήσεις (ανακεφαλαιοποιήσεις), προβαίνουν, σύντομα και ανενδοίαστα, σε ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς χιλιάδων ακινήτων, αφήνοντας στον δρόμο αναρίθμητες οικογένειες, που αδυνατούν να αποπληρώσουν τα στεγαστικά τους δάνεια.

Στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, οι τράπεζες παλαιότερα ενισχύθηκαν με κυβερνητική χορήγηση χρηματικού ύψους που ανερχόταν στα επτακόσια (700) δισεκατομμύρια δολάρια, ενώ κυριαρχούσαν ήδη οι κατασχέσεις οικιών.

Στην Ισπανία και την Ελλάδα επικρατεί το ίδιο τραπεζικό καθεστώς υποθηκεύσεων για χιλιάδες ακίνητα, που βγαίνουν καθημερινά από τις Τράπεζες “στοσφυρί”, με τους ιδιοκτήτες των σπιτιών όχι μονάχα να σκέπτονται αλλά και να

βρίσκουν, δυστυχώς, την επαχθέστερη λύση στο οικονομικό τους αδιέξοδο, δίνοντας βίαιο τέλος στη ζωή τους (αυτοκτονίες).

Οι Τράπεζες, με τα αμειώτα στεγαστικά επιτόκιά τους, δυσχεραίνουν κατά πολύ την αποπληρωμή των στεγαστικών δανείων, που χαρακτηρίζονται πλέον ως “κόκκινα δάνεια”, για να προβούν ευκολότερα εκείνες στην επίσπευση της διαδικασίας πλειστηριασμού των ακινήτων.

Γενικότερα, σύμφωνα με στοιχεία που έγιναν αποδεκτά και κοινοποιήθηκαν από τα Ειρηνοδικεία της Ελληνικής Επικράτειας, σημειώνεται:

Οι αιτήσεις υπαγωγής στον Νόμο 3869/2010 (γνωστό ως Νόμο Κατσέλη) φθάνουν αυτήν τη στιγμή τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000), και η δικάσιμος που προσδιορίζεται από ορισμένα Ειρηνοδικεία της Αθήνας φθάνει ακόμη και στο 2030. Την ίδια στιγμή, η παράταση για την προστασία της πρώτης κατοικίας, που θεσμοθετήθηκε με τον πρόσφατο νόμο 4224/2013 για μεταβατική περίοδο ενός έτους, έχει μέχρι σήμερα περιορισμένο αποτέλεσμα, στον βαθμό που αφορά δανειολήπτες για τους οποίους έχει κινηθεί η διαδικασία του πλειστηριασμού.

Ωστόσο, έχει ήδη θεσπισθεί ο Νέος Πτωχευτικός Κώδικας [Νόμος 4738/2020 «Ρύθμιση οφειλών και παροχή δεύτερης ευκαιρίας και άλλες διατάξεις» (κωδικοποιημένος, ΦΕΚ Α΄207/27-10-2020), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει].

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΔΑΧΕΣ

[Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΈΡΓΟΥ: ΝΑ ΑΠΟΤΡΑΠΟΥΝ ΟΙ ΣΥΧΝΕΣ ΠΛΕΟΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ, ΑΔΙΕΞΟΔΟ.

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΑΝ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ «ΑΠΑΤΟ ΚΑΤΑΜΑΥΡΟ ΜΑΤΙ ΟΠΟΥ ΠΝΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΝΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ», ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΚΑΙ , ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ, ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ.

[ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, ΚΕΝΤΗΘΗΚΕ ΜΕ ΜΟΒ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΦΟΝΤΟ.]

I.

Ο Ντοστογιέφσκι μάς το διευκρίνισε:

Όταν δεν υπάρχει Θεός, τα πάντα επιτρέπονται.

Εξοβελίσαμε τον Θεό από τις σύγχρονες καταναλωτικές κοινωνίες μας, με αποτέλεσμα να συνεχίζεται, ολοένα και περισσότερο αυξανόμενο, το τραγικό ποσοστό-ρεκόρ των αυτοκτονιών! Εκτιμάται ότι μέχρι τον Ιούλιο του 2015 οι τελεσθείσες αυτοκτονίες στην Ελλάδα έφτασαν τις δεκαπέντε χιλιάδες (15.000)! Κι αυτό, δυστυχώς, συμβαίνει διότι, στη σύγχρονή μας εποχή, οι αιώνιες και αληθινές ανώτατες αξίες, δίχως, φυσικά, την πίστη στον Θεό, τίθενται υπό αμφισβήτηση, αλλά και από μερικούς προοδευτικούς κύκλους τελείως απαξιώνονται και τίθενται στο περιθώριο ως ...αναχρονιστικές.

Τι σημαίνει μηδενισμός; – Ότι οι ανώτατες αξίες χάνουν την αξία τους. Λείπει ο σκοπός, λείπει η απάντηση στο «γιατί;».

Ο ριζικός μηδενισμός είναι η πίστη σε μια απόλυτη αβασιμότητα της ενθάδε ύπαρξης, όταν το θέμα είναι οι ύψιστες αξίες τις οποίες αναγνωρίζουμε.

(Φρίντριχ Νίτσε)¹³

Ζούμε σε μια εποχή πτώσης όλων των αξιών, σε μια εποχή αβεβαιότητας, όπου τίποτε δεν στέκεται σε σταθερές βάσεις και σε μια στέρη πίστη.

[Friedrich Nietzsche (xv 188)]

Με το συγκεκριμένο αυτό σκεπτικό, υποχωρεί και παραμερίζεται από την κοινωνία κάθε σταθερό πνευματικό υπόβαθρο που συνιστά την Αιώνια Δημιουργική Αρχή του κόσμου, εφόσον ο άνθρωπος θέτει ως αιτία της υπάρξεώς του τον ίδιο του τον εγωκεντρικό εαυτό και την εφήμερη σχετικά δύναμη που απορρέει απ' αυτόν. Συνεπώς, ο άνθρωπος αποπροσανατολίζεται ως προς τον σκοπό της υπάρξεώς του, έχοντας ως αποτέλεσμα να ενστερνιστεί τις φιλοσοφικές θεωρίες του μηδενισμού και του υλισμού, οι οποίες, φυσικά, τον εξυπηρετούν, αφού καλύπτει όλες του τις βιοποριστικές του ανάγκες, ως την πρωταρχική πλέον και μοναδική του επιδίωξη. Ασφαλώς, ο άνθρωπος τότε μεριμνά και αποβλέπει στην απόκτηση πλουτισμού με ακόρεστη επιθυμία, χρησιμοποιώντας θεμιτά ή αθέμιτα μέσα (αισχρο κέρδος)...

¹³ Φρίντριχ Νίτσε 2014. *Η θέληση για δύναμη* (μτφ.: Ζήσης Σαρίκας). Θεσσαλονίκη: Περιοδ. Πανοπτικόν, σελ. 21.

Γι' αυτόν τον λόγο, αρκετοί από εμάς προτιμούν το φευγαλέο και απατηλό υλιστικό φρόνημα, από τον Αιώνιο και Αληθινό Θεό. Οι άνθρωποι πλέον δεν στρέφονται στον Χορηγό της Ζωής επιζητώντας το έλεός Του, όπως δεν θέτουν και τον εαυτό τους στην Θεία Του Πρόνοια, αλλά, δυστυχώς τόσο απερίσκεπτα, στις πάσης φύσεως δυσχέρειες επιλέγουν, ως λύση των προβλημάτων τους, την επίσπευση του τέλους της ζωής τους.

Όμως, όπως δεν επιλέξαμε εμείς οι ίδιοι να γεννηθούμε στον κόσμο, κατά τον ίδιο τρόπο δεν έχουμε το δικαίωμα να τελειώσουμε τραγικά κι άδοξα την επίγεια ζωή μας. Το σημαντικότερο όμως απ' όλα είναι ότι αυτοκτονώντας χάνουμε την ίδια την ψυχή μας.

Berkeley: «Η μόνη πραγματικότητα είναι η ψυχική».

Αυτοκτονία σκέφτεσαι; Μα αυτό είναι το τέλειο συμπόσιο των διαβόλων.

Αυτό σημαίνει να μην πηγαίνεις ούτε κατά τη βούληση του Θεού ούτε κατά τη βούληση την δική σου, αλλά κατά τη βούληση του διαβόλου.

Σχοινί γύρω από το λαιμό – η αιώνια ζωή χαμένη. Και όντως, στην απότομη και δυσμενή στροφή της ζωής σου, τίποτα δεν μπορεί να κρατήσει τον άνθρωπο, εκτός από τη ζωντανή πίστη στον ζώντα Θεό, ο Οποίος δίνει και παίρνει, και παίρνει και δίνει, δοκιμάζοντας παράλληλα την πίστη μας και την αγάπη μας.

Οι άπιστοι κατεβαίνουν με τον Ιούδα στο ποτάμι για να κρεμαστούν, ενώ οι ψυχές με ηρωική πίστη ανεβαίνουν στον Γολγοθά, για να πιούν το ποτήρι της πίκρας και ν' αναστηθούν.

(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)¹⁴

Κατά τον **Σοπενχάουερ**, γενικότερα, η αυτοκτονία του ανθρώπου απορρέει από την ακόρεστη δίψα και θέληση για ζωή. Η τελευταία όμως, γι' αυτόν, αποτελεί και αυτοσκοπό της ύπαρξης όταν αυτή στοχεύει στην απόλαυση και ικανοποίηση πραγμάτων που επιδιώκει να αποκτήσει... Αυτή όμως η απόλαυση θεωρείται άλογη, προσωρινή και μάταιη, συνεπώς, κατακριτέα. Όταν, όμως, εκείνα τα αγαθά που επιθυμεί και ονειρεύεται να έχει ο άνθρωπος δεν κατακτηθούν ή, ενώ τα έχει κερδισμένα, μετά τα απωλέσει, τότε εκείνος, ως ανυπόμονο και δειλό ον, θα γράψει ο

¹⁴ Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς ^{10η έκδ.} 2021. *Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται – Ιεραποστολικές Επιστολές Α'* (μτφ.: Πέτσιν Σβέτλانا, Σαραγούδας Ηλίας, Σαραγούδα-Πέτσιν Νεφέλη – Θεολ. επιμ.: Παναγόπουλος Αλέξης). Αθήνα: Έν πλῶ, σελ. 30-31.

ίδιος τον τραγικό επίλογο της αποτυχίας της ζωής του, αφού πρώτα βίωσε οδυνηρά την ματαίωση των επιθυμιών του.

Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν κυριευθῇ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ θέλῃ νὰ κάμνῃ τὶς ἐπιθυμίες του χωρὶς κανένα χαλινάρι, ὅπως παρακούει καὶ παραβαίνει καὶ τοὺς ἐλέγχους τῆς ἀγίας συνειδήσεως καὶ γιὰ νὰ μὴν ἐλέγχεται πλέον ἀπὸ αὐτήν, σὰν κάποιος ἄλλος Ἡρώδης, κόβει τὴν κεφαλὴ τοῦ Ἰωάννου, δηλαδή, δὲν ὑπολογίζει τὴν συνειδήσί του καὶ παίρνει τὴν ἀπόφασιν νὰ κολασθῇ.¹⁵

Ἡ βίαιη διακοπὴ τῆς ζωῆς αποβαίνει ολέθρια γιὰ τὸ ἴδιο τοῦ σώματος καὶ, ἀσφαλῶς, γιὰ τὴν ἀθάνατη ψυχή.

Ἡ σημαντικότερη υποχρέωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς, ἡ φροντίδα γιὰ ἠθικὴ βελτίωση.

(Πλάτων, Γοργίας)

Στὴν *Απολογία* του, ὁ Σωκράτης μας καθοδηγεῖ:

Δεν πρόκειται νὰ σταματήσω νὰ φιλοσοφῶ καὶ νὰ συμβουλεύω καὶ νὰ σας διαφωτίζω, λέγοντας ἐκεῖνα ποὺ συνηθίζω:

Δεν ντρέπεσαι νὰ φροντίζεις πὼς θ' ἀποκτήσεις ὅσο μπορεῖς περισσότερα χρήματα καὶ δόξες καὶ τιμές, καὶ νὰ μὴν φροντίζεις καὶ ν' ἀδιαφορεῖς γιὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀλήθεια καὶ γιὰ τὸ πὼς θὰ κάνεις ὅσο γίνεται καλύτερη τὴν ψυχὴ σου;

[Πλάτων, *Απολογία Σωκράτους*, 29 d]

Ἰσχυρίζοταν αὐτά, ἀν καὶ ὁ ἴδιος διαβιούσε μέσα σὲ μεγάλη φτώχεια.

Πρωτίστως, κυριαρχεῖ, ὡς ἰδέα, ἡ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς, στοχαζόμενης τὰ ἰδανικά καὶ τὶς ἀληθινὲς ἀξίες τῆς ζωῆς. Βάσει αὐτῶν, δεσπόζει τὸ βιωματικὸ συναίσθημα τῆς αὐτογνωσίας, ποῦ, με τὴ δύναμιν τῆς βούλησιν, ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον γιὰ περισσότερη ἀκόμα αὐτοκριτικὴ καὶ ἐνδοσκόπηση, θέτοντας ὡς πρωταρχικὸ τοῦ στόχου τὴν ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς. Διότι,

ὅσο διαφέρει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ ἀπὸ τὰ ἐπίγεια, τόσο διαφέρει καὶ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα.

(Μέγας Βασίλειος)

¹⁵ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου 2014. *Ὁ Ἀόρατος Πόλεμος*. (Ἀπόδοσι στὴ Νεοελληνικὴ: Ἱερομόναχος Βενέδικτος.) Κεφ. Η': «Ἡ ἐξέτασις τῆς συνειδήσεως». Νέα Σκῆπη Ἁγίου Ὁρους: Ἐκδόσεις Συνοδείας Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου – Ἱερὰ Καλύβη “Ἁγίος Σπυρίδων Α”, σελ. 259.

Ο Πλάτων σημειώνει:

... ὡς ψυχῆς περιαγωγὴν ἐκ νυκτερινῆς πινὸς ἡμέρας εἰς ἀληθινήν, τοῦ ὄντος οὐδ' ὅσον ἐπάνοδον.

(Πλάτωνος *Πολιτεία*, 521 c 6-7)

[... ένα πέραςμα της ψυχῆς από κάποια ημέρα σκοτεινή σαν νύχτα σε μιαν αληθινή ημέρα, μια επιστροφή στο αληθινό ον.]

Θεωρείται απαραίτητο να προηγηθεί η ψυχική συντριβή (αληθινή μετάνοια) για να επιστρέψουμε και να προσεγγίσουμε τον Θεό.

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν.

(*Π. Διαθήκη, Ἰωήλ, 2:13*)

*Μετὰ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ χάρις τῆς μετανοίας. **Μετάνοια εἶναι δευτέρα πνευματικὴ ἀναγέννησις... Μετάνοια εἶναι ἡ θύρα τοῦ Θεοῦ ἐλέους, ἣτις ἀνεώχθη εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτήν. διὰ τῆς θύρας τῆς μετανοίας εἰσερχόμεθα εἰς τὸ θεῖον ἔλεος, καὶ ἄνευ αὐτῆς τῆς θύρας δὲν εὐρίσκομεν ἔλεος. διότι πάντες ἡμάρτον κατὰ τὴν Θεῖαν γραφήν, καὶ δικαιούμεθα δωρεὰν διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.***

(*Ισαάκ ο Σύρος*)¹⁶

Ὅπως ευρέως διατυπώνεται στην Γραφή της Χριστιανικῆς πίστεως,

«Ὁ Θεὸς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»,

(*Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Πρὸς Τιμόθεον Α΄, β΄ 4*)

Ο Θεός τοποθέτησε τον άνθρωπο τόσο υψηλά, ως την κορωνίδα της δημιουργίας Του. Συνεπώς, συνιστά ὕβρη και περιφρόνηση κατά του Ζωοδότη Δημιουργού Θεού η αποτροπία αυτή εγκληματική ενέργεια του ανθρώπου, να στρέφεται κατά του ίδιου του εαυτού του, αφού αρνείται πρώτα τη Θεία Ὑπαρξη ως ιδέα, πόσο μάλλον ως Αόρατη Παρουσία, επιφέροντας, ως αποτέλεσμα, την απόρριψη της αγάπης και ένωσής του με τον Θεό Πατέρα.

¹⁶ *Ἀββᾶ Ἰσαάκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικοὶ Λόγοι (Λόγος ΟΒ΄)* [μετενεχθέντες ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν (καθαρεύουσα) παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Καλλινίκου Παντοκρατορίνου – Ἐκδίδονται νῦν ὑπὸ Παύλου Μοναχοῦ]. Ἀθῆναι: ^{2η} ἔκδ. Ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος «Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας», σελ. 247.

Σε τελευταία ανάλυση, ο αυτόχειρας αποτυγχάνει του υψηλού ηθικού σκοπού για τον οποίο είναι προορισμένος, καθώς υποκαθιστά, ο ίδιος πλέον, τα εξοντωτικά μέσα για τη λύτρωσή του. Οριστικά, βεβαίως, καταστρέφεται ριζικά η ανθρώπινη φύση με τον τερματισμό της ζωής, αφού διαλύεται από τον ίδιο τον άνθρωπο το *κατ' εἰκόνα* και καταργείται το ιδανικότερο και υψηλότερο όλων, που είναι το *καθ' ὁμοίωσιν*.

Ασφαλώς και δεν προσεγγίζει ποτέ πλέον, ούτε ως προοπτική, τον Δημιουργό Του, εφόσον δεν υπάρχει κανένα περιθώριο μετάνοιας μετά θάνατον. Έτσι ακριβώς έπραξε και ο Ιούδας όταν απαγχονίστηκε...

Γι' αυτόν το λόγο,

*να μην απελπίζεσαι ποτέ για άνθρωπο, παρά μόνο γι' αυτόν που χάνει την
ελπίδα για τον εαυτό του.*

(Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Αυτοκτονία σημαίνει, περίτρανα, αποτυχία ζωής. Όμως, ο άνθρωπος έχει νου και δυνατότητες, ώστε να υπερβαίνει τους σκοπέλους του βίου, να σκέφτεται όσο πιο θετικά μπορεί και να στρέφεται σε δρόμους ανοιχτούς (διεξόδους), αποσκοπώντας στη διάσωση της υπάρξεώς του. Με τη σκέψη να διαπράξει την αποτρόπαιη πράξη της αυτοκτονίας, αποδεικνύεται σαφέστατα η ανωριμότητα του ατόμου, το οποίο, με θολωμένο τον νου από την απόγνωση, καθίσταται ανίκανο να σχεδιάσει για το μέλλον κάτι σωστό, δημιουργικό, ωφέλιμο και αποτελεσματικό, που να του επιτρέψει να εξέλθει με θάρρος από τις δυσκολίες, περνώντας ικανοποιημένο στην αντίπερα όχθη, της ζωής.

Δυστυχώς, οι συνάνθρωποί μας που αντιμετωπίζουν πάσης φύσεως σοβαρά προβλήματα, και όχι μόνον οικονομικά, καταφεύγουν στην αυτοκτονία, ως τη μοναδική λύση για ν' απαλλαγούν οριστικά από τα βασανιστικά τους αδιέξοδα.

«Στὸν κατεστραμμένο ἔμπορο ποὺ ὅλοι ἐγκατέλειψαν»:

*Γράφεις ὅτι καταστράφηκες. Οἱ φίλοι σὲ ἐγκατέλειψαν. Οἱ μὲν ἀποστρέφουν
τὴν κεφαλὴ τους ἀπὸ σένα, οἱ δὲ σὲ κοροϊδεύουν. Μόνο ἡ πίστις στὸν Θεὸ
σὲ κρατᾷ, γιὰ νὰ μὴν τρελαθεῖς ἢ νὰ μὴν κάνεις κακὸ στὸν ἑαυτό σου. Ἐτσι
γράφεις. Καταστράφηκε ἡ περιουσία σου, δὲν καταστράφηκες ἐσύ.*

*Κατεστραμμένος ἔμπορος δὲν σημαίνει καὶ κατεστραμμένος ἄνθρωπος. Ὁ
πλοῦτος δὲν γεννήθηκε μαζὶ σου· στὸ δρόμο τῆς ζωῆς τὸν ἀπέκτησες καὶ στὸ
τέλος τῆς ζωῆς πρέπει νὰ ἀποκολληθῇς ἀπ' αὐτόν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος*

*ἀποκολλήθηκε ἀπὸ σένα πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου, αὐτὸ σὲ πικραίνει.*¹⁷

Συνεπώς, μια οικονομική καταστροφή επιφέρει όχι μονάχα πικρία, αλλά και μεγάλη απόγνωση σ' αυτούς που τρέφουν μεγάλες προσδοκίες επιτυχίας στην πρόσκαιρη ετούτη ζωή, ενώ, συγχρόνως, κλονίζεται στο έπακρον κάθε εμπιστοσύνη στον Δημιουργό Θεό. Έτσι, εγκαταλείπουν εκ νέου κάθε προσπάθεια για να ευοδωθούν οι στόχοι τους, κυριευμένοι από αφόρητη πεσιμιστική διάθεση, βιώνοντας μια “ταφόπλακα” στην ψυχή τους (το γνωστό “ψυχοπλάκωμα”).

Στις μέρες μας, φτάσαμε στο σημείο οι αυτοκτονίες να διαπράττονται φανερά, μπροστά στο παγκόσμιο κοινό, αφού κατάντησαν “μόδα” μέσω του διαδικτύου, που προβάλλει τις απαράδεκτες εικόνες μπροστά στα αδηφάγα βλέμματα ενός περιέργου και χαιρέκακου κοινού. Ένα θέαμα, δηλαδή, σχεδόν αντίστοιχο με αυτό που κάποτε, πολύ παλαιότερα, συνέβαινε στις ρωμαϊκές αρένες (και στο Κολοσσαίο της Ρώμης).

Αποστρέφοντας το πρόσωπο, Κύριε, Σ' αρνήθηκα.

Τεντώνοντας σ' άλλα είδωλα τα χέρια, Σε αγνόησα.

Σε προσπέρασα χωρίς να σταματήσω,

λερώνοντας το λευκό χιτώνα της Αγάπης Σου

με το μαύρο μίσος μου. Σ' αγαπούσα,

μέσα στην απελπισία μου ήλπιζα σ' Εσένα,

κι η άρνησή μου άλλο δεν ήταν

από ένα παράφορο κάλεσμα.

[Μιχαήλ Στασινόπουλος (Ακαδημαϊκός), *Απολογία*]

Ακόμα, λοιπόν, και μέσα στην απελπισία, η ελπίδα στον Θεό δεν πρέπει να λησμονιέται ή, ακόμη χειρότερα, η ελπίδα να πεθαίνει, αφού στο βάθος κάθε ανθρώπινης ύπαρξης έγκειται η προσπάθεια που όλοι οφείλουμε να καταβάλλουμε και είναι η αναζήτηση της Αλήθειας, κάτι τόσο πολύ σημαντικό για την καλλιέργεια της ψυχής και των αρετών, αφού, όπως τονίζει και ο Πλάτωνας,

Η Αλήθεια των όντων βρίσκεται μέσα στην ψυχή μας.

(Πλάτωνος *Μένων*, 86 b)

Όλες οι αληθείς ιδέες είναι μέσα στον Θεό.

¹⁷ Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς ^{10η έκδ.} 2021. *Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται – Ιεραποστολικές Επιστολές Α'* (μτφ.: Πέτσιν Σβέτλانا, Σαραγούδας Ηλίας, Σαραγούδα-Πέτσιν Νεφέλη – Θεολ. επιμ.: Παναγόπουλος Αλέξης). Αθήνα: Έν πλῶ, σελ. 28.

(Σπινόζα, *Ηθική*, I, 25)

Και συνεχίζει ο **Σπινόζα**:

Η ύπαρξη του Θεού και η ουσία Του είναι ένα και το αυτό πράγμα.

(Σπινόζα, *Ηθική*, II)

II.

Ανοίγουμε τώρα ένα μεγάλο κεφάλαιο στη φιλοσοφική θεώρηση, μέσα από διάφορα φιλοσοφικά συστήματα, για να αντλήσουμε εμπειριστατωμένες απόψεις των φιλοσόφων μας επί της υπάρξεως του Θεού.

Κατά τον Αριστοτέλη,

Τὸ θεῖο εἶναι ἀγαθὸν καὶ ἐφετόν.

(Αριστοτέλους *Φυσικὴ ἀκρόασις*, 192, α', 16)

Μορφή χωρίς ύλη ο Θεός, χωρίς σώμα, γιατί ο Θεός είναι νους ή νόηση.

Ἀρχὴ γὰρ ἡ νόησις.

(Αριστοτέλους *Μετὰ τὰ Φυσικά*, 1072, α', 30)

Κατά τον αρχαίο αυτόν Φιλόσοφο, ο Θεός είναι η ίδια η ζωή στον υπέρτατο βαθμό της, δηλαδή, αιώνια:

Ἡ γὰρ νοῦς ἐνέργεια ζωὴ, ἐκεῖνος δὲ ἡ ἐνέργεια. ἐνέργεια δὲ ἡ καθ' αὐτὴν ἐκείνου ζωὴ ἀρίστη καὶ αἰδῖος. Φαμὲν δὴ τὸν θεὸν εἶναι ζῶντα αἰδῖον, ἄριστον, ὥστε ζωὴ καὶ αἰὼν συνεχὴς καὶ αἰδῖος ὑπάρχει τῷ Θεῷ: τοῦτο γὰρ ὁ Θεός.

(Αριστοτέλους *Μετὰ τὰ Φυσικά*, 1072, b, 28-32)

Παρμενίδης ο Ελεάτης (VI, 5-9):

Γιατὶ ἀμηχανία στὰ στήθη τοὺς ὁδηγεῖ τὸν πλανημένο νοῦ, κι' αὐτοὶ περιφέρονται κουφοὶ συνάμα καὶ τυφλοί, σαστισμένοι, ἄκριτα φύλα, γιὰ τοὺς ὁποίους εἶναι καὶ Μη-εἶναι τὸ αὐτὸ σημαίνουν.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Μιχ. Δ. Στασινόπουλος

— Κύριε, εἶπε ὁ Δικαστής,

σου δίνω πίσω τη Δικαιοσύνη σου,
που μου την είχες εμπιστευθεί
για να κρίνω τους ανθρώπους.

— Κύριε, είπε ο Δάσκαλος,
σου δίνω πίσω τη Διδαχή σου,
που μου την είχες εμπιστευθεί,
για να φτιάχνω ελεύθερους ανθρώπους.

— Κύριε, είπε ο Ιερέας,
σου δίνω πίσω τον Λόγο σου,
που μου τον είχες εμπιστευθεί
για να ζητώ την ψυχή των ανθρώπων.

— Κύριε, είπε ο Στρατιώτης,
σου δίνω πίσω το ξίφος σου,
που μου το είχες εμπιστευθεί
για να πολεμώ τους εχθρούς σου.

— Κύριε, είπαν κι οι τέσσαρες,
συχώρεσέ μας
γιατί όλοι μαζί,
τούτον τον καιρό,
σ' έχουμε προδώσει.

Για τον **Παρμενίδη τον Ελεάτη**, το ον είναι και ακίνητο, άναρχο, άπαυστο και ταυτόν:

*Καὶ ἀκίνητο στὰ ὅρια δεσμῶν μεγάλων, ἄναρχο εἶναι κι' ἄπαυτο, ἀφοῦ γένεση
καὶ ὄλεθρος μακριὰ πολὺ ἐκδιώχθηκαν: τὰ ἐδιώξε ἡ πίστη ἢ ἀληθινή. Ἴδιο
καὶ μένοντας στὸν ἴδιο τόπο, κεῖται καθ' αὐτό, κι' ἔτσι ἐκεῖ θὰ παραμείνει
στέρεο. Γιατὶ κραταιὰ ἀνάγκη στὰ δεσμὰ τὸ κρατᾶ τοῦ ὁρίου ποὺ τὸ
περικλείει.*

(VIII, 26-31)

Από την μια μεριά έχουμε το δρόμο της πειθούς που ακολουθεί την αλήθεια και από την άλλη το απρόσιτο μονοπάτι που επιβάλλει την ανάγκη της ύπαρξης του μη-όντος, γιατί ούτε θα μπορούσαμε να γνωρίσουμε το μη-ον, ούτε να το εκφράσουμε, αφού νοεῖν και εἶναι είναι το αυτό: «Το γάρ αυτό νοεῖν

τε και είναι».

«**Η ταυτότητα του Νοείν και του Είμαι εξοβελίζει από την περιοχή του νοείν το Μη-Είμαι ως κάτι το αδιανόητο και ανείπωτο.**» [Απόσπασμα από το βιβλίο του Καθηγητή Κ^ο Νίκου Αυγελή «Εισαγωγή στη φιλοσοφία» σελ. 129]. Και συνεχίζει ο Παρμενίδης: «Γιατί η αμηχανία στα στήθη τους οδηγεί τον πλανημένο νου και αυτοί περιφέρονται, κουφοί συνάμα και τυφλοί, σαστισμένοι, άκριτα φύλα, για τους οποίους Είμαι και Μη-Είμαι το αυτό σημαίνουν» (VI 5-9).

«Αφού λοιπόν τα πάντα φως και νύχτα ονομάστηκαν κι όσα αντιστοιχούν στις δυνάμεις τους στο κάθε τι αποδόθηκαν, όλα γεμάτα είναι από φως και νύχτα άφαντη συνάμα. Ίσα και τα δύο, γιατί **το μηδέν σε κανένα τους δεν ενυπάρχει**» (IX 1-4) [Μετάφραση στη δημοτική].

Μέλισσος ο Σάμιος (fr. B1):

Πάντοτε υπήρχε ό,τι υπήρχε και πάντοτε θα υπάρχει. Γιατί, αν γεννήθηκε, πρέπει κατ' ανάγκη να μην ήταν τίποτα προτού γεννηθεί.

Αν, λοιπόν, ήταν μηδέν, ποτέ δεν θα μπορούσε κάτι να γίνει από το μηδέν.

Το όν παραμένει πάντοτε αιώνιο (fr. B1):

Εφόσον δεν έγινε ό,τι υπάρχει, είναι τώρα και ήταν πάντοτε και πάντοτε θα είναι. Δεν είχε αρχή ούτε τέλος, αλλά είναι άπειρο. Γιατί, αν έγινε, θα είχε αρχή (γιατί θα έπρεπε κάποτε να είχε αρχίσει) και θα είχε τέλος (κάποτε θα σταματούσε να γίνεται). Αλλά, εφόσον δεν άρχισε ποτέ ούτε έπαυσε να γίνεται, ήταν πάντοτε και θα είναι πάντοτε χωρίς αρχή και χωρίς τέλος.

Ο Εμπεδοκλής επικρίνει, μάλιστα [Fr. B11], τη μωρία ή την ανοησία εκείνων που πιστεύουν ότι μπορεί κάτι να γεννηθεί από το «μη όν» ή να εκμηδενιστεί. Υποστηρίζει ότι τίποτα δεν γίνεται από το μη όν και ότι το κενό δεν υφίσταται [Fr. B12, B13, B14].¹⁸

Κάντ:

Το απολύτως αναγκαίο όν είναι το υπέρτατο όν (ens realissimum) και εμπεριέχει την ύπαρξη στην έννοιά του: «Ο Θεός υπάρχει».¹⁹

Η κοσμολογική απόδειξη ξεκινάει από την εμπειρία προϋποθέτει δηλαδή ότι υπάρχει κάτι στο χώρο και στο χρόνο (που έχει το χαρακτήρα του τυχαίου) και συνάγει από αυτό την ύπαρξη ενός απολύτως αναγκαίου όντος: Εάν υπάρχει κάτι, τότε πρέπει να υπάρχει επίσης ένα απολύτως αναγκαίο όν, ως η αιτία του.

Πρόκειται για την απόδειξη που ο Leibniz ονόμασε απόδειξη a contingentia mundi. Το όλο επιχείρημα έχει ως εξής: Καθετί που υπάρχει πρέπει να έχει μια αιτία, που, στο μέτρο που έχει το χαρακτήρα του τυχαίου, πρέπει να έχει μια άλλη αιτία κ.ο.κ., έως ότου η σειρά περατωθεί σε μια απολύτως αναγκαία αιτία.

Δίχως μίαν απολύτως αναγκαία αιτία (απολύτως αναγκαίο όν), δεν μπορούμε να εξηγήσουμε πλήρως το τυχαίο. Από το απολύτως αυτό αναγκαίο όν συνάγεται, παραπέρα, η ύπαρξη ενός υπέρτατου όντος, του Θεού.²⁰

¹⁸ Αυγελής, Νίκος ^{4η έκδ. αναθεωρ.}2004. *Εισαγωγή στη Φιλοσοφία*. Θεσσαλονίκη, σελ. 148.

¹⁹ Αυγελής, ό.π., υπό υποκεφ. «Η οντολογική απόδειξη», σελ. 442-443.

²⁰²⁰ Αυγελής, ό.π., υπό υποκεφ. «Η κοσμολογική απόδειξη», σελ. 443-444.

Βάσει της οντολογικής απόδειξης του Καντ, ο Θεός, ως τελειότατο ον, έχει όλες τις θετικές ιδιότητες (Αγαθοσύνη, Σοφία, Παντοδυναμία κ.λπ.) στον υπέρτατο βαθμό, ενώ η ύπαρξή Του, σαφέστατα, προσδιορίζεται από την έννοιά Του.²¹

Η φυσικοθεολογική απόδειξη αναφέρεται στην απaráμιλλη ομορφιά, τελειότητα, αρμονία που είναι διευθετημένα τα πάντα, σύμφωνα με τους καθολικούς νόμους που διέπουν το σύμπαν. Κι όλα αυτά δημιουργήθηκαν από τη σοφία ενός Πρωτοουργού.

Έτσι, βλέποντας τὰ τέσσερα στοιχεῖα, τὴν φωτιά, τὸν ἀέρα, τὸ νερὸ καὶ τὴν γῆ, καὶ στοχαζόμενος τὴν οὐσία καὶ τὴν δύναμι καὶ τὴν ἐνέργεια ποὺ ἔχουν, μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση θὰ πῆς πρὸς τὸν τέλειο Δημιουργό, ποὺ μὲ τέτοιον τρόπο τὰ δημιούργησε: «Ὡ, θεία οὐσία! Ὡ, ἄπειρος Δύναμις καὶ ἐνέργεια ἀπόλυτα ἐπιθυμητή, πόσο χαίρομαι καὶ ἀγάλλομαι, διότι ἐσὺ εἶσαι μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία κάθε κτιστῆς οὐσίας τῶν ὄντων καὶ κάθε ἐνέργειας καὶ δυνάμεως».

Σημείωσε ὅτι κατὰ τὸν Ἅγιο Μάξιμο ἡ οὐσία τῶν ὄντων ἔχει ὡς εἰκόνα τὸν Πατέρα, ἡ δύναμις τὸν Υἱό, ἡ ἐνέργεια τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· ὥστε τὸ κάθετὶ παρουσιάζει τὸν Ποιητὴ τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον ὅτι εἶναι ἓνας, ἀλλὰ καὶ Τρία..²²

Στο σημείο αυτό, ας κάνουμε τώρα μία παρένθεση με **τον Λόγο του Ευαγγελίου**, περί δημιουργίας του κόσμου από τον Θεό.

Ο Λόγος έγινε άνθρωπος.

Απ' όλα πριν υπήρχε ο Λόγος,

κι ο Λόγος ήταν με τον Θεό,

κι ήταν Θεός ο Λόγος.

Απ' την αρχή ήταν Αυτός με τον Θεό.

Τα πάντα δι' Αυτού δημιουργήθηκαν,

κι απ' όσα έγιναν, τίποτα χωρίς Αυτόν δεν έγινε.

Αυτός ήταν για τα δημιουργήματα η ζωή,

και ήταν η ζωή αυτή το Φως για τους ανθρώπους.

Το Φως αυτό έλαμψε μες στον κόσμο το σκοτάδι.

Μα το σκοτάδι δεν το δέχτηκε.

²¹ Kant, A 588 / B 626 («Ο Θεός υπάρχει»). Στο: Αυγελής, 2004, ό.π., σελ. 443.

²² Άγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ^{10η} ἐκδ., 2014. *Ὁ Ἀόρατος Πόλεμος* (ἀπόδ.: Ἱερομόναχος Βενέδικτος, Ἁγιορείτης). Νέα Σκήτη Ἁγίου Ὁρους: Ἐκδόσεις Συνοδείας Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου, σελ. 95.

*Ο Λόγος ήταν το αληθινό το Φως,
που καθώς έρχεται στον κόσμο, φωτίζει κάθε άνθρωπο.
Μέσα στον κόσμο ήταν,
κι ο κόσμος δι' αυτού δημιουργήθηκε,
μα δεν Τον Αναγνώρισε ο κόσμος.*

(Καινή Διαθήκη, Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, Κεφ. 1, στ. 1-6, 9-11)

Leibniz:

Ο Θεός είναι η πρώτη αιτία και ο έσχατος λόγος των πραγμάτων.²³

Όπως μας λέγει και η Εκκλησία, το Α και το Ω, ο Πρώτος και ο Έσχατος, είναι ο Θεός.

Η γνώση των αναγκαίων και αιωνίων αληθειών είναι εκείνο που μας διακρίνει από τα απλά ζώα και μας καθιστά ικανούς να έχουμε τον λόγο και τις επιστήμες, ανυψώνοντάς μας στη γνώση του εαυτού μας και του Θεού. Αυτό καλούμε μέσα μας έλλογη ψυχή ή πνεύμα.²⁴

Είναι η ρίζα κάθε δυνατότητας, γιατί ο Θεός νους είναι η περιοχή των ιδεών ή των αληθειών. Ο Θεός νους ταυτίζεται με τις αιώνιες αλήθειες, με το λογικά αναγκαίο και δυνατό.²⁵

Αν δεν υπήρχε καμιά αιώνια ουσία (υπόσταση) δεν θα υπήρχαν και αιώνιες αλήθειες. Η ίδια η δυνατότητα των πραγμάτων θεμελιώνεται στην ύπαρξη του Θεού, γιατί αν δεν υπήρχε ο Θεός δεν θα υπήρχε το δυνατό, και η δυνατότητα ορίζεται αιώνια στις ιδέες του Θείου νου.²⁶

*Όπως εκείνος που σκοπεύει να χτίσει επάνω σε αμμώδες έδαφος πρέπει να συνεχίζει να σκάβει ώσπου να φτάσει σε πετρώδες και σταθερό θεμέλιο· και όπως ο Αρχιμήδης ζητούσε ένα ακίνητο σημείο να σταθεί για να κινήσει το μεγαλύτερο βάρος, έτσι και για να θεμελιώσουμε τα στοιχεία της ανθρωπίνης γνώσης απαιτείται ένα σταθερό σημείο, πάνω στο οποίο μπορούμε να στηριχθούμε και από το οποίο μπορούμε να εκκινήσουμε με ασφάλεια. Την αρχή αυτή πρέπει να αναζητήσουμε στη γενική φύση των αληθειών («in ipsa generali natura peritatum»).*²⁷

²³ Leibniz, Gottfried Wilhelm 1890. *Die philosophischen Schriften* (IV). Berlin: Gerhardt, σελ. 358.

²⁴ Leibniz, Gottfried Wilhelm 1903. *Opusculs et fragments ineditis*. Paris: L. Culturat, σελ. 45 § 29.

²⁵ Leibniz, όπ., VII, σελ. 311.

²⁶ Leibniz, ό.π. VII, σελ. 440.

²⁷ Leibniz, ό.π., σελ. 401.

Η αρχή του αποχρώντος λόγου έχει διπλό χαρακτήρα: είναι λογική και συνάμα οντολογική αρχή.

Ως λογική αρχή, μπορεί να διατυπωθεί ως εξής: «Κάθε αληθής κρίση επιδέχεται θεμελίωση».

Ως οντολογική αρχή διατυπώνεται ως εξής: «Τίποτε δεν υπάρχει χωρίς έναν αποχρώντα λόγο» ή «Κάθε γεγονός έχει ένα αίτιο».²⁸

Για τον Leibniz, ο Θεός είναι καθαρή ενέργεια, η πηγή του αγαθού, όπως και η αρχή όλων των γνώσεων.²⁹

Jaspers:

Η εμπειρία των οριακών καταστάσεων, όπως οριακές καταστάσεις είναι ο θάνατος, ο πόνος, ο αγώνας, η ενοχή, καταστάσεις που δεν μπορούμε να τις υπερβούμε, να τις αλλάξουμε, τότε ο άνθρωπος βιώνει τα έσχατα όρια της ύπαρξής του, συνειδητοποιεί το πεπερασμένο της ζωής του. Συναισθάνεται ότι η ύπαρξή του δεν είναι η αληθινή πραγματικότητα και ότι πέρα από τον εαυτό του υπάρχει η υπερβατική σφαίρα που περιβάλλει και θεμελιώνει την ύπαρξή του. Ο άνθρωπος βλέπει τώρα από μίαν άλλη σκοπιά την πραγματικότητα. Η βιωματική εμπειρία των οριακών καταστάσεων είναι αυτή που του αποκαλύπτει την περιοχή του απόλυτου, του Θείου.

Η ιδέα που συλλαμβάνει την Υπέρβαση από την ανεκπλήρωση όλων των επικοινωνιών και από την αποτυχία κάθε μορφής αλήθειας στον κόσμο ισοδυναμεί με απόδειξη για την ύπαρξη του Θεού: από την ανεκπλήρωση της οποιασδήποτε αλήθειας και με την προϋπόθεση πως, παρά ταύτα, πρέπει να υπάρχει αλήθεια, η σκέψη εγγίζει την «Υπέρβαση».³⁰

Hegel:

Ο Θεός, ως το απόλυτο ον, αδιάλειπτα, ενεργεί και υπάρχει ταυτόχρονα σε Τριαδική μορφή. Τα τρία πρόσωπα της μιας Θείας φύσης θεωρούνται ως τρεις βαθμοί της διαλεκτικής ανάπτυξης της λογικής ιδέας.

Ισαάκ ο Σύρος:

²⁸ Leibniz, ό.π., υπό κεφ. 1. «Λογική και Μεταφυσική», 1-1. «Η αναλυτική Θεωρία της κρίσης».

²⁹ Leibniz, ό.π., σελ. 520.

³⁰ Jaspers, Karl 1973. *Nernunft und Existenz* [3^η Διάλεξη (Αλήθεια και Επικοινωνία)]. München: Piper.

*Ὅταν φθάσωμεν τὴν ἀγάπην, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐτελείωσεν ὁ
ἡμέτερος δρόμος καὶ διέβημεν εἰς τὴν ἐκεῖθεν τούτου τοῦ κόσμου
εὐρισκομένην νῆσον, ὅπου ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.³¹*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΣΤΗ ΔΟΞΑ ΣΟΥ

(Ποίημα της δημιουργού)

Με τρία δάχτυλα
κρατάω στο χέρι το κερί
κάνοντας ευλαβικά μία μικρούλα προσευχή,
αφού Εσύ μου παρατείνεις τη ζωή,
κι ακαταπαύστως, η ψυχή Σ' ευχαριστεί.

Πανάγαθε, Βασιλέα του Ουρανού,
που από Τάγματα Αγγέλων δοξάζεσαι παντού,
φώτισε κάθε πλανημένο νου
να κατανοήσει την Ὑπαρξη του Τριαδικού Θεού,
που είναι το δόγμα κάθε Χριστιανού.

Διόλου κανένας να μην αμφισβητεί,
αλλά, ακράδαντα, στα Τρία Πρόσωπα
της Μίας Ουσίας της Θείας Δυνάμεως να πεισθεί,
κι απαραίτητως, την αμαρτία να αποστραφεί.

Κι όταν αυτό πλέον συμβεί,
αφού την Τριαδική μορφή αποδεχτεί,
θα 'ναι απόδειξη τρανή
πως στον αποστατούντα κόσμο επήλθε η αλλαγή.

Πρέπει ο άνθρωπος να συνειδητοποιεί

³¹ *Ἀββᾶ Ισαάκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικοὶ Λόγοι (Λόγος ΟΒ')* [μετενεχθέντες ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν (καθαρεύουσα) παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Καλλινίκου Παντοκρατορίνου – Ἐκδίδονται νῦν ὑπὸ Παύλου Μοναχοῦ]. Ἀθῆναι: ^{2η} ἔκδ. Ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος «Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας», σ. 249.

ότι είναι απείρως ατελής κι ανεπαρκής.
Ακόμα και η γνώση η πανεπιστημιακή
θα έρθει, ίσως, η στιγμή
από άλλους να διαψευστεί.

Κι' αυτό, για να ταπεινωθεί
κάθε αλαζονική ψυχή,
να μη μπορεί να συγκριθεί
με τη σοφία την αληθινή,
που είναι Θεϊκή
κι εξόχως δημιουργική.

Συνάμα, πρέπει να σκεφτεί
την περατότητα της σύντομης ζωής
— πράγμα απαραίτητο κι αυτό
για να μετανοεί
και τίποτα κτιστό να μην θεοποιεί.

Με τρία δάχτυλα,
Εσύ μού χάρισες υπομονή
για να κεντάω στο πανί.

Με τρία δάχτυλα,
γράφω, με αγάπη, στο χαρτί
τη Δόξα Σου, Σωτήρα, Λυτρωτή.

Descartes: Γράφει ο Descartes:

*Κατά κάποιον τρόπο, η παράσταση του άπειρου είναι μέσα μου προγενέστερη
εκείνης του πεπερασμένου, η ιδέα δηλαδή του Θεού είναι προγενέστερη του
εγώ μου. Γιατί πώς μπορούσα να συλλάβω ότι αμφιβάλλω, ότι επιθυμώ, ότι
δηλαδή μου λείπει κάτι, ότι δεν είμαι τέλειος, αν δεν είχα μέσα μου την
παράσταση ενός τέλειου όντος με το οποίο*

συγκρίνομαι και, με τον τρόπο αυτό, γνωρίζω τις ελλείψεις μου; (Med. III, 24)

Ο Θεός δεν μπορεί να μας απατά, γιατί αυτό έρχεται σε αντίφαση με την τελειότητά Του. Η πλάνη εξαρτάται από κάποια έλλειψη Αυτό είναι ολοφάνερο στο φυσικό φως του νου. (Med. 3, 38)

Μέσα στις ιδιότητες της τελειότητας ουσίας ανήκει και η φιλαλήθειά της. Η φιλαλήθεια του Θεού αποτελεί την εγγύηση της αντικειμενικής εγκυρότητας των σαφών και ευκρινών ιδεών μου. Ο Θεός, ως όν τελειότατο, δεν μπορεί να μην υπάρχει. Και έτσι, βλέπω με πλήρη καθαρότητα ότι η βεβαιότητα και η αλήθεια κάθε επιστήμης εξαρτάται από τη γνώση του αληθινού Θεού. (Med. 5, 16)

Η ιδέα του Θεού είναι έμφυτη στον άνθρωπο από τη στιγμή που το εγώ μας δεν δύναται να εννοηθεί, αλλά και να υπάρξει, δίχως την ιδέα ενός άπειρου και τέλειου όντος. Οι αιώνιες αλήθειες (*veritates aeternae*), διατείνεται ο Descartes, έχουν χαραχτεί στην ψυχή του ανθρώπου από τον Θεό και αποτελούν απλές έμφυτες ιδέες, τις οποίες συλλαμβάνει ο νους ενορατικά, με σαφήνεια και ευκρίνεια. Αυτές οι απλές και απαθείς ιδέες έρχονται σε αντίθεση με τις ιδέες των αισθήσεων, που παραμένουν ασαφείς και συγκεχυμένες, παραπλανητικές της νόησης.

Η ιδέα του Θεού δεν είναι προϊόν των αισθήσεων, αλλά ούτε και της φαντασίας μου, γιατί τίποτε δεν μπορώ ν' αφαιρέσω ή να προσθέσω σ' αυτήν.

Ο Θεός, όταν με δημιούργησε, εμφύτευσε μέσα μου την ιδέα αυτή, για ν' αποτελέσει το σημάδι με το οποίο ο καλλιτέχνης υπογράφει το έργο του. Κι αυτό το σημάδι δεν είναι κάτι το διαφορετικό από το ίδιο το έργο. (Med. III, 37-38)

Εν κατακλείδι, η Ιδέα του Απόλυτου (Θεού), αναγκαστικά, προσκρούει στον λογισμό ότι προέρχεται από εμάς τους ατελείς ή από κάποιο άλλο θνητό ον, από τη στιγμή που αξιωθήκαμε, μέσα στη συνείδησή μας, να εμφυτευτεί αυτή η Ιδέα από το Αιώνιο και Τελειότατο Ον.

Ο Descartes, με βάση την αρχή της αιτιότητας, ανάγει το πνεύμα του στο υπερβατικό επίπεδο, στην Θεότητα:

Πρέπει να υπάρχει στο αίτιο τόση πραγματικότητα όση και στο αποτέλεσμα του εν λόγω αιτίου.

Απ' αυτό προκύπτει ότι δεν μπορεί να προέρχεται κάτι από το μηδέν, ούτε κάτι το τελειότερο από το λιγότερο τέλει.³²

[Οι προαναφερθείσες φιλοσοφικές θεωρίες περιλαμβάνονται στο φιλοσοφικό βιβλίο του Νίκου Αυγελή, Καθηγητή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το οποίο επισταμένως μελέτησα ως προς τα φιλοσοφικά συστήματα, προκειμένου να σας μεταδώσω ενδεικτικά αποσπάσματα εμπειριστατωμένων επιστημονικών, φιλοσοφικών και διδακτικών, μελετών.

Το βιβλίο ονομάζεται *Εισαγωγή στη Φιλοσοφία* (εκδ. Αντ. Σταμούλα, Θεσσαλονίκη, 2004).

Μου το δώρισαν την ημέρα που έφυγε από τη ζωή η γλυκιά μου μητέρα Ευαγγελία.

Θέλω να καταλήξω λέγοντας ότι: ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ.]

³² Αυγελής, Νίκος, 2004. «Descartes –Η Ύπαρξη του Θεού, ως αντικειμενικό κριτήριο αλήθειας. Η γνωσιοθεωρητική απόδειξη». Στο: Νίκος Αυγελής, *Εισαγωγή στη Φιλοσοφία*. Θεσσαλονίκη: εκδ. Αντ. Σταμούλα, 2004, σ. 269.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ

– ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ

ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ
ΤΟ ΑΠΑΤΟ ΚΑΤΑΜΑΥΡΟ ΜΑΤΙ, ΟΠΟΥ ΠΝΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΝΕΤΑΙ Ο
ΚΟΣΜΟΣ

I.

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΚΑΝΕΙΣ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΒΑΘΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ, δεν θα μπορούσε να μην αναφερθεί και στον μεγάλο μας λογοτέχνη και στοχαστή Νίκο Καζαντζάκη, στον άνθρωπο εκείνον που βασανίστηκε σε όλη του τη ζωή ανάμεσα στην ύπαρξη και την ανυπαρξία, και ο οποίος προέτρεπε συνεχώς τους άλλους για αγώνα.

Αγώνας σημαίνει σταύρωση, για να ακολουθήσει η ανάσταση...

Ο αγώνας του μεγάλου Κρητικού συγγραφέα - διανοητή συνίστατο σε μια διαρκή προσπάθεια υπέρβασης της προσωπικής του ύπαρξης, που επικεντρωνόταν στον αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη (μάλιστα, υποστήριζε να κατανέμονται ίσα τα υλικά αγαθά, για να μην πεινά κανένας), ελευθερία, την πραγμάτωση –και όχι την καταπάτηση– των ηθικών αξιών, τον απεγκλωβισμό και απελευθέρωση από την ύλη.

Ο Καζαντζάκης πίστευε ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να δουλεύει μόνο για τα λεφτά και, γενικότερα, να μην είναι υποταγμένος στην ύλη, αλλά να μάχεται για τις αξίες της ζωής και την Ιδεολογία.

Σε μια εφαρμογή της ανωτέρω προτροπής του μεγάλου στοχαστή Καζαντζάκη, ο **Leonhard Ragaz**, Ελβετός φιλόσοφος, το 1921 εγκατέλειψε την πανεπιστημιακή Έδρα του στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης και αφιερώθηκε στη μόρφωση φτωχών εργατών σε ένα υποβαθμισμένο προάστιο της πόλης.

Το θρησκευτικοκοινωνικό όραμα του Ragaz στηριζόταν στο ηθικό δέον και όχι στον μαρξισμό. Βασική πηγή για την κατανόηση της διδασκαλίας του είναι το βιβλίο του για την «Ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία». Εκεί υποστηρίζει, για παράδειγμα, πως το «μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι» δεν αποδίδει με ακρίβεια τη ρήση του Ιησού. Κατά τον Ragaz, εκείνο το «πνεύματι» προσετέθη αργότερα από κάποιον μεταγενέστερο, στον οποίο δεν άρεσε το αρχικό «μακάριοι οἱ πτωχοὶ».

Ο Ελβετός Θρησκευτικός φιλόσοφος ερμηνεύει την «Ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία» ως κήρυγμα κατά του πλούτου και υπέρ των πτωχών, ως ελπιδοφόρο και χαρμόσυνο μήνυμα δικαιοσύνης ήδη εδώ στη γη και όχι μόνον στον Ουρανό.

Γράφει κατά λέξη: «Αυτή είναι η Παγκόσμια Επανάσταση του Χριστού».

(Απόσπασμα από διάλεξη του πανεπιστημιακού Παύλου Ν. Τζερμιά)³³

Με παρόμοιο τρόπο απεικονίζεται η «Ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία» στον περίφημο πίνακα του Δανού ζωγράφου Carl Bloch (1834-1890) «Ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία» (Φλωρεντία, 1877).

³³ Τζερμιάς, Παύλος Ν. (Ακαδημαϊκός) 2017. «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται του Νίκου Καζαντζάκη: Ένα μήνυμα ιδιαίτερης επικαιρότητας» (Διάλεξη στο Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου Ευταξία), δημοσ. 12-4-2017 στο (διαδίκτυο): <<https://anthologio.wordpress.com/2017/04/12/%CF%8C-%CF%8E-%CE%AFkappa/>>.

Για την «πτωχεία του πνεύματος» κάνει λόγο ο Νίκος Καζαντζάκης στο έργο του *Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται*:

*Μὰ ὁ Κωσταντῆς εἶχε μιὰ ἀπορία: Τί θὰ πεῖ «**πτωχοὶ τῷ πνεύματι**»;» ρώτησε.
«Ὅσοι εἶναι ἀγράμματοι» ξήγησε ὁ Γιαννακός. «ὅσοι δὲν πῆγαν σὲ μεγάλα
σκολειά, νὰ πάρει ἀέρα ὁ νοῦς τους».*

*«Ὅχι **ἀγράμματοι**» διόρθωσε ὁ Μανολιός. «Μπορεῖς νὰ 'σαι
γραμματισμένος, σὰν τὸν παπα-Φώτη, καὶ νὰ 'μπεις στὴ βασιλεία τῶν
Οὐρανῶν. Μπορεῖς νὰ 'σαι ἀγράμματος καὶ νὰ μὴν 'μπεις, ὅπως ὁ γερο-
Λαδᾶς... Κάτι ἄλλο θέλει νὰ πεῖ, Γιαννακό μου. Τί λὲς καὶ σύ, Μιχελή;»*

«Απονήρευτοι» πρότεινε ο Μιχαήλς, «ὅσοι ἔχουν τὸ πνέμα ἀπλό, καθαρό, ποὺ δὲ μοιράζουν τὴν τρίχα στὰ τέσσερα, παρὰ πιστεύουν μὲ ἀθωότητα κι' ἐμπιστοσύνη»...³⁴

Ο Νίκος Καζαντζάκης, στο ἔργο του *ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΓΚΡΕΚΟ*, ακράδαντα συναισθάνεται:

Αὐτὸ ποὺ σκοπεύεις νὰ κάμεις, ἔλεγε στὴν καρδιά μου, εἶναι μάταιο· ὁ κόσμος ὅπως τὸν λαχταρίζεις, νὰ μὴν πεινάει, νὰ μὴν κρυώνει, νὰ μὴν ἀδικιέται κανένας, δὲν ὑπάρχει, δὲ θὰ ὑπάρξει ποτὲ. Μὰ ἡ καρδιά, τὴν ἄκουγα βαθεῖά μου νὰ τοῦ ἀποκρίνεται:

«Δὲν ὑπάρχει, μὰ θὰ ὑπάρξει, γιατί τὸ θέλω. σὲ κάθε χτυποκάρδι μου τὸ πεθυμῶ καὶ τὸ θέλω. Πιστεύω σ' ἕναν κόσμο ποὺ δὲν ὑπάρχει. μὰ πιστεύοντάς τον, τὸν δημιουργῶ. ἀνύπαρχτο λέμε ὅ,τι δὲν πεθυμήσαμε ἀρκετά».

Ἡ ἀπόκριση ἐτούτῃ τῆς καρδιᾶς μὲ ἀνατάραττε. ἂν εἶναι ἀλήθεια αὐτὸ ποὺ λέει, τί φοβερὴ εὐθύνη ἔχει ὁ ἄνθρωπος γιὰ ὅλες τὶς ἀδικίες καὶ τὶς ντροπὲς τοῦ κόσμου.³⁵

Ὁ Χριστός, ὁ Βούδας, ὁ Μωϋσῆς βρῆκαν ἄβυσσο. μὰ ἔριζαν γεφύρι καὶ πέρασαν. Καὶ πίσω τους περνοῦν, αἰῶνες τώρα τ' ἀνθρώπινα κοπάδια... (!) Δὲν μπορείς νὰ ὑποτάξεις τὸ χάος μέσα σου καὶ νὰ δημιουργήσεις τὸν ἀκέραιο Λόγο. καὶ κλαψουρίζοντας δικαιολογιέσαι. «Δὲν χωρῶ στίς φόρμες τὶς παλιές...»

Μὰ προχωρώντας στὸ στοχασμὸ ἢ στὴν πράξη, θὰ μπορούσες νὰ φτάσεις στὰ σύνορα τὰ ἥρωικά, ὅπου ἄνετα νὰ χωροῦν καὶ νὰ δουλεύουν δέκα ψυχὲς σὰν τὴν ψυχὴ σου. Θὰ μπορούσες, παίρνοντας φόρα ἀπὸ τὰ γνωστὰ σύμβολα μιᾶς θρησκείας, νὰ ὀρμήσεις σὲ δικές σου θεϊκὲς ἀπόπειρες καὶ νὰ δώσεις αὐτὸ ποὺ ζητᾷς καὶ δὲν τὸ ξέρεις: συγχρονισμένη μορφή στὰ αἰώνια πάθη τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.³⁶

Ο Καζαντζάκης περιγράφει στὴν *Αναφορά στον Γκρέκο* ὅτι ἀκούει τὴν εσωτερικὴ φωνή (συνείδηση) νὰ του λέει:

³⁴ Καζαντζάκης, Ν. 2010. *Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται*. Ἀθήνα: Ἐκδ. Διόπτρα, σελ. 218.

³⁵ Νίκου. Καζαντζάκη *Αναφορά στὸν Γκρέκο* (Κεφ. ΚΕ'). Ἀθήνα, Ἐκδ. Διόπτρα, σελ. 546.

³⁶ Ν. Καζαντζάκη, ὁ.π., σελ. 388.

Τί ζητᾷς ἐδῶ στὸ σπίτι μου; Δὲν εἶσαι ἀγνός, δὲν εἶσαι τίμιος, τὸ μάτι σου παίζει δεξὰ καὶ ζερβά, δὲ σοῦ ἔχω ἐμπιστοσύνη. Εἶσαι ἔτοιμος κάθε στιγμή νὰ προδώσεις ἢ πίστη σου εἶναι ἕνα ἀνόσιο μωσαϊκὸ ἀπὸ πολλὰς ἀπιστίες. Καὶ δὲν κατέχεις πὼς στὴν ἄκρα τοῦ κάθε δρόμου κάθετα ὁ Θεὸς καὶ περιμένει μὰ, ἐσὺ πάντα σου θὰ βιάζεσαι, θὰ λιποψυχᾷς μεσοστρατὶς καὶ θὰ γυρίζεις πίσω νὰ παίρνεις ἄλλο δρόμο.

Ὁ χαμαδὸς λαὸς δὲν βλέπει Σειρῆνες, δὲν ἀκούει τραγούδια στὸν ἀέρα τυφλός, κουφός, λάμπει σκυμμένος στ' ἀμπάρια τῆς γῆς μὰ οἱ πιὸ διαλεχτοί, οἱ καπετάνιοι, γρικοὺν ἐντὸς τοὺς μιὰ Σειρῆνα, τὴν ψυχὴ τοὺς, κι' ἀκολουθοῦν παλικαρήσια τὴ φωνὴ τῆς. Τί ἄλλη ἀξία ἔχει θαρρεῖς ἡ ζωή; Μὰ οἱ μισεροὶ καπετάνιοι γρικοὺν τὴ Σειρῆνα καὶ δὲν πιστεύουν³⁷, εἶναι ταμπουρωμένοι πίσω ἀπὸ τὴ φρόνηση καὶ τὴν ἀναντρία, ζυγιάζουν τὸ Ναὶ καὶ τὸ Ὅχι μὲ φλωροζυγαριά σὲ ὅλη τοὺς τὴ ζωή. Κι' ὁ Θεός, μὴν ξέροντας ποὺ νὰ τοὺς ρίξει, νὰ μὴ στολίσουν τὸν Ἄδη, νὰ μὴ μολέψουν τὴν Παράδεισο, προστάζει νὰ τοὺς κρεμάσουν ἀνάμεσα φθορᾷς καὶ ἀφθαρσίας, ἀνάποδα στὸν ἀέρα.³⁸

Ο Καζαντζάκης αναζητοῦσε το ουσιαστικὸ νόημα τῆς υπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, στενά συνυφασμένο στὴ σχέση τοῦ με τὸν Θεό, ἐνῶ ἰσχυριζόταν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ γίνῃ ἅγιος καὶ, βάσει τῶν πανανθρώπινων ἀξιών τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἀδιάκοπου ἀγώνα [σταύρωση – πάλι ἀνάμεσα στὸ πνεῦμα καὶ τὴ σάρκα (τὸ πνεῦμα πρέπει νὰ μάχεται καὶ νὰ νικά τὴ σάρκα)], νὰ καταλήξῃ, δικαιωμένος πλέον, στὴν ἀνάσταση. Υπέδειξε κι ὁ Καζαντζάκης τὸν δρόμο ποὺ ἀκολούθησε στὴν ἐπίγεια ζωὴ Ἰησοῦς Χριστός.

Παρά ταῦτα, ὁ Κρητικὸς στοχαστὴς μας υπήρξε αντιφατικὸς ὡς πρὸς τὶς θρησκευτικὲς τοῦ πεποιθήσεις.

Στὴν *Ἀναφορὰ στὸν Γκρέκο* (σ. 630, Ἔκδ. Διόπτρα), σημειώνει ὁ Καζαντζάκης ὅτι ὁ Βούδας υπήρξε γιὰ ἐκεῖνον

τὸ ἄπατο κατάμαντρο μάτι ὅπου πνίγεται καὶ λυτρώνεται ὁ κόσμος.

³⁷ Ὁ Ησαΐας ἀναφέρει, ἐπίσης, γιὰ ποιὸν λόγο αὐτοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ πιστέψουν: «Ὁ Θεὸς τύφλωσε τὰ μάτια τοὺς [ἐνν. καὶ τῆς ψυχῆς τοὺς ὀφθαλμούς], ἔτσι ποὺ νὰ μὴν δοῦνε με τὰ μάτια τοὺς καὶ με τὸν νοῦ τοὺς νὰ μὴν καταλάβουν, κι ἐπιστρέψουν σ' ἐμένα καὶ τοὺς γιατρέψω». Αὐτὰ εἶπε ὁ Ησαΐας γιὰ τὸν Ἰησοῦ. Εἶχε μιλῆσει ἔτσι γι' αὐτόν, γιατί εἶχε προβλέψῃ τὴ δόξα Του»: *Κ. Διαθήκη, Κατὰ Ἰωάννην*, Κεφ. 12, στ. 39-42.

³⁸ Ν. Καζαντζάκη *Ἀναφορὰ στὸν Γκρέκο*. Ἀθήνα, Ἔκδ. Διόπτρα, σελ. 387.

Παράλληλα, στο κεφάλαιο ΚΔ' της Αναφοράς στον Γκρέκο (σ. 340-341), αφηγείται τον προσανατολισμό και την πίστη του στον Βουδισμό, αφού συνειδητοποιεί για τα καλά ότι παραστράτισε προδίδοντας την αληθινή πίστη:

Σίγουρα, ή λιονταρίσια θροφή τοῦ Ἑωσφορικοῦ προφήτη μὲ εἶχε δυναμώσει, κι' εἶχα ἀρχίσει νὰ ντρέπομαι πὸν προσπαθοῦσα νὰ σκεπάσω τὴν ἄβυσσο μὲ φανταχτερὸ περδικοπάνι δὲν τολμοῦσα νὰ τὴν κοιτάζω κατὰματα, γυμνὴ ὡς εἶναι κι' ἀποτρόπαιη. Εἶχε σταθεῖ ἀνάμεσα σὲ μένα καὶ στὴν ἄβυσσο ὁ Χριστός, κι' εἶχε ἀπλώσει πονετικά τὰ μπράτσα του καὶ δὲ μὲ ἄφηνε νὰ τὴ δῶ, γιὰ νὰ μὴν τρομάζω.³⁹
... «Αὐτὸς εἶναι» μοῦ ἔλεγε ἡ φωνή, αὐτὸς εἶναι ὁ τελευταῖος Λυτρωτὴς λυτρώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, ἀπὸ τὸ φόβο, ἀπὸ τοὺς θεοὺς ακλοῦθα τον. Ἐγὼ δὲν μπόρεσα, δὲν πρόφτασα ἤρθε ὁ Ὑπεράνθρωπος, μοῦ κρατοῦσε μιὰ μεγάλη ἐλπίδα καὶ παραστράτησα δὲν μοῦ μείνει καιρὸς νὰ τὸν ἀναμερίσω ἀναμέρισε ἐσὺ τὸν ἐδικό σου, τὸν ὑπεράνθρωπο, τὸ Ναζωραῖο, φτάσε ὅπου ἐγὼ δὲν πρόλαβα νὰ φτάσω – στὴν ἄκρα ἐλευτερία.»⁴⁰

Πράγματι, ο συγγραφέας αμφιταλαντευόταν μεταξύ της χαοτικής και αποτρόπαιης αβύσσου και του Χριστοῦ που δεν τον άφηνε ο Κύριος να την αντικρύσει, για να μην τρομάξει από το μέγα σκότος που κυριαρχεί σ' αυτήν, και να παραδοθεί με την ψευδαίσθηση ότι εκεί η ψυχή θα λυτρωθεί.

Αντιθέτως, ο προφητάναξ Δαβίδ, με ακλόνητη πίστη και παρρησία στον Θεό, τον ικέτευε να λάμψει με τη χάρη Του το σκότος της ψυχής του, μέσα από τον φωτισμό του νου:

Κύριε, ὁ Θεὸς μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

(Κεφ. 17: 29)

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου.

(Κεφ. 42: 3)

Ο Καζαντζάκης, ασφαλώς, πάντοτε συλλογιζόταν τον Θεό ως μια αόρατη, ασάλευτη παρουσία, όπως ο ίδιος αναφέρει, που κρύβεται πίσω από τον φαινομενικό κόσμο. Συγκεκριμένα, στην *Άσκητική*, γράφει:

Ἐνα μονάχα λαχταρίζω: Νὰ συλλάβω τί κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα, τί εἶναι τὸ μυστήριό πὸν μὲ γεννάει καὶ μὲ σκοτώνει, κι' ἂν πίσω ἀπὸ τὴν ὁρατὴ ἀκατάπαυτη ροὴ τοῦ κόσμου κρύβεται μιὰ

³⁹ Νίκου Καζαντζάκη *Αναφορά στον Γκρέκο*. Αθήνα: ΕΚΤΗ ΕΚΔ. Εκδόσεις Διόπτρα, σελ. 487-488..

⁴⁰ Νίκου Καζαντζάκη, ό.π., σελ. 486.

άόρατη, άσάλευτη παρουσία. Άν ό νοῦς δέν μπορεί, δέν εἶναι ἔργο του νά επιχειρήσει πέρα άπό τά σύνορα τήν ήρωική απελπισμένην έξοδο, νά 'ταν νά μπορούσε ή καρδιά μου!

... Αυτό θέλω! Ξέρω τώρα, δέν ἐλπίζω τίποτα, δέ φοβοῦμαι τίποτα, λυτρώθηκα άπό τὸ νοῦ κι' άπό τήν καρδιά, άνέβηκα πιὸ πάνω, εἶμαι λεύτερος. Αυτό θέλω. Δέ θέλω τίποτα ἄλλο. Ζητοῦσα ἐλευτερία.⁴¹

Έτσι, λοιπόν, για να αισθάνεται πραγματικά ελεύθερος, έπρεπε να αποτινάξει κάθε σύνδεσμο, **νοησιαρχικά αλλά και καρδιακά**, που διατηρούσε με την ανώτερη και άόρατη αρχή του Παντός – αφού αποσκοπούσε στην άκρατη ελευθερία...

Εύλογο είναι ότι, με το συγκεκριμένο αυτό σκεπτικό, αδυνατούσε πλέον να συλλάβει με τη νόηση τον Θεό, την Ανώτατη άόρατη Ουσία (αφού λυτρώθηκε από τον νοῦ, καθώς σημειώνει στο βιβλίο του *Άσκητική*). **Αλλά και με την καρδιά**, που είναι η έδρα του συναισθήματος, αδυνατούσε να λυτρωθεί ο Στοχαστής, για να νιώσει ελεύθερος – ακόμα και από τον αληθινό Θεό, που η ουσία Του συνίσταται στην απέραντη αγάπη που τρέφει για τα πλάσματά Του.

Γι' αυτό, λέει ό Μέγας Βασίλειος, «όταν ό νοῦς δέν σκορπίζεται στὰ έξωτερικά πράγματα, οὔτε άπλώνεται στὸν κόσμο άπό τὶς αἰσθήσεις, γυρίζει στὸν έαυτό του και μέσα άπό τὸν έαυτό του άνεβαίνει στήν έννοια τοῦ Θεοῦ»...

*Κατὰ τὸν Άρεοπαγίτη Διονύσιο, «λέγεται κυκλική ή άνωτέρα και πρώτη κυρία κίνησις τῆς ψυχῆς, γιατί, καθώς, παραδείγματος χάρι, **όταν οἱ δυὸ ἄκρες μιᾶς βέργας ένωθοῦν, γίνεται στεφάνι και κύκλος**, ἔτσι και όταν ή νοερὰ και γνωστική δύναμις και ενέργεια τῆς ψυχῆς, ή όποία βρίσκεται έξαίρετα στὸν ἐγκέφαλο, ὡς σωματικό ὄργανο, ένωθῇ με τήν νοερή οὐσία τῆς ψυχῆς **ποὺ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς** και τὸ ἐκεῖκαθαρώτατο ζωτικό πνεῦμα, ὅπως σὲ ἓνα σωματικό ὄργανο, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο και τοὺς νηπτικούς Πατέρες (Φιλοκαλία) **άπό τήν ένωσι και ἐπιστροφή τῶν δυὸ αὐτῶν, κάποιος κύκλος γίνεται και με τὸν κύκλο αὐτὸν ένώνεται ό νοῦς με τήν θεία χάρι, ή όποία βρίσκεται στὸ μέσο τῆς καρδιᾶς.***

Γιὰ νά αναφέρω κάποιο καλύτερο παράδειγμα: ὅπως οἱ ἄκτῖνες τοῦ ήλίου, ὅσο άπομακρύνονται άπό τὸ κέντρο και τὸ μέσον τοῦ γυαλιοῦ, ποὺ άνάβει τήν ἴσκα⁴², τόσο άσθενέστερες, άραιότερες και σκοτεινότερες γίνονται, και

⁴¹ Νίκου Καζαντζάκη *Άσκητική*. Αθήνα: Εκδ. Διόπτρα, σελ.73,94.

⁴² «ἴσκα» (μσν. ἥσκα < λατιν. esca): φυτίλι πυροδότησης.

*ὅσο συμμαζεύονται στὸ κέντρο τόσο δυνατότερες, πυκνότερες καὶ λαμπρότερες γίνονται, κατὰ αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ ὁ νοῦς καὶ οἱ γνωστικὲς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, ὅσο συγκεντρώνονται στὸ κέντρο τῆς καρδιάς, τόσο δυνατότερες καὶ λαμπρότερες γίνονται.*⁴³

Συνεπώς, ὁ Καζαντζάκης αδυνατούσε νὰ συνδέσει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ με τὴν ἐλπίδα (Παράδεισο – Σωτηρία – Αἰωνιότητα) που ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πίστη στὴν Ἀνώτατη Ἀρχὴ καὶ αἰτία ὅλων τῶν δημιουργημάτων, τὸν Θεό [*Πάνω στὴν ἐλπίδα πρέπει οἱ σώφρονες νὰ στηρίζουν τὴ ζωὴ τους* (Εὐριπίδης)].

Γι' αὐτὸ, σκόπιμα, ὁ Καζαντζάκης καλλιέργησε τὴν ἰδέα τῆς ἀρνήσεως τοῦ καλοῦ, που συνδέεται με τὸν Παράδεισο. Ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἡ Κόλαση (κακό) επισύρει ἐνοχλή, φόβο, τιμωρία. Ὅπως ἄλλωστε ἀρνήθηκε καὶ τὴν ἰδέα τοῦ καλοῦ, δηλαδὴ τοῦ Παραδείσου – με τὴ σωτήρια ἐλπίδα καὶ τὴν ψυχικὴ ἀνθρώπινη λύτρωση.

Ὅμως, ἐξοβελίζοντας κάθε ἐννοια φόβου (Κόλασης) καὶ ἐλπίδας (Παραδείσου), οὐσιαστικά, μέσα τοῦ ἀφησε υπαρξιακὸ κενό, ἀρνούμενος τὴν Ἀλήθεια, ζώντας με τὴν ψευδαίσθηση μιᾶς ἀπατηλῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Καζαντζάκης, ὡς δεινὸς θηρευτὴς, ἐπεδίωξε, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτησε πλήρη ἐλευθερία. Σ' αὐτὸ ὅμως, ἐδώ, τὸ σημεῖο ἐγκτεῖται καὶ τὸ πνευματικὸ παραστράτημά τοῦ ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ πίστη. Συνεπώς, ὅλες ἐκεῖνες οἱ πεποιθήσεις που διεμόρφωσαν καὶ τὸ τελικὸ τοῦ πιστεύω ἀφορούσαν τὴ δυσχέρεια καὶ τὴν ἀδυναμία τὴν ὁποία ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀνακαλύψει τὴν Ἀνώτερη Οὐσία, που κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα τῆς ὕλης καὶ ἐκλαμβάνεται ὡς ἀποτυχία τῆς ψυχῆς.

Ἐντούτοις, στὸ ἔργο τοῦ *Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται*, ἀναφέρει:

Ἀδέρφια, εἶπε τέλος, σὰν τὸν καρπὸ τοῦ δένδρου εἶναι καὶ ἡ κάθε ἀπόφαση τοῦ ἀνθρώπου. Ἀργά, ὑπομονετικά, με τὸν ἥλιο, με τὴ βροχὴ, με τὸν ἀέρα, ὁ καρπὸς ὠριμάζει καὶ πέφτει. Κάντε ὑπομονή, ἀδέρφια μου, μὴ ρωτᾶτε κανένα θὰ ῥθει καὶ ἡ ὥρα ἡ βλογημένη ἡ δικὴ σας καὶ τότε πιά δὲ θὰ ρωτᾶτε ἥσυχα, χωρὶς νὰ πονέσετε, θ' ἀφήσετε γυναῖκα καὶ παιδιὰ, καὶ γονιοὺς καὶ ἐμπόρια, θὰ ξεπουλήσετε ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ μαργαριτάρια καὶ θὰ βρεῖτε τὸ Μεγάλον Μαργαριτάρι, τὸ Χριστό.

⁴³ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, 10η ἔκδ.2014. *Ὁ Ἀόρατος Πόλεμος* (ἀπόδ.: Ἱερομόναχος Βενέδικτος, Ἀγιορείτης). Νέα Σκῆπη Ἁγίου Ὁρους: Ἐκδόσεις Συνοδείας Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου, σελ. 123-124.

Ο άνθρωπος, που, ετυμολογικά, προέρχεται από το «ἄνω θρώσκω», σημαίνει το ον που κοιτάζει και κινείται προς τα άνω, γεμάτος ελπίδα, αισιοδοξία και στόχους, δηλαδή είναι ο Χρυσαιτός του πνεύματος. Οι δυο φτερούγες του Χρυσαιτού, η πίστη και η ελπίδα, που απαρτίζουν τα μέλη του, σε σχέση με την κεφαλή (νους – αγάπη), τον οδηγούν με επιτυχία στον στόχο του, στην κορυφή, που είναι η πνευματική επικοινωνία (προσευχή) και η ένωση, μέσω των μυστηρίων, με τον Τριαδικό Θεό.

II.

Ας παραμείνουμε λίγο ακόμα στο Κεφάλαιο των αυτοκτονιών, επεκτείνοντας τον φιλοσοφικό μας λόγο, για να ερμηνεύσουμε πλήρως απόψεις γνωστών στοχαστών, που διετύπωσαν τα πιστεύω τους μέσα από τα διαχρονικά κείμενά τους. Αδιαμφισβήτητα, αντλούμε απ' εκείνους πολύτιμες πνευματικές διδαχές και συμπεράσματα περί της αθανασίας της ψυχής. Και να αναστοχαστούν, προβληματιζόμενοι κατά το σκεπτικό τους, εκατομμύρια άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται, αδιαφορούν ή και αρνούνται ολοσχερώς την ύπαρξη του Άχρονου, Αόρατου και Αιώνιου, Αληθινού Όντος.

Μποναβεντούρα: Αναφέρεται στην αντίληψη περί της τριπλής διάστασης του κάθε πράγματος. Πρωταρχικά, παρατηρούμε το υλικό και αισθητικό, έπεται ο συνειρμός τού κάθε επιστητού στη διάνοια του ανθρώπου, και η τρίτη διάσταση, που αφορά την πνευματική έκφραση και επικοινωνία του με τον Θεό. Η τρίτη διάσταση είναι η πλέον καθοριστική του ανθρώπινου *είναι*, μιας και τον καθιστά ανώτερο στο ζωικό βασίλειο.

Ο Μποναβεντούρα εντρυφά επάνω σ' αυτές τις παραμέτρους - οπτικές και, μάλιστα, στο έργο του *Υπαγωγή των τεχνών στη Θεολογία*, εν συντομία καταλήγει ότι το απείρως ανώτερο θεωρείται εκείνο του φωτισμού της Χάριτος των Θείων Γραφών, που, τελικά, ακόμη περισσότερο μετά θάνατον, συνοδεύει κάθε ηθική και δίκαιη ανθρώπινη ύπαρξη το εκτυφλωτικό Φως της Ουράνιας δόξας.

⁴⁴ Νίκου Καζαντζάκη *Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται*, εκδ. Διόπτρα, σελ.313.

Εν κατακλείδι, ο Ιταλός φιλόσοφος επισημαίνει ότι ο άνθρωπος επικοινωνεί με τον Θεό δια του νου, μέσω των Θείων Ιδεών, οι οποίες προϋπάρχουν μέσα του, την καρδιά - συναίσθημα και την ψυχή, που έχει ήδη εξαγνιστεί.

Αλβέρτος ο Μέγας: Η φιλοσοφία του εδράζεται στην αρχή ότι κάθε ανθρώπινη προσπάθεια δημιουργικότητας πρέπει να επικεντρώνεται και να αποσκοπεί, ουσιαστικά, στην επικοινωνία με τον Θεό. Σαφέστατα, κάνει λόγο για θείο φωτισμό - χάρισμα θείων δωρεών, όπως και ότι η υλική κτίσις δημιουργήθηκε από τον Θεό - Λόγο, καθ' όσον ο κόσμος της αιωνιότητος - ιδέες ενυπάρχουν μέσα Του.

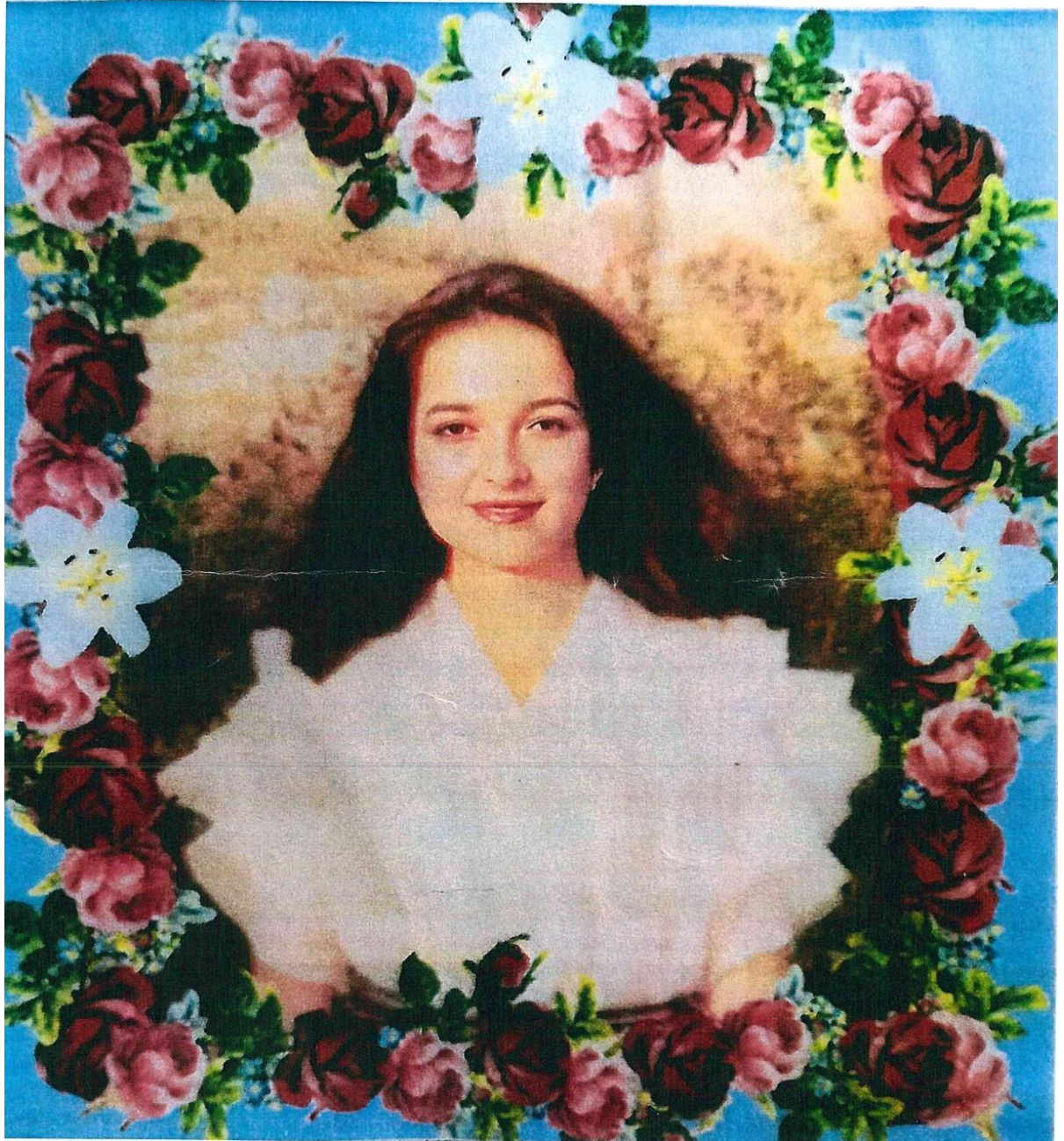
Κατ' αυτόν, από τη λογική του Θεού έχει δημιουργηθεί ο κόσμος, ο οποίος διευθετείται και υπακούει νομοτελειακά υπό το κράτος της Θείας Πρόνοιας. Ο ίδιος, στη ζωή του, έζησε εκουσίως πτωχικά, εφαρμόζοντας στην πράξη, ως Επίσκοπος, τα λόγια του Ευαγγελίου, ενώ το πλούσιο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει τριάντα οκτώ (38) τόμους.

Σε κάθε εξαγνισμένη ανθρώπινη ψυχή ενοικεί το Άγιο Πνεύμα, ως δωρεά και καρπός αγάπης. Είναι κάτι που ανυψώνει την ανθρώπινη φύση, που οφείλει να ανταποκριθεί πλήρως στην κλήση, όπως και σε κάθε έργο με έντονο το πνευματικό στοιχείο.

Κόμης Σάφτσμπερυ (Shaftesbury): Απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε καλό έργο θεωρείται ότι αποτελεί η θεϊκή έμπνευση - Αόρατη Παρουσία. Όπως άλλωστε και το γεγονός ότι συνιστά την αιτία κατανόησης και διαχωρισμού του καλού και ωφέλιμου, που διακρίνει τον άνθρωπο για την πραγμάτωση του αγαθού, και όχι του πονηρού και βδελυρού.

Με το έργο του *Χαρακτηριστικά των ανθρώπων, των τρόπων, των απόψεων και των εποχών*, ο φιλόσοφος τονίζει την ιδέα του ηθικώς αποδεκτού, καθ' όσον ο άνθρωπος, στον πνευματικό του αγώνα, εμφορείται από ιδέες και πράξεις ανώτερες, καθότι ταυτίζονται γενικότερα με τον ηθικό κώδικα και την φιλαλληλία, και όχι με τον ενστερνισμό του κακού.

Ιωάννης ο Σκώτος: Ο φιλόσοφος κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ Δημιουργού και δημιουργημάτων, καθώς τα πάντα έλαβαν υπόσταση από τον Θεό. Ο Ίδιος (Θεός) είναι Αδημιούργητος, αλλά και εποπτεύονται τα πάντα απ' Εκείνον, σε κάθε τους φάση. Υπό αυτήν την έννοια, αποδίδει για τον Θεό τον χαρακτηρισμό του «Υπέρ-Όντος», αφού

ο Θεός στέκεται επάνω απ' όλα, τα κατευθύνει, είναι η Αρχή, η αιτία τους και η συνέχεια της πορείας τους μέχρι τέλους.

Ζαν Ζακ Ρουσσώ: Με τη λογική ότι όλα, ανεξαιρέτως, δημιουργήθηκαν λίαν καλώς διευθετημένα από τον Δημιουργό, ο άνθρωπος, στη συνέχεια, αποβαίνει καταστροφέας των πάντων, αφού η Φύση θα υποστεί τη μεγάλη αρνητική επίδραση της αλόγιστης και αθέμιτης καταστροφικής επέμβασής του επάνω στο όλον περιβάλλον. Ο φιλόσοφος κάνει μια μεγάλη επισήμανση, που αφορά έναν ασταμάτητο εξαναγκασμό των φυσικών πραγμάτων από τον ανικανοποίητο άνθρωπο, που εξ αιτίας του όλα τελούν υπό παραμόρφωση.

Δεν θέλει τίποτε όπως το έκανε η φύση ούτε το ίδιο του το είδος.

(Ζαν Ζακ Ρουσσώ, *Αιμίλιος ή Περί Αγωγής*)

Βολταίρος: Η ύπαρξη του Όντος κατέχει θέση ρυθμιστή επάνω σε κάθε τι. Η ανθρώπινη γνώση, κατ' αυτόν, θεωρείται ανεπαρκής για την κατανόηση του Θεού, όντως περιορισμένη, ενώ διατυπώνει την άποψη ότι υφίσταται εκείνο το "κάτι", διότι από το μηδέν τίποτε δεν προκύπτει.

Οι άνθρωποι που σκέπτονται είναι λίγοι και δεν φροντίζουν να αναστατώσουν τον κόσμο.

(Βολταίρος, *Φιλοσοφικές Επιστολές*)

Νικολά Μαλμπράνς: Ο λόγος περί Ιδεών του Γάλλου φιλοσόφου Μαλμπράνς αποτυπώνεται στο γεγονός ότι οι ιδέες θεωρούνται από τη φύση τους θεϊκές και αιώνιες, εφ' όσον προϋποθέτουν ένα πνεύμα σκεπτόμενο.

Κρίνονται αναγκαίες οι αληθείς ιδέες, καθώς αποδεικνύουν όλο το μεγαλείο του νοητού κόσμου, βάσει της απόλυτης ηθικής Αλήθειας περί υπάρξεως του Θεού.

Σημαντικότερα έργα του: *Περί της αναζητήσεως της αληθείας, Διάλογοι περί της μεταφυσικής και της Θρησκείας, Διάλογοι περί του Θανάτου.*

Φρίντριχ Σέλλινγκ (Friedrich Schelling): Κατά τον Γερμανό φιλόσοφο, η ύλη καθίσταται εμπόδιο του ανθρώπου για την ουσιαστική προσέγγισή του με το Θείο. Η ύλη αποτελεί και την αιτία απομάκρυνσης από τον Θεό, που είναι το Απόλυτο, ως «Θεία Αρχή των πραγμάτων», όπως σημειώνει.

Η Τέχνη, ως δημιουργία, παρέχει τη δυνατότητα ένωσης της ψυχής με την ύλη. Τότε μονάχα η Τέχνη, ως αναπαράσταση του κόσμου της πραγματικότητας,

επιτυγχάνει τον σκοπό της, όταν ολοκληρώνεται το έργο που αντανακλά την ψυχική διάθεση και το ιδεολογικό υπόβαθρο του καλλιτέχνη, συνδεδεμένο και ταυτισμένο με την υλική του μορφή. Εκείνο, πράγματι, είναι που χαρακτηρίζει και εξελίσσει την Τέχνη, αφού υποδεικνύει την οδό της γνώσεως προς το Απόλυτο.

Κυριότερα έργα του: *Φιλοσοφία και Θρησκεία, Φιλοσοφία της Τέχνης, Φιλοσοφία της Αποκάλυψης, Η φυσική και Θεία αρχή των πραγμάτων.*

Feuerbach: Μας αναφέρει:

Ζούμε σε μια εποχή της παρακμής του Χριστιανισμού: τη θέση της πίστης πήρε η απιστία, τη θέση της Βίβλου πήρε ο λόγος, τη θέση της Θρησκείας και της Εκκλησίας η πολιτική, τη θέση του ουρανού πήρε η γη, της προσευχής η εργασία, της κόλασης η υλική ανάγκη, τη θέση του Χριστού πήρε ο άνθρωπος.

Και συνεχίζει:

Ο άνθρωπος λατρεύει ως Θεό αυτό από το οποίο πιστεύει ότι εξαρτάται η ζωή του.

(VIII, 62)

Ωριγένης: Ο Ωριγένης, επισταμένως εντρύφησε στην Φιλοσοφία, αποσκοπώντας να σχηματίσει πληρέστερη εικόνα της εξ Αποκαλύψεως Χριστιανικής αλήθειας. Εκείνος διατείνεται ότι:

Ο Χριστιανισμός αποτελεί την αληθινή Φιλοσοφία, κάνοντας σαφή διαχωρισμό μεταξύ της ανθρώπινης και της Θείας σοφίας, την οποία χαρακτηρίζει και δώρο της Χάριτος του Θεού. Ας μην αρκείται κανείς σε μια απλή, επιφανειακή πίστη, αλλά μαζί με τη γνώση φωτίζεται ο νους από Χάρη του Θεού για να ενδυναμώσει και η πίστη, θέτοντας ως προϋπόθεση της γνώσης την έλλογη πίστη.

Ο Ιερός Αυγουστίνος σημειώνει ότι η Φιλοσοφία δεν επιτυγχάνει τον σκοπό της, που είναι η γνώση του Θεού, όσο παραμένει ανυπόδουλη στο Ευαγγελικό *Πιστεύω*. Κατ' εκείνον, ο Χριστιανισμός αποτελεί και την αληθινή Φιλοσοφία, καθώς ο ίδιος αναζητούσε τον Θεό έξω απ' αυτόν, τη στιγμή που ανακάλυψε ότι κατοικούσε μέσα του.

Τζιαμπατίστα Βίκο: Ο φιλόσοφος, αν και ο ίδιος έζησε πολύ πτωχικά, εντούτοις, αναζητούσε τον Θεό-Δημιουργό, την Αιώνια Αλήθεια, πίσω από το κάθε τι, φυσικό

και ανθρώπινο. Ο Θεός ενανθρωπίστηκε στη γη, δίδαξε, θεράπευσε ασθενείς και, εκουσίως, υπέστη σταυρικό θάνατο, αποδεικνύοντας, με το παράδειγμά του, ότι ο Θεός –Δημιουργός του κόσμου– σχετίζεται και ενδιαφέρεται για τα πλάσματά του. Όμως, ο εγωκεντρικός άνθρωπος, αν και του έχει εμφυτεύσει μέσα του ο Θεός την ιδέα να Τον αντιλαμβάνεται νοητά, εντούτοις, ο άνθρωπος τείνει συνεχώς προς μια ζωή απολύτως αποστασιοποιημένη.

Η ανεπάρκεια της ανθρώπινης νόησης, η οποία κείται βυθισμένη, όπως αναφέρει ο Φιλόσοφος, σε ένα υλικό σώμα, έρχεται σε αντίθεση με το εσώτερο, βαθύτερο βίωμα του εαυτού του (ενδοσκόπηση), αφού κυριαρχεί η αίσθηση. Στο έργο του *Η Νέα Επιστημονική Γνώση*, σημειώνει με έμφαση:

... ακριβώς όπως τα μάτια του σώματος βλέπουν όλα τα αντικείμενα έξω από αυτά, αλλά χρειάζονται έναν καθρέπτη για να δουν τον εαυτό τους.⁴⁵

III.

Τα ανωτέρω αναφερόμενα αποτελούν τις φιλοσοφικές δοξασίες των στοχαστών για το “δυσύνθετο” (ύλη και πνεύμα) της κάθε ανθρώπινης ύπαρξης.

Δεν θα βλέπουμε τις δύο αντίθετες έννοιες (καλό, Παράδεισος – κακό, Κόλαση, ενοχή) σχεδόν το ίδιο, διότι το κακό δεν είναι τίποτε άλλο παρά η άρνηση του καλού.

Το φως διαλύει το σκοτάδι και η ζωή νικά τον θάνατο.

Ο άνθρωπος δεν είναι η αρχή και το τέλος της ύπαρξής του, αλλά ο Θεός το Α και το Ω της κάθε οντότητας.

Στα φιλοσοφικά ερωτήματα τα οποία αναφύονται στη σκέψη, ως προς το «ποιοι είμαστε» και «γιατί υπάρχουμε», οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι είμαστε αυτό που επιδιώξαμε να γίνουμε, σύμφωνα με τις πεποιθήσεις μας ή, άλλως, οι πράξεις μας μαρτυρούν ποιοι πραγματικά είμαστε.

Ο Άντον Τσέχωφ υπογραμμίζει:

Είσαι ό,τι πιστεύεις.

Γιατί υπάρχουμε;

⁴⁵ Giambattista Vico 2015. *Η Νέα Επιστημονική Γνώση* (Εισαγ. – μτφ. – πίνακ.: Γιώργος Κεντρωτής). Αθήνα: Gutenberg, σελ. 14.

Θεωρώ ότι υφίσταται πάντα μια σκοπιμότητα – αναγκαιότητα για τον καθένα μας, που εμείς αδυνατούμε να τη συλλάβουμε. Ένα μυστικό στη ζωή μας σχέδιο.

Τι μπορώ να γνωρίζω;

Απαντούμε: Την Αλήθεια, μέσω του αναστοχασμού της γνώσης για το Αληθινό Όν.

Τι οφείλω να πράττω;

Μα, φυσικά, ο προορισμός μας συνίσταται στο να επιτελούμε, σε όλες τις περιστάσεις της ζωής μας, ακόμη και κάτω από αντίξοες συγκυρίες, το αγαθό.

Τι μπορώ να ελπίζω;

Την ηθική τελείωση, που επιτυγχάνεται μέσω της γνώσης του Όντος και των ωφέλιμων πράξεων που εκπηγάζουν από Εκείνο, και κορυφώνεται με την αρετή της αγάπης.

Με την απλή λογική αυτή προσέγγιση κερδίζεται η αιώνια και αληθινή ζωή. Κι όλα αυτά για να επιτευχθούν, οφείλει ο άνθρωπος να βλέπει τα πράγματα τελείως αντικειμενικά και ανυστερόβουλα.

Στο ποίημά του, ο **Paul Verlaine** διερωτάται και ο ίδιος για τον σκοπό της ζωής του ανθρώπου, με τη φράση:

Qu' est _ce que je fais en ce monde?

(Τι κάνω σ' αυτόν τον κόσμο;)

Gaspard Hauser chante

Ο Γκασπάρ Ωζέ τραγουδά:

Je suis venu, calme orphelin

Ήρθα, πράο ορφανό

*Riche de mes seuls yeux
tranquilles*

*Πλούσιος απ' τα μάτια μου μόνον τα
γαλήνια*

Vers les hommes des

Προς τους ανθρώπους

grandes villes

των μεγάλων πόλεων

Ils ne m'ont pas trouvé

Δεν με βρήκαν

malin

μοχθηρό

Suis-je né trop tôt

Γεννήθηκα πολύ νωρίς

ou trop tard?

ή πολύ αργά;

Qu' est-ce que je fais

Τι κάνω

en ce monde?

O vous tous,

ma peine est profonde:

Priez pour le pauvre

Gaspard!

σ' αυτόν τον κόσμο;

Ω, εσείς όλοι,

ο καημός είναι βαθύς:

Προσευχηθείτε για τον φτωχό

Γκασπάρ!

Σκοπός – χρέος του ανθρώπου αποτελεί η γνώση του Αληθινού Όντος (Θεού) και η πνευματική ένωση μαζί Του, για να επέλθει η ψυχική λύτρωση και σωτηρία.

Αποτροπή – αποφυγή, λοιπόν, συνιστούμε, οριστικά και αμετάκλητα, στη σύλληψη κάθε ιδέας - τρόπου για επικείμενη ...αυτοκτονία! Αφού η αποτρόπαιη αυτή πράξη υποδηλώνει απελπισία, μηδενισμό - αθεΐα, υλισμό...

Για να μην χαθεί, αιώνια, καμιά ανθρώπινη ψυχή!

Διαπιστώνουμε, επίσης, ότι η ζωή και η υγεία είναι δώρο Θεού. Ακόμη, και το γεγονός, αν αναλογιστούμε, ότι νέοι συνάνθρωποί μας βρίσκονται καθηλωμένοι ισοβίως σε ένα κρεβάτι ή αναπηρικό καρότσι –πράγμα ασφαλώς πολύ οδυνηρό–, επιδεικνύοντας όμως οι ίδιοι καθημερινά τόσο μεγάλη υπομονή και καρτερία, αλλά και τρέφοντας μέσα τους την ελπίδα για πιθανή μελλοντική βελτίωση της υγείας. Κι αυτό το καρτερικό παράδειγμά τους έρχεται σε πλήρη αντίθεση με κάποιους υγιείς, αλλά ανυπόμονους και αχάριστους προς τον Θεό, διότι θεωρούν στη ζωή κάποια πράγματα αυτονόητα και δεδομένα. Όμως, στις περισσότερες των περιπτώσεων, αυτό δεν συμβαίνει.

Παρατηρούμε, επομένως, ότι στους ρηχούς και επιφανειακούς συμπολίτες μας, τα όνειρα και οι υψηλές προσδοκίες, που προστάζουν τη συνείδηση για την πραγμάτωσή τους, κάποτε τους προδίδουν, αφού η ίδια η ζωή έχει τόσες πολλές αντιξοότητες, απρόοπτα και δυστυχίες.

Κάθε δυστυχία υποτάσσεται στην υπομονή.

(Βιργίλιος)

Όπως οι πολύτιμοι λίθοι και τα ευγενή μέταλλα καθαρίζονται και γυαλίζονται με κάποιας μορφής επεξεργασία, έτσι και οι άνθρωποι βελτιώνονται με τις δοκιμασίες, κι αυτό, για να καταστούν κάποτε πνευματικά ώριμοι (τελειοποιημένοι).

Πράγματι, μονάχα τότε θα υποτονισθεί κάθε παραίτηση ή άρνηση για τη ζωή, αφού στον νου θα επικρατεί η θετική σκέψη και προσπάθεια, που προάγει και εξελίσσει το άτομο.

Ας ευχηθούμε ποτέ πια να μην ξανασυμβεί κανένα περιστατικό αυτοχειρίας και για κανέναν λόγο, για να μην ξεπέσει και κατακρημνισθεί αιώνια καμιά ψυχή στο μέρος εκείνο που δεν πρέπει και είναι η *κατάμαυρη απύθμενη άβυσσος*, όπου караδοκεί το θηρίο... Και πνίγεται, αλλά, ουσιαστικά, δεν λυτρώνεται ποτέ εκεί ο κόσμος.

Με επιμονή, οι περισσότεροι ισχυρίζονται ότι μετά τον θάνατο τίποτε δεν υπάρχει. Ο αυτόχειρας που κρεμάστηκε ξεμπέρδεψε για πάντα απ' όλα τα βάσανά του. Μήπως κανένας διασκέλισε το κατώφλι του θανάτου και ξαναγύρισε, για να μας πει; Γι' αυτό, ό,τι φάμε εδώ, ό,τι πούμε, ό,τι διασκεδάσουμε, για να φύγουμε χορτάτοι και ευχαριστημένοι με ...“άρτον και θεάματα”.

Απλοϊκή και συνηθισμένη είναι η λαϊκή αυτή διατύπωση, που έρχεται σε αντιδιαστολή με το εδάφιο του άφρονος πλουσίου του Ευαγγελίου. Εκείνου του πλούσιου που πέθανε ξαφνικά και μετά θάνατον ικέτευε τον Θεό να του παραχωρήσει μια δεύτερη ευκαιρία επιστροφής στη γη, επιδιώκοντας να νουθετήσει τα άσωτα αδέρφια του – εκείνα ζούσαν με κραιπάλες και αδιαφορία–, για να μην υποφέρουν μετά τον θάνατό τους κι αυτά, όπως ο ίδιος στον Άδη, τόσα πολλά δεινά (ενοχή συνείδησης – θάνατο ψυχικό εξ αιτίας αμετανοησίας – αιώνια τιμωρία).

Σχετικά με το ζήτημα του θανάτου, ο Προφήτης Ησαΐας μάς βεβαιώνει ότι στον Άδη:

***Καταβήσονται οί ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ
ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
μετέωροι ταπεινωθήσονται.***

(Παλαιά Διαθήκη, Ἡσαΐας, 5: 14-15)

Τι είναι η επίγεια ζωή μπροστά στην ατελεύτητη αιωνιότητα; Ασφαλώς, ένα τίποτα, αφού η διάρκεια της προσωρινής αυτής ζωής είναι σύντομη, όπως ο ατμός που φαίνεται για λίγο και μετά διαλύεται...

IV.

Ας προσεγγίσουμε λίγο περισσότερο το γεγονός του θανάτου. Κατ' αυτόν τον τρόπο συλλαμβάνουμε πληρέστερα τον αιώνιο ανθρώπινο προορισμό, έτσι ώστε ο σημερινός άνθρωπος να καταστεί αρνητικός ως προς την έσχατη και λαθεμένη επιλογή της αυτοκτονίας. Εκτιμάται ότι τα ποσοστά της έχουν αυξηθεί ανησυχητικά λόγω οικονομικής ανέχειας, αλλά και διαταραχών στον ψυχισμό αρκετών ανθρώπων, λόγω εγκλεισμού κατά την περίοδο της καραντίνας του κορονοϊού (Covid-19).

Ως θάνατος ορίζεται ο χωρισμός των δεσμών μεταξύ ψυχής και σώματος και, φυσικά, είναι κοινός για όλους.

Να μην θρηνείς σε νεκρό, γιατί ο δρόμος είναι κοινός για όλους και εκείνος που τον τελείωσε είναι μακάριος.

(Όσιος Νείλος ο Ασκητής)

Ο Βασιλιάς του Ουρανού Ιησούς, ο Κύριος της Ζωής και νικητής του θανάτου, προχωρεί μπροστά απ' όλους:

Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύομαι καὶ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι.

(II. Διαθήκη, Ἡσαΐας, 45: 2-3)

Στην απορία - προβληματισμό πως ο ανθρώπινος νους κατανοεί τους νεκρούς ως υπαρκτές οντότητες που επιζούν, υποστηρίζουμε τη δυνατότητα της αιώνιας ύπαρξής τους σε μια καθαρά άυλη πνευματική κατάσταση, όταν αναλογιστούμε μία διάφανη αέρινη σκιά που ζει για πάντα μετά θάνατον. Αυτή η εικόνα έρχεται στον νου, και μπορούμε να τη συλλάβουμε διότι αποτελεί την ξεχωριστή εικόνα της αέρινης σκιάς, σαφώς διαχωρισμένης από το σώμα το νεκρό, που αγγίζουμε. Το υλικό σώμα αποτελεί, στην πραγματικότητα, μια επίφαση, διότι το σώμα, ως κτιστό, είναι και τρεπτό, δηλαδή μεταβάλλεται, φθείρεται και πεθαίνει.

Το παράδειγμα στο φεγγαρόφωτο είναι χαρακτηριστικό, για να παρατηρήσουμε τη σκιά μας όπως αυτή φαίνεται στα σωματικά μάτια και, έτσι, αντιλαμβανόμαστε τον δεύτερο εαυτό μας, ανεξάρτητο από το ψηλαφητό υλικό μας σώμα, που αγγίζουμε, αν και, δυστυχώς, κάποιοι το εξοντώνουν... Συνεπώς, μετά θάνατον διαλύεται το υλικό σώμα, αλλά **παραμένει αιώνια η δεύτερη οντότητα, το δεύτερο “αντίτυπο”, της διάφανης αέρινης σκιάς, που είναι αόρατη, αν και ζωντανή.** Σ' αυτήν, λοιπόν, την άυλη κατάσταση της σκιάς επιζούν οι νεκροί αιώνια, αφού η αύρα τους, η αιθέρια

οντότητα, μετά θάνατον, ως πνεύμα αιώνιο, με αστραπιαία ταχύτητα όπως η φαντασία, διασχίζει το διάστημα. Στο μέρος που βρίσκεται το επιδερμικό σώμα μεταφέρεται η σκιά, αλλά και στα υπόλοιπα μέρη που γνώρισε, πόνεσε, αλλά και αγάπησε η ψυχή στην επίγεια ζωή της.

Στον πνευματικό κόσμο, που εμείς συνήθως αδυνατούμε με τις αισθήσεις να τον παρατηρήσουμε και, ως εκ τούτου, νοητικά (πλήρως), να τον συλλάβουμε, δεν μπορούμε, ορθολογικά, να κατανοήσουμε ότι οι νεκροί εκπέμπουν την αύρα τους σε όλο το πνευματικό πεδίο, εφόσον εκεί συνυπάρχουν τα αιθέρια σώματά τους.

Ο άνθρωπος οφείλει να εμβαθύνει ακόμα περαιτέρω και σε αυτά τα άδυστα μυστήρια, όπως είναι εκείνο του Θανάτου. Οι νεκροί, αν και δεν το αντιλαμβανόμαστε αισθητά, βρίσκονται κοντά μας, διαβάζουν τις σκέψεις μας, όπως καταλαβαίνουν νοερώς και τα συναισθήματά μας. Αν, δηλαδή, τους αγαπάμε, αν τους σκεπτόμαστε αρκετά συχνά ή όχι. Όλες εκείνες οι σκέψεις και τα αισθήματά μας βιώνονται και αποτυπώνονται στον πνευματικό ή στοιχειακό κόσμο των νεκρών.

Εκείνοι, ως πνευματικές οντότητες, ανήκουν, ολοκληρωτικά πλέον, στον λεπτοφυή ουράνιο κόσμο και, κατ' επέκταση, σ' ολόκληρο το σύμπαν.

Μπορεί οι νεκροί να μην είναι αντιληπτοί, αλλά δεν είναι απόντες.

(Βίκτωρ Ουγκώ)

Οί άνθρωποι τοῦ κόσμου ἀποφεύγουν τὸ λογισμὸ αὐτὸ καὶ τὴ μνήμη τοῦ θανάτου, γιὰ νὰ μὴν κόψουν τὴ διάθεση καὶ τὴν ἐπιθυμία ποὺ ἔχουν στὰ γήινα πράγματα, στὰ ὁποία εἶναι προσκολλημένοι, καὶ λυποῦνται ἐὰν σκεφθοῦν ὅτι θὰ τὰ ἐγκαταλείψουν.

(Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης)⁴⁶

Βασική προϋπόθεση του να μην φοβόμαστε τον θάνατο είναι να ξέρουμε ότι ο θάνατος δεν αναιρεί την ουσία της υπάρξεως, το *είναι*, αλλά το *γίνεσθαι*. Που το τελευταίο αυτό, ως ψευδής υπόσταση της ζωής, τείνει συνεχώς να μεταβάλλεται και, στο τέλος, με τον θάνατο, αποσυντίθεται.

Ο Θάνατος φοβίζει τους ανθρώπους, γιατί πιστεύουν πως μετά από αυτόν δεν υπάρχει τίποτε, ούτε καλό ούτε κακό.

(Αριστοτέλης)

⁴⁶ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης 2014. *Ο αόρατος Πόλεμος* (απόδ.: Ιερομόναχος Βενέδικος, Ἀγιορείτης), Κεφ. Θ' «Πὼς πρέπει νὰ προετοιμαζόμαστε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ποὺ μας πολεμοῦν κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ θανάτου». Νέα Σκήτη Ἀγίου Ὁρους: ἐκδ. Συνοδείας Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, σελ. 262.

Ο φόβος του θανάτου λυπεί εκείνον ο οποίος κατακρίνεται υπό της ίδιας αυτού συνειδήσεως.

(Ισαάκ ο Σύρος)⁴⁷

Το τέλος της ζωής είναι κοντά, αγρύπνησε, άνθρωπε.

(Όσιος Νείλος ο Ασκητής)

Η ρήξη της σχέσης του ανθρώπου από την Πρώτη Δημιουργική Αρχή επέφερε, ως αποτέλεσμα, την πτώση, που είναι συνυφασμένη με τον θάνατο και τη διάλυση της σωματικής υπόστασης, χαρακτηριζόμενο το φθαρτό σώμα ως το οστράκινο σκεύος της ψυχής.

Τι είναι σίγουρο σε αυτή τη ζωή; Ποιος είναι ο τόπος – έστω γυμνός κι έρημος, χωρίς καθόλου ομορφιές και πλούτη – όπου θα μπορούσε ο άνθρωπος να ριζώσει με σιγουριά;

Πού υπάρχει επιτέλους κάτι που δε θα του ξεφεύγει, σαν την άμμο ανάμεσα απ' τα δάκτυλα, όταν θα θελήσει να το σηκώσει μέσα από την άμορφη μάζα της ζωής και να το κρατήσει για λίγες έστω στιγμές;

Σε ποιο σημείο διαχωρίζονται τ' όνειρο απ' την πραγματικότητα, το Εγώ απ' τον κόσμο, το βαθύ περιεχόμενο απ' τη φευγαλέα εντύπωση; Κάποιος έχει πεθάνει και τα ερωτήματα παρασύρουν με ορμητική δύναμη στην αιώνια δίνη τους αυτόν που έμεινε μόνος.

(Γκέοργκ Λούκατς, *Η Ψυχή και οι Μορφές*)⁴⁸

Άλλωστε, η ίδια η Εκκλησία μας το εξαγγέλλει:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός,

εννοώντας ότι είναι Θεός των νεκρών (όλων των πνευμάτων), αλλά ταυτόχρονα φαίνεται και Θεός των ζώντων, **ο Θεάνθρωπος Χριστός, ο Οποίος, με την Ανάστασή Του, καταπάτησε και συνέτριψε το κράτος του Θανάτου.** Έγινε πρωτότοκος των νεκρών, η Απαρχή όλων των κεκοιμημένων, απελευθερώνοντας το ανθρώπινο γένος από τα δεσμά του Άδη.

⁴⁷ Ἀββᾶ Ἰσαάκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικοὶ Λόγοι (Λόγος Α΄) [μετενεχθέντες ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν (καθαρεύουσα) παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Καλλινίκου Παντοκρατορίνου – Ἐκδίδονται νῦν ὑπὸ Παύλου Μοναχοῦ]. Αθήνα: 2^η ἔκδ. Ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος «Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας», σελ. 7.

⁴⁸ Λούκατς, Γκέοργκ 1986. *Η Ψυχή και οι Μορφές* (μτφ. – πρόλ.: Οικονόμου, Αντώνης, επιμ.: Ζάχου, Ντίνα). Αθήνα: εκδ. Θεμέλιο, σελ. 227.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ποίημα της δημιουργού

Ανάσταση Χριστού

Έχουμε πάντα ημέρα Κυριακή,

ημέρα της Άνοιξης χαρμόσυνη, λαμπρή,
ευλογημένη κι ευωδιαστή,
κατ' εξοχήν ημέρα, τόσο ξεχωριστή,
γιατί είναι Θεϊκή.

Ανάσταση Χριστού

Βρίσκει χαρούμενους τους Χριστιανούς παντού,
αφού η Ανάσταση Του Θεανθρώπου Ιησού
σηματοδοτεί την πέραν του τάφου
αιώνια ζωή κάθε πιστού.

Ανάσταση Χριστού

Γίνεται η ελπίδα του πνευματικά και ψυχικά τυφλού,
αφού η παρουσία Του ζωντανού και νικητή Χριστού,
μετά τον Θάνατό Του, στους μαθητές,
να λάβουν το χάρισμα του φωτισμού,
στάθηκε η αφορμή του Οικουμενικού Ευαγγελισμού.

Ανάσταση Χριστού

Μήνυμα Αναγέννησης του μετανοημένου αμαρτωλού
με την εμφάνιση του Ιησού
σε Μυροφόρες, Αποστόλους, ακολούθους του Χριστού
για να μετάσχουν, ως αυτόπτες μάρτυρες Αυτού,
της Βασιλείας του Θεού.

Ανάσταση Χριστού

γιορτάζουμε, του αναμάρτητου Θεανθρώπου Ιησού,
αλλά και του κάθε Χριστιανού
που υπέμεινε στη ζωή δεινά,
τόσο καρτερικά,
για να απολαύσει τα αιώνια αγαθά.

Ανάσταση Χριστού

λέμε, χωρίς καμιά αμφιβολία, σε όλους τόσο πειστικά,
κι όχι όπως την κλονισμένη πίστη του Θωμά,
που ενισχύθηκε μετά για τα καλά,
όταν είδε Τον Αναστάντα Του μπροστά
και τον ακούμπησε ...ψηλαφητά.

Ανάσταση Χριστού
σημαίνει αδιάψευστο Χριστιανικό γεγονός
της κατακρήμνισης του παλατιού του Άδη,
που όταν ο Κύριος κατέβηκε, εκήρυξε κι εκεί,
το σκόρπισε
και τ' άφησε ρημάδι.

Ανάσταση Χριστού,
αναφωνούμε μ' ένα στόμα απανταχού.
Θάνατε, σ' αφάνισε η δύναμη του Αναστημένου μας Χριστού.
Άδη, ηττήθηκες θριαμβευτικά
από τον Λόγο του Θεού, οριστικά,
κι ελευθερωθήκαμε πανηγυρικά
από της αμαρτίας τα δεσμά, τα καταστροφικά.

Ανάσταση Χριστού
Εορτάζουμε λαμπρά
αφού γνωρίζουμε ότι το Θεανθρώπινο σώμα
δεν υπέστη διόλου φθορά.
Αλλά και η Θεωμένη η ψυχή Του
κρατήθηκε μακριά
από του Άδη τη μεγάλη σκοτεινιά.

Ανάσταση Χριστού
Ως Φως λαμπρό που ανατέλλει, φάνηκε ψηλά
να εξέρχεται Εκείνος, υπερφυσικά,
από το φτωχικό μνήμα, ο Βασιλιάς,
που τον φρουρούσαν οι στρατιώτες
επιμελώς, τόσο προσεκτικά,
μα Εκείνος ηγέρθη την Τρίτη ημέρα θριαμβευτικά.

Ανάσταση Χριστού

Το Μεγαλείο της Αναστάσεως του Χριστού
ανοίγει διάπλατα τις πύλες του ουρανού
στον άνθρωπο εκείνον που ομοιάζει του Χριστού
στις αρετές, στον τρόπο ζωής Αυτού,
πάντοτε, κατά μίμηση του Δημιουργού.

Ανάσταση Χριστού

Δύναται ο νεκρός πιστός,
αν στην επίγεια ζωή υπήρξε αγαθός,
ν' αναστηθεί κάποτε κι αυτός,
όπως ο Ίδιος ο Χριστός.

Ανάσταση Χριστού

Συμβαίνει το υπερφυσικό στον Πανάγιο Τάφο του Ζωοδότη μας Χριστού
όταν το Άκτιστο Φως του Τριαδικού Θεού
κατέρχεται εξ ουρανού.
Το μαρτυρούν οι Ιερές κανδήλες του Τάφου του Χριστού,⁴⁹
που αναφλέγονται θαυματουργά
από το υπέρλαμπρο Φως του ίδιου του Θεού.
Η απόδειξη του γεγονότος και εξαίσιου θαύματος αυτού
προϋποθέτει την ακλόνητη γι' αυτό
εμπιστοσύνη του πιστού.

Ανάσταση Χριστού

Το Πάσχα στην Ιερουσαλήμ έχει καθιερωθεί
του Αγίου Φωτός η τελετή,
κι όποιος παρίσταται στον Ιερό Ναό της Αναστάσεως εκεί,
σίγουρα, θα συγκλονιστεί,
αφού τη μηδαμινότητά του συνειδητοποιεί

⁴⁹ «Είναι συνηθισμένο στην αγία και μεγάλη Εκκλησία της Ιερουσαλήμ, της υπεραγίας Αναστάσεως, κάθε άγιο Σάββατο, ένα νέο και Ουράνιο φως να ανάβει τις κανδήλες πάνω στο ζωηφόρο και θεϊκό μνήμα... Ξαφνικά, όχι μόνο το εσωτερικό του Τάφου αλλά σχεδόν ολόκληρος ο Ναός της Αναστάσεως έλαμψε από το φως. Ο Πατριάρχης λοιπόν εκφώνησε ως ευχαριστία αυτόν τον ύμνο (*φως ιλαρόν*) και από εκείνη την εποχή μέχρι σήμερα σε ευχάριστη μνήμη ο καθένας παραλαμβάνει αυτόν (τον ύμνο) και ψάλλει προς το Θεό: “Ιησού Χριστέ, εσύ που είσαι το Ιλαρόν Φωσ της αγίας δόξας του αθάνατου, ουρανίου, αγίου και μακαρίου Πατρός, τώρα που φθάσαμε στη δύση του Ηλίου, εσένα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τον Ένα Θεό...”» (απόσπ.): Σκαρλακίδης, Χάρης Κ. 2011. *Το Άγιον Φως – Το Θαύμα του Μεγάλου Σαββάτου στον Τάφο του Χριστού – Σαραντα πέντε ιστορικές μαρτυρίες (9^{ος} –16^{ος} αι.)*. Νέα Σμύρνη Αττικής: εκδ. Ελαία, σελ. 34.

και τον Αναστημένο μας Χριστό θερμά δοξολογεί!

(Ποίημα της δημιουργού)

Η αλήθεια όμως είναι πως ο Χριστός έχει αναστηθεί κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών. Γιατί, όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο, έτσι, από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι, χάρη στη συγγένεια με τον Χριστό, όλοι θα ξαναπάρουν ζωή. Ο καθένας με τη σειρά του: πρώτος αναστήθηκε ο Χριστός, έπειτα θα αναστηθούν όσοι είναι δικοί του κατά την ημέρα της παρουσίας Του.

... Αν οι νεκροί δεν πρόκειται ν' αναστηθούν, τότε, όπως λέγεται, ας φάμε και ας πιούμε, γιατί αύριο δεν θα ζούμε.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Κορινθίους Α', Κεφ. 15, στ. 20-23, 32)

Όπως ο θάνατος είναι η πηγή όλων των πικριών, είναι η καθολική πικρία, έτσι και η ανάσταση του Σωτήρος Χριστού είναι η πηγή κάθε χαράς, είναι η καθολική χαρά.

(Γέροντας Ιουστίνος Πόποβιτς)

*Γιατί θ' ακουστεί ο ήχος της σάλπιγγος, κι αμέσως **οι νεκροί θα επιστρέψουν στη ζωή άφθαρτοι, κι εμείς οι ζωντανοί θ' αλλάζουμε το παλιό με ένα νέο σώμα. Πρέπει, αλήθεια, αυτό που είναι φθαρτό να μεταμορφωθεί σε άφθαρτο, κι αυτό που είναι θνητό να γίνει αθάνατο. Όταν αυτό το φθαρτό μεταμορφωθεί σε άφθαρτο και αυτό το θνητό μεταμορφωθεί σε αθάνατο, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος της Γραφής: ο θάνατος αφανίστηκε η νίκη είναι πλήρης!***

Θάνατε, πού είναι το κεντρί της δύναμής σου;

Τη δύναμη να πληγώνει θανάσιμα την παίρνει ο θάνατος από την αμαρτία, κι η αμαρτία παίρνει τη δύναμή της από τον νόμο.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Κορινθίους Α', Κεφ. 15 «Η ανάσταση του σώματος». στ. 52-57)

Γι' αυτό και η Χριστιανική Θρησκεία καταδικάζει την καύση του νεκρού ανθρώπινου σώματος, διότι το θεωρεί σεβαστό, καθώς είναι ο ναός της ψυχής μας και του Αγίου Πνεύματος (το οποίο λάβαμε με το μυστήριο της Βάπτισης. Και όπως ο

Κύριος ενταφιάστηκε, το ίδιο και οι άνθρωποι οφείλουν να κάνουν, γιατί το ανθρώπινο υλικό, φθαρτό σώμα πρέπει να επιστρέψει στη γη, απ' όπου και ελήφθη, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού: «**γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση**» (Π. Διαθήκη, Γέν. 3. 19).

Κατά το ζύγι του Χριστού, εκείνο που κάνει μόνιμη την αξία μέσα στον άνθρωπο ούτε από τον πλούτο απορρέει ούτε από τη φτώχεια χάνεται. Αλλά, από την ισχυρότερη ή ασθενέστερη αγάπη απέναντι στον νόμο του Θεού εξαρτάται η παλύρροια ή η άμπωτις αυτής της μόνιμης αξίας που δεν κατεβαίνει στον τάφο μαζί με το σώμα.

(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)⁵⁰

Άνθρωποι που δεν μετανόησαν για τις αισχρές πράξεις στην επίγεια ζωή τους βιώνουν ξανά έναν δεύτερο, ψυχικό θάνατο, ενώ άλλοι, ενάρετοι, οι δίκαιοι, μετά θάνατον ζουν στο άπλετο Φως της ευτυχίας και της ελευθερίας και, έτσι, ανοίγεται μπροστά τους ολόλαμπρος ο πνευματικός ουράνιος κόσμος.

Αν όσα πίστεψα συνεχίζουν να καίνε στις καρδιές των ανθρώπων, όπως ήλπιζα, τότε, ακόμη κι όταν το σώμα θα έχει ενταφιαστεί, η ζωή θα εξακολουθεί να υπάρχει.

(Μαχάτμα Γκάντι)

Οι ηδονές είναι θνητές, οι αρετές αθάνατες.

(Περίανδρος)

Όποιος δεν έχει αρετή, τίποτε άλλο καλό δεν μπορεί να έχει.

(Ξενοφών)

Η αρετή είναι εμπόλεμος κατάσταση, πρέπει να πολεμάμε συνεχώς με τον εαυτό μας.

(Ζαν Ζακ Ρουσσώ)

Αποφθέγματα μεγάλων ανδρών και φιλοσόφων επαινούν το ύψος και την αξία των αρετών, καθώς εκείνες παραμένουν εσαεί αληθινές και αιώνιες.

⁵⁰ Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς ^{10η έκδ.} 2021. *Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται – Ιεραποστολικές Επιστολές Α'* (μτφ.: Πέτσιν Σβέτλانا, Σαραγούδας Ηλίας, Σαραγούδα-Πέτσιν Νεφέλη – Θεολ. επιμ.: Παναγόπουλος Αλέξης). Αθήνα: Έν πλῶ, σελ. 29.

Οι αρετές όμως συνυφαίνονται για τους ανθρώπους και με αρκετές δυσκολίες, όπως και με αναρίθμητα εμπόδια. Πρόκειται για την «στενή πύλη» η οποία όμως οδηγεί στην αιώνια ζωή.

*Εἰσερχεσθε ἀπὸ τὴν στενὴν πύλην· γιατί εἶναι πλατιά ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρη ἡ ὁδὸς ποὺ ὁδηγεῖ στὸν χαμό, καὶ πολλοὶ εἰσέρχονται ἀπὸ αὐτήν.
Εἶναι στενὴ ἡ πύλη καὶ γεμάτη δυσκολίες ἡ ὁδὸς ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ζωή, καὶ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τὴν βρίσκουν.*

(Κ. Διαθήκη, Κατὰ Ματθαῖον, κεφ. 7, στ. 13-14)

«Ἔχω ἀκουστά, παπα-Φώτη μου, πὼς ἡ πόρτα τῆς Παράδεισος εἶναι πολλὰ στενὴ κανένας, λέει, παχὺς δὲ θὰ μπορέσει νὰ περάσει· μὰ ἐμεῖς οἱ τρεῖς θὰ περάσουμε· ζήτω ἡ φτώχεια!»

[Ν. Καζαντζάκη Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται, Εκδ. Διόπτρα, σελ. 406].

Στον εξαιρετο πίνακα **«Ἡ διάβαση της Στυγός» του Γιοακίμ Πατινίρ (1520)** παρατηρούμε τον Χάροντα ὀρθιο μέσα στη βάρκα να διασχίζει το ποτάμι (Στύγα) μεταφέροντας την ψυχή του νεκρού στον Κάτω Κόσμο.

Μέσα στη βάρκα, η ανθρώπινη ψυχή ταλαντεύεται ανάμεσα σε δύο επιλογές: τη δεξιά, που είναι στενή και δύσκολη αλλά, τελικά, οδηγεί στην τρυφή του Παραδείσου και την αιώνια ζωή με τους αγγέλους, όπου η ψυχή απολαμβάνει με ευφροσύνη τα ουράνια αγαθά, και την αριστερή οδό, που είναι ο πλατύς και εύκολος δρόμος, προς την Κόλαση.

Ο άγγελος ο οποίος βρίσκεται στην δεξιά όχθη επιθυμεί να προσανατολίσει την ψυχή, διότι η ψυχή βρίσκεται με τον Χάροντα μέσα στη βάρκα του ποταμού, και να την κατευθύνει στον Παράδεισο. Όμως, η βάρκα ακολουθεί το βλέμμα της ψυχής του επιβαίνοντος, με τελική πλέον κατεύθυνση την αριστερή όχθη. Στην είσοδο της τελευταίας καιροφυλακτεί ο Κέρβερος, ο σκύλος, το τέρας που, σύμφωνα με την Μυθολογία, φυλάσσει τις πύλες του Άδη. Στα ενδότερα караδοκεί, μέσα από φωτιές, πύρινες φλόγες, η άβυσσος της Κόλασης, όπως πολύ παραστατικά απεικονίζεται στον πίνακα του Πατινίρ.

Ο Χάροντας, όρθιος καθώς συνοδεύει μέσα στη βάρκα την ψυχή, εστιάζει το βλέμμα του στον παρατηρητή (σ' εμάς), καταδεικνύοντας ότι κι εμείς κάποτε θα πρέπει να αποφασίσουμε ανάμεσα στους δυο αυτούς δρόμους.

«Μωρέ, θεριό, αλήθεια, είναι ό άνθρωπος» συλλογίστηκε. «Ό,τι θέλει κάνει, όποια στράτα θέλει παίρνει. Ή πόρτα της Κολάσης κι ή πόρτα της Παράδεισος είναι κολλητά, κι όπου θέλει μπαίνει... Ό διάολος μπορεί και μπαίνει μοναχά στην Κόλαση, ό άγγελος μπορεί και μπαίνει μοναχά στην Παράδεισο. ό άνθρωπος όπου θέλει!»

(Ν. Καζαντζάκη *Ό Χριστός Ξανασταυρώνεται*, Εκδ. Διόπτρα, σελ.131].

Ο Μέγας Βασίλειος επισημαίνει:

Πρόσεξε μήπως, αποφεύγοντας τη στενότητα του δρόμου που οδηγεί στη σωτηρία, επιδιώξεις την ευρυχωρία της αμαρτίας.

ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΑ ΚΡΙΣΗ

(Διάλογος – Ποίημα της δημιουργού)

Θεός: Άγγελε, ήρθε η στιγμή να ανοίξεις τα βιβλία,

 πες μου τι γράφουν τα κατάστιχα,
 αν και τα ξέρω όλα, κρυφά και φανερά,
 που έκανε αυτός στη σύντομη ζωή του
 πάντοτε με υποκρισία,
 αφού με το ακόλαστο κορμί
 αμαύρωσε μέχρι θανάτου
 τη δόλια ψυχή του την αθλία.

Άγγελος: Θεέ μου, Παντοκράτορα, Υμνώ και Προσκυνώ Σε.

 Ετούτος εδώ, ο ασεβής, κυριευμένος από θυμό,
 εκτόξευσε σαν οχετός από το στόμα του
 το ρυπαρό
 βλαστήμιες, δίχως ποτέ αιδώ,
 στο Άγιο το Πρόσωπό Σου,
 το Φωτεινό.

Θεός: Άγγελε, μη σταματάς, συνέχισε ακόμα,

 καθώς, ως Παντογνώστης,
 τα προγνωρίζω όλα.
 Όμως, ο άθλιος αμαρτωλός
 υπήρξε, τότε που έζησε στη γη, απέναντί μου περιφρονητικός
 και μ' όλα τα Θεία ακόμη πιο πολύ χλευαστικός.
 Εμένα, Τον Αιώνιο Δημιουργό,
 – το σκεύος εκείνο, το θνητό,
 που κείται σαπίζοντας τώρα στη γη
 και τον σκεπάζει ασφυκτικά το μαύρο χώμα.

Άγγελος: Θεέ μου, Παντοκράτορα, Υμνώ και Προσκυνώ Σε.

 Ετούτος εδώ, ο ασελγής,
 ποτέ δεν ήταν εγκρατής,
 παραπλανώντας, ο παραμυθάς,
 παρθένες και μικρά παιδιά
 κάθε που είχε χρόνο απ' τη δουλειά.

Με το γλυκό, τον ψεύτικο, τον πονηρό του τρόπο,
κατόρθωνε να καλοπερνά
στη γη, απολαυστικά,
τις μέρες που έφευγαν
σαν το νερό γοργά,
με ασυνειδησία και τόση ανεμελιά.
Ο παραβάτης είναι απαράδεκτος
γιατί, αν και γιατρός από γενιά,
εγνώριζε πολύ καλά τον Ηθικό Σου Νόμο.

Θεός: Άγγελε, έφθασε η στιγμή για να καταταγεί η ψυχή.

Βρες του κάτι ελαφρυντικό,
ασήμαντο ή σημαντικό,
μήπως και τελικά σωθεί
η μαύρη του ψυχή.
Αν και σου λέω ότι τον παρακολουθούσα στενά,
τι έπραττε κρυφά στη γειτονιά,
όλα τα χρόνια που έζησε στη γη με απονιά,
δίχως κανέναν άλλον ν' αγαπά,
μονάχα τον εαυτό του και τα δυο μικρά του τα παιδιά.

Άγγελος: Θεέ μου, Παντοκράτορα, Υμνώ και Προσκυνώ Σε.

Για ελαφρυντικό, νομίζω, λίγο δύσκολο,
αφού, ο αμελής, δίχως αγάπη, δίχως στοργή,
τότε που έζησε στη γη
κανέναν φτωχό δεν σκέφτηκε ποτέ του να ελεεί...
Μονάχα ήξερε, πριν γεννηθούν στον κόσμο αθώα,
ανυπεράσπιστα μωρά
από κάθε απερίσκεπτη μέλλουσα μαμά,
να κομματιάζει, να αφαιρεί
δίχως ποτέ του να συμπονεί,
σκορπώντας τον θάνατο σε έμβρυα συστηματικά
με τα αιματοβαμμένα εργαλεία του, τα φονικά
αφού, ο άπληστος, κίνητρα είχε ισχυρά,
να κάνει λεφτά με την ...ουρά,
σκεπτόμενος με εμμονή τα οικονομικά.

Θεός: Άγγελε, πρέπει με δικαιοσύνη η ψυχή του να κριθεί.

Τι να του κάνω τώρα του δυστυχή για να σωθεί,
αφού δεν υπάρχουν ελαφρυντικά, μονάχα πράγματα κακά
από την επίγεια ανάρμοστή του συμπεριφορά...
Έγιναν όμως της ζωής του τα κρυφά, μετά, σε όλους φανερά.
Θέλοντας να αποφύγει εκείνος την κατακραυγή, πήγε σε ξένη γη,
γιατί τα πεπραγμένα του ήταν πονηρά.
Γνώριζε μονάχα να υψηλοφρονεί
κι όλους τους άλλους να περιφρονεί.
Η βίλα των οκτακοσίων τετραγωνικών το μαρτυρεί
με τις πισίνες, τα γκαράζ,
κι ό,τι άλλο ακριβό, ο άφρονας, στόλιζε μέσα εκεί.
Τόσα πολλά και ακριβά έχουν από τον ίδιο μαζευτεί,
που η συγκέντρωσή τους φανερώνει παλατιού χλιδή.
Μόνο και μόνο αυτός ενδιαφερόταν
στους άλλους να επιδειχθεί,
κι έτσι, ακόμη περισσότερο,
κοινωνικά να καταξιωθεί,
αφού, σε κάποια φάση, για να περισσοβολευτεί,
σκόπευε ακόμη και να πολιτευτεί.

Άγγελος: Θεέ μου, Παντοκράτορα, Υμνώ και Προσκυνώ Σε.

Πράγματι, στην επίγεια ζωή
υπήρξε σκληρός, διπρόσωπος και υπερήφανος πολύ
και όσους του έφταιζαν ποτέ δεν μπόρεσε να συγχωρεί
διότι έτρεφε αυταπάτες
ότι η πρόσκαιρη και ψεύτικη ζωή
θα διαρκούσε με την καλοπέραση ακόμη πιο πολύ
και δεν λογάριάζε την καρδιακή την προσβολή.
Απεναντίας, φρόντιζε σύζυγο να στενοχωρεί,
κι απελπισμένη η γυναίκα αποπειράθηκε να σκοτωθεί,
αφού απολάμβανε πάντοτε με τις “μικρές”
όλες του τις προσωπικές στιγμές.
Επέστρεφε στο σπίτι μέρες μετά,
αφού χόμπι του ήταν ν’ απατά,

κι επηρεασμένος από τις “εντυπωσιακές”,
που χάριζαν νύχτες μαγικές,
έπινε καραφάκια τις ρακές
δημιουργώντας στο σπίτι του άνευ αιτίας σκηνές,
και ακουγόταν σ’ όλη τη γειτονιά οι δυνατές φωνές.
Κι όλ’ αυτά μπροστά στ’ ανήλικα παιδιά,
που τρώμαζαν κι αυτά τόσο, που έχαναν τη λαλιά,
– μήπως και, πάνω στον τρικούβερτο καβγά,
του μπει η ιδέα να σφάζει τη μαμά,
γιατί κρατούσε επάνω του σουγιά...

Θεός: Άγγελε, άκου την ετυμηγορία μου
και γράψε με βούλα στα χαρτιά μου.
Ο αποθανόντας είναι, σου λέω, βδελυρός
και τον Παράδεισο με τις αγνές ψυχές μολύνει.
Βγάλε τον έξω ολοταχώς,
στον Άδη μονίμως να διαμείνει.
Γι’ αυτό και στο Βιβλίο της Ζωής
καμία πλέον δεν έχει θέση,
αφού εκείνον, με δαιμονική χαρά,
η Κόλαση προσμένει.
Θα πάει, λοιπόν, του αμαρτωλού η ψυχή
στην Κόλαση, για να τιμωρηθεί,
αφού και απ’ όλα τα τελώνια,
διόλου αδίκως, έχει κατηγορηθεί.
Στο καταχθόνιο μέρος, εκεί,
δεν μπορεί η ψυχή ποτέ ν’ αναπαυθεί,
αλλ’ αντιθέτως, επικρατεί ντροπή και ενοχή
για κάθε σκληρή, αμετανόητη ψυχή.
Στα τάρταρα της γης, στη σκοτεινιά,
ίσταται το βασίλειο του Θανάτου,
του ανθρωποκτόνου Σατανά.
Εκείνο είναι αποσπασμένο εντελώς, για τα καλά,
από την Παρουσία της Αγάπης μου
και τη Ζεστασιά.

Το Φως μου, όμως, ακτινοβολεί λαμπρά
στα μετανιωμένα μου, πιστά κι υπάκουα παιδιά,
που απαλλάχτηκαν οριστικά
από της αμαρτίας τα δεσμά,
για ν' απολαύσουν από τώρα, αλλά και μελλοντικά,
του Ουρανού αιώνια δώρα, Θεϊκά...

(Ποίημα της δημιουργού)

Οι έσχατες ημέρες:

*Να ξέρεις ακόμα και τούτο: Τις έσχατες ημέρες θα έρθουν καιροί δύσκολοι.
Γιατί οι άνθρωποι θα είναι φίλαιοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι,
βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς τους, αχάριστοι, ασεβείς, άστοργοι,
αδιάλλακτοι, συκοφάντες, άσωτοι, άγριοι, εχθροί του καλού, προδότες,
αυθάδεις, φουσκωμένοι από εγωισμό. Θα αγαπάνε πιο πολύ την ηδονή
παρά τον Θεό. **Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί
τη δύναμή της με τις πράξεις τους.***

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Τιμόθεον, Β' Κεφ. 3, στ. 1-5)

V.

Ασφαλώς εσφαλμένα, μεγάλο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος δεν έχει θεία καταγωγή, αφού, μακροχρόνια, εξελίχθηκε από κάποια άλλα είδη θηλαστικών, που παρουσιάζουν αρκετές ομοιότητες με το ανθρώπινο γένος (Δαρβινική θεωρία).

Η ιδέα που κυριαρχούσε στον νου του Δαρβίνου ήταν: «Μήπως ο άνθρωπος κατάγεται από τους πιθήκους»;

Επάνω σ' αυτήν την άστοχη άποψη για την προέλευση των ειδών θα επικεντρωθούμε και θα επεκταθούμε όσο πιο συντομότερα γίνεται, τη στιγμή μάλιστα που, και επιστημονικώς, στη σύγχρονη εποχή μας, η Δαρβινική θεωρία διαψεύδεται.

Ο άνθρωπος δεν είναι μονάχα μια υλική, σωματική υπόσταση, αλλά και μια βαθύτερη πνευματική οντότητα. Όπως, δηλαδή, μια τέλεια μηχανή κατασκευάστηκε

από έναν καλό και έμπειρο τεχνίτη, έτσι και ο άνθρωπος, δημιουργήθηκε (κατ' εικόνα) από τον Πλαστουργό Του – πάντοτε σε συνάφεια ο Δημιουργός με το δημιούργημα. Με κανέναν τρόπο, ποτέ δεν δύναται να υπερβαίνει σε ευρηματικότητα, σοφία και τελειότητα το κατασκεύασμα τον κατασκευαστή ή, αλλιώς, το δημιούργημα τον Δημιουργό (Θεό). Αδιαμφισβήτητα, από τον Δαρβίνο δεν γινόταν καμία αναφορά στον Θεό, αλλά ούτε και στον κοινωνικό του περίγυρο, για την προέλευση των όντων από την Πρώτη Δημιουργική Αρχή.

Γενικά, ο Δαρβίνος επεδίωξε, από την ενδελεχή μελέτη φυτών και ζώων, να αντλήσει τα δικά του συμπεράσματα για τις αλλαγές των ειδών μέσα στο φυσικό τους περιβάλλον. Αν και χαρακτήριζε ο ίδιος τον εαυτό του αγνωστικιστή, φαίνεται ότι επηρεάστηκε από το βιβλίο του Malthus *Μια πραγματεία περί της Αρχής του πληθυσμού*. Εντυπώνοντας στο βιβλίο αυτό, συνέκρινε τις φυσικές νομοτελειακές ισορροπίες (ασθένειες, επιδημίες, θανάτους, φυσικές καταστροφές) με εκείνες τις ανθρώπινες πράξεις που στρέφονται κατά του ίδιου του ανθρώπινου είδους και τυγχάνουν λίαν εξοντωτικές (πόλεμοι – βρεφοκτονίες). Όλα εκείνα τα δεινά επιδρούν ανέκαθεν στην ανθρωπότητα, ως ανασταλτικοί παράγοντες που συντελούν στον αποδεκατισμό των λαών. Ο Δαρβίνος, ως υλιστής πλέον, ενστερνίστηκε τα Μαλθουσιανά εκείνα δόγματα, τα οποία κυριαρχούσαν τότε στην άρχουσα κοινωνική τάξη της Αγγλίας. Διεπίστωσε, μάλιστα, ότι αναρίθμητοι από τους φτωχούς, λόγω ελλειπών και κακής ποιότητας σίτισης, οδηγούνται συντομότερα από τους άλλους στη δίνη του θανάτου. Αυτό, για εκείνον, σήμαινε ότι και οι μεταγενέστερες γενεές τους, κάτω από παρόμοιες και δυσμενείς συνθήκες, δεν θα εδύναντο να καταστούν περισσότερο βελτιωμένες, αλλά θα είχαν κι αυτές την ίδια κατάληξη με τις προγενέστερες. Συνεπώς, οι ισχυρότεροι οργανισμοί τείνουν όχι μονάχα να επιβιώνουν καλύτερα, αφού προσαρμόζονται με ευκολία σε ευνοϊκότερες συνθήκες, αλλά και να ζουν περισσότερο από τους ασθενέστερους, ενώ, ταυτόχρονα, αυξάνεται και ο ρυθμός αναπαραγωγής τους. Με το πέρασμα του χρόνου, οι απόγονοί τους έχουν περισσότερες πιθανότητες καλύτερευσης απ' τους προγόνους τους και εξελίσσονται ακόμη περισσότερο οι επόμενες γενιές. Εκείνη υπήρξε η θεωρία του Δαρβίνου.

Όμως, οι πληροφορίες του γενετικού υλικού μεταβιβάζονται από τους γεννήτορες στον απόγονο, ανεξάρτητα από την εκάστοτε επίδραση του περιβάλλοντος (ευνοϊκών ή δυσμενών συνθηκών) στο οποίο είναι προορισμένος ο άνθρωπος να μεγαλώσει και να εξελιχθεί. Αδιαμφισβήτητα, ο γενετιστής **Τόμας Μόργκαν**, εκείνος ο

διακεκριμένος επιστήμονας του Πανεπιστημίου Κολούμπια, γνωστοποίησε τη θεωρία του, που αφορούσε την ύπαρξη των γονιδίων. Αργότερα αποδείχθη ότι τα γονίδια παρουσιάζουν, ξεκάθαρα, μια αλληλουχία, καθορισμένη στα χρωμοσώματα που υφίστανται μέσα στα κύτταρα. Συντελέστηκαν, επί του προκειμένου, αναρίθμητα πειράματα, και τελειοποιήθηκαν –διευθετούμενα με τον καταλληλότερο τρόπο, θα λέγαμε–, τα χρωμοσώματα, για να προκύψουν οι ενδεδειγμένες σε διάφορα είδη μεταλλάξεις, όπως επεδίωξαν οι επιστήμονες. Το αποτέλεσμα του όλου δύσκολου εγχειρήματος στέφθηκε με επιτυχία, αφού ο Μόργκαν, με το βιβλίο του που την εποχή εκείνη κυκλοφόρησε, απέσπασε το πολυπόθητο βραβείο Νόμπελ.

Ο Δαρβίνος είχε την πεποίθηση ότι κάποια από τα κληρονομικά χαρακτηριστικά των έμβιων όντων κληρονομούνται από κάποια μίξη - συνδυασμό τους στις επόμενες γενεές, χωρίς αυτό, βέβαια, να είναι και απόλυτο.

Με την παρατήρηση και μελέτη σε μπιζέλια, ο **Γρηγόριος Μέντελ** κατέδειξε στην επιστημονική κοινότητα καινούργια νομοτελειακά δεδομένα κληρονομικότητας.

Η σύγχρονη, λοιπόν, Βιολογία, στο καίριο αυτό ερώτημα, της εξέλιξης των ειδών, προτάσσει τα γονίδια και τις πληροφορίες τους, που βρίσκονται καταγεγραμμένες - κωδικοποιημένες στο DNA του κάθε οργανισμού.

Η Μοριακή Γενετική μάς υποβάλλει έντονα –θα μας το αποδείξει αύριο;– ότι οι γενετικές αλλαγές στους ανώτερους οργανισμούς είναι πολύ πιο βαθιές, πολυάριθμες και ταχείες απ’ ό,τι νομίζουμε. Πέρα απ’ αυτά, το σύνολο των ανθρώπων που κατοικούν ή κατοίκησαν αυτόν τον πλανήτη αντιπροσωπεύει λιγότερα άτομα απ’ όσα βακτηρίδια ζουν σε δέκα (10) χιλιοστά του λίτρου θρεπτικού υλικού.

*Είναι γεγονός ότι **υπάρχει πολύ μεγαλύτερη ετερογένεια στον ανθρώπινο πληθυσμό απ’ ό,τι σ’ έναν μικρό βακτηριακό πληθυσμό.***

Είναι αναγκαίο να πάρουμε υπόψη αυτές τις τάξεις μεγέθους, καθώς και ορισμένα άλλα επιχειρήματα ορθοκρισίας, που θα μας οδηγήσουν, πιθανώς, να διορθώσουμε τη θεώρησή μας για την εξέλιξη.

Όσο για μένα, έχω πολύ ζωνρό το συναίσθημα ότι οι θεωρίες που υποστηρίζουν μια βαθμιαία εξέλιξη δεν θα επιβιώσουν επί πολύ.

Μου φαίνεται ότι είναι λιγότερο σημαντικό να ρωτάμε το φάντασμα του Δαρβίνου, για να πληροφορηθούμε αν οι πρόσφατες ανακαλύψεις μπορούν να συμβιβαστούν με τις απόκρυφες διαθέσεις του, παρά να διατυπώσουμε τις αρμόζουσες διευθετήσεις σε μια θεωρία που αποκαλύπτεται ολοένα και περισσότερο ανεπαρκής,

διαβάζουμε στο βιβλίο *DNA – Το νήμα της ζωής και οι γενετικές επεμβάσεις*⁵¹, του Philippe Kourilsky.⁵²

Ο Γάλλος φιλόσοφος **Ανρί Μπερζόν**, τιμημένος με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, στο βιβλίο του *Οι δύο πηγές της Ηθικής και της Θρησκείας*, αναφέρει ότι η εξέλιξη επιτυγχάνεται με γρήγορους ρυθμούς, ενώ ο Γάλλος στοχαστής θέτει ως **προϋπόθεση και αιτία της ζωής τον ίδιο τον άνθρωπο**, εξ αιτίας του οποίου δημιουργήθηκε και οργανώθηκε ο συναρπαστικός κόσμος της ποικιλομορφίας των ειδών. Εκτός τούτου, οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι ο άνθρωπος, στο είδος και στην ουσία του, παραμένει αναλλοίωτος, αμετάβλητος. Αλλάζουν μονάχα, με την πάροδο του χρόνου, οι μορφές του – όπως το έμβρυο, που με τον χρόνο αναπτύσσεται και τελειοποιείται, στα όργανά του, μέσα στην κοιλιά της μητέρας του.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι η θεωρία της εξέλιξης των ειδών και οι νόμοι που την διέπουν θεμελιώνονται στη θεωρία των γονιδίων.

Επιστημονικώς, έχει τεκμηριωθεί ότι το 99.9% των ανθρώπινων γονιδίων είναι κοινό για όλη την ανθρωπότητα. Αυτό θεωρείται αρκετό για να επιδείξουμε τον ανάλογο σεβασμό και δέος σε κάθε φυσική διαδικασία που συντελείται, αλλά και θεωρείται ως Ιερή δύναμη για τη δημιουργία της ανθρώπινης ζωής.

Αν αλήθευε η Δαρβινική θεωρία, της ανθρώπινης εξέλιξης από άλλα είδη θηλαστικών με το πέρασμα των αιώνων, σταδιακά, όπως υποστήριζε ο Άγγλος φυσιοδίφης Κάρολος Δαρβίνος, ο Θεάνθρωπος Χριστός δεν θα ενανθρωπιζόταν στη γη και δεν θα υφίστατο τον ατιμωτικό Θάνατο του Σταυρού, χύνοντας το Πανάγιο αίμα Του, για ένα ζωικό είδος κατώτερο του ανθρώπου, όπως είναι αυτό των χιμπατζήδων...

Ακόμη και ο ίδιος ο Δαρβίνος, αν και αποστασιοποιημένος από τον Θεό, δεν έπαψε, στα μύχια της ψυχής του, να αναγνωρίζει ότι, πράγματι, υφίσταται μια υπέρτατη δύναμη στον κόσμο, υπεράνω ακόμα κι αυτής της γνωσιολογικής κατάρτισης (ανθρώπινης σοφίας).

Άλλωστε, κατανοούμε και το γεγονός ότι **η τέλεια προσαρμογή όλων των όντων στο περιβάλλον τους αποδεικνύει αδιάσειστα την ύπαρξη του Θεού.**

⁵¹ Kourilsky, Philippe, ²1991. *DNA – Το νήμα της ζωής και οι γενετικές επεμβάσεις*. Αθήνα: Κέδρος – Ράππα, σελ. 202-203.

⁵² Ο Philippe Kourilsky γεννήθηκε το 1942 στο Παρίσι και σπούδασε στην Ecole Polytechnique. Είναι Διευθυντής Ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικής Έρευνας (C.N.R.S) της Γαλλίας και διευθύνει το Ινστιτούτο Παστέρ του Παρισιού, ένα εργαστήριο Μοριακής Γενετικής και Ανοσοβιολογίας.

Ο **Emerson** κάποτε ανέφερε:

Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει ιστορία, μόνο βιογραφία. Η Ιστορία της ζωής είναι μια βιογραφία, η βιογραφία μας, η βιογραφία ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Κανένας δεν μπορεί να προσεγγίσει ένα τέτοιο θέμα χωρίς μια αίσθηση ταπεινοφροσύνης και ανεπάρκειας σε εφόδια.

Από το βιβλίο του **Νικολάου Μπερντιάεφ** *Θεϊον και Άνθρωπινον*,⁵³ διαβάζουμε:

Τὸ σφάλμα τῆς φυσικῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως ἔγκειται ἐν τούτῳ, ὅτι ἐπίστευσεν εἰς τὴν δυνατότητα ὅτι τὸ κατώτερον θὰ ἠδύνατο νὰ παραγάγει τὸ ἀνώτερον καὶ τὸ ὕλικὸν τὸ πνευματικόν.

Εν κατακλείδι, συμπεραίνουμε ότι ο άνθρωπος, ως Εικόνα Θεού, πλάστηκε από τον Δημιουργό του, που αποτελεί το Αρχέτυπο.

Η ανθρώπινη ψυχή, ως αθάνατη που είναι, οφείλει να αναζητήσει και, με την καρδιά, να σμίξει με τον Θεό, για να μην απολεσθεί και για να απεμπλακεί από εμμονές και αυτοκαταστροφικές ιδέες που κυριεύουν απελπιστικά τον νου.

Παράλληλα, η κοινωνία οφείλει να συμπαρίσταται σε αυτά τα άτομα που αντιμετωπίζουν προβλήματα και να τα στηρίζει, ακόμη δε περισσότερο το οικογενειακό τους περιβάλλον, προκειμένου να μην προβούν σε απονενομημένα διαβήματα.

Με υπομονή, πίστη, ελπίδα, κουράγιο και αισιοδοξία για νέα ξεκινήματα, θέτουμε οριστικά τέλος στην ανθρώπινη απόγνωση, κλείνοντας το κεφάλαιο των «αυτοκτονιών».

Κι ο Νομπελίστας ποιητής μας Γιώργος Σεφέρης ενθαρρύνει κάθε νέο ξεκίνημα μετά από πάσης φύσεως δυσχέρειες:

Δὲ γυρεύω μήτε τὸ σταμάτημα, μήτε τὸ γύρισμα πρὸς τὰ πίσω.

Γυρεύω τὸ νοῦ, τὴν εὐαισθησία καὶ τὸ κουράγιο ἀνθρώπων ποὺ προχωροῦν ἐμπρός.⁵⁴

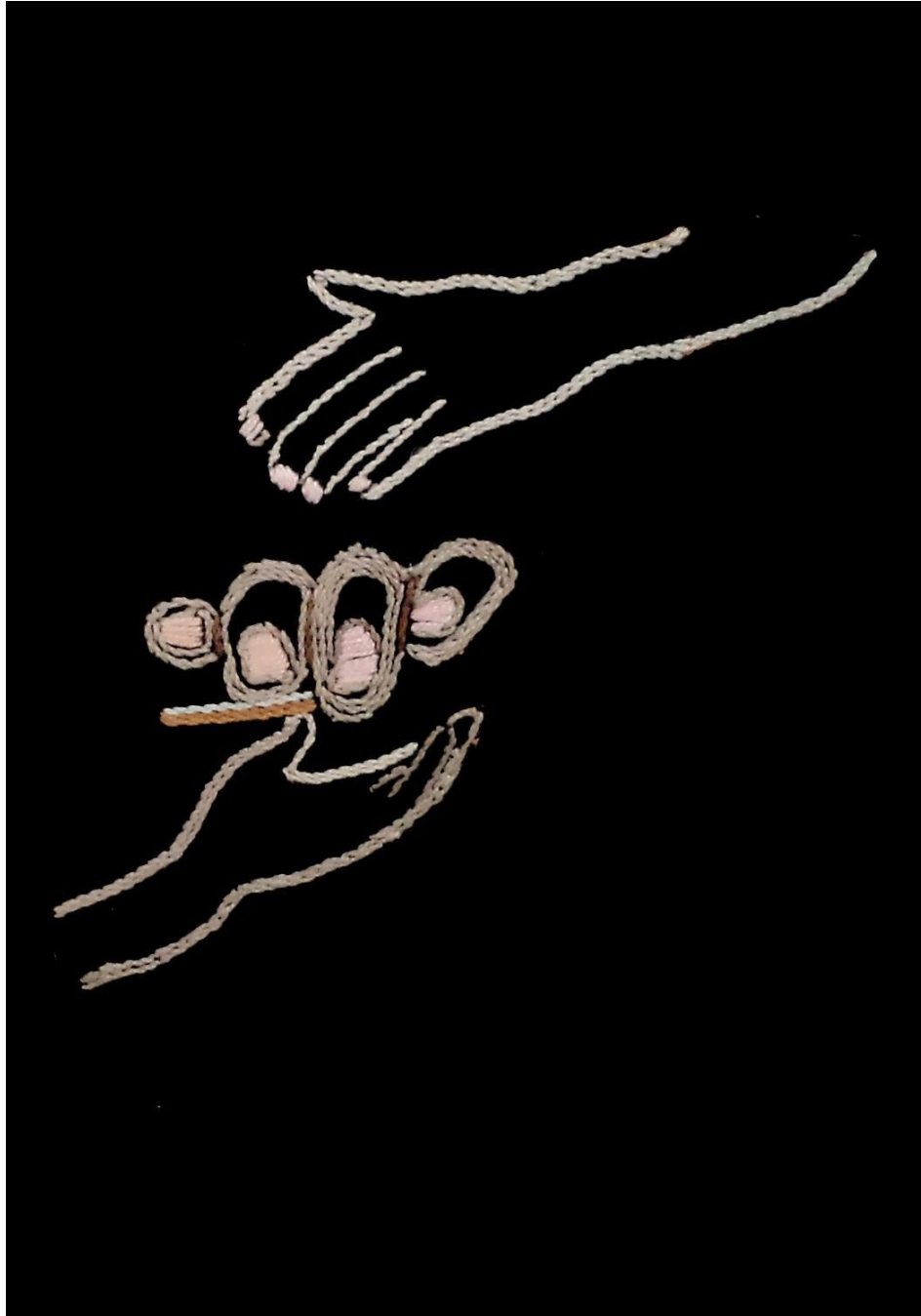
⁵³ Μπερντιάεφ, Νικόλαος 1971. *Θεϊον και Άνθρωπινον*. Θεσσαλονίκη: εκδ. Πουρναρά, σελ. 194.

⁵⁴ Γιώργος Σεφέρης, 1965. «Η Γλώσσα στην ποίησή μας». Στο: Ο Γιώργος Σεφέρης, επίτιμος διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Α.Π.Θ. [δημοσ. και στο (διαδίκτυο): <http://users.uoa.gr/~nektar/arts/tributes/george_seferis/language_in_our_poetry.htm>].

105η Θεματική Ενότητα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΠΟΥ ΤΕΙΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ. – ΤΟ ΧΕΡΙ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΟΥ ΒΟΡΡΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΟΧΙ ΜΟΝΑΧΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑ ΚΡΑΤΗ (ΕΛΛΑΔΑ).

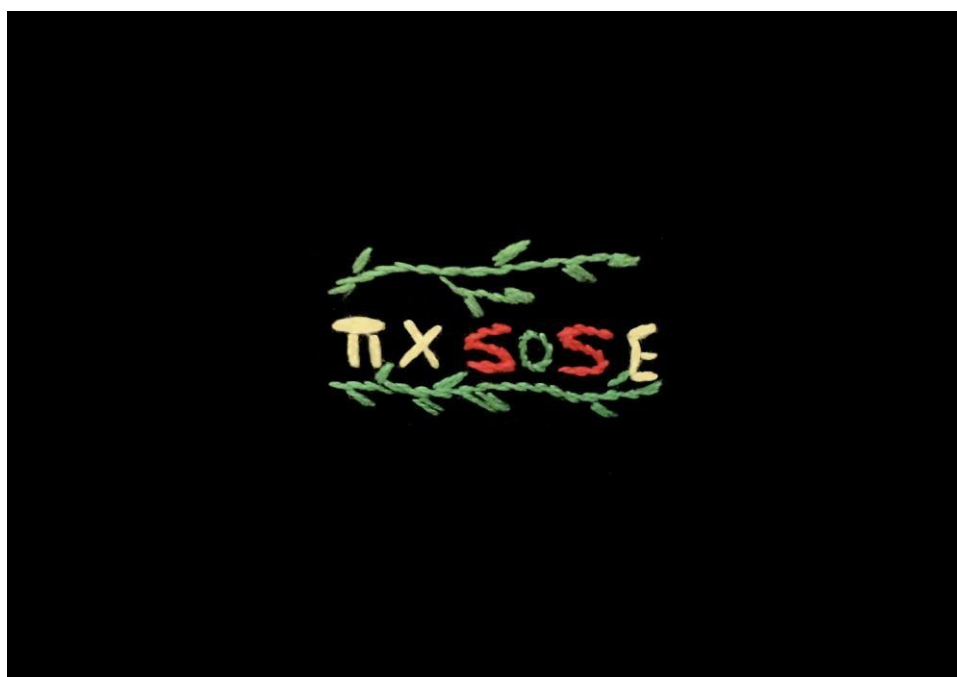

ΌΠΩΣ ΕΠΙΣΗΣ, ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ (Κ.Π.),
ΤΑ ΑΛΛΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (Κ.Τ.Κ.),

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ SOS ΕΛΛΑΔΑΣ (Π.Χ. SOS Ε.).

[Το «Ο», ΓΙΑ ΕΜΦΑΣΗ, ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΟ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ!]

Ο χρόνος της ζωής μας είναι σύντομος... Γι' αυτό, ας κάνουμε καλό στους άλλους,
όπως μας υπαγορεύει η συνείδησή μας.

Να βιάζεσθε να κάνετε καλό στους άλλους.

(Άγιος Λουκάς, Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας - Ιατρός)

Πράγματι, πριν τον καιρό του δικού μας θερισμού (θανάτου), δίνεται από τον Κύριο
το χρονικό περιθώριο να ευσπλαχνιστούμε εκείνους που υποφέρουν, με ελεημοσύνες
και, έτσι, να απαλλαγούμε από πλήθος αμαρτιών.

*Δι' αὐτὸ ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας σου μὲ ἐλεημοσύνας καὶ ἀπὸ τὰς
ἀνομίας σου μὲ εὐσπλαγχνίαν πρὸς τοὺς πτωχοὺς.*

(Παλαιά Διαθήκη, Δανιήλ, 5, 24)

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΕΝΟ ΤΣΟΥΚΑΛΙ

(Μελοποιημένο)⁵⁵

*Έπεσε ο άνεμος. Σιωπή. Στη γωνιά της κάμαρας
ένα αλέτρι συλλογισμένο – περιμένει τ' όργωμα.
Ακούγεται πιο καθαρά το νερό που κοχλάζει στο τσουκάλι.*

*Αυτοί που περιμένουν στον ξύλινο πάγκο
είναι οι φτωχοί, οι δικοί μας, οι δυνατοί,
είναι οι ξωμάχοι, οι σπουδαστές κι οι προλετάριοι,
– κάθε τους λέξη είναι ένα ποτήρι κρασί
μια γωνιά μαύρο ψωμί
ένα δέντρο πλάι στο βράχο
ένα παράθυρο ανοιχτό στη λιακάδα.*

Είναι οι δικοί μας Χριστοί, οι δικοί μας Άγιοι.

[Απαγγέλει ο ποιητής:]

*... Τα δαχτυλικά τους αποτυπώματα δεν είναι μονάχα στα μητρώα των
φυλακών
φυλάγονται στα αρχεία της Ιστορίας,
τα δαχτυλικά τους αποτυπώματα είναι οι πυκνές σιδηροδρομικές γραμμές*

⁵⁵ Γιάννης Ρίτσος, 1974. *Καπνισμένο Τσουκάλι*. Αθήνα: Κέδρος. Μελοποιημένο έργο (ομότιτλος δίσκος της εταιρείας «Columbia», 1975): Μουσική σύνθεση Χρήστος Λεοντής. Ερμηνεία: Νίκος Ξυλούρης, Τάνια Τσανακλίδου, Βασίλης Μπαρνής.

*που διασχίζουν το μέλλον. Κι η καρδιά μου εμένα
τίποτα πιότερο, συντροφία μου, ένα πηλίνο μαυρισμένο τσουκάλι
που κάνει καλά τη δουλειά του...*

Φαίνεται καθαρά πως η καρδιά του ποιητή είναι θλιμμένη και συμπονετική για τα βάσανα στα οποία υπόκεινται οι φτωχοί, καθώς εκείνα προσιδιάζουν στα Πάθη του Χριστού.

Στο λαϊκό άσμα το οποίο ακολουθεί, γίνεται λόγος για τους καημούς των φτωχών, οι οποίοι, ως συνήθως, μόνοι και αβοήθητοι, πονούν και υποφέρουν στη βιοπάλη της ζωής.

*Φτωχολογιά, για σένα κάθε μου τραγούδι,
για τους καημούς σου, που σεργιανούν στη γειτονιά.
Φτωχολογιά, που απ' τον πηλό πλάθεις λουλούδι
και τους καημούς σου τους πλέκεις ψιλοβελονιά.*

*Στα χέρια σου μεγάλωσαν και πόνεσαν και μάλωσαν
άντρες μ' ολοκάθαρη ματιά.
Ψηλά κυπαρισσόπουλα – χαρά στα κοριτσόπουλα
που χουν κι αγκαλιάζουν τη φωτιά.*

[Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος
Μουσική: Σταύρος Ξαρχάκος
Ερμηνεία: Γρηγόρης Μπιθικώτσης (1964)]

Μέσα στους καημούς της φτώχειας γαλουχούνται γενιές και γενιές, όχι μονάχα, βέβαια, στην Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρο τον πλανήτη, και αποκτούν παλικάρισμα δύναμη, άνδρες και γυναίκες – όλοι εκείνοι οι οποίοι αγκαλιάζουν την αδηφάγο αυτή “φωτιά” της φτώχειας, ιδιαίτερα μάλιστα όταν φτάνουν στο σημείο να αποστερούνται ακόμη και τα απαραίτητα.

*Δεν υπάρχει κανείς ανάμεσά τους που να στερείται τα απαραίτητα. Γιατί όσοι
είχαν χωράφια ή σπίτια τα πουλούσαν και έφερναν το αντίτιμο αυτών που
πουλούσαν και το έθεταν στη διάθεση των Αποστόλων. Απ' αυτό δινόταν
στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του.*

(Κ. Διαθήκη, Πράξεις των Αποστόλων, Κεφ. 4: 34-36)

Υποδειγματική υπήρξε η κοινοκτημοσύνη των πιστών στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, καθότι, κυριολεκτικά, βασίλευε η αγάπη μεταξύ τους από τη στιγμή που μοιράζονταν από κοινού τα πάντα. Η αγάπη, έτσι, αποδεικνυόταν τόσο δυνατή, θερμή, κι αληθινή.

Όπως είχε διηγηθεί ο Άγιος Κλήμης,

πολλοί ήταν αυτοί που πουλούσαν ό,τι είχαν και τα έδιναν σε ελεημοσύνη, και αρκετοί απ' αυτούς, κάνοντας τη μεγάλη υπέρβαση, στο τέλος πουλούσαν τον ίδιο τους τον εαυτό, ως δούλο, για να δώσουν το αντίτιμο στους φτωχούς!

Τι μεγαλείο ψυχής!!!

Ο καθένας ας δώσει ό,τι του λέει η καρδιά του, χωρίς να στενοχωριέται ή να αναγκάζεται, γιατί «Ο Θεός αγαπάει αυτόν που δίνει με ευχαρίστηση».

Ο Θεός έχει τη δύναμη να σας χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ώστε να είστε πάντοτε, σε όλα, τελείως αντάρκεις και να δίνετε με το παραπάνω για κάθε καλό σκοπό.

Το λέει και η Γραφή: «Σκόρπισε, έδωσε στους φτωχούς, η αγαθοεργία του θα παραμένει αιώνια».

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Κορινθίους Β', Κεφ. 9, στ. 7-10)

Στο πρόσωπο του κάθε συνανθρώπου μας, ενδεή, πτωχού και αστέγου, ξεπροβάλλει ο ίδιος ο Θεός, που ζητά απ' εμάς να μην αδιαφορήσουμε ή να του γυρίζουμε τα νώτα, αλλά να συμπαρασταθούμε στον άρρωστο και πεινασμένο ανοίγοντας την καρδιά μας σ' εκείνους που πραγματικά πάσχουν, ωσάν να επρόκειτο για τον Ίδιο τον Κύριο.

Οι θεάρεστες πράξεις αναπαύουν και χαροποιούν τις ευαίσθητες καρδιές, σε αντίθεση με τις κυνικές πράξεις των τραχέων και σκληρόκαρδων ανθρώπων.

*Οι καρδιές των ανθρώπων είναι πέτρινες, τα λόγια τους σκληρά: «Πάρε δρόμο, ξεκουμπίσου, είσαι ξεδιάντροπο»! Αυτά είναι τα λόγια που ακούει απ' όλους, και η καρδιά του παιδιού σκληραίνει, και άδικα το φτωχό και φοβισμένο αγοράκι τρεμουλιάζει από το κρύο σαν πουλάκι που έπεσε από τη χαλασμένη φωλιά του. Τα χέρια και τα πόδια του είναι παγωμένα. **Αναπνέει με δυσκολία καθώς το δέρνει το παγερό αγιάζι.***

Το επόμενο πράγμα που θα γνωρίζει είναι ο βήχας, κι όχι πολύ αργότερα η αρρώστια. Μια αρρώστια που θα μοιάζει με βρώμικο ερπετό θα γλιστρήσει στο στήθος, και ο θάνατος θα καιροφυλακτεί σε κάποια σκοτεινή γωνιά.

(Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι, *Ο Φτωχόκοσμος*)⁵⁶

Επομένως, για όλους αυτούς τους άσπλαχνους που δεν συμπαρίστανται, αλλ' αντιθέτως, μεροληπτούν εις βάρος των πτωχών, επειδή δεν αγαπούν, έχει γραφεί:

Γιατί στην τελική κρίση, δε θα υπάρχει έλεος γι' αυτόν που δεν έδειξε ευσπλαχνία. Για τον εύσπλαχνο όμως, η τελική κρίση θα είναι θρίαμβος.

(Κ. Διαθήκη, Ιακώβου, Κεφ. 2, στ. 13)

*Όχι πια αδικίες. Ἡ ὅλοι νὰ πεινοῦν καὶ νὰ κρυώνουν ἢ ὅλοι νὰ τρῶν' καὶ νὰ ντύνονται. Δὲνμποροῦμε, Κύριε, νὰ βάλουμε δικαιοσύνη στὸν κόσμο;*⁵⁷

*Ὅσοι 'ναι Χριστιανοὶ αὐτοὶ πιστεύουν στὸν ἄλλο κόσμος. τί θὰ πεῖ πιστεύω στὸν ἄλλο κόσμος; Πὼς ὅλες μας οἱ πράξεις ἐδῶ στὴν ἐπίγεια ζωὴ θὰ ζυγιαστοῦν, οἱ καλὲς θὰ πλερωθοῦν. Ὅποιος ἐλεήσει τοὺς ἀδελφοὺς του ἐδῶ στὴν πρόσκαιρη ζωὴ θὰ πλερωθεῖ μετὰ τὴν αἰώνια.*⁵⁸

Εἴμαστε, θεὸς δὲ θεός, ἴσοι. Μπορεῖ νὰ 'σαι πλούσιος κι ἐγὼ φτωχός. μπορεῖ νὰ 'χεις ἐσὺ παχὰ λιβάδια νὰ βόσκεις τὸ ποίμνιο σου. κι ἐγὼ, τὸ βλέπεις, δὲν ἔχω ποὺ τὴν κεφαλὴν κλῖναι. Ὅμως, μπροστὰ στὸν Θεὸ εἴμαστε ἴσοι.

*Μπορεῖ νὰ 'μαι ἐγὼ καὶ πιδὸ κοντὰ στὸν Θεό, γιατί πεινῶ.*⁵⁹

(Ν. Καζαντζάκη *Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται*)

Ο Καζαντζάκης επιζητούσε έναν κόσμο που να απονέμεται η δικαιοσύνη, έναν κόσμο που να μάχεται για τις πανανθρώπινες αξίες.

Καυχίεσαι πὼς εἶσαι πλούσιος, πὼς ἀπόκτησες μεγάλη περιουσία, πὼς δὲν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε.

Ξεχνᾷς, φαίνεται, πὼς στὴν πραγματικότητα εἶσαι ταλαίπωρος καὶ ἀξιοθρήνητος, φτωχός, τυφλὸς καὶ γυμνός. Γι' αὐτὸ σὲ συμβουλεύω ν' ἀγοράσεις ἀπὸ μένα χρυσάφι καθαρισμένο στὴ φωτιά, γιὰ ν' ἀποκτήσεις πλοῦτη, λευκὰ ροῦχα γιὰ νὰ ντυθεῖς καὶ νὰ μὴν ντρέπεσαι ποὺ φαίνεται ἡ

⁵⁶ Ντοστογιέφσκι, Φιοντόρ 2014. *Ο Φτωχόκοσμος*. Θεσσαλονίκη: εκδ. Μαλλιάρης Παιδεία, σελ. 195-196.

⁵⁷ Καζαντζάκης, 2023. Ν.. *Ὁ Χριστὸς Ξανασταυρώνεται*. Ἀθήνα: Ἐκδ. Διόπτρα, σελ.214.

⁵⁸ Ν. Καζαντζάκη, σελ.344.

⁵⁹ Ν. Καζαντζάκη, ό.π., σελ.65.

γύμνια σου, κολλύριο γιὰ ν' ἀλείψεις τὰ μάτια σου καὶ νὰ ἀποκτήσεις τὸ φῶς σου. Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ τοὺς διαπαιδαγωγῶ μὲ αὐστηρότητα. Γι' αὐτὸ δεῖξε ζῆλο καὶ μετάνοιωσε.

(ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, Κεφ. 3, στ. 17-19)

Ο πλούτος όταν δεν μοιράζεται προσομοιάζει με αγκάθια, τα οποία όχι μόνον είναι άκαρπα αλλά γίνονται και επιζήμια στις καλλιέργειες.

Καὶ ὅπως ἀκριβῶς αἱ ἄκανθαι εἶναι εὐκόλον νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸ πῦρ καὶ εἶναι μισηταὶ εἰς τοὺς γεωργούς, ἔτσι εἶναι καὶ τὰ κοσμικὰ πράγματα. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς εἰς τὰ ἀκάνθας κρύπτονται θηρία καὶ ἔχιδναι καὶ σκορπιοί, ἔτσι καὶ εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ πλούτου. Ἀλλὰ ὥς μιμηθῶμεν τὸ πῦρ τοῦ πνεύματος, γιὰ νὰ ἐξαφανίσωμεν τὰς ἀκάνθας καὶ διὰ νὰ ἐκδιώξωμεν τὰ θηρία εἰς τὸν γεωργὸν καὶ μετὰ τὸν καθαρισμὸν ὥς τὸν ποτίσωμεν μὲ τὰ πνευματικὰ νάματα.

(Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)⁶⁰

Σημαντικότερος εκφραστής του εθελοντισμοῦ θεωρεῖται ὁ Μέγας Βασίλειος: Ἰδρυσε τὴν «Βασιλειάδα», ὅπου ἐβρίσκαν καταφύγιο καὶ θαλπωρὴ ἀναρίθμητοι φτωχοί. Τους πρόσφερε τα πάντα: ἀπὸ τροφὴ, στέγη, ἀνάπαυση, ἕως καὶ τὴν ευκαιρίαν νὰ μάθουν διάφορες τέχνες, γιὰ νὰ ἐργαστοῦν καὶ νὰ ἐπιβιώσουν. Ὁ ἴδιος ἔλεγε:

Ἐὰν σὲ θαμβώσουν τὰ χρήματα, διότι νομίζεις ὅτι αὐτὰ φέρουν τιμὴ καὶ δόξα, πρόσεξε διὰ νὰ εἰδῇς ὅτι φέρει πολὺ περισσότερη δόξα τὸ νὰ ὀνομάζεσαι πατέρας χιλιάδων παιδιῶν, παρὰ νὰ ἔχεις εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν σου χιλιάδες χρημάτων.

Διότι τὰ μὲν χρήματα θὰ τὰ ἀφήσεις ἐδῶ εἰς τὴν γῆ, καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ θέλῃς τὴν δόξα, ὅμως, γιὰ τὶς εὐεργεσίαις καὶ τὰ καλὰ ἔργα σου θὰ τὴν πάρεις μαζί σου καὶ θὰ τὴν ἀπολαύσῃς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅταν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως πλῆθος ἀνθρώπων πλησίον τοῦ Κοινοῦ Κριτοῦ θὰ σὲ

⁶⁰ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Πνευματικὰ Μαργαριτάρια». Θεσσαλονίκη: εκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, 2015, σελ. 97-98.

*ὀνομάζει τροφοδότη καὶ εὐεργέτη καὶ θὰ σοῦ ἀποδίδει ὅλα τὰ ὀνόματα τῆς
φιλανθρωπίας.*

Στα πλαίσια του θεσμού της αλληλεγγύης, που εκδηλώθηκε σε ικανοποιητικό επίπεδο και δεν αγνοείτο ο σημαντικός της ρόλος και κατά το έτος 1602, διαβάζουμε από τις σημειώσεις του Δούκα της Κρήτης Ιερωνύμου Κατέλλου:

*Οἱ μοναχοὶ τοῦ Σινᾶ μεγίστας ἐν καιρῷ λοιμοῦ [πανώλους] παρέσχον
εὐεργεσίας καὶ ἐλεημοσύνας πρὸς τοὺς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Κρήτης
πτωχοὺς.*

Γι' αυτό, ο Απόστολος Παῦλος συμβούλευε τον Απόστολο Τίτο να επιβεβαιώνεται ο λόγος της σωτηρίας με θεάρεστα έργα:

*Αὐτά τα λόγια εἶναι τα αἰσιόπιστα, καὶ θέλω νὰ τα βεβαιώνεις με τὴν
προσωπικὴ σου μαρτυρία, ὥστε, ὅσοι ἔχουν πιστέψει στὸν Θεὸ νὰ
φροντίζουν **νὰ πρωτοστατοῦν σε καλὰ ἔργα**. Αὐτά εἶναι τα καλὰ καὶ τα
χρήσιμα στους ανθρώπους.*

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Τίτον, Κεφ. 3, στ. 8)

Διαφορετικά, οι άνθρωποι, χωρίς ωφέλιμα έργα, παραμένουν άκαρποι – αφού δεν αξιοποιούν τις ευκαιρίες που τους παρουσιάζονται.

Ο Κύριος παραγγέλλει, φυσικά, και στους πλούσιους, που έχουν μεγαλύτερη οικονομική ευχέρεια, να μοιράζονται ό,τι έχουν και να δίνουν στους φτωχούς, εξασφαλίζοντας, με τον τρόπο αυτόν, την αιώνια ζωή.

*Στους πλούσιους αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κόσμου νὰ παραγγέλλεις **νὰ μὴν
υπερηφανεύονται οὔτε νὰ στηρίζουν τις ἐλπίδες τους σε κάτι ἀβέβαιο,
ὅπως ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ στὸν Θεό, τὸν ζωντανό**, που μας τα δίνει ὅλα
πλουσιοπάροχα για νὰ τα ἀπολαμβάνουμε.*

*Νὰ τους παραγγέλλεις νὰ κάνουν τὸ καλὸ, **νὰ γίνονται πλούσιοι σε καλὰ
ἔργα, νὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ δίνουν καὶ νὰ μοιράζονται με τους ἄλλους ὅ,τι
ἔχουν**. Ἐτσι, θ' ἀποταμιεύουν τὸν θησαυρὸ τους καὶ θὰ βάζουν ἓνα καλὸ
θεμέλιο για τὸ μέλλον, **για νὰ ἀποκτήσουν τὴν αἰώνια ζωή**.*

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Τιμόθεον, Α΄,

Κεφ. 6, στ. 17-20)

Διὰ τῆς ἐλεημοσύνης θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν νυμφῶνα.

(Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Οι περισσότεροι όμως πλούσιοι φαίνεται ότι δεν θα μουν στην Ουράνια Βασιλεία, διότι όχι μονάχα δεν ξέρουν να ελεούν, αλλά, συγχρόνως, κάνουν κακή διαχείριση των αγαθών του πλούτου.

Γι' αυτό είναι δύσκολο να μπει πλούσιος στη Βασιλεία του Θεού· διότι, αν και γνωρίζει πολύ καλά ότι αναρίθμητοι συνάνθρωποι ανά τον πλανήτη υποσιτίζονται και τελικά καταλήγουν στον θάνατο από πείνα, εντούτοις, δεν θέλει να μοιραστεί τίποτε από τα αγαθά του με τους άλλους, λες και πρόκειται αυτός ή τα παιδιά του, που θα τον κληρονομήσουν, να ζήσουν αιώνια.

«Η κληρονομιά της αγιότητας»

Αγωνιζόμαστε οί άνθρωποι να αποκτήσουμε αγαθά για να τα κληροδοτήσουμε στους μετά από έμεις, χωρίς να διαβλέπουμε ότι ή αληθινή όμορφιά βρίσκεται στὸν πλοῦτο ποὺ ὁ Θεὸς προσφέρει διὰ τῆς χάριτός του σὲ ὅσους τὸν ἐμπιστεύονται καὶ γνωρίζουν ὅτι μόνο κοντὰ του καὶ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας βρίσκεται ἡ ἀλήθεια τῆς ζωῆς.

Τὸν πλοῦτο τῆς ἀγιότητας, λοιπόν, ἂς κάνουμε δικὸ μας καὶ ἂς τὸν κληροδοτήσουμε στὶς ἐπόμενες γενιὲς ὡς θησαυρὸ ἀνεξάντλητο.⁶¹

Πλούσιος άνθρωπος είναι ο άνθρωπος που αξίζει πολλά και όχι ο άνθρωπος που έχει πολλά.

(Πυθαγόρας)

Διότι, ό,τι αξίζει μία αγαθή ψυχή δεν αξίζουν τα πλούτη όλου του κόσμου.

[Στο σημείο αυτό αναφέρομαι στη μητέρα μου Ευαγγελία, η οποία έτρεφε αγνά αισθήματα προς όλους και τους ευεργετούσε].

Γι' αυτό οφείλουμε πάντοτε να τιμάμε τους αγαθούς και ενάρετους ανθρώπους.

Ο άνθρωπος, σε ό,τι σκέφτεται, λέγει και πράττει, πρέπει να διατηρεί μέσα του τον θεϊκό έλεγχο, να αφουγκράζεται τη φωνή της συνειδήσεως.

Μια άλλη, σημαντικότερη προτροπή για όλους μας αποτελούν οι πράξεις που ωφελούν τους άλλους και δεν πραγματοποιούνται από ανταγωνισμό, επίδειξη ή ματαιοδοξία.

⁶¹ π. Θ'. Μ'. 2021. «Ένας Άλλοιότικος Πλοῦτος». Περιοδικό «Φωνή Κυρίου», Αθήνα: Αποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀριθμ. Φύλλου 48 (3574) / 28-11-2021 / Ἔτος 69^ο, σελ. 191 (άρθρο δημοσιευμένο και στο (διαδίκτυο): <[http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/fk/2021/48_2021\(3574\).pdf](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/fk/2021/48_2021(3574).pdf)>).

Μην κάνετε τίποτα από ανταγωνισμό ή από ματαιοδοξία, αλλά, με ταπεινοφροσύνη, ας θεωρεί ο καθένας ανώτερό του τον άλλον. Ας μην φροντίζει ο καθένας σας μόνο για ό,τι ενδιαφέρει τον ίδιο, αλλά και για ό,τι ωφελεί τους άλλους.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Φιλιπησίους, Κεφ. 2, στ. 3-4)

Η αλληλεγγύη αποτελεί πηγαία εκδήλωση έμπρακτης αγάπης, ιδιαίτερα στα πρόσωπα των πτωχών, ασθενών και καταφρονεμένων συνανθρώπων μας.

Πιστεύουμε ότι όλα ξεκινούν απ' τον καθένα μας, με ό,τι ελάχιστο μπορεί κανείς να προσφέρει. Επίσης, σημαντικό είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι από τα μικρά κτίζονται τα μεγάλα και ωφέλιμα, και, τέλος, να προχωράμε με τόλμη μπροστά, αψηφώντας τα αναρίθμητα εμπόδια που παρουσιάζονται, χωρίς να χάνουμε χρόνο κοιτάζοντας πίσω... Χρησιμοποιούμε τον χρόνο για να βελτιωθούμε, εστιάζοντας στην καρδιά του προβλήματος (ωφέλεια των άλλων) και μαθαίνοντας από καλά παραδείγματα, για την κοινωνική ευημερία.

Υπάρχει πάντοτε η ανθρώπινη προσφορά που διαπνέεται από ελπίδα.

Τη λύση προσφέρουν τα **Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος (Π.Χ. SOS Ε.)**, όπου παρέχονται υπηρεσίες στα φτωχά παιδιά, όπως σίτιση, δημιουργική απασχόληση, ψυχολογική υποστήριξη παιδιών και γονέων, εκπαιδευτική βοήθεια για παιδιά με μαθησιακές

δυσκολίες, καθώς και σημαντική ηθικο-υλική αρωγή, ώστε να αποφευχθεί τυχόν διάλυση της οικογένειας.

Κιβωτός του Κόσμου (Κ.Τ.Κ.)

Η Μη Κυβερνητική Οργάνωση *Κιβωτός του Κόσμου* φροντίζει και περιθάλπει φτωχά παιδιά, εξασφαλίζοντάς τους κάθε ανάγκη σίτισης και εκπαίδευσης.

Επιπροσθέτως, η *Κιβωτός του Κόσμου* παρέχει οικονομική στήριξη και στις οικογένειές τους, προκειμένου να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές

υποχρεώσεις του νοικοκυριού τους.

Κοινωνικό Παντοπωλείο (Κ.Π)

Το *Κοινωνικό Παντοπωλείο* καλύπτει βασικές ανάγκες επιβίωσης των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Όσοι ευαισθητοποιημένοι πολίτες δύνανται να προσφέρουν μικρή ή μεγάλη βοήθεια ως προστρέξουν στο *Κοινωνικό Παντοπωλείο* της περιοχής τους, για να μην στερηθεί κανείς άνθρωπος τα βασικά είδη διατροφής, όπως και είδη ατομικής υγιεινής.

Στο Ηράκλειο Κρήτης, το 2012, έτος οικονομικής κρίσης, εν όψει των εορταστικών ημερών του Πάσχα, ενισχύθηκαν με τρόφιμα και οπωροκηπευτικά περισσότερες από εξακόσιες (600) οικογένειες από το *Κοινωνικό Παντοπωλείο* της Περιφέρειας Κρήτης. Είχαν συγκεντρωθεί περισσότεροι από οκτώ (8) τόνοι τροφίμων και κηπευτικών, με την αρωγή ιδιωτών, συνεταιρισμών και επιχειρήσεων.

Αν, βέβαια, συλλογισθούμε ότι τα εξαθλιωμένα άτομα στην Ελλάδα της οικονομικής κρίσης του 2015 ανήλθαν στα 3.884.700 και με τους ανέργους να υπολογίζονται επίσημα σε 1.216.870 άτομα, θεωρείται επιβεβλημένη η συμπαράσταση και βοήθεια προς αυτούς μέσω των κοινωνικών Φορέων (Εκκλησίας, Δήμων, Οργανώσεων), αλλά και από μεμονωμένα άτομα. Όσοι έχουν τη δυνατότητα, ως τους υποστηρίζουν, για να αποφευχθεί η ανέχεια, η οποία τους οδηγεί στην περιθωριοποίηση και απομόνωση, προσανατολίζοντάς τους, σταθερά, στην απόγνωση.

Με κατανόηση απέναντι στα προβλήματα, η βοήθειά μας, ηθική και υλική, επιτρέπει να επιλύσουμε αρκετά θέματα που αφορούν όλους και άπτονται της καθημερινότητας, για την επίτευξη της κοινωνικής προόδου και συνοχής.

Ανέκαθεν, η αλληλεγγύη – φιλανθρωπία καθίσταται μια δραστηριότητα μείζονος σημασίας, ενταγμένη στην υπηρεσία των αδύναμων και ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Αλλά, για να συντελεστεί η ανιδιοτελής προσφορά προς τους αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας, χρειάζεται να ...σιγοκαίει μέσα μας η φλόγα της αγάπης.

Ακόμα κι αν δεν έχω άλλο προσόν, μπορώ να πετύχω μόνο με την αγάπη.

Χωρίς αυτήν, θα αποτύχω, έστω και αν έχω όλες τις γνώσεις και τις ικανότητες του κόσμου.

Θα χαιρετήσω τη σημερινή μέρα με αγάπη, και θα πετύχω.

(Og Mandino, *Ο Μεγαλύτερος Πωλητής στον Κόσμο*)⁶²

Μια ευγενική και μεγάλη προσφορά στις δύσκολες ημέρες της παγκόσμιας ύφεσης υπήρξε από τον «μεγαλύτερο επενδυτή του 20ού αιώνα» κ. Γουόρεν Μπάφετ.

Ο μεγαλοεπιχειρηματίας προσέφερε δύο δισεκατομύρια ογδόντα τέσσερα εκατομύρια δολάρια (2.084.000.000 \$) σε πέντε (5) φιλανθρωπικά ιδρύματα, με τη “μερίδα του λέοντος” (2,1 δισεκατομύρια) να παραχωρείται στο ίδρυμα Μπιλ και Μελίντα Γκέιτς, για κοινωνοφελείς σκοπούς. Παραμένει πιστός στη δέσμευσή του να δωρίσει, σταδιακά, το 99% της περιουσίας του και προτρέπει κι άλλους δισεκατομμυριούχους να διαθέτουν σε φιλανθρωπικούς σκοπούς περιουσία τους, με στόχο την εξάλειψη της φτώχειας.

Είναι πολύ σημαντικό, αναζητώντας κανείς, με αναδρομή στις «αρχές» και με στόχο την εύρεση της Απόλυτης Αλήθειας, που συνιστά και το Ιδεώδες της ανθρώπινης φύσης, να βρει τον σκοπό της ζωής του διαμορφώνοντας μια στάση και έναν τρόπο ζωής που θα τον εξελίξει και θα του επιτρέψει να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο.

⁶² Og Mandino, 2018. *Ο Μεγαλύτερος Πωλητής στον Κόσμο* (μτφ.: Αβραμίδης Όμηρος – Μπαρουζής Γιώργος). Αθήνα: Διόπτρα, σελ. 90 (διεθνές Best Seller).

GOD IS LOVE

(Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ)

*Αυτός είναι το κέντρο όλο
στο οποίο βρίσκονται και στερεώνονται όλες οι ουσίες των όντων,
σύμφωνα και με το χωρίο της Γραφής:
«ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν».
(Ἀπ. Παύλου – Πράξεις, Κεφ. 17, 22-31)⁶³*

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΔΕΣΠΟΖΕΙ Η ΦΡΑΣΗ *GOD IS LOVE*.

ΤΟ ΦΤΩΧΟ ΠΑΙΔΙ, ΜΕ ΤΑ ΑΘΩΑ, ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ, ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΞΥΛΙΝΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΚΑΣ.

*Η τέλεια η αγάπη είναι αυτή που προσφέρει τα πάντα και δεν περιμένει
τίποτα.*

(Λεό Μπουσκάλια)

Διότι, μόνο εκείνος που αγαπάει υπάρχει.

(Feuerbach)

⁶³ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης 2014. *Ο Αόρατος Πόλεμος* (απόδ.: Ιερομόναχος Βενέδικος, Αγιορείτης), Κεφ. Κ' «Η ψυχή, αφού απογυμνωθή από την θέλησή της, πρέπει να στέκεται ενώπιον του Θεού». Νέα Σκήτη Αγίου Όρους: εκδ. Συνοδείας Σπυριδωνος Ιερομονάχου, σελ. 282.

«Αγάπη», στην απόλυτη μορφή της, σημαίνει «θυσία». Η πραγματική αγάπη είναι συνυφασμένη με τον πόνο και όσο αυξάνεται η αγάπη τόσο δυνατότερος γίνεται και ο πόνος. Γι' αυτό και η αγάπη αυτή είναι η αληθινή, η σταυρωμένη, καθώς χαρακτηρίζεται πάντοτε από τη θυσία.

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς έχει την τέλεια αγάπη για όλα τα πλάσματά Του. Εκείνος, στην επίγεια ζωή Του, βίωσε τον πόνο που του χάρισαν οι άνθρωποι επάνω στον σταυρό, εξιλεώνοντας έτσι τα παθήματα όλης της ανθρωπότητας.

Απαρίθμησαν όλα τα οστά μου.

(Ψαλμός Προφήτου και Βασιλέως Δαβίδ, 21, 18)

Για την αγάπη των ανθρώπων, χύθηκε όλο το αίμα Του Μονογενούς Υιού Του Θεού. Στη σταυρική Του Θυσία φανερώνεται το μεγαλείο και η υπέρτατη προσφορά της αγάπης Του.

Πολλοί, σ' ολόκληρη την οικουμένη, σταυρώθηκαν, αλλά κανέναν δεν τρέμουν οι δαίμονες. Του Χριστού όμως, που σταυρώθηκε για 'μάς, και μόνο το σημείο του Σταυρού να ιδούν, τρέμουν οι δαίμονες.

(Κύριλλος Ιεροσολύμων)

Οι δαιμονικές δυνάμεις νικήθηκαν κατά κράτος στον σταυρό του Χριστού. Με βάση τα αστρονομικά, ημερολογιακά και ιστορικά δεδομένα, έχει υπολογιστεί ότι η Σταύρωση Του Χριστού συνέβη την **Παρασκευή 3 Απριλίου 33 μ.Χ.**

Σκοτάδι σκέπασε τη γη ολόκληρη, και έγινε μεγάλος σεισμός, αφού οι πέτρες σχίστηκαν, ανοίχθηκαν μνημεία και αναστήθηκαν οι νεκροί κατά τη διάρκεια της Σταύρωσης, όπως αναφέρεται στο Ευαγγέλιο. Ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, που βρισκόταν εκείνον τον καιρό στην Αίγυπτο, αναφώνησε:

Η ο Θεός πάσχει ή ήρθε το τέλος του κόσμου!

Ύστερα απ' αυτήν τη λυτρωτική Θυσία Του για εμάς, είναι αδύνατον να μην Τον αγαπήσουμε, αφού Πρώτος Αυτός μας αγάπησε.

Όπως οι καλοί γονείς θυσιάζονται για τα παιδιά τους, έτσι και ο Κύριος της Δόξης κατέληξε, στην επίγεια ζωή Του, επάνω στο ξύλο του Σταυρού της Αγάπης, που αποτελεί και το σύμβολο του Απόλυτου Μεγαλείου Του. Και, ενώ εμείς του χάρισαμε αχαριστία, πόνο και θάνατο, Εκείνος, πλουσιοπάροχα, μας ανταπέδωσε την ελευθερία μας από την κατάρα του Άδη, όπως και την ευδαιμονία του Παραδείσου με την αιώνια ζωή.

Συνεπώς, άρνηση του Σταυρού σημαίνει και άρνηση της αγάπης που οδηγεί στην αιώνια ζωή, γι' αυτό και ο Κύριος δηλώνει ότι **ο αληθινός μαθητής και ακόλουθός Του οφείλει να βαδίζει τον δρόμο της σταυρικής αγάπης**. Καταξιωνόμαστε με τη συγχώρεση, υπομένοντας καρτερικά, αγόγγυστα τις δυσκολίες, όταν συνεχώς “σταυρώνουμε” τα πάθη μας.

Ο Ιησούς παραδόθηκε στον θάνατο για τις ανομίες μας και αναστήθηκε για την σωτηρία μας.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Ρωμαίους, Κεφ. 4, στ. 25)

Όπως ο Χριστός έδωσε το τέλειο παράδειγμα, ο Οποίος κένωσε (ταπείνωσε) τον εαυτό Του λαμβάνοντας δούλου μορφή, γενόμενος άνθρωπος, και υπέμεινε τον ατιμωτικό σταυρικό θάνατο, έτσι και εμείς, ας σηκώσουμε τον δικό μας σταυρό (ασθένεια, στερήσεις, θλίψεις), ακολουθώντας το παράδειγμα Εκείνου, για να προοδεύσουμε, με τις δοκιμασίες, στην αρετή, αγαπώντας τον Θεό και, ανιδιοτελώς, τους ανθρώπους.

Το να αγαπάμε και να αγαπιόμαστε πρέπει να είναι η μεγαλύτερη ασχολία όλης της ζωής μας.

(Ρουσσώ)

Το μυστήριο του Τριαδικού Θεού είναι η κοινωνία και η αγάπη των Τριών Προσώπων. Όταν ο Πατέρας δοξάζεται από τον Χριστό, ο Οποίος αποδεικνύεται Υιός του Θεού, και φανερώνονται, το όνομα του Πατέρα συντελεί στη σωτηρία των ανθρώπων, όπως έχει διατυπωθεί από τους Πατέρες της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου (325 μ.Χ.). Συνεπώς, και η κάθε ομολογία στο όνομά Του αποτελεί, κι αυτή, μιαν αγάπη. Θυσία, στο όνομα της Τρισηλίου Θεότητας.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο όχι μόνο για να τον λυτρώσει, αλλά και για να του διδάξει την αλήθεια, όταν μάλιστα δεν διδάσκει μόνο με λόγια αλλά, πολύ περισσότερο, με άφθονα έργα αγάπης. Εκείνος χαρίζει την αιώνια ζωή στα παιδιά Του που πιστεύουν και εφαρμόζουν τα λόγια Του.

Ὁ οὐράνιος ἄρτος εἶναι ὁ Χριστός, ὅστις κατήλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκε ζωὴν εἰς τὸν κόσμον καὶ αὕτη εἶναι ἡ τροφή τῶν ἀγγέλων. Ὅστις ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην, ἐσθίει καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν τὸν Χριστὸν καὶ γίνεται ἀθάνατος διότι, λέγει, ὅστις τρώγει ἐκ τοῦ ἄρτου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δώσω εἰς αὐτόν, δὲν θέλει ἰδῆ θάνατον. Μακάριος λοιπὸν

ὅστις τρώγει ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ὅτι δε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐσθίει ἐκ τοῦ ἄρτου τῆς ἀγάπης ἐσθίει τὸν Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, μαρτυρεῖ ὁ Ἰωάννης λέγων, **ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη** λοιπὸν ὅστις ἐν τῇ ἀγάπῃ ζῇ καρποῦται ἐκ τοῦ Θεοῦ ζωὴν καὶ ὁσφραίνεται εἰς τὸν παρόντα κόσμον ἐκεῖνον τὸν ἀέρα τῆς ἀναστάσεως εἰς τοῦτον τὸν ἀέρα ἐντρυφῶσιν οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ἀνάστασιν. **Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ βασιλεία, τὴν ὁποίαν μυστικῶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς Ἀποστόλους** νὰ φάγωσιν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ διότι τὸ ἐσθίετε καὶ πίνετε ἐν τῇ βασιλείᾳ μου τί ἄλλο εἶναι, παρὰ ἡ ἀγάπη; ἐπειδὴ ὑπάρχει ἱκανὴ ἡ ἀγάπη νὰ τρέφῃ τὸν ἄνθρωπον ἀντὶ τῆς βρώσεως καὶ πόσεως. Οὗτος εἶναι ὁ οἶνος ὁ ὁποῖος εὐφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Μακάριος λοιπὸν ὅστις πίνει ἐκ τούτου τοῦ οἴνου. Ἐκ τούτου τοῦ οἴνου ἔπιον οἱ ἄσωτοι καὶ ἐγένοντο εὐλαβεῖς ἔπιον οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἐλυσμόνησαν τὰς ὁδοὺς τῶν ἁμαρτιῶν ἔπιον οἱ μέθυσοι καὶ ἐγένοντο νηστευταὶ ἔπιον οἱ πλούσιοι καὶ ἐπεθύμησαν τὴν πτωχείαν ἔπιον οἱ πένητες καὶ ἐπλούτησαν διὰ τῆς ἐλπίδος ἔπιον οἱ ἄρρωστοι καὶ ἐγένοντο δυνατοί ἔπιον οἱ ἁμαθεῖς καὶ ἐσοφίσθησαν.

[Οσίου Ισαάκ του Σύρου Λόγος OB' (ἀπόσπ.)]⁶⁴

Εγώ εἰμαι ὁ καλὸς βοσκός. ὁ καλὸς βοσκὸς θυσιάζει τὴ ζωὴ του γιὰ χάρη των προβάτων. Ο μισθωτός, που δεν εἶναι ὁ βοσκός καὶ δεν εἶναι δικά του τα πρόβατα, βλέπει τὸν λύκο νὰ ἐρχεται καὶ παρατάει τα πρόβατα καὶ φεύγει, γιὰτὶ εἶναι μισθωτός καὶ δεν τὸν νοιάζει γιὰ τα πρόβατα· ἐτσι, ὁ λύκος τ' ἀρπάζει καὶ τα διασκορπίζει. Εγώ εἰμαι ὁ καλὸς βοσκός καὶ γνωρίζω τα πρόβατα που εἶναι δικά μου, καὶ τα δικά μου με ἀναγνωρίζουν, ὅπως με ἀναγνωρίζει ὁ Πατέρας, κι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὸν Πατέρα καὶ θυσιάζω τὴ ζωὴ μου γιὰ χάρη των προβάτων. Ἐχω κι ἄλλα πρόβατα που δεν ἀνήκουν σ' αὐτὴν τὴ μάντρα· πρέπει κι ἐκεῖνα νὰ τα οδηγήσω. Θα γνωρίσουν τὴ φωνὴ μου καὶ θα γίνουν ἓνα ποῖμνιο με ἓναν ποιμένα. **Γι' αὐτό ὁ Πατέρας με ἀγαπάει, γιὰτὶ ἐγὼ θυσιάζω τὴ ζωὴ μου, ὥστε νὰ τὴν ξαναπάρω.**

[Κ. Διαθήκη, Κατὰ Ἰωάννην, Κεφ. 10, στ. 11-18]

⁶⁴ Ἀββᾶ Ισαάκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικοὶ Λόγοι (Λόγος OB') [μετενεχθέντες ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἐλληνικὴν (καθαρεύουσα) παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Καλλινίκου Παντοκρατορίνου – Ἐκδίδονται νῦν ὑπὸ Παύλου Μοναχοῦ]. Αθήνα: ^{2η} ἐκδ. Ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος «Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας», σελ. 248.

Τα δικά μου πρόβατα αναγνωρίζουν τη φωνή μου, κι εγώ τα αναγνωρίζω και με ακολουθούν· εγώ τους δίνω αιώνια ζωή και δεν θα χαθούν ποτέ, γιατί κανείς δεν θα μπορέσει να τ' αρπάξει από την εξουσία μου. Αυτό που μου έχει δώσει ο Πατέρας μου είναι ανώτερο απ' όλα, και κανείς δεν μπορεί ν' αρπάξει ό,τι βρίσκεται στα χέρια του Πατέρα μου. Εγώ κι ο Πατέρας είμαστε ένα.

[Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 10, στ. 27-31]

Έχει καταβληθεί το αντίτιμο για την απελευθέρωσή σας. (Η σταυρική Θυσία του Χριστού.) Γι' αυτό μην υποδουλώνετε σε ανθρώπους.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Κορινθίους Α', Κεφ. 7, στ. 23)

Η αγάπη εμπνέει την αφοσίωση και το θάρρος ν' αψηφούμε και τον τρομερό θάνατο, ακόμη και να πεθάνουμε γι' αυτό που αγαπάμε.

(Λακορντέρ)

Αν με αγαπάτε, θα τηρήσετε τις εντολές μου. Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα να σας δώσει άλλον Παράκλητο, το Πνεύμα της Αλήθειας, ώστε να είναι για πάντα μαζί σας. Το πνεύμα αυτό δεν μπορεί να το δεχθεί ο κόσμος, γιατί ούτε το διακρίνει ούτε το γνωρίζει. Εσείς το γνωρίζετε γιατί μένει κοντά σας και θα υπάρχει μέσα σας. Δεν θα σας αφήσω μόνους και ορφανούς. Θα ξανάρθω κοντά σας. Σε λίγο ο κόσμος δεν θα με βλέπει πια, εσείς όμως θα με βλέπετε, γιατί εγώ θα εξακολουθώ να ζω. το ίδιο κι εσείς θα ζείτε.

Όταν έρθει εκείνη η μέρα, θα το καταλάβετε ότι εγώ είμαι αχώριστος από τον Πατέρα, κι εσείς από μένα, κι εγώ από εσάς.

Εκείνος που κρατάει τις εντολές μου και τις εκτελεί, αυτός με αγαπάει κι αυτός που με αγαπάει θ' αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, κι εγώ θα τον αγαπήσω και θα του φανερώσω τον εαυτό μου.

[Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 14, στ. 15-22]

«Κύριε», του λέει ο Ιούδας, όχι ο Ισκαριώτης, «γιατί θα φανερώσεις τον εαυτό σου σ' εμάς κι όχι στον κόσμο»;

«Όποιος με αγαπάει», του αποκρίθηκε ο Ιησούς, «θα τηρήσει τον λόγο μου. Κι ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έρθουμε σ' αυτόν και θα κατοικήσουμε μαζί του. Αυτός που δεν με αγαπάει δεν ακολουθεί τα λόγια μου. Τα λόγια όμως που ακούτε δεν προέρχονται από μένα, αλλά από τον Πατέρα που μ' έστειλε».

[Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 11, στ. 22-25]

Οι σύγχρονες όμως κοινωνίες, της ψηφιακής πλέον εποχής, δεν αποδέχονται τον Λόγο του Θεού, διότι θεμελιώθηκαν κυρίως σ' έναν επιστημονικό ορθολογισμό (παρατήρηση – πείραμα), όπως και στα σύγχρονα τεχνολογικά επιτεύγματα. Ασφαλώς, αυτό θεωρείται επιθυμητό και αναγκαίο για να εξελιχθεί η επιστήμη προς όφελος του ανθρώπου και να υπάρξει κοινωνική ευημερία.

Διαπιστώνουμε, δυστυχώς, ότι ο άνθρωπος δεν απεγκλωβίζεται από τα σύγχρονα προβλήματα, που τον οδηγούν σε αδιέξοδα, καθώς δεν είναι λίγες οι φορές κατά τις οποίες επικρατεί κλίμα ανησυχίας – ανασφάλειας, καθώς διακυβεύεται από τους ισχυρούς της γης ακόμη και η παγκόσμια ειρήνη. Με τους πολέμους, εκατομμύρια άνθρωποι γίνονται πρόσφυγες, κι εκατομμύρια άλλοι, στις φτωχότερες χώρες του κόσμου, τελούν υπό το φάσμα της πείνας και του χρόνιου υποσιτισμού, καταλήγοντας στον θάνατο.

Επί πλέον, κοινωνικές ομάδες πλήττονται οικονομικά από μέτρα αντισυνταγματικά και άδικα, για να εξοικονομηθούν δισεκατομμύρια ευρώ – δολάρια και να σωρευθούν στα αποθεματικά των Τραπεζών και των Κυβερνήσεων.

Σε αντίθεση με την αγάπη του Θεού, έχουμε τις εκάστοτε πολιτικές προεκλογικές εξαγγελίες (δεσμεύσεις) για ένα καλύτερο μέλλον, που σχεδόν πάντοτε παραμένουν λόγια “του αέρα”, δεν εφαρμόζονται ποτέ, παρουσιάζοντας μονάχα ασυνέπεια και ψεύδη στις δεσμεύσεις τους. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι οι εκάστοτε Κυβερνήσεις δεν αγαπούν πραγματικά τον λαό, παρά μονάχα την εξουσία, για να επιβληθούν, μετανομοθετήματά τους, από θέση ισχύος στους άλλους και ενάντια στα οφέλη των πολιτών.

Ο Χριστός, όμως, παραμένει ο Ίδιος στους αιώνες. Ο Χριστός μάς αγαπάει, δεν προσποιείται, δεν αλλάζει απόψεις, δεν ψεύδεται. Τα λόγια Του είναι πάντοτε, σαφέστατα δίκαια, αληθινά, ειρηνικά, ακέραια και διαχρονικά. Ο Κύριος της Δόξας, ως Υιός του Θεού, γνωρίζει το παρόν και το μέλλον του καθενός από εμάς.

Γι' αυτό κι εμείς, με εμπιστοσύνη στην πανσοφία, αγαθότητα και άπειρη αγάπη Του, προστρέχουμε σ' Εκείνον, με βέβαιη την ελπίδα στο πρόσωπό Του. Έτσι, αποβαίνει το μέλλον παρόν, και το παρόν μέλλον, ώστε να συμπορευτεί ο θνητός άνθρωπος με την αιωνιότητα του Θεού. Όποιος ακολουθεί τα προστάγματα του Θεού, δηλαδή το θέλημα του Δημιουργού Του, διακατέχεται από αγάπη, όχι μονάχα προς τον Θεό, αλλά και προς ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ, και αγάπη τέλεια, ολοκληρωτική και απόλυτη. Αυτή η έννοια της αγάπης καθίσταται η ουσία και ο σκοπός των εντολών Του. Να φτάσουμε, δηλαδή, στην αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπό μας:

Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμη και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός.

Και αν έχω της προφητείας το χάρισμα και όλα κατέχω τα μυστήρια και όλη τη γνώση, και αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα.

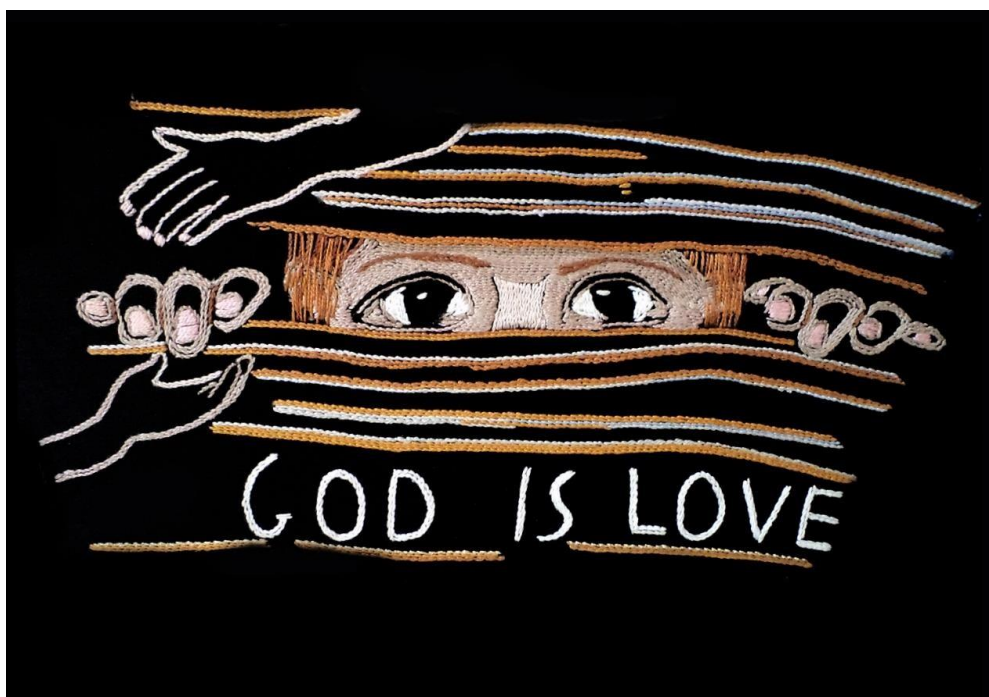
Και αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα και αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτε δεν με ωφελεί.

Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δεν ζηλοφθονεί, εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε υπερηφανεύεται, είναι ευπρεπής, δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει. Δεν χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό.

Εκείνος που αγαπάει όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει.

Ποτέ η αγάπη δεν θα πάψει να υπάρχει.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου Προς Κορινθίους, Κεφ. Α', στ. 1-8)

Η αληθινή αγάπη δεν έχει όρους, ούτε και θέτει όρια. Ο Χριστός έχει την αληθινή αγάπη για τον άνθρωπο, χωρίς να υπεισέρχεται σ' αυτήν κανένα προσωπικό όφελος, όπως ισχύει με τις ανθρώπινες σχέσεις και αγάπες. **Η αγάπη, ως τέλεια εκπλήρωση των εντολών του Θεού, εκδιώκει κάθε είδους φόβο**, όπως την έντονη ανησυχία – ταραχή για τις ασθένειες, τη φτώχεια, την έλλειψη εργασίας, την αποπληρωμή δανείων, την εξόφληση πολλών λογαριασμών.

Η αγάπη εκδιώκει τον φόβο, ο οποίος απουσιάζει από την ίδια και από την ελπίδα.

Η αγάπη θεωρείται μεγαλύτερη της ελπίδας και συνιστά την κορυφαία των αρετών.

Γι' αυτό και θεμελιώνεται ο Χριστιανισμός, αποκλειστικά, στην αγάπη.

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὸ τεῖχος καὶ στερεωτέρα ἀπὸ τὸν ἀδάμαντα.

(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

Αυτό το οποίο έχει βαρύνουσα σημασία είναι να μην στερηθούμε το Θείο Έλεος και καταντήσουμε ανάξιοι της Αγάπης του Θεού.

Τι, λοιπόν, μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού για 'μάς; Μήπως τα παθήματα, οι στενοχώριες, οι διωγμοί, η πείνα, η γύμνωση, οι κίνδυνοι ή ο μαρτυρικός θάνατος;

*Σύμφωνα με τη Γραφή: Για 'σένα πεθαίνουμε όλη την ημέρα. Μας μεταχειρίζονται σαν πρόβατα που τα πάνε για σφαγή. **Εμείς όμως βγαίνουμε νικητές απ' όλες τις δυσκολίες με τη βοήθεια του Χριστού, που μας αγάπησε.***

Και είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε άλλες ουράνιες δυνάμεις, ούτε παρόντα ούτε μελλοντικά ούτε κατί άλλο, είτε στον ουρανό είτε στον Άδη, ούτε κανένα άλλο δημιουργήμα θα μπορέσουν ποτέ να μας χωρίσουν από την αγάπη του Θεού για 'μάς, όπως φανερώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.

(Κ. Διαθήκη, Αποστόλου Παύλου, Προς Ρωμαίους, Κεφ. 8, στ. 35 επ.)

Όταν αγαπάμε τους άλλους, αγαπάμε και τον Θεό, ελπίζοντας σ' Εκείνον, που μας χαρίζει την ψυχική σωτηρία και λύτρωση.

*Αγαπητοί μου, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, γιατί **η αγάπη προέρχεται από τον Θεό**. Όποιος αγαπάει δείχνει ότι έχει αναγεννηθεί από τον Θεό και ότι γνωρίζει τον Θεό. Όποιος δεν αγαπάει δεν γνώρισε τον Θεό, γιατί **ο Θεός είναι αγάπη**. Έτσι αποδείχτηκε η αγάπη του Θεού για 'μάς:*

Απέστειλε τον Υιό Του τον Μονογενή στον κόσμο, για να μας χαρίσει τη νέα ζωή αν ενωθούμε μ' Αυτόν. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της αγάπης του Θεού: Όχι ότι εμείς τον αγαπήσαμε, αλλά ότι Αυτός μας αγάπησε και έστειλε τον Υιό Του, που θυσιάστηκε για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας.

Αν ο Θεός, αγαπητοί μου, έτσι μας αγάπησε, οφείλουμε κι εμείς ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Κανένας δεν αξιώθηκε ποτέ ως τώρα να δει τον Θεό. Αν αγαπάμε ο ένας τον άλλο, είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό, και η αγάπη Του μέσα μας έχει ολοκληρωθεί.

(Κ. Διαθήκη, Ιωάννου Α', Κεφ. 4, στ. 7-13)

Κι εμείς γνωρίζουμε πια την αγάπη που μας έχει ο Θεός, κι εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας σ' αυτήν. Ο Θεός είναι αγάπη· κι όποιος ζει μέσα στην αγάπη ζει μέσα σ' Αυτόν. Έτσι καταλαβαίνουμε πως η αγάπη έχει ολοκληρωθεί μέσα μας: Όταν αντιμετωπίζουμε την Ημέρα της Κρίσεως με θάρρος. Γιατί κι εμείς ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο όπως έζησε Εκείνος.

Όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει τον φόβο. Γιατί ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία, κι όποιος φοβάται την τιμωρία δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη. Εμείς αγαπάμε τον Θεό, γιατί Εκείνος πρώτος μας αγάπησε.

Αν κάποιος πει «αγαπώ τον Θεό», μισεί όμως τον αδερφό του, είναι ψεύτης. Γιατί, πραγματικά, αυτός που δεν αγαπάει τον αδερφό του, τον οποίο βλέπει, πώς μπορεί να αγαπάει τον Θεό, τον οποίο δεν βλέπει; Αυτή την εντολή μας έδωσε ο Χριστός: Όποιος αγαπάει τον Θεό πρέπει ν' αγαπάει και τον αδερφό του.

(Κ. Διαθήκη, Ιωάννου, Α', Κεφ. 4, στ. 16 επ.)

Σας δίνω μια νέα εντολή, ν' αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Όπως σας αγάπησα εγώ, ν' αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλον. Έτσι θα σας ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο.

(Κ. Διαθήκη, Ιωάννην, Κεφ. 13, στ. 34-35)

Όπως με αγάπησε ο Πατέρας, έτσι σας αγάπησα κι εγώ· μείνετε πιστοί στην αγάπη μου. Και θα μείνετε πιστοί στην αγάπη μου αν τηρήσετε τις εντολές μου, όπως εγώ τήρησα τις εντολές του Πατέρα μου και γι' αυτό μένω πιστός στην αγάπη του.

Σας είπα αυτά, ώστε η χαρά η δική μου να είναι μέσα σας, κι η χαρά σας να είναι ολοκληρωμένη. **Αυτή είναι η δική μου εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο, όπως εγώ σας αγάπησα.**

Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από 'κείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του. Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε αυτά που σας παραγγέλλω εγώ. Δεν σας ονομάζω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του. Αλλά, **εσάς, σας ονόμασα φίλους, γιατί σας έκανα γνωστά όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου.** Δεν με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα και σας όρισα να πάτε να καρποφορήσετε, κι ο καρπός σας να είναι μόνιμος. **Ωστε, ό,τι ζητήσετε από τον Πατέρα, στο όνομά μου, να σας το δώσει. Αυτήν την εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλο.**

(Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 15, στ. 9-18)

Όπως Εσύ μ' έστειλες εμένα στον κόσμο, έτσι κι εγώ έστειλα αυτούς στον κόσμο· και για χάρη τους αφιερώνω και προσφέρω τον εαυτό μου σ' Εσένα, ώστε κι αυτοί, με τη βοήθεια της Αλήθειας, να είναι αφιερωμένοι σ' Εσένα. Και προσεύχομαι όχι μόνο γι' αυτούς, αλλά και για 'κείνους που με το κήρυγμα αυτών θα πιστεύουν σ' εμένα, **ώστε να είναι όλοι ένα, όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι ενωμένος μ' εμένα, κι εγώ μ' Εσένα να είναι κι αυτοί ενωμένοι μ' εμάς, κι έτσι ο κόσμος να το πιστεύει, ότι μ' έστειλες Εσύ.** Κι εγώ τη δόξα που μου έδωσες την έδωσα σ' αυτούς, για να είναι ένα μεταξύ τους, όπως εμείς είμαστε ένα. **Εγώ ενωμένος μαζί τους, κι Εσύ ενωμένος μαζί μου, ώστε να αποτελούν μια τέλεια ενότητα, και έτσι ο κόσμος να το καταλαβαίνει, ότι μ' έστειλες Εσύ, κι ότι τους αγάπησες όπως αγάπησες εμένα.**

Πατέρα, αυτοί που μου έδωσες θέλω όπου είμαι εγώ να είναι κι εκείνοι μαζί μου, για να μπορούν να βλέπουν τη δόξα τη δική μου, **τη δόξα που μου χάρισες, γιατί με αγάπησες προτού να γίνει ο κόσμος.**

Δικαιοκρίτη Πατέρα, ο κόσμος δεν Σε γνώρισε, ενώ εγώ Σε γνώρισα, κι αυτοί αναγνώρισαν πως μ' έστειλες Εσύ. Τους έμαθα ποιος είσαι και θα συνεχίσω να τους το μαθαίνω, ώστε να είναι μέσα τους η αγάπη με την οποία με αγάπησες, όπως και εγώ θα είμαι μαζί τους.

(Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 17, στ. 18 επ.)

Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό και Τον έδωσε εξουσία πάνω σε όλα. Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή.

(Κ. Διαθήκη, Κατά Ιωάννην, Κεφ. 3, στ. 35-36)

Συνηθέστερα, όμως, επικαλούμαστε και εμπιστευόμαστε τη βοήθεια και την αγάπη του Θεού, κυρίως, στις δυσκολίες πάσης φύσεως, προκειμένου να τις αντιμετωπίσουμε: τέτοιες δυσχέρειες συνιστούν τα προβλήματα υγείας, πανδημίας, οικονομικά, επαγγελματικά, αλλά και πολιτικές αστάθειες που σημειώνονται, με παγκόσμιες προεκτάσεις και ανακατατάξεις. Όλα εκείνα, σε συνδυασμό με κάποια απρόβλεπτα και καταστροφικά γεγονότα που οφείλονται στην κλιματική αλλαγή (καύσωνες, πλημμύρες), σηματοδοτούν και επισφραγίζουν μελλοντική αβεβαιότητα και καθημερινή αγωνία.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ, καὶ πρὸς Αὐτόν καταφεύγοντες, με παρρησία ἀναφωνοῦμεν: «Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου».

(Π. Διαθήκη, Ψαλμός ρμα', 6)

Ο Θεός είναι αγάπη και αντικείμενο αγάπης: αυτή είναι όλη η συνεισφορά του μυστικισμού. Ο μυστικιστής δεν θα σταματήσει ποτέ να μιλά για τη διπλή αυτή αγάπη. Ατελείωτη είναι η περιγραφή του, επειδή ανέκφραστο είναι αυτό που θέλει να περιγράψει. Αλλά αυτό που λέει καθαρά είναι ότι **η θεϊκή αγάπη δεν είναι ένα μέρος του Θεού: είναι ο ίδιος ο Θεός.**

[...]

Πράγματι, οι μυστικιστές ομόφωνα μαρτυρούν ότι ο Θεός έχει ανάγκη από εμάς, όπως εμείς από Αυτόν. **Γιατί θα μας είχε ανάγκη, αν όχι για να μας αγαπά;** ... Θα θεωρήσει ο Φιλόσοφος τη Δημιουργία ένα εγχείρημα του Θεού για να δημιουργήσει δημιουργούς, για να προσλάβει όντα άξια της αγάπης Του.

[...]

Κλήθηκαν τότε στην ύπαρξη όντα που προορίζονταν **να αγαπούν και να αγαπιούνται, αφού η δημιουργική ενέργεια πρέπει να οριστεί με την αγάπη...** Οι άνθρωποι αυτοί είναι οι μυστικιστές. Άνοιξαν έναν δρόμο στον οποίο θα μπορούν να βαδίσουν άλλοι άνθρωποι. **Μ' αυτό, έδειξαν στον φιλόσοφο από πού ερχόταν και πού πήγαινε η ζωή.**

[Ανρί Μπερζόν, *Οι Δύο Πηγές της Ηθικής και της Θρησκείας* (ενδεικτικά αποσπάσματα)]⁶⁵

⁶⁵ Μπερζόν, Ανρί 2006. *Οι Δύο Πηγές της Ηθικής και της Θρησκείας* (μτφ. Τομανάς, Βασ.). Θεσσαλονίκη: Νησίδες, σελ. 194-195, 197 και 199-200.

Οι μυστικιστές είναι άνθρωποι με μεγάλη ταπείνωση, ενορατικοί, καθώς προσδοκούν να εκπληρώσουν τον σκοπό τους, που δεν είναι άλλος από την τόνωση της αληθινής πίστης του λαού, καλώντας τον σε μετάνοια.

Ο Άλμπερτ Σβάιτσερ, τιμημένος το 1953 με το Νόμπελ Ειρήνης, αναφέρεται στον Μυστικισμό του Αποστόλου Παύλου στο βιβλίο του *Η Ζωή μου και η Σκέψις μου*, των εκδόσεων Γαλαξίας. Συνοπτικά, αλλά όχι αυτούσια, μεταδίδω κάποιες σκέψεις του συγγραφέα που αφορούν τον Απόστολο Παύλο.

Ο Πρωτοκορυφαίος Απόστολος ομιλεί για εκείνους που πιστεύουν στον Χριστό ως Μεσσία και, πνευματικά, μυστικά, ενώνονται με Αυτόν.

Οι υπερφυσικές δυνάμεις που συνετέλεσαν στην αναίρεση του Θανάτου και την Ανάσταση του Κυρίου αποβαίνουν το ίδιο ισχυρές και αποτελεσματικές με εκείνες των πιστών που με τον βίο τους ξεπέρασαν την ασθενική - φυσική ανθρώπινη υπόσταση (απονέκρωση επιθυμιών αμαρτωλών). Κι αυτό, για να καταστούν άξιοι μιας αληθινής ζωής πλήρους αγάπης, που θα τους επιτρέψει να γίνουν συγκληρονόμοι της αιώνιας και Εσχατολογικής Μεσσιανικής Βασιλείας, ως αποτέλεσμα της μυστικής αυτής ένωσης μαζί Του.

Μέσα από τα σκοτάδια, ο κόσμος βαδίζει σε μια νέα πνευματικότητα κι ένα νέο μυστικισμό... Θα είναι στραμμένος προς τον κόσμο και τους ανθρώπους, αλλά δεν θα αντιμετωπίζει τον κόσμο αντικειμενικά, σαν ένα κόσμο αληθινό...

Ο νέος μυστικισμός πρέπει να περικλείει ένα πανίσχυρο προφητικό και Μεσσιανικό στοιχείο και να επιτρέπει την εξάνθηση μιας αυθεντικής γνώσεως, που θα είναι απαλλαγμένη από τον κοσμικό πειρασμό των γνωστικών του παρελθόντος. Όλες οι οδυνηρές αντιφάσεις, όλες οι διαιρέσεις θα βρουν λύση μέσα στο νέο αυτό μυστικισμό, τον απόλυτα Θρησκευτικό.

Αυτό θα είναι ταυτόχρονα η νίκη πάνω στις τεχνητές μορφές του κοινωνικού μυστικισμού, μια νίκη του βασιλείου του Πνεύματος πάνω στο βασίλειο του Καίσαρος.

(Ν. Μπερδιάγεφ, *Βασίλειο του Πνεύματος και Βασίλειο του Καίσαρος*)⁶⁶

Όλος ο άνθρωπος ανακαινίζεται εν Χριστώ, και ακόμη ότι όλος ο κόσμος πρέπει να τεθεί σε μια διαδικασία μεταμορφωτική.

⁶⁶ Μπερδιάγεφ, Νικόλαος 1971. *Βασίλειο του Πνεύματος και Βασίλειο του Καίσαρος* (μτφ. Γιούλτσης, Βασ.). Θεσσαλονίκη: εκδ. Πουρναράς, σελ. 192-193.

(Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος)⁶⁷

Σκεπτόμενος αρκετά για όλα όσα είχαν συμβεί, χαλιναγωγημένος και ταπεινωμένος ο Μεγάλος Ναπολέων, έγραψε τότε τα παρακάτω λόγια:

«Εγώ γνωρίζω τους ανθρώπους και σας λέω ότι ο Ιησούς δεν ήταν μόνο άνθρωπος. Η Θρησκεία του αποτελεί ένα μυστήριο που πηγάζει από τη γνώση των ανθρώπων, αλλά τέτοια γνώση που δεν μπορούμε να την αποκαλέσουμε ανθρώπινη γνώση **ήρθε στον κόσμο για να αποκαλύψει**

του νόμους του Πνεύματος.

Ο Αλέξανδρος, ο Καίσαρας, ο Καρλομάγνος κι εγώ θεμελιώσαμε μεγάλες αυτοκρατορίες. Σε τι βασίσαμε όμως τη δημιουργία των μεγάλων δημιουργημάτων της ευφυΐας μας; **Στη δύναμη.**

Μόνον ο Ιησούς βάσισε το βασίλειό Του στην Αγάπη, και ιδού ακόμα και τώρα, πολλοί είναι έτοιμοι να πεθάνουν γι' Αυτόν.

Θα πεθάνω σε ορισμένο χρόνο. Το σώμα μου θα παραδοθεί στο χώμα και θα γίνει τροφή για τα σκουλήκια.

Να ποια είναι η μοίρα που περιμένει το μεγάλο Ναπολέοντα.

Πόσο αχανής είναι η διαφορά ανάμεσα στη βαθιά μου αθλιότητα και το αιώνιο βασίλειο του Χριστού, που κηρύττοντας το μεγαθύνει και το εξαπλώνει στη γη.»

(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)⁶⁸

Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος δεν λησμονούσε τις ευεργεσίες του Θεού κατά το παρελθόν, οι οποίες φανέρωναν και την αγάπη Του, αντλώντας δύναμη και ελπίδα για το μέλλον, όσον αφορά τους επικείμενους κινδύνους.

Σε ποιον, λοιπόν, προστρέχουμε στις δύσκολες στιγμές μας;

Όπως τα μικρά παιδιά, έτσι κι εμείς, βρίσκουμε αγάπη, λύση στα προβλήματα της ζωής, στοργή και θαλπωρή στον Ουράνιο Πατέρα. Ο Χριστός παραμένει αιώνια ως η άγκυρα του πλοίου στο λιμάνι της ψυχής μας, αφού είναι η αγάπη, η σταθερότητα, όπως και η ελπίδα, η βοήθεια και σωτηρία. Ο Κύριος δεν θα μας προδώσει ούτε και θα μας εγκαταλείψει ποτέ.

Έγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου,⁶⁹

⁶⁷ Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος 2011. «Γιόγκα και Ορθόδοξος μυστικισμός», στο (διαδίκτυο) ιστολόγιο Πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Αθανασίου: <<https://fdathanasiou.wordpress.com/2011/03/15...>>.

⁶⁸ Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς 2016. *Πόλεμος και Βίβλος* (μτφ.: Σαραγούδας Ηλίας). Αθήνα: εκδ. Παρηρησία, σελ. 136.

μας βεβαιώνει καθώς, με τις δοκιμασίες – δυσχέρειες, διαπαιδαγωγεί, φροντίζει και μεθοδεύει την αιώνια σωτηρία μας, αφού **είναι ο Ίδιος μία αστείρευτη πηγή Αγάπης.**

Η απόκτηση της τέλει εμπιστοσύνης στην αγάπη και την πρόνοια του Θεού κατορθώνεται όταν πιστέψουμε σ' Εκείνον, που είναι η τέλεια Αγάπη, Έλεος, Πανσοφία και Παντοδυναμία, ώστε να γίνουμε στην καρδιά όπως τα μικρά, άκακα, αθώα, αφελή και απονήρευτα **παιδιά**, που ιδιαιτέρως **Εκείνος αγαπά.**

*Εάν δεν στραφείτε και να γίνετε ως τα παιδιά, δεν θα εισέλθετε εις την
Βασιλεία των Ουρανών,*

μας λέει, στο Ευαγγέλιο, ο Απόστολος Ματθαίος.

Στην Ουράνια Βασιλεία δεσπόζει, ως κορωνίδα των αρετών, η αγάπη του Θεού.

Η έκφραση της Βασιλείας των Ουρανών εγκαινιάζει μια νέα εποχή, ή τη νέα ζωή, δηλώνοντας την αγάπη που κυριαρχεί στις αγαθές ψυχές, αντί του μίσους και της εκδίκησης. Αντί του σκότους της απιστίας, λάμπει το **Φως** της πίστης, αντί της απελπισίας και απόγνωσης, επαφίεται η ελπίδα της ζωής μας στον **Κύριο της Αγάπης.**

⁶⁹ Παλαιά Διαθήκη, Ήσαϊας, μθ', 15.

ΔΟΞΑ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΟΣΥΝΗ ΣΟΥ, ΚΥΡΙΕ.

(Ποίημα της δημιουργού)

Το στόμα, με τόλμη, Εσένα πάντοτε ομολογεί,
όταν διαβάζει τη Γραφή,
με όλη του τη δύναμη,
κι αυτό Σ' ευχαριστεί.

Δόξα στη Μεγαλοσύνη Σου, Κύριε.

Η καρδιά, γεμάτη αγάπη, Εσένα πάντοτε υμνεί,
όταν, με δική Σου προτροπή,
τους εχθρούς
καλεί κι αυτή να συγχωρεί.

Δόξα στη Μεγαλοσύνη Σου, Κύριε.

Ο Νους από Εσένα θα φωτισθεί
όταν την Αλήθεια βάλθηκε ν' αναζητεί,
αφού, με πίστη και ελπίδα, και για τη μέλλουσα ζωή,
δίνει πνευματικό αγώνα απ' εδώ, στη γη,
ο Θεός Λόγος Σου να τηρηθεί.

Δόξα στη Μεγαλοσύνη Σου, Κύριε.

Το σώμα, με τα προστάγματά Σου, σε τούτη τη σύντομη ζωή,
από τα πάθη του πρέπει κι αυτό τελείως να ελευθερωθεί
και να εξαγνισθεί,
για να κερδίσει την αληθινή και αιώνια ζωή.

Δόξα στη Μεγαλοσύνη Σου, Κύριε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

*Δόξα Σοί, Τριάς ἐν μονάδι Θεότητος, δόξα Σοί, μονὰς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.*

Δόξα, Τριάς ὁμοούσιον Κράτος, δόξα μονὰς τρισυπόστατον κάλλος.

*Δόξα, Πάτερ Παντοδύναμε, τῶν ἀπάντων Ποιητά, δόξα, Λόγε ζωοπάροχε,
τῶν ἀνθρώπων Λυτρωτά.*

(Από το Μέγα Ώρολόγιον)

Θεέ της Αγάπης και της Αλήθειας,

Δικαίωσε, ως Έργο Σου, το έργο που εκπονήσαμε ως παιδιά της αγάπης Σου και υπάκουα όργανά Σου.

Κι αυτό, για να γίνει αποδεκτό από τους ανθρώπους, ώστε να πιστέψουν στο άπειρο Έλεός Σου, στην Παντοδυναμία Σου, και να επιστρέψουν τα αποστατούντα λογικά πλάσματα κοντά Σου, όπως ακριβώς έπραξε και ο άσωτος υιός της παραβολής, για να δοξάζομε όλοι μας ευχαριστώντας την **Μεγαλοσύνη Σου.**

Η δημιουργός του Έργου,
με το ψευδώνυμο
«ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΦΙΕΡΩΣΗ.....	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	9
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	11
ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ (ΠΙΝΑΚΑΣ) «ΦΤΩΧΕΙΑ»	17
«ΦΤΩΧΕΙΑ» ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ 1,60 X 1,15 Μ.....	19
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ – ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΦΤΩΧΕΙΑ»	27
1η Θεματική Ενότητα <u>ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ</u> – ΕΚΤΟΞΕΥΣΗ ΔΟΥΦΟΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ.....	29
2η Θεματική Ενότητα <u>ΣΥΣΤΗΜΑ AEGIS</u> – ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ.....	31
3η Θεματική Ενότητα <u>ΣΥΝΑΨΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΓΙΑ</u> <u>ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ</u>	32
4η Θεματική Ενότητα <u>ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ</u>	34
5η Θεματική Ενότητα <u>ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ</u>	35
6η Θεματική Ενότητα <u>ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004</u>	36
7η Θεματική Ενότητα <u>IMF</u> (INTERNATIONAL MONETARY FUND) – ΔΝΤ (ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ, ΓΝΩΣΤΟ ΩΣ «ΘΕΣΜΟΙ»).....	37
8η Θεματική Ενότητα <u>HUNGARY</u>	38
9η Θεματική Ενότητα <u>ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ</u> – ΑΛΛΑΖΟΝΕΙΑ ΒΙΟΥ.....	39
10η Θεματική Ενότητα <u>ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ</u> – ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ, ΣΕΙΣΜΟΙ, ΤΣΟΥΝΑΜΙ, ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ, ΚΥΚΛΩΝΕΣ, ΤΥΦΩΝΕΣ.....	41
11η Θεματική Ενότητα <u>ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ</u>	43
12η Θεματική Ενότητα <u>ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ</u>	44
13η Θεματική Ενότητα <u>ΝΕΡΟ</u> – ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ ΑΦΡΙΚΑΝΩΝ.....	45
14η Θεματική Ενότητα <u>ΑΙΓΥΠΤΟΣ</u> – ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΗΣ ΝΕΡΟ.....	46
15η Θεματική Ενότητα <u>WATER BARREL / ΒΑΡΕΛΙΣΙΟ ΝΕΡΟ</u>	47
16η Θεματική Ενότητα <u>ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ</u>	48
17η Θεματική Ενότητα <u>ΠΛΥΣΤΡΕΣ</u>	49
18η Θεματική Ενότητα <u>ΜΟΛΥΣΜΕΝΟ “ΠΟΣΙΜΟ” ΝΕΡΟ</u>	50
19η Θεματική Ενότητα <u>ΤΑ «ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ» ΤΟΥ ΓΙΑΜΟΥΝΑ</u>	51

20ή Θεματική Ενότητα ΞΕΝΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΕΠΕΝΔΥΟΥΝ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ	52
21η Θεματική Ενότητα ΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΑ ΟΡΥΧΕΙΑ – «ΜΑΤΩΜΕΝΑ» ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ	53
22η Θεματική Ενότητα ANTI - SLAVERY	54
23η Θεματική Ενότητα ΥΠΟ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΩΔΗ ΒΡΟΧΗ	55
24η Θεματική Ενότητα ΠΟΛΕΜΟΙ	56
25η Θεματική Ενότητα ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ	58
26η Θεματική Ενότητα ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ – ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ ΣΕ ΦΤΩΧΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ – MALARIA ή ΕΛΟΝΟΣΙΑ	60
27η Θεματική Ενότητα ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ	61
28η Θεματική Ενότητα AIDS	62
29η Θεματική Ενότητα ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ	63
30ή Θεματική Ενότητα ACTIONAID	64
31η Θεματική Ενότητα ΓΙΑ ΤΑ ΦΤΩΧΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΜΙΑ ΚΑΤΣΙΚΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ...ΠΛΟΥΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ!	65
32η Θεματική Ενότητα ΠΩΛΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ	66
33η Θεματική Ενότητα ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΦΑΝΑΡΙΩΝ	67
34η Θεματική Ενότητα ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ	68
35η Θεματική Ενότητα ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ	69
36η Θεματική Ενότητα AFRICAN ACADEMY (ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ)	71
37η Θεματική Ενότητα NELSON MANDELA	72
38η Θεματική Ενότητα ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ	73
39η Θεματική Ενότητα GANDHI	74
40ή Θεματική Ενότητα ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ	75
41η Θεματική Ενότητα ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	76
42η Θεματική Ενότητα UNICEF	78
43η Θεματική Ενότητα FAO (FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION)	80
44η Θεματική Ενότητα WFP (WORLD FOOD PROGRAMME)	81
45η Θεματική Ενότητα UNESCO (UNITED NATIONS EDUCATION SCIENTIFIC AND CULTURAL ORGANIZATION)	82
46η Θεματική Ενότητα UNHCR (UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES)	83
47η Θεματική Ενότητα IFPRI (INTERNATIONAL FOOD POLICY RESEARCH INSTITUTE)	85
48η Θεματική Ενότητα M.K.O. (ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ)	86
49η Θεματική Ενότητα ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ και ΕΡΥΘΡΑ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΣ	87
50ή Θεματική Ενότητα SOLIDAR	88
51η Θεματική Ενότητα GKORDIGIO	89

52η Θεματική Ενότητα	ΑΟΕΙ (ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ)	90
53η Θεματική Ενότητα	ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΧΑΡΕΓΚΑΣ	91
54η Θεματική Ενότητα	ΕΦΤ ΙΝ ΚΕ (ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ)	92
55η Θεματική Ενότητα	ΕΦΤ ΙΝ ΠΦΧ (ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΧΟΛΑΡΓΟΥ)	93
56η Θεματική Ενότητα	SKS MICROFINANCE	94
57η Θεματική Ενότητα	ΚΙΝΗΤΗ ΘΗΛΕΦΩΝΙΑ	95
58η Θεματική Ενότητα	ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ	96
59η Θεματική Ενότητα	ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ – ΟΡΓΩΜΑ	97
60η Θεματική Ενότητα	ΣΙΤΟΒΟΛΩΝΕΣ	98
61η Θεματική Ενότητα	ΑΛΙΕΙΑ	100
62η Θεματική Ενότητα	ΜΑΛΛΑΟΥΙ	101
63η Θεματική Ενότητα	ΣΤΕΓΑΣΗ	102
64η Θεματική Ενότητα	ΝΟΜΑΛΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ	106
65η Θεματική Ενότητα	ΝΟΜΑΛΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ	108
66η Θεματική Ενότητα	ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ – ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	117
67η Θεματική Ενότητα	ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	119
68η Θεματική Ενότητα	ΑΝΕΡΓΙΑ	120
69η Θεματική Ενότητα	ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ – JOBS	123
70η Θεματική Ενότητα	ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ	125
71η Θεματική Ενότητα	ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ	127
72η Θεματική Ενότητα	ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ – ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ	128
73η Θεματική Ενότητα	ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ	130
74η Θεματική Ενότητα	TOUS ENSEMBLE POUR L' EMPLOI, LES SALAIRES, LES RETRAITES – ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ	131
75η Θεματική Ενότητα	ΑΣΤΕΓΟΙ	133
76η Θεματική Ενότητα	«ΓΚΟΛ ΣΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ» – ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ	135
77η Θεματική Ενότητα	ΕΞΩΣΕΙΣ	136
78η Θεματική Ενότητα	ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ	138
79η Θεματική Ενότητα	ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ	140
80η Θεματική Ενότητα	ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	143
81η Θεματική Ενότητα	ΥΓΕΙΑ – ΕΠΙΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	145
82η Θεματική Ενότητα	Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΥΠΟ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ	149
83η Θεματική Ενότητα	MALNUTRITION – ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ	150

84η Θεματική Ενότητα ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΡΟΦΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ [FOOD INSIDE RUBBISH]	152
85η Θεματική Ενότητα ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	154
86η Θεματική Ενότητα ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ	155
87η Θεματική Ενότητα ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑ [<i>ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ – ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ΠΩΛΕΙΤΑΙ – ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, FOR RENT – FOR SALE, SALES</i>]	156
88η Θεματική Ενότητα ΑΡΑΒΕΣ – ΠΕΤΡΟΔΟΛΑΡΙΑ	158
89η Θεματική Ενότητα ΕΜΠΟΡΙΟ – ΛΟΥΚΕΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ: SHOP	159
90η Θεματική Ενότητα ΠΟΛΕΜΟΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΔΟΛΑΡΙΟΥ – ΓΟΥΑΝ	160
91η Θεματική Ενότητα ΕΥΡΩ (EURO)	161
92η Θεματική Ενότητα G20	162
93η Θεματική Ενότητα ΥΦΕΣΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ – “ΠΡΟΒΑΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΣΦΑΓΗ”	163
94η Θεματική Ενότητα ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ	165
95η Θεματική Ενότητα ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ – ΛΥΣΕΙΣ	166
96η Θεματική Ενότητα ΔΑΝΕΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ – ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ	175
97η Θεματική Ενότητα ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ	177
98η Θεματική Ενότητα ΕΞΑΡΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	179
99η Θεματική Ενότητα ΧΡΥΣΟΣ – PAWNSHOP	181
100η Θεματική Ενότητα ΜΙΖΑΔΟΡΟΙ – ΦΟΡΟΦΥΓΑΔΕΣ	183
101η Θεματική Ενότητα ΚΙΝΑ – Η ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ «ΔΡΑΚΟΥ»	185
102η Θεματική Ενότητα VICTORY: ΤΟ ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ	187
103η Θεματική Ενότητα ΤΡΑΠΕΖΕΣ – ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ	189
104η Θεματική Ενότητα – Α΄ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΔΑΧΕΣ	191
104η Θεματική Ενότητα – Β΄ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ	208
105η Θεματική Ενότητα ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ	243
106η Θεματική Ενότητα GOD IS LOVE (Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ)	255
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	271
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	274

